

Att erövra rymden IV, yttersta tid och mål

Att erövra rymden IV, yttersta tid och mål

av **Josef Kemény 2020-12-21**

Fortsättning från länken

Att erövra rymden III, final

Militära och civila rymdfärder

Fortsättning från länkarna Att erövra rymden I-III. Det är mycket viktigt att kunna skilja på de militära och de civila rymdfärderna. De militära rymdfärderna ägde rum i hemlighet medan de civila var och fortfarande är öppna för allmänheten. I det forna Sovjet slogs de militära och civila rymdprogrammen samman på grund av ekonomi, medan i USA sköttes det militära uppdraget av DOD/USAF (Department of Defense/US Air Force) och det civila av NASA var för sig. De hade ett visst samarbete, som förmodligen existerar fortfarande.

Först är det viktigt att titta närmare på var och när rymdfärderna påbörjades. Dokument visar att rymdforskning och rymdbaser grundades i Nazityskland 1933-1945. Rymdskepp/UFO och raketer V-1, V-2 hade bl.a. utfört hemliga uppdrag på den tiden, framförallt var rymdskepp/UFO det allra mest hemliga.

Ostpreussen, Rymdbas och Peenemünde, Raketbas

Gustav Hitler och en utomjording, en av de små gråa, träffades och skakade hand med varandra i rymdbasen i Ostpreussen. Ett samarbete mellan G. Hitlers regering och UFO - de små gråa, ägde rum under på den tiden.

Basen låg i Ostpreussen, därifrån startade rymdfärder och där hade nazityskarna ett UFO och en forskningsbas. Basen var insprängd i berget och sträckte sig flera kilometer inåt. Uppe på berget fanns en kraftstation och en ring. Längs med ringen gick en kraftledning under jord. En tillfångatagen SS-officer berättade häpnadsväckande historier för de allierade om UFO-forskning och anti-gravitationsexperiment. En dokumentärfilm av BBC visade en nedlagd UFO-bas i södra Polen med en polsk guide 2008. Vi brukar säga: Ingen rök utan eld. Se även **Industri, Akhenaton den allsmåttige**, sidorna 33 - 34, **Lammets testamente**, sidorna 17 - 18, 96 samt **De globala brottens Son**, sidorna 28 - 30. Våren 1945 transporterades Die Glocke-farkosterna i ett tyskt, speciellt utrustat flygplan med SS-General Hans Kammler ombord till USA. Flygplanen landade i södra delen av landet. - Vad visste Roosevelt om dessa rymdfarkoster?

Jakob Sporrenberg,
SS-officer
1902 - 1952
Projektledare för Haunebu,
Die Glocke projekt, från 1934
till 1944
Avrättades i Polen 1952

Odilo Globocnik,
SS-Gruppenführer
1904 - 1945
Projektledare för Haunebu
Die Glocke projekt från 1944 -
45
Begick självmord 1945

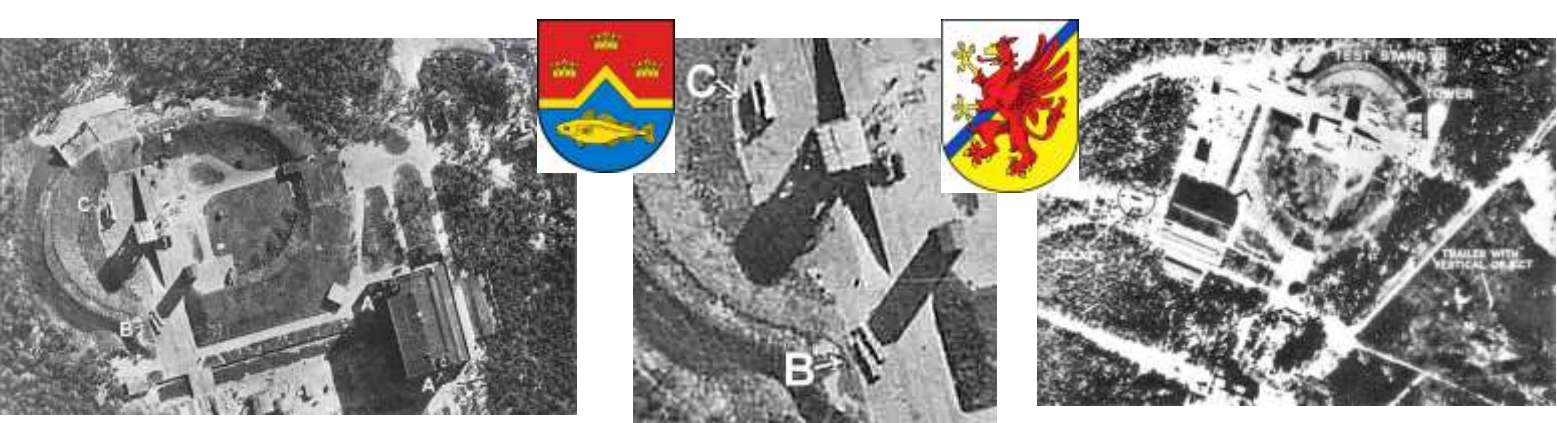

Hans Kammler,
SS-General
1901 - 1945?
Civilingenjör/konstruktör i
Haunebu/Die Glocke
projektet. Det finns
uppgifter om att han
arbetade dold efter kriget i
USA, på Area 51 under ny
identitet.

Viktor Schauberger
1885 - 1958
Filosof, vetenskapsman,
uppfinnare, konstruktör.
Involverad i
Haunebu/Die Glocke
projekt redan 1934.
Även han ska ha arbetat
i USA efter kriget.

Tyskarnas rymdbas under Gustav Hitlers tid i Ostpreussen, Nazityskland. Grunden i dagens rymdfärder.
OBS! att dessa s.k. UFO farkoster aldrig användes i kriget.

Peenemünde var den tyska uppskjutningsplatsen för raketerna V-1 och V-2, kallades även för raketbas.

Peenemünde är en ort på ön Usedom i delstaten Mecklenburg-Vorpommern i nordöstra Tyskland. Vid Peenemünde låg mellan 1937 och 1943 två raketforskningsanläggningar. Den första var Heeresversuchsanstalt, även kallad "Peenemünde-Ost". Där utvecklades "Aggregat 4", eller V-2-raketen, som den senare kom att kallas. Den andra tillhörde Luftwaffe och kallades "Erprobungsstelle der Luftwaffe Peenemünde-West". Här utvecklades Fi 103, vilken kom att bli känd som V-1-raketen.

V-1 raketer

V-1 före start. Användes i andra världskriget.

Bunker för raketer

Transport av V-2 till uppskjutningsrampen i Peenemünde.

V-2 raket på uppskjutningsrampen, redo för start i Peenemünde

En lyckad V-2 start i Peenemünde raketbas.

En lyckad start för V-2 1943. Slutmålet för raketerna är månen som syns illustrerad på V-2 raketerna. Målet genomfördes senare i USA via USAF och NASA. Raketerna användes under kriget.

Walter Robert Dornberger, generalmajor 1895 – 1980
Ingenjör
Chef för raketutvecklingen, bl.a. V-1 och V-2.
Efter kriget arbetade han i USA

Wernher von Braun 1912 - 1977
Konstruktör och utvecklare av V-2.
Efter kriget fick han arbete hos NASA i USA.

Ostpreussen, Ryndbas och Peenemünde, Raketbas

Efter 1945

USA/USAF/NASA

VANDENBERG AFB SHUTTLE LAUNCH SITE

Vandenberg Air Force Base, Space Launch, California och Area-51, Nevada

Cape Canaveral (1961-1963), Kennedy Space Center, Florida

Sovjetunionen

Kapustin Jar/Yar Cosmodrome, 1946-
Startplatta, Burya Launch Complex,
Area 86, LC-Mayak 2, R-14 Silo

Tyuratam/Tiuratam Cosmodrome, 1950-

Baikonur Cosmodrome, startplatta LC-1, LC-31
1957-

Den Nazityska ryndbasen och raketbasen flyttades till USA och Sovjetunionen efter 1945 och upphörde så småningom att existera i Nazityskland.

Då började den riktiga ryndkapplöpningen mellan stormakterna USA och Sovjetunionen på tysk basis. Man kan säga att ca 75% av ryndaktiviteterna ägde rum i hemlighet i både USA och Sovjet. I början skedde mycket militär verksamhet i det fördolda, men i USA, under vissa perioder, talade man om ryndverksamheten via bl.a. USAF.

I Sovjetunionen tog man fram de framtida bemannade ryndfärderna mellan 1955 och 1956 avseende resan till månen och planeten Mars.

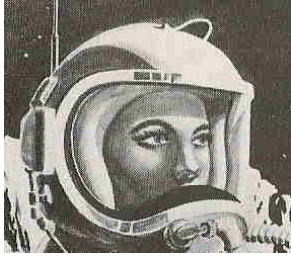
I USA planerades bemannade ryndfärderna via Project Horizon 1958 och Project A119 till månen samt "Red Sun" Project 1960 till planeten Mars.

Sovjetunionen

Vostok- och Voskhodprojekten 1957-1965

Aleksei Ledovsky,
Vostok-1 (1957)
Kapusti Yar
Dog

Sergey Shiborin,
Vostok-2 (1958)
Kapusti Yar
Dog

Andrei Mitkov,
Vostok-3 (1959)
Baikonur
Dog

Maria Gromova,
Vostok-4 (1959)
Första kvinnan i rymden
Baikonur
Dog

Namnlös kosmonaut
Vostok-5 (1960)
Baikonur
Dog

Ivan Kachur,
Vostok-6 (1960)
Baikonur
Dog

Pyotr Dolgov,
Vostok-7 (1960)
Baikonur
Dog

Alexey Grachov,
Vostok-8 (1960)
Baikonur
Dog

Gennady Zavadovsky,
Vostok-9 (1960)
Baikonur
Dog

Nikolay A. Tokov
Vostok-10, (1961)
Baikonur
Dog båda två

Gennady Mikhailov,
Vostok-11 (1961)
Baikonur
Dog

Namnlös kosmonaut
Vostok-12, (1961)
Baikonur
Dog båda två

Vladimir Il'yushin,
Vostok-13 (1961)
Baikonur
Kom tillbaka med
mentala störningar

Juri Gagarin,
Vostok-14 (1961)
Baikonur
Första kosmonaut som
lyckades genomföra en
rymdfärd runt jorden
utan skada

German Titov
Vostok-15 (1961)
Baikonur

Andriyan Nikolayev,
Vostok-16 (1962)
Baikonur

Pavel Popovich
Vostok-17 (1962)
Baikonur

Alexey Belokonev

Namnlös kosmonaut
Vostok-18, (1962)
Baikonur

Namnlös kvinnlig kosmonaut

Dog alla tre. Världen har inte glömt dem....

Valery Bykovsky
Vostok-19 (1963)
Baikonur

Valentina Tereshkova,
Vostok-20 (1963)
Baikonur
Avslutade Vostok-programmet

Komarov Vladimir, Feoktistov Konstantin, Yegorov Boris
Voskhod-1, 1964-10-12
Baikonur

Belyayev Pavel, Leonov Aleksei, 1965-03-18
Voskhod-2 1965-03-18
Baikonur

Den första rymdpromenad av Leonov

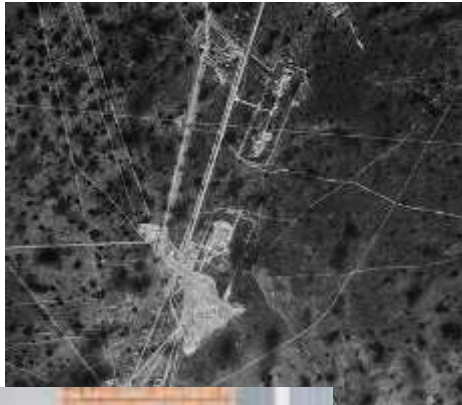
I Vostok- och Voskhod-programmen förekom militära och civila uppdrag, kosmonauterna var både militära och civila i projektet.

Se vidare **Industri**, *Månens mysterium*, sidorna 4 - 13, *Månens besökare*, *final* sidan 3, och *Att erövra rymden I*, sidorna 1 - 5.

Raketbasen Kapustin Jar är Sovjet-Rysslands första raketuppskjutningsplats. Den ligger i Astrachan Oblast mellan Volgograd och Astrachan. Basen som idag kallas Znamensk invigdes den 13 maj 1946. Denna rymdbas är det mest fascinerande och hemliga verksamhetsområdet i Ryssland och är värt att titta lite närmare på. Ur dokumentation har dykt upp en del av den dolda verksamheten vid Kapustin Yars rymdbas sedan 1946.

Idag kallas den för Kapustin Jar Cosmodrome.

Kapustin Jar och UFO

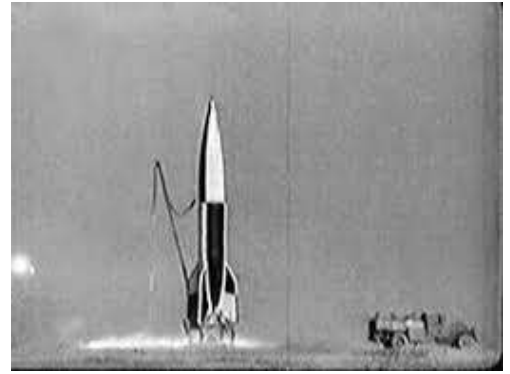
V-2 som minne placerad på Kapustin Jar

V-2 (A-4) transporteras till uppskjutningsrampen 1946.
1945 kom Sovjet över ett antal färdigtillverkade V-2 raketer och de användes i deras experiment och utveckling av framtida bärraketer.

V-2 på uppskjutningsplattan Burya och starten därifrån 1946

En av flera raketstarter från omkring 1947

Kapustin Jar är det forna Sovjets hemliga raketbas.

Kapustin Jar är det forna Sovjets hemliga militär- och raketbas som världen knappt kände till. Enligt dokumentation som finns bevarad från olika källor på Internet, ägde (och händer) förmodligen fantastiska saker rum ang. UFO. Kapustin Jar jämförs med USA:s Area 51.

Ursprunget till denna bas är kopplat till slutet av andra världskriget. 1946 skapades Kapustin Yar, en öde sektor belägen 100 kilometer från Stalingrad (nuvarande Volgograd), som en testplattform för nazistiska V-2, A-4-raketer och för att bygga jaktflygplan. Kapustin Yar omfattar cirka 2 600 kvadratkilometer och många av dess anläggningar ligger under jord. Kapustin Yar skapades också för utvecklingen av Sovjetunionens rymdprogram efter slutet av andra världskriget.

Ufologerna har konsekventa teser om att ledaren för Sovjetunionen Joseph Stalin valde denna plats för militärbasen eftersom det fanns observationer av oidentifierade flygande föremål. Tanken var att koncentrera tidens bästa forskare för att undersöka vad som hände medan man arbetade med olika typer av vapen.

1948, mindre än ett år efter den berömda Roswell-incidenten, tog basens radaroperatörer upp ett oidentifierat objekt.

Samtidigt fick en jaktpilot som flög nära basen syn på ett cigarrformat, silverliknande föremål. Han rapporterade att han bländades av strålar från UFO, och beordrades att angripa UFOt, och efter tre minuters anfall sköt en missil framgångsrikt ned objektet.

Det verkar som att UFO avfyrade ett slags energivapen mot Mig-planet och både Mig och UFO kraschade till marken, enligt en av ufologerna. William J Birnes, förläggaren av det amerikanska UFO Magazine, trodde att främmande farkoster kunde avfira ett partikelstrålvapen mot stridsflygplan, men ett lyckligt skott med missilen störde UFO:s anti-gravitationsfält, vilket fick det att störta. Sovjetiska återhämtningsteam samlade snabbt upp hela vraket och transporterade det till den underjordiska anläggningen i Kapustin Jar, som ironiskt nog kallades Zhitkur, efter den tidigare staden inte långt från basen. Moskva var desperat efter att få någon fördel gentemot USA, som de trodde hade gjort sina enorma framsteg på grund av att försöka rekonstruera nya UFO:n av det störtade UFONs vrak.

Det är mycket osannolikt att ett modernt UFO kan störtas genom att en rysk missil träffar det. Ett UFO har sitt starka anti-gravitationsfält omkring sig som förhindrar alla jordiska föremål att närma sig. Däremot kan UFO genom sin energistrålning tillintetgöra vilket jordiskt militärvapen som helst på ögonblick. Deras energistrålning består av olika energikraft för olika ändamål.

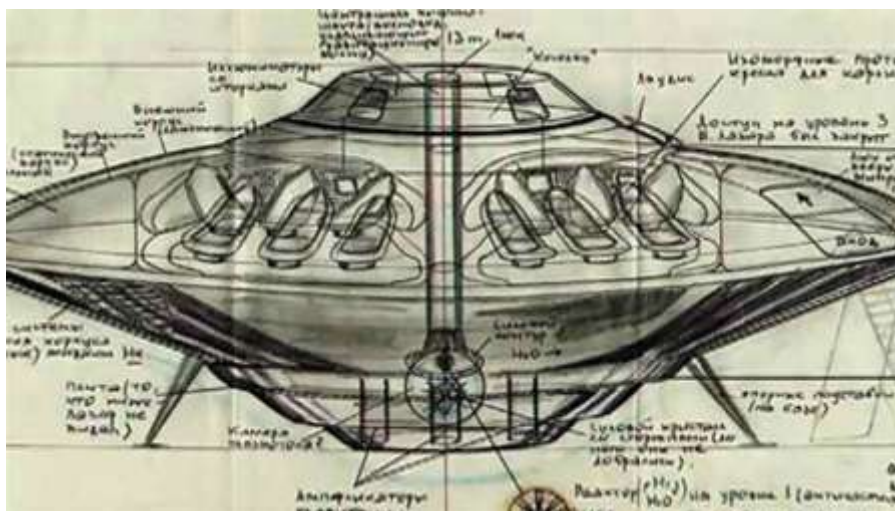
Ett cigarrformat rymdskepp, UFO, ovanför Kapustin Jar.

En del av ett störtat UFO nära Kapustin Jar. Det hamnade i den underjordiska anläggningen för rekonstruktion, enligt källan. 1968.

Den underjordiska anläggningen i Kapustin Jar,

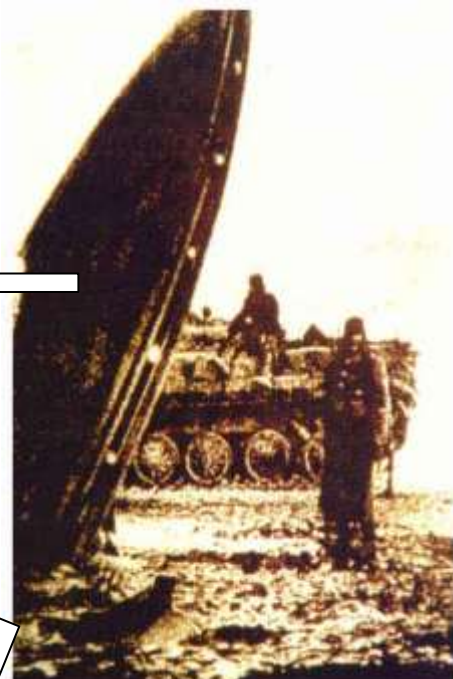
Rekonstruktion av ett störtat flygande tefat i en av basens underjordiska anläggningar.

Kapustin Jar, återskapad från beskrivningar av den ryska ufologen Anton Anfalov.

”Under en fjärdedel av färden under ytan leddes vi ner i mörka, tacksamma korridorer och tunnlar, med många kammare som innehöll olika typer av utomjordiska farkoster i olika skeden av demontering. Det fanns områden där obduktioner av utomjordingar skulle äga rum och andra avsnitt där kanske motorer rekonstruerades. Slutligen fanns där enorma hangarer som inte innehöll flygplan, utan stora, cigarr- eller cylindriska föremål, UFO.”

En jättehanger i vilken ett flygande tefat kan förvaras. Under farkosten på bilden syns tydligt fyra landningshjul. Det verkar vara så att detta flygande tefat byggdes av Sovjet, enligt en rekonstruktion.

Ett UFO störtade 1947 i Kapustin Jar. Soldater bärar och kör bort UFOt till den underjordiska anläggningen. Detta flygande tefat saknar också hjul

Det kraschade föremålet omgivet av militärer. Detta hände någon gång på senvintern i början av 1947. Halva delen av UFOt finns nersjunken i marken, vid ett skogsområde i Kapustin Yar. Farkosten är hel och oskadad.

Detta UFO störtade nästan samtidigt med UFOt i Roswell i USA 1947, på bilderna ser vi att farkosten är byggd av samma metall som det som störtade i Roswell. Militären upptäckte en UFO-man i farkosten, denne syns påklädd mellan två militärer.

UFO-mannen, en av de små grå, förmodligen från Bellatrax, den grå gruppen. Han överlevde kraschen och levde förmodligen vidare i den underjordiska anläggningen. Han dog men när och hur finns ingen information om.

Läs mer: **Industri**, *De globala brottens Son*, sidorna 48 - 51 och *Att erövra rymden III, final*, sidan 70.

Två UFO:n vid Kapustin Jar. Frågan är varför strider ägde rum mellan Sovjets militär och UFO. Och varför håller UFO-män Sovjetunionen under ständig kontroll?

1968 attackerades Kapustin Yar allvarligt av ett rymdskepp/UFO som hämnd för att UFO skjutits ner mer än ett decennium tidigare. Attacken lyckades förstöra fyra silon i basen, men den kunde inte detonera någon av dess atombomber på grund av att MIG-plan ingrep, enligt källan. – Vi vet att nästan parallellt med Roswell-incidenten 1947 störtade ett flygande tefat, UFO, i Kapustin Jar. En UFO-man tillfångatogs, se ovan. Själva UFOs drivmedel skadades och dess anti-gravitationsfält slutade fungera varvid farkosten störtade utan att explodera. – Det finns ett flertal sätt att skapa ett anti-gravitationsfält. - Sovjets militär lade beslag på såväl av farkosten som utomjordingen, som förmodligen dog senare i fångenskap.

Senare, 1975, inträffade en kraftig explosion vid basen som förstörde vissa silor. Vittnen från byar i närheten påstår sig ha sett ett konstigt vackert fartyg/UFO på himlen och hur en enorm stråle sköts från det skeppet.

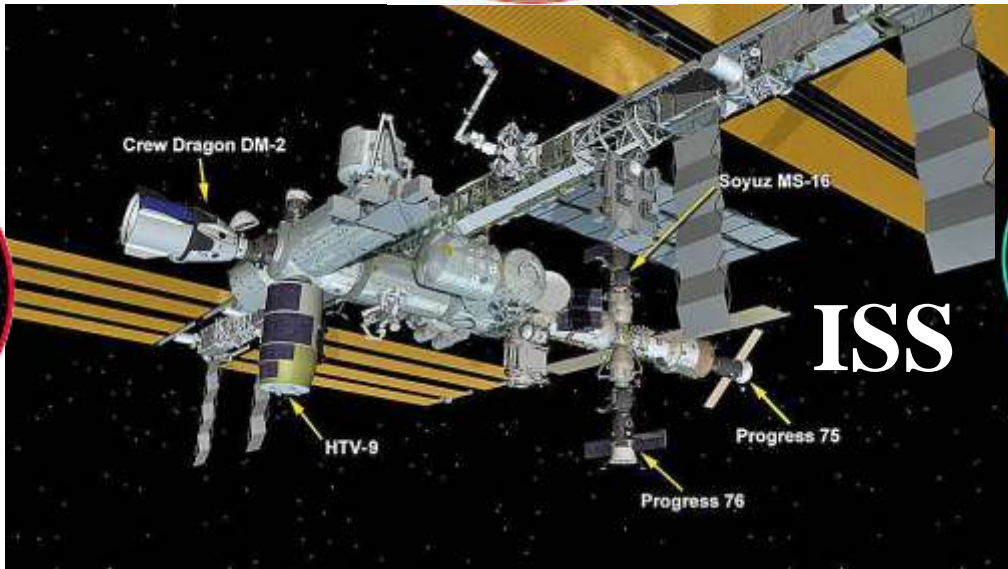
Det finns en omfattande dokumentation som beskriver att stridsplaner avlossade missiler mot ett UFO som växlade ljussken, enligt order. När ett UFO växlar ljussken i olika färger, betyder det att rymdskeppet växlar sitt frekvensläge och det kan man se i form av ljussken av olika färger. Sovjet hade då ingen kunskap hur ett UFO fungerar. – Varför ville Sovjet till varje pris skjuta ner ett UFO?

Vi vet att i Gustav Hitlers Tyskland hade UFO-grupperna både från Venus och Zeta Reticuli Grå samarbete ang. rymden. Innan G. Hitler lämnade jorden hade han fört över några s.k. Die Glocke-farkoster till USA, samtidigt också kontakterna med UFO gruppen som ovan. Detta gav USA en stor fördel gentemot mot Sovjet.

I Kapustin Jar har Sovjets militärer planerat framtidens bemannade rymdfärder bl.a. till månen och Mars, nya typer av militära flygplan; nya typer av missiler och raketer samt bärraketer, även atomenergi m.m. UFO gruppen från Bellatrax, de gråa, sökte kontakt med Stalins Sovjet för att hjälpa till med ny rymdteknik och bemannade rymdfärder. Stalin var Europas dumaste vilddjur som såg fiender i allt som rörde sig i rymden.

Denna UFO-grupp från Bellatrix, de gråa, har också en jättestor osynlig rymdstation runt jorden och alla dess mindre rymdfarkoster, flygande tefat, är s.k. spaningskepp för att bland annat skapa kontakter med målgruppen, i detta fall det forna Sovjetunionen. Men Sovjet valde strid mot dem i stället för samarbete. Nu kan man förstå varför nästan alla de första militära kosmonauterna dog, inklusive de som startade från Kapustin Jar mellan åren 1957-1964. Sovjets yttersta mål var att komma åt den utomjordiska rymdtekniken genom störnade UFO.

I USA har man medvetet ljugit om att militären sköt ner flygande tefat/UFO för att kunna styra Sovjets negativa syn på UFO. USA ville inte att Sovjet också skulle kontakta utomjordingar, deras taktik fungerade väl. USA hade kunskap, men inte Sovjet, tack vare Gustaf Hitler. →Projekt Horizon sid 18.

ISS

ISS, 2000-2020

Soyuz MS-16

Soyuz MS-17

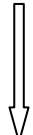

SPACEX

Dragon SpX-DM2

SpaceX Crew-1,

Soyuz MS-16 och Soyuz MS-17, 2020

Baikonur Cosmodrome

Soyuz MS-16, 2020-04-09
Anatolij Ivanisjin, RSA
Ivan Vagner, RSA
Christopher J. Cassidy, NASA
 Start Baikonur **LC-31**,
Dockningen den 4 september 2020
 Dockning med ISS, Exp.63

ISS + UFO-kontroll

Soyuz MS-17, 2020-10-14

Sergej N. Ruzikov, RSA

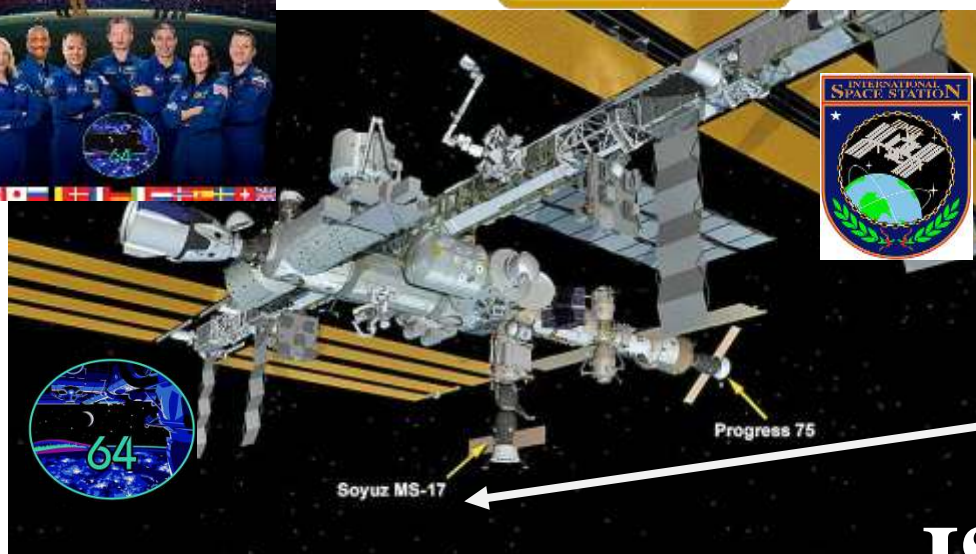
Sergej V. Kud-Svertjov, RSA

Kathleen Rubins, NASA

Start Baikonur **LC-31**,

Dockningen den 14 oktober 2020

Dockning med ISS, **Exp.64**

ISS + UFO-kontroll

TC

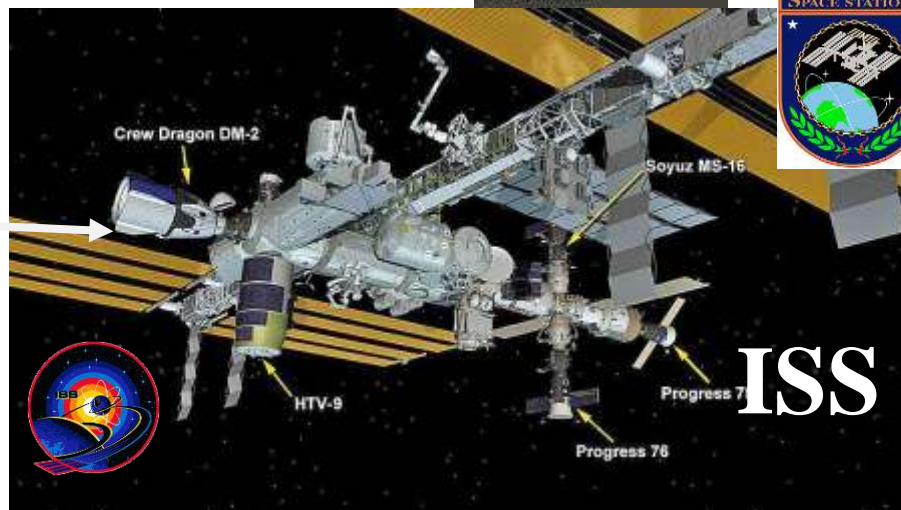
NASA Florida

Dragon SpX-DM2, 2020-05-30

Douglas Hurley, NASA
Robert Behnken, NASA

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 39A
Dockningen den 31 maj 2020
Dockning med ISS, Exp.63

ISS + UFO-kontroll

SpaceX Crew-1, 2020-11-16
Michael S. Hopkins, NASA
Victor J. Glover, NASA
Soichi Noguchi, JAXA
Shannon Walker, NASA

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 39A
Dockningen den 17 november 2020
 Dockning med ISS, Exp.64

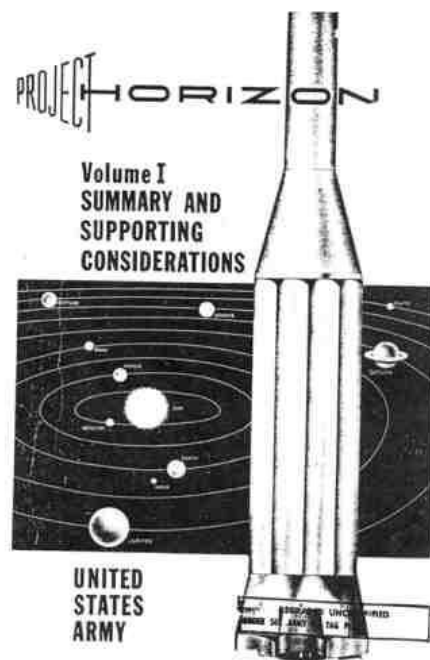

SPACEX

ISS + UFO-kontroll

Projekt Horizon, arméns månbas, 1958, USA

Project A119 – “A Study of Lunar Research Flights” 1958 (En studie över forskningsfärder till månen)

Projekt A119 var de första studierna för att kunna erövra månen, ett dokument på 190 sidor. Arméchefen General Arthur G. Trudeau utarbetade i mars 1959 ett viktigt månprojekt efter Projekt A119, vid namn Horizon. 1965 utvecklades förslaget som ett topphemligt projekt avseende en månbas på månens framsida. Projekt Horizon finns bevarat i ett dokument på 419 sidor, i vilket namnges ett flertal tänkbara landningsställen, bl.a. Copernicus krater. Se **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 18 - 19.

Man in Space Soonest (MISS)

(Snarast en man i rymden)

En slogan hos amerikanska flygvapnet (USAF) 1958.

Armstrong, Neil Alden
(1930-2012). USAF testpilot;
Gemini 8, 1966, Apollo 11,
Örnen, månlandning 1966 juli 20

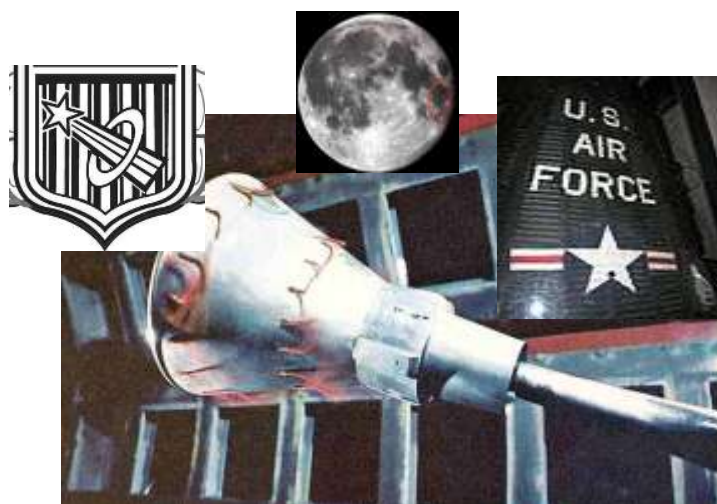
Bridgeman, William Barton
(1916-1968)
USAF testpilot

Crossfield, Albert Scott
(1921-2006)
USAF testpilot

Kincheloe, Iven Carl
(1928-1958)
USAF testpilot

Mercury rymdfarkost

McKay, John Barron
(1922-1975)
USAF testpilot

Rushworth, Robert Aitken
(1924-1993)
USAF testpilot

Walker, Joseph Albert
(1921-1966)
USAF testpilot

White, Alvin Swauger
(1918-2006)
USAF testpilot

White, Robert Michael
(1924-2010)
USAF testpilot

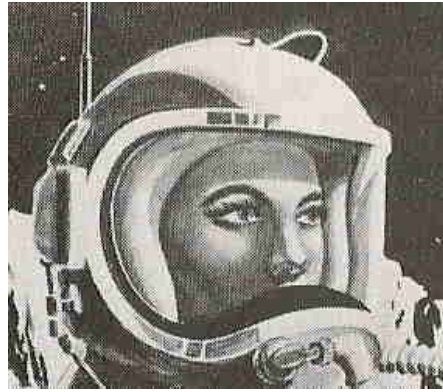
MISS astronauter 1958

Man-In-Space-Soonest. Den 25 juni 1958 presenterade USAF för första gången en preliminär lista över de första nio amerikanska militära astronauterna för bemannade rymdfärder runt jorden. Enligt uppgift var alla utvalda USAF astronauter, testpiloter av högsta kvalitet, av rätt virke. MISS upphörde i slutet av 1958 enligt en officiell källa.

Bemannade militära rymdfärder 1957-1958

**Aleksei Ledovsky,
Vostok-1 (1957)
Start: Kapustin Jarl**

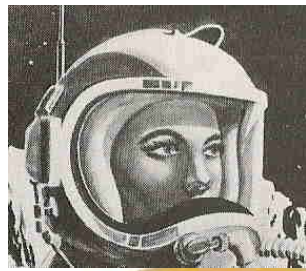

**Sergey Shiborin,
Vostok-2 (1958)
Start: Kapustin Jarl**

**Kincheloe, Iven Carl (1928-1958)
MISS Mercury 1 (1958)
Astronaut/USAF testpilot
USA:s förste astronaut, Spaceman
Kincheloe Air Force Base, Michigan**

Den förste som dog av MISS-astronauterna redan i mitten av 1958 var astronauten och testpiloten **Kincheloe, Iven Carl**. Han kallades för **Mr. Space, Spaceman nr.1**. Han slog höjdrekor med sitt flygplan och därefter blev han USA:s förste rymdman. Kan det vara så att han, enligt MISS 1958, genomförde en rymdfärd i en Mercury kapsel och resan misslyckades? Kunde han varit den förste amerikanska militärastronaut som genomförde sitt rymduppdrag i samband med sin rymdfärd? Se **Industri Att erövra rymden I**, sidan 91.

**Vostok-1 (1957) och Vostok-2 (1958)
Start från Kapustin Jarl**

**MISS Mercury-1 (1958)
Cape Canaveral?**

MISS var amerikanska flygvapnets program för att så snabbt som möjligt skicka upp en astronaut i rymden. MISS upphörde i slutet av 1958 enligt officiell källa. Programmet fördes förmodligen över till det topphemliga "Taurus space program", rymdprogrammet Taurus 1960/61 - 66.

Project Mercury, 1959-1962

Donald K. Slayton, Alan B. Shepard, Walter M. Schirra JR, Virgil I. Grissom, John H. Glenn, L. Gordon Cooper, Malcolm S. Carpenter

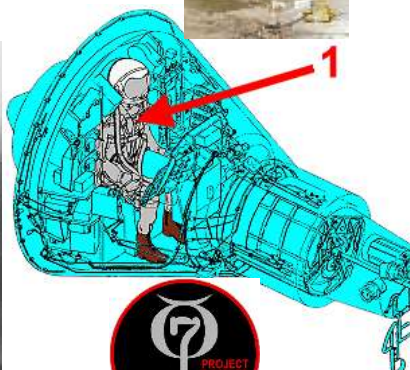
Bemannade civila rymdfärder 1961-1963

Alan Shepard, 1961-05-05
Mercury-3
Start: [Cape Canaveral](#)

Virgil Grissom, 1961-07-21
Mercury-4
Start: [Cape Canaveral](#)

Scott Carpenter, 1962-05-24
Mercury-7
Start: [Cape Canaveral](#)

Walter Schirra, 1962-10-03
Mercury-8
Start: [Cape Canaveral](#)

Gordon Cooper, 1963-05-15
Mercury-9

X-20 DynaSoar Projektet (1957) 1961-1963 (1968)

Hemlig rymdfarkost

Nästan berömd: X-20 DynaSoar

Det militära rymdprogrammet fortsätter enligt projekt Horizon 1958

Albert H. Crews,
Albert Hanlin Crews Jr
1929-
Astronaut/ USAF
Testpilot

Henry Charles Gordon
1925-1996
Astronaut/USAF
Testpilot

William John "Pete" Knight
1929-2004
Astronaut/USAF Testpilot

Thompson, Milton Orville 'Milt'
1926-1993
Astronaut/USAF-Testpilot

USAF: Hemlig rymdfarkost med tillhörande hemliga astronauter 1961 - 1963

Russell Lee Rogers
1928-1967
Astronaut/USAF Testpilot

Wood, James Wayne
1924-1990
Astronaut/USAF Testpilot

Armstrong, Neil Alden
(1930-2012).
USAF/NASA Testpilot

William Harvey „Bill“ Dana
(1930-2014)
Astronaut, USAF, Testpilot

Programmet i det militära Dyna Soar fortsätter under 60-talet. USAF planerade åtta bemannade rymdfärder runt jorden mellan år 1966 och 1968. Den nya typen av rymdfarkosten Dyna Soar är en rymdfärja som skulle passa väl att landa på planeten Mars. Farkosten Dyna Soar är byggd för en astronaut, liksom rymdskeppet Mercury.

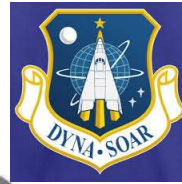
Den 19 september 1962 lämnade Neil Armstrong och William Dana Dyna Soar-programmet och Albert H. Crews tillkom i stället.

Dyna- Soar 3
Wood, James Wayne
Juli 1966

Dyna-Soar 3

Dyna- Soar 4
Russell Lee Rogers?
Oktober 1966

Dyna-Soar 4

Dyna-Soar 5
Albert H. Crews?
Albert Hanlin Crews Jr
Mars 1967

Dyna-Soar 5

Dyna-Soar 6
Henry C. Gordon?
Maj 1967

Dyna-Soar 6

Dyna-Soar 7
Thompson, M. O. 'Milt'
Juli 1967

Dyna-Soar 7

Dyna-Soar 8
William J. "Pete" Knight?
September 1967

Dyna-Soar 8

Enligt ett officiellt meddelande avslutades projektet 1963. Eftersom projektet var ett topp-hemligt rymdprogram inom militären, antydde på det viset att fortsättningen av det hemliga programmet inte berör världen.

USAF planerade cirka åtta rymdfärder med utvalda astronauter för varje rymduppdrag och satsade miljarder dollar i projektet. Startar militären ett mycket viktigt projekt, slutför man det också.

Dyna-Soar 9
Henry C. Gordon?
December 1967

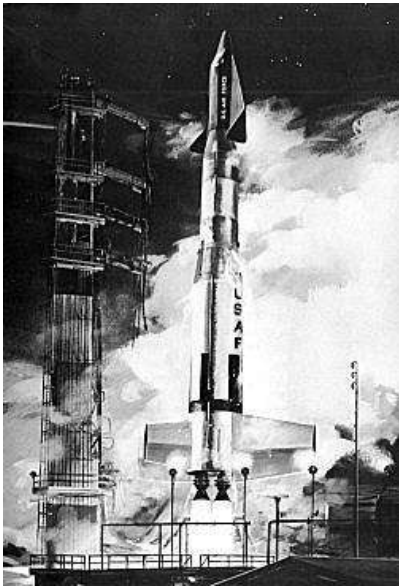
Dyna-Soar 9

Dyna-Soar 10
Albert H. Crews?
Albert Hanlin Crews Jr
Mars 1968

Dyna-Soar 10

Dyna-Soar startar från Vandenberg Air Force Base, Kalifornien

Rymfärjan Dyna-Soars resa runt jorden. Därefter genomfördes en perfekt mjuklandning, som ett flygplan.

Man kan tillföra extra broms- och starttraketer till rymdfarkosten Dyna-Soar som bilden här bredvid visar. På det sättet kan man genomföra en mjuklandning på planeten Mars, på en slät yta, eftersom Mars har ett mycket svagt magnetfält, mindre dragningskraft samt tunnare atmosfär. På det sättet var rymdfärjan Dyna-Soar det hemligaste projekt inom USAF.

Taurus Rymdprogram "Orange Mission"

Taurus månprogram 1961 - 1966

Ett sekretessbelagt militärt månprojekt

En f.d. amerikansk testpilot skrev ett mejl till Scantamburlo 2008 i vilket han kortfattat berättar om fantastiska händelser som ägt rum i början av 60-talet. Jag hänvisar till hans mejl:

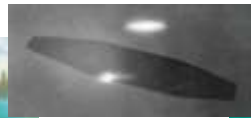
”Det är ingen tvekan om att USA har varit på månen redan **1962** men inte använt raketbränsle för att nå dit. Uppskjutningarna av Mercury, Gemini och Apollo användes som täckmantel för det hemliga månprogrammet. Det är mycket möjligt att det fanns flera Apollo-uppskjutningar både före och efter det officiella Apollo-programmet, men de skulle ha skjutits upp från Diego Garcia, Kwajalein eller Australien (eventuellt Melville Island) eller en annan hemlig uppskjutningsplats. En Saturn V uppskjuten från Vandenberg, även om det är möjligt, verkar osannolik på grund av raketens storlek och det faktum att den skulle gå till månen. Jordens rotationshastighet är signifikant i alla Saturnprojekt och därför måste lanseringen ske österut, eftersom en västgående start från Vandenberg skulle vara mycket osannolik”

Se länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidan 84.

Låt mig följa pilotens information om de amerikanska månfärderna sedan 1962 med vissa starka ledtrådar.

MISS-1

J.F. Kennedy, 1962

MISS-1

Uppstigningsplatsen var i Diego Garcia, USA militärbas, 1962

Den första besättningen, enligt min uppfattning, var de dolda astronauterna William Rutledge, White, Robert Michael (**MISS**). Den ende civile var Kennedy, USA:s president. Enbart studieresa.

Topp hemligt DOD-uppdrag

Enligt ovanstående pilot skedde månfärderna med UFO farkoster. Start från Diego Garcia 1962 med ett mindre flygande tefat, sedan byte till ett cigarrformat rymdskepp. Ingen månlandning, enbart såsom studieresa. **MISS-1**

MISS-1.

Se vidare **Industri, Solen i underläge**, sidorna 18-19.

**Bridgeman, Wi. Barton
1963**

MISS-2

Den andra månfärden och dess besättning: Grossfield, Bridgeman och Barton. En studieresa via UFO med utomjordingar.

MISS-2.

Uppstigningsplatsen var i Diego Garcia, USA militärbas, 1963

Topphemligt DOD-uppdrag

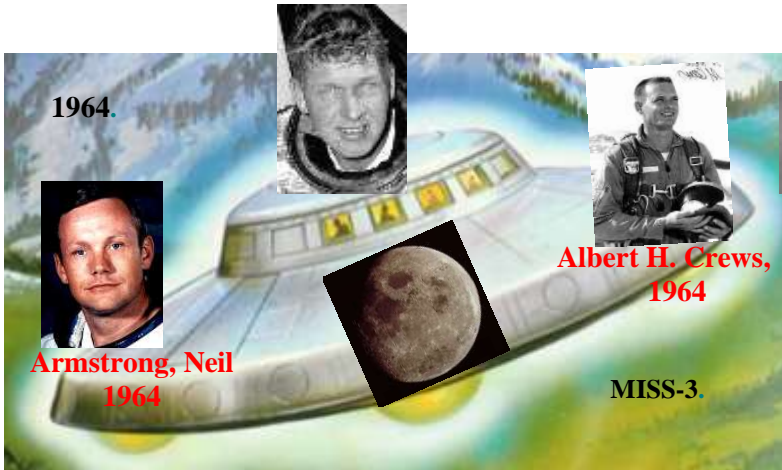
1963. Resan till månen gick till på samma sätt som ovan.

MISS-2

**Rushworth, Aitken
1964**

MISS-3

Den tredje och sista månfärden via UFO 1964. Den sista besättningen på studieresa: Armstrong, Rushworth och Crews. Enligt min uppfattning. - **MISS-3.**

I en kombination av MISS och Taurus rymdprogram försöker jag sätta ihop besättningarna till månen som studieresa via UFO och vissa ledtrådar.

Den tredje och sista månfärden med UFO ägde rum 1964, start från Diego Garcia. USA militärbas, enligt vissa ledtrådar.

1964. Den tredje och sista månfärden i den absolut hemlighetsfulla månverksamheten via UFO.

MISS-3

Man hade kontakt med UFO sedan Nazityskland, ett antal Die Glocke störtade i USA bl.a. 1947 och 1965, och CIA lade omedelbart locket på. Nikola Tesla sysslade med flygande maskiner, flygande tefat. FBI lade beslag på ritningarna efter mordet på Tesla; Tesla/Ottis T. Carr: "Flygande tefat". Det är sannolikt att månresan 1962 - 64 verkligen ägde rum enligt den amerikanska USAF-piloten, men vad visste Sovjet om detta? Även Sovjet kände mycket väl till UFO-verksamheten på och runt jorden.

1964 blev uppskjutningsrampen i Diego Garcia klar för Apollo-D-2 raketer, och USAF började sända besättningar till månen för att genomföra månlandningar. Diego Garcia är en amerikansk militärbas och i USA är det ingen som frågar efter raketuppskjutningar där borta i Diego Garcia, man kunde förbereda sig i lugn och ro för att genomföra de topphemliga månfärderna i Taurus Space Program/Rymdprogrammet Taurus enligt moonwalker1966deltas mejlbrev 2012 till Luca Scantamburlo, som publicerade innehållet 2016.

Det verkar vara ganska märkligt att man påbörjar ett månprogram med utomjordingarna 1962 och fortsätter programmet via raketer som transportmedel. Vad har hänt? Hände någonting mellan UFO och CIA? Plötsligt byttes transportmedel ut i samband med de återstående månresorna och kallades för "Orange Mission". Sprack någonting mellan UFO och CIA? Var det CIA som ville bestämma? I Horizon projekt 1958 står bl.a. att USA vill spränga atombomber på månen. Utomjordingarna är emot atombomber över huvud taget.

Nu tänker jag fortsätta den andra delen av månresan fr.o.m. 1964 med raketerna Apollo D-2 i kombination med Taurus rymdkapsel och månlandare. En ledtråd är exempelvis Apollo 9 som testade månlandaren runt jorden, Apollo 10 som kretsade runt månen och Apollo 11 som officiellt landade på månen. Jag tar inte med de besättningar som testade rymdfarkosten Taurus runt jorden cirka 1963 – 64.

Taurus Orange Mission 1(4)

Topphemligt DOD-uppdrag

Diego Garcia

Taurus OM-1

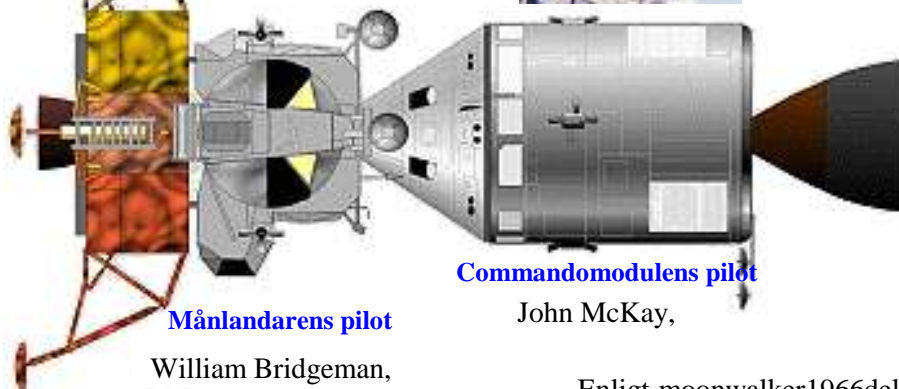
Start från Diego Garcia, USA militärbas, 1964

Bridgeman, William Barton
Taurus OM 1 (4)

White, Robert Michael
Taurus OM 1 (4)

McKay, John Barron
Taurus OM 1 (4)

Månlandarens pilot

William Bridgeman,
Robert White

Commandomodulens pilot

John McKay,

Besättningen på **Taurus OM 1(4)**, Bridgeman, William Barton, befälhavare, McKay, John Barron, kommandopilot, Robert White, Michael LM, pilot. Taurus OM 1(4) startade 1964 och hade samma uppdrag som Apollo 9.

Taurus Orange Mission 1 (4), 1964, Diego Garcia

Enligt moonwalker1966delta reste astronauterna i Taurus Orange Mission program till månen med hjälp av Apollo D-2 raketer. Då måste man ha månlandare också till Taurus commandomodul.

Denna besättning testade månlandaren samt dockning med Taurus moderskepp.

OBS. Det är jag som tagit ut besättningen i den hemliga MISS/Taurus astronautgruppen enligt vissa ledtrådar.

Taurus Orange Mission 2(5)

Diego Garcia

Taurus OM-2

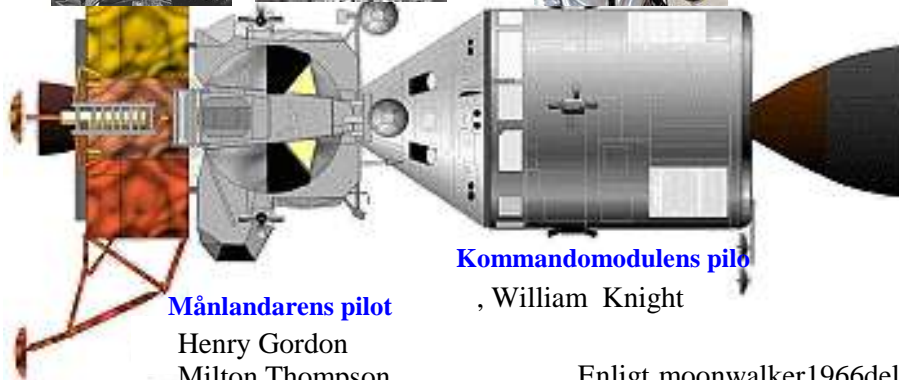
Start från Diego Garcia, USA militärbas, 1965

Topphemligt DOD-uppdrag

Henry Charles Gordon
Taurus OM 2 (5)

Thompson, Milton Orville "Milt"
Taurus OM 2 (5)

William John "Pete" Knight
Taurus OM 2 (5)

Månlandarens pilot
Henry Gordon
Milton Thompson,

Kommandomodulens pilot
, William Knight

Besättningen på **Taurus OM 2 (5)**, Henry Charles Gordon, befälhavare, William John "Pete" Knight, kommandomodulens pilot, och Thompson, Milton Orville "Milt", LM pilot.

Startade 1965 och hade samma uppdrag som Apollo: resa till månen och med månlandaren LM och komma nära månytan.

Taurus Orange Mission 2 (5), 1965, Diego Garcia

Enligt moonwalker1966delta reste astronauterna i Taurus Orange Mission program till månen med hjälp av Apollo D-2 raketer. Då måste man ha månlandare till Taurus commandomodul.

Denna besättning testade månlandaren samt att komma så nära månen som möjligt.

OBS. Det är jag som tagit ut besättningen av den hemliga MISS/Taurus astronautgruppen enligt vissa ledtrådar.

Taurus Orange Mission 3(6)

Topphemligt DOD uppdrag

Diego Garcia

Taurus OM-3

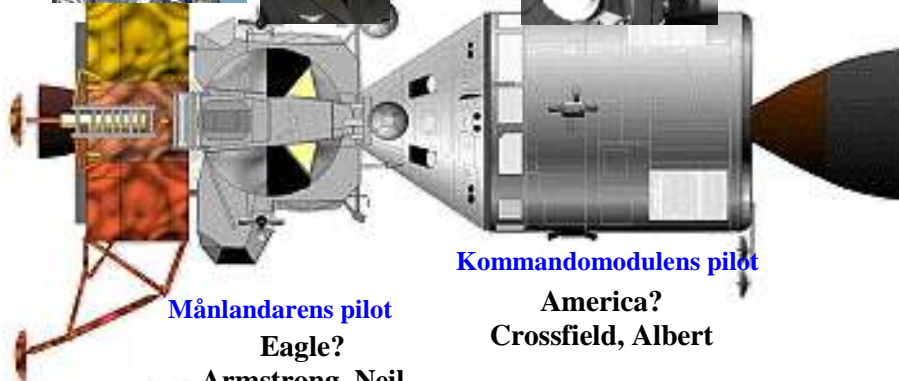
Start från Diego Garcia, USA militärbas, 1966

Armstrong, Neil
Taurus OM 3 (6)

William Rutledge.
Taurus OM 3 (6)

Crossfield, Albert Scott
Taurus OM 3 (6)

Månlandarens pilot
Eagle?

Armstrong, Neil
Rutledge William

Kommandomodulens pilot

America?
Crossfield, Albert

Besättningen på **Taurus OM 3(6)**: Armstrong, befälhavare, Crossfield
commanderpilot, och Rutledge, LM pilot.
Startade 1966 och hade samma uppdrag som Apollo 11:
Månlandning.

Taurus Orange Mission 3(6), 1966, Diego Garcia

Enligt moonwalker1966delta reste astronauterna i Taurus Orange Mission program till månen med hjälp av Apollo D-2 raketer. Då måste man ha månlandare till Taurus commandomodul Detta var den första besättningen som landade på månen.

OBS. Det är jag som tagit ut besättningen av den hemliga MISS/Taurus astronautgruppen enligt vissa ledtrådar.

Besättningen på Taurus Orange Mission 3 (6) var Neil Armstrong, Albert Crossfield och William Rutledge. Besättningens uppdrag var att landa på månen. Enligt moonwalker landade de 1966, men landningsplatsen är inte känd, USAF håller den hemligt fortfarande. Jag är säker på att Armstrong var den förste som tog klivet av månlandaren Eagle och därefter följde Rutledge.

Landningen direktsändes till markkontoret så att USAF/NASA kunde följa Taurus landningsprogram. Det är mycket möjligt att Taurus OM 3(6) / Eagle landade den 20 juli 1966, alltså tre år tidigare än Apollo 11/Eagle, som inte upprepade månlandningen den 20 juli 1969.

Den första månlandningen och det första steget på månen ägde faktiskt rum i juli 1966, det togs av Neil Armstrong.

Armstrongs första steg på månen, men inte i Stillhetens hav.

Näste man som steg ur månlandaren var Rutledge

Armstrong och Rutledge aktiva med markkontrollen vid Vandenberg AFB
.....Armstrongs telefonsamtal med president Nixon.

Men det finns ett litet problem, presidenten i USA 1966 var Johnson och inte Nixon, som blev president 1969. Alltså ägde det ursprungliga telefonsamtalet från månen rum mellan president Johnson och Armstrong från Sinus Iridum.

Här syns underdelen av månlandaren stå ensam på sin landningsplats i Sinus Iridum. Man brukar säga att man lämnar spår efter sig, och det gjorde även denna besättning.

Den f.d. NASA-astronautens budskap: "moonwalker1966delta": "Taurusprogrammet" är det ursprungliga kodnamnet på det bemannade landningsplanprogrammet under den amerikanska försvarsmakten. För första gången landade de på månen med en mänsklig besättning. Detta förbereddes parallellt med NASA-programmet, kallat Apollo; den hemligstämplade Taurus-programmet var aktivt redan 1962 och avslutades med framgång 1966.

- Taurusens raket för den första amerikanska bemannade flygningen med målet månlandning, 1966, var en raket med namnet Apollo D-2 som framställdes av General Electric. En sådan raket blev senare den berömda Saturn V, men den hade redan testats 4 gånger innan den användes i NASA:s Apollo-program. Taurus-uppdraget med månlandningen 1966 hände inte på Mare Tranquillitatis, Stillhetens hav, som blev Tranquility Base, på den närliggande sidan av månen. Landningen skedde på en annan plats.

- Skälen till ovanstående hemligstämplade militära rymdprogram var det kalla kriget, konkurrens i rymden om månen mellan de amerikanska och sovjetiska supermakterna. Någon blev rädd för ett eventuellt misslyckande med rymduppdraget Apollo i direktsändning, därför bestämde de sig - med medverkan av amerikanska institutionella myndigheter - att förmedla en allmänhetskunskap, också därför att det redan var en hemlig amerikansk månlandning som förutsåg Apollo 11 (officiellt daterad, som alla vet, 16-24 juli 1969).

Apollo 11 startade enligt program, placerade sig runt jorden och stannade kvar där hela tiden ut. När direktsändningen från månen skulle sändas kopplades den gamla, ursprungliga månlandningen samman i en mycket dålig kvalitet i svartvit med teves direktsändningen i färg, så att direktsändningen inte kom ifrån månen utan förmodligen från en NASA-studio. På det viset lurades hela världen. President Nixon visste precis att någon månlandning inte skulle äga rum, därför spelades in samtalet i förväg, och när tiden var inne kopplades telefonsamtalet in direkt till teve-sändning.

Månlandaren i svartvit dålig kvalitet från 1966.

Månlandaren i svartvit dålig kvalitet från 1966.

Månlandare från 1969 i färg

Månlandare från 1969 i färg

Hela Apollo 11-programmet spelades in i en filmstudio och därefter har man kombinerat den ursprungliga Taurus svartvita film och svartvita bilder med Apollos nya färgfilm och färgbilder. Det är inget nytt, eftersom för en tid sen spreds från USA att Apollo 11 är fejkad av NASA. Men det är inte bevisat. Den f.d. testpiloten som hade en mycket bra insyn i det hela, och den f.d. astronauten moonwalker bekräftade att det var så. Bl.a. visade den vajande flaggan på månen samma sak. 1966 landade USA i Sinus Iridum. I ett Horizon-program 1958 planerade USA ett flertal månlandningar bl.a. i Mare Imbrium. Den kinesiska månsonden **Chang'e-3** landade 2013 i Sinus Iridum och dess månbil har i en videofilm sänt tillbaka fotspår som USA:s astronauter lämnat efter sig.

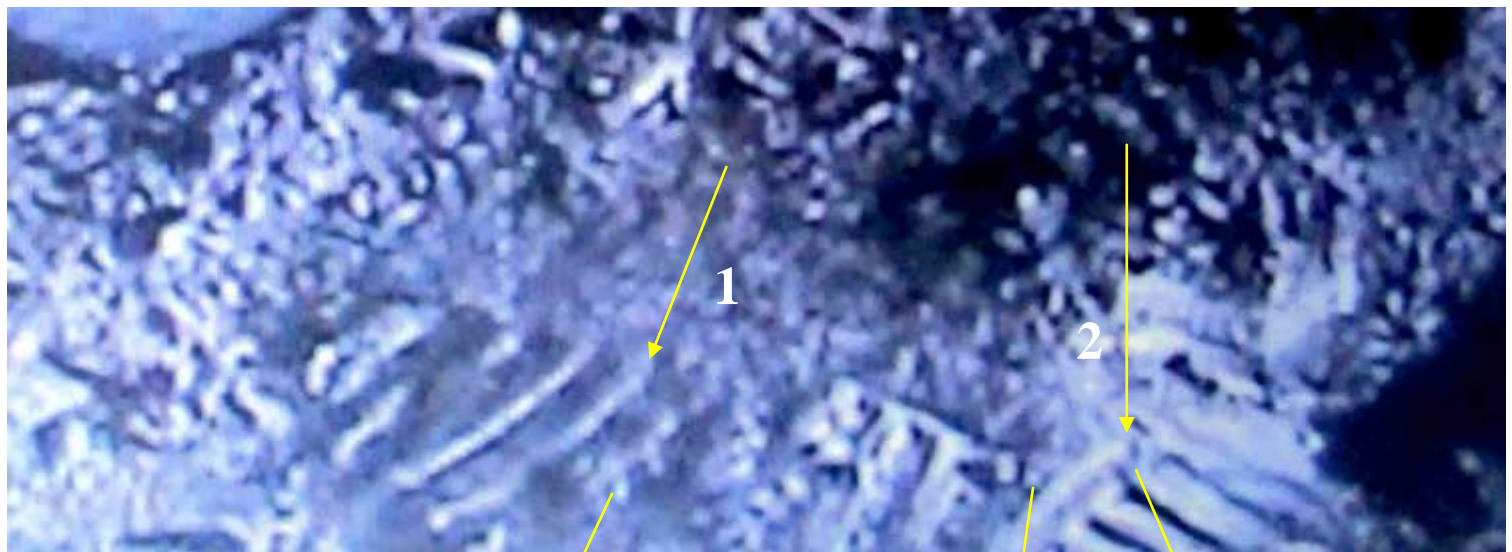
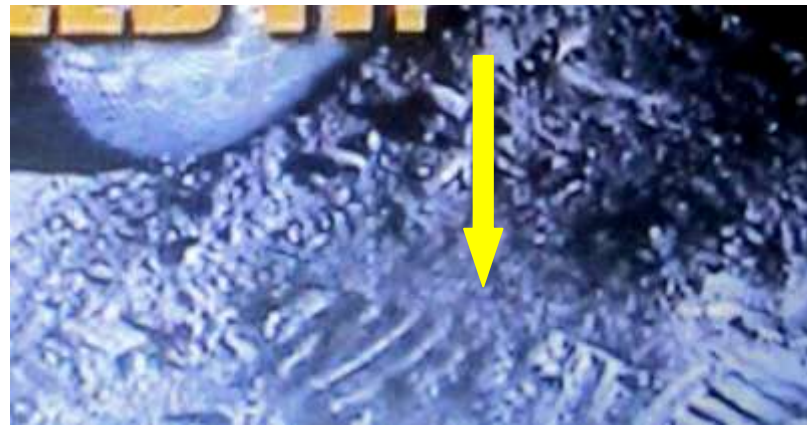
Nu kan vi förstå att William Rutledges budskap angående Apollo 20 var riktigt. Neil Armstrong 1994: ”**Det finns fantastiska idéer oupptäckta, genombrott tillgängliga för dem som kan ta bort ett av sanningens skyddande lager.**

Enligt Rutledge var Armstrong en filosof.

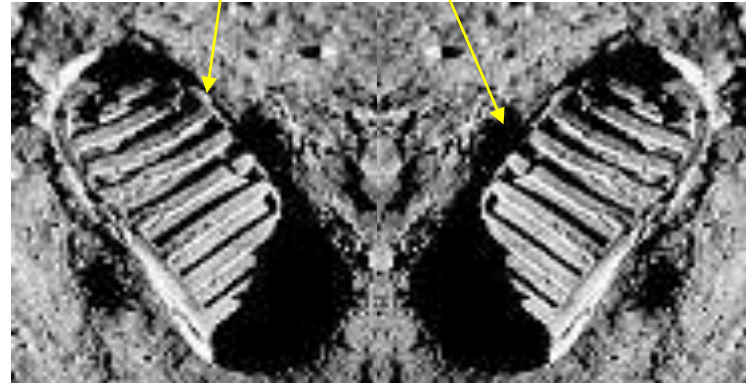
Neil Armstrong

USA, 1994, NBC News,

Menar Armstrong bl.a. den första månlandningen 1966 och Marslandningen 1970?

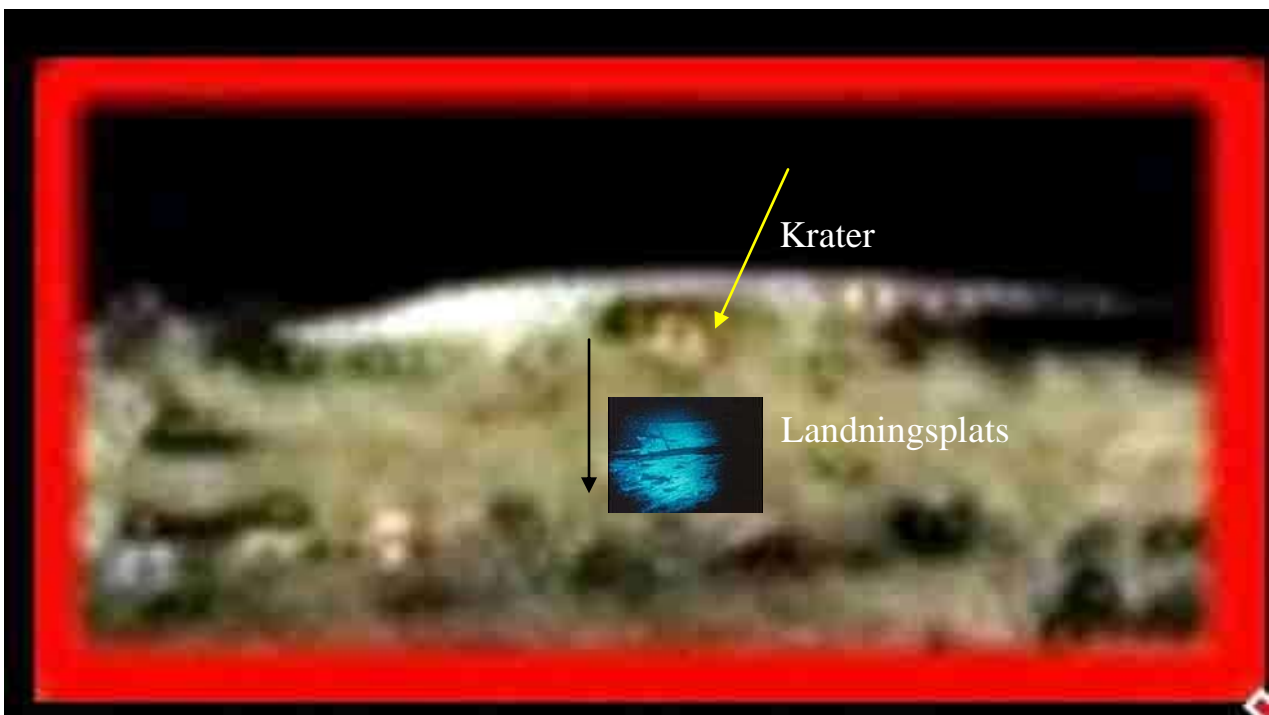
Bilderna visar tydliga fotspår efter astronauterna. Det finns två olika fotspår, nummer 1 och nummer 2. På denna plats, alltså Sinus Iridum har ingen landat tidigare. Kina är först med sin månfarkeost **Chang'e-3** som kör förbi fotspåren.

Dessa spår lämnade astronauterna Armstrong och Rutledge efter sig i samband med månlandningen 1966 i Sinus Iridum. Bilderna togs av mån bilen Jadekaninen, **Chang'e-3**, Kina.

Längre fram vid pilen befinner sig ett stort UFO, ett stort cigarrformat rymdskepp. Detta UFO befinner sig i Sinus Iridum, där Taurus 3 månlandare (Örnen) landade 1966 i närheten. Gjorde astronauterna ett besök där?

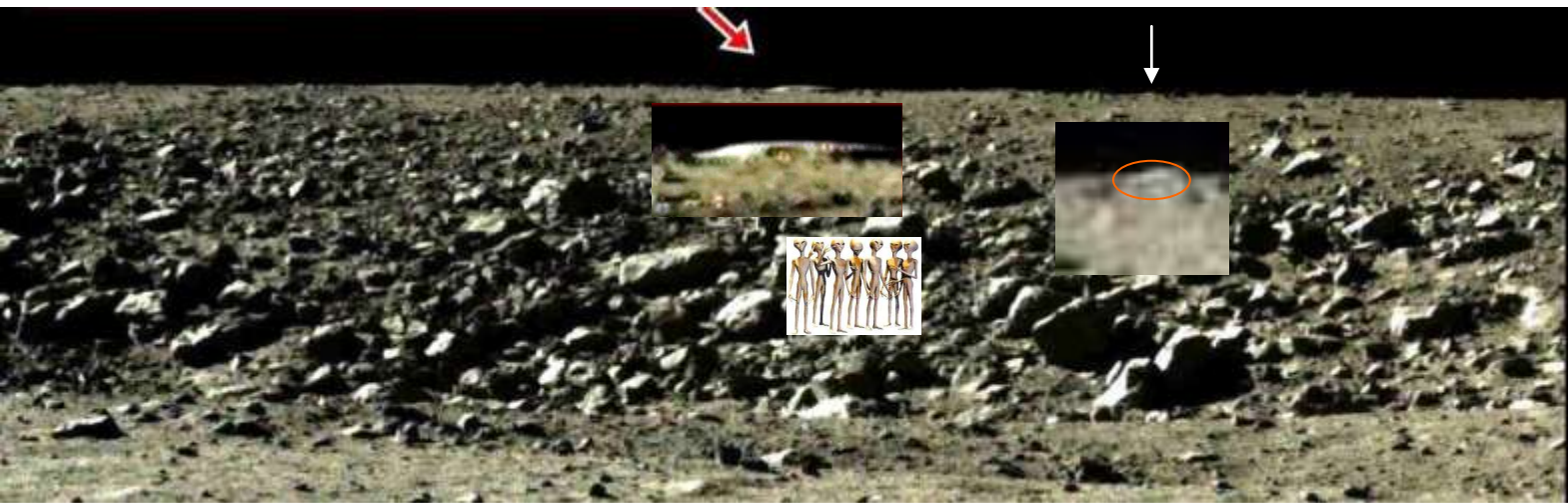

Bilden togs av Chang'e-3:s månbil. Den visar att en stor utomjordisk cigarrformad rymdfarkost parkerar där. Framför denna syn en krater, och förmodligen finns månlandaren, LM, i närheten, så att astronauterna hade möjlighet att besöka den. I början av 60-talet, (1962 - 1964) reste USA till månen via ett UFO, kan det vara detta? Det är en mycket stark ledtråd.

Strax efter landningen på Stillhetens hav meddelade astronauterna Armstrong och Aldrin till markkontrollen att de såg UFO utanför månlandaren. Alla samtal som förekom mellan astronauterna och markkontrollen kunde hundratals radioamatörer avlyssna via VHF-mottagare på samma frekvens som NASA använde. Under promenaden utanför månlandaren Örnen hördes besättningen betona att det fanns andra, främmande rymdskepp, uppradade på den andra sidan av kratern!

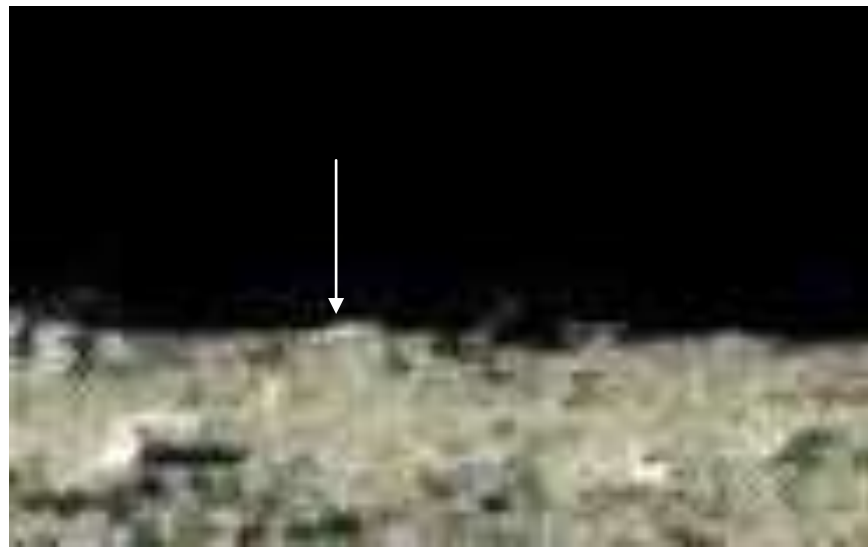
”Det är en jättegrej”, sa de och samtalet fortsatte mellan besättningen och markkontrollen. ”Nej, nej, nej - detta är inte en optisk illusion” svarade de markkontrollen. ”Vi upprepar: det finns andra rymdskepp.” Besättningen rapporterade att de såg några besökare. Några UFO hade landat där och tittade på Armstrong/Aldrin. Markkontrollen undrade om besättningen ställt in speglarna och de svarade att de var på rätt ställe, men de på rymdskeppet kunde komma dit dagen efter och ta bort dem. Armstrong rapporterade till markkontrollen att de är under bevakning av UFO.

Frågan är följande: Om Apollo 11 inte landade på Stillhetens hav sommaren 1969, vilken månlandning berättar Armstrong om för markkontrollen? – Den måste vara tidigare månlandningen av Taurus 3 i Sinus Iridum 1966. Det meddelande som Armstrong lämnade till markkontrollen överensstämmer ganska bra med ovanstående bild av Chang'e-3. Där syns kratern mycket tydligt och bakom den befinner sig ett UFO, ett vitt cigarrformat rymdskepp. Armstrong talar om två rymdskepp, det andra låg inte bakom kratern.

Om man noggrant tittar på bilden ovan, syns ytterligare ett objekt som liknar ett UFO, fast det är hälften så stor som det som befinner sig bakom kratern. Enligt Armstrong hade de sett och träffat på minst två UFO, och ett antal utomjordingar som befann sig på månytan och tittade på besättningen från jorden. Där finns massor av föremål som liknar byggnader med egendomliga former som inte liknar jordiska byggstilar. Man kan kalla detta område ett litet samhälle, eller en månstad. Detta område finns på månens framsida i Sinus Iridum och inte i Stillhetens hav. Armstrong och Rutledge landade där 1966.

En professor, som vill förbli anonym, var engagerad i en diskussion med Neil Armstrong under ett NASA-symposium. De pratade enbart om Apollo 11, för professorn kände inte till den tidigare månfärden och landningen 1966.

Professorn: ”Vad hände egentligen där ute med Apollo 11?” Armstrong: ”Det var otroligt, självklart hade vi alltid vetat att det fanns en möjlighet, faktum är att vi var varnade för detta. Det var aldrig då fråga om en rymdstation eller en månstad.” Professorn: ”Vad menar du med ”varnade för?”” Armstrong: ”Jag kan inte gå in på detaljer, förutom att säga att deras farkoster var långt överlägsna våra, både i storlek och teknik, de var stora, hotfulla! Nej, det är inte fråga om en rymdstation.” Professorn: ”Men NASA hade andra uppdrag efter Apollo 11?” Armstrong: ”Naturligtvis, NASA kunde inte riskera panik på jorden. Men det var verkligen en snabb nyhet.”

Av samtalet mellan Armstrong och professorn framkommer ganska tydligt att Armstrong (NASA) kände väl till utomjordingarna och deras rymdfarkoster, UFO och hur de är byggda, utvändigt och invändigt eftersom Armstrong berättade att deras rymdfarkoster är överlägsna och (hotfulla). Med andra ord: Armstrong var ombord på UFO och kände till UFO-historien. Han erkände med uttrycket ”**vi var varnade för detta**”. – Att markkontrollen var försiktig under samtalet med Armstrong, berodde på att man visste att samtalet avlyssnades av utomstående, bl.a. s.k. radioamatörer.

En annan som skrev om månlandningen var Dr Vladimir Azhazha.

Dr Vladimir Azhazha: "Neil Armstrong förmedlade budskapet till markkontrollen att två stora, mystiska objekt tittade efter dem efter att de landat. Men detta budskap nådde aldrig allmänheten eftersom NASA censurerade det."

Dr Alexander Kasantsev fortsätter: "Aldrin filmade UFO i färg inifrån månlandaren, och fortsatte att filma dem efter att han och Armstrong gått utanför. Armstrong bekräftade att historien var sann, men vägrade att gå in på detaljer, utöver att erkänna att det var CIA som låg bakom hela mörkläggningen."

Det var William Rutledge som filmade UFO i svartvitt 1966 inifrån månlandaren, och fortsatte att filma dem efter att han och Armstrong gått utanför. Armstrong bekräftade att historien var sann, men vägrade att gå in på detaljer, utöver att erkänna att det var CIA som låg bakom hela "mörkläggningen."

Nu har vi här starka ledtrådar som bevis på att USA gjorde månfärder redan 1962 och att den första månlandningen förmodligen ägde rum redan sommaren 1966. De första månfärderna skedde via UFO, men så småningom hände någonting mellan CIA och utomjordingarna, enligt Armstrong var de hotfulla, ett rymdskepp som man inte känner till kan inte bli hotfullt. I Horizon-projektet planerade USA atomsprängningar på månen, men utomjordingarna var och är fortfarande emot detta. Vad jag förstår gick Armstrong och Rutledge ombord på det cigarrformade rymdskeppet och förhandlade, temat var hotfullt, förmodligen gällde det atombombssprängningen på månen. Armstrong berättade att de var förberedda för månfärden med orden: "vi var varnade för detta".

Armstrong bekräftade att historien var sann, men vägrade att gå in på detaljer, detaljer som troligen utgör innehållet i samtalet på rymdskeppet, utöver att erkänna att det var CIA som låg bakom hela mörkläggningen. Resultatet blev ett försämrat läge mellan UFO/utomjordingar och CIA. Detta kan man få fram av Armstrongs berättelse.

Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 84 - 90.

Manned Orbiting Laboratory (MOL)

Amerikanska flygvapnets bemannade rymdprogram

1963-1969

SECRET ASTRONAUTS

Bemannad rymdstation/laboratorium (MOL)

Ett militärt rymdprogram

Bemannad rymdstation/laboratorium runt jorden

U.S. Air Force presenterar 14 av 17 MOL- astronauter 1965. Övre raden: Herres, Hartsfield, Overmyer, Fullerton, Crippen, Peterson, Bobko, Abrahamson. Nedre raden: Finley, Lawyer, Taylor, Crews, Neubeck, Truly (USAF)
Sju av dessa återkom senare i NASA:s STS-uppdrag 1981 - 2011. Hela MOL-programmet återkallades officiellt den 10 juni 1969.

MOL-astronauter, Grupp 1, 1965. (USAF Foto)

Michael J. Adams, USAF; Albert H. Crews, USAF; John L. Finley, USN; Richard E. Lawyer, USAF; Lachlan Macleay, USAF; Francis G. Neubeck, USAF; James M. Taylor, USAF och Richard H. Truly, USN.

MOL-astronauter Grupp 2 1966. (USAF foto)

Robert F. (Bob) Overmyer, USMC; Henry W. (Hank) Hartsfield, USAF; Robert L. Crippen, USN; Karol J. Bobko, USAF och Charles Gordon Fullerton, USAF. Alla dessa astronauter gick sedan över till STS.

MOL-astronauter Grupp 3 1967, (USAF foto)

Robert T. Herres, USAF; Robert H. Lawrence, Jr., USAF; Dr. Donald H. Peterson, USAF och James A. Abrahamson, USAF. Av denna grupp gick astronauten D.H. Peterson vidare till STS.

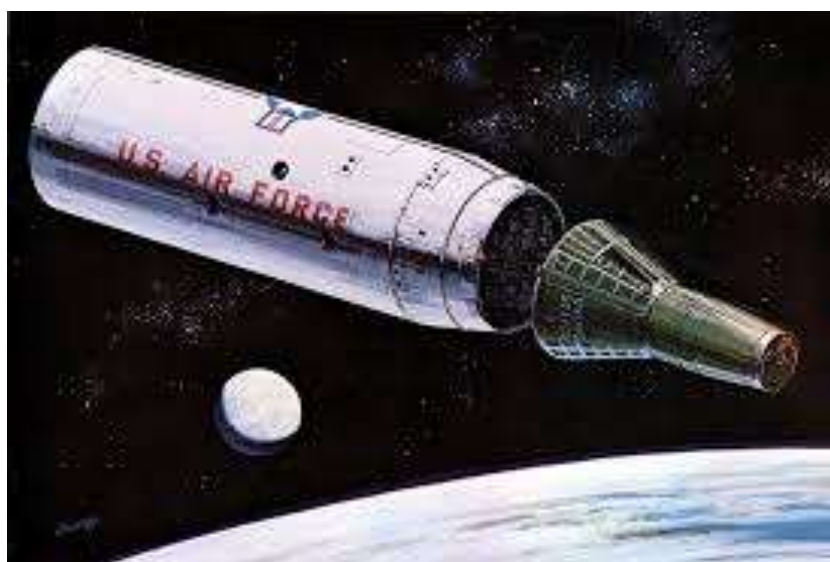

USAF:s emblem för bemannade rymdstationen MOL 1963 - 1969

Bemannade farkosten och laboratoriet Gemini 8 sitter ihop runt jorden under färden och forskningen. Astronauterna kunde förflytta sig mellan Gemini 8 och laboratoriet.

Efter att programmet avslutats, skildes rymdfarkosten Gemini B och laboratoriet åt. Gemini B landade med astronauterna ombord, medan laboratoriet lämnades åt sitt öde runt jorden.

Bilden visar hur Gemini B kopplas bort från laboratoriet och därefter landar rymdfarkosten med sina två astronauter ombord.

Bemannade rymdlaboratorium runt jorden.

USAF:s MOL-program, Manned Orbiting Laboratory, var det amerikanska flygvapnets bemannade rymdprogram. Det hade för avsikt att skicka upp egna astronauter utanför NASA:s eget bemannade mer civila program för aktiviteter ombord på en rymdstation. Programmet inleddes 1963. Det avslutades 1969 och vissa av de uttagna astronauterna för detta projekt överfördes då till NASA.

Uppdragets utförande

Istället för en bemannad rymdstation i bana som man dockade med, var programmet format så att man skulle skicka upp rymdstationen tillsammans med besättningens rymdfarkost. Hela ekipaget skulle sändas upp med en Titan 3M-raket. Farkosten som skulle användas var en modifierad Gemini-farkost. Trots de yttre likheterna med Gemini var farkosten Gemini modifierad vad gäller prestanda. Farkosten kom att kallas Gemini B. Ombord på Gemini B/MOL skulle besättningen kunna stanna uppe i 30 - 40 dagar för avancerade projekt.

USAF planerade totalt 14 MOL-rymdfärder runt jorden, därav fem speciellt utvalda uppdrag. Förmodligen genomfördes de mellan år 1967 och 1969 och kostade cirka 1,5 - 3 miljarder US dollar inklusive Marsresan. Varje besättning hade sitt speciella uppdrag att genomföra i rymdlaboratoriet.

Crews

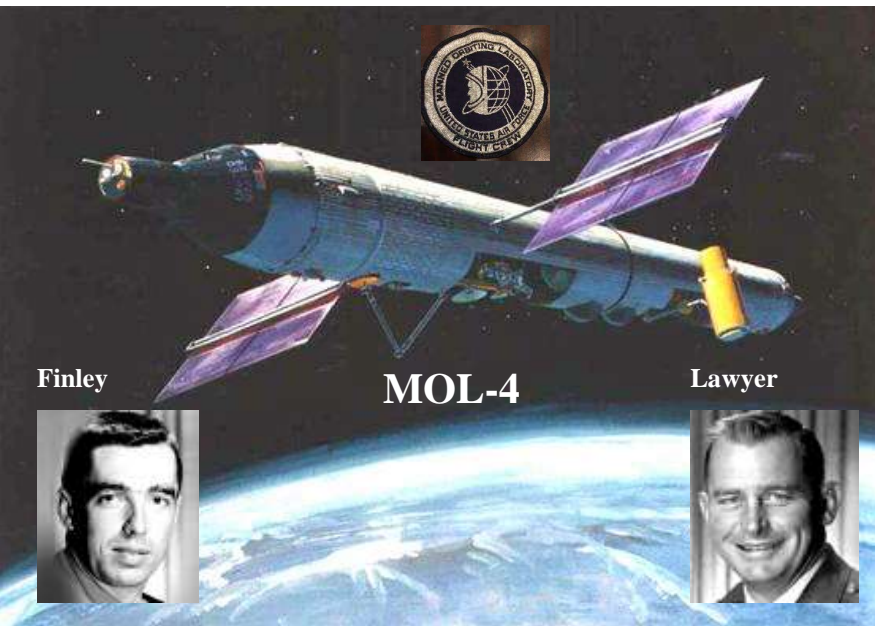
MOL-3

Taylor

Besättningen på **MOL-3**, astronauterna James A. Taylor och Albert H Crews? Start februari 1967 från Vandenberg AFB startplatta SLC-6, Kalifornien, Vistelse på MOL i 30 dagar?

Denna besättning hade sitt speciella biologiska uppdrag att genomföra i laboratoriet. Därefter övergav besättningen laboratoriet i rymden och landade i havet

Finley

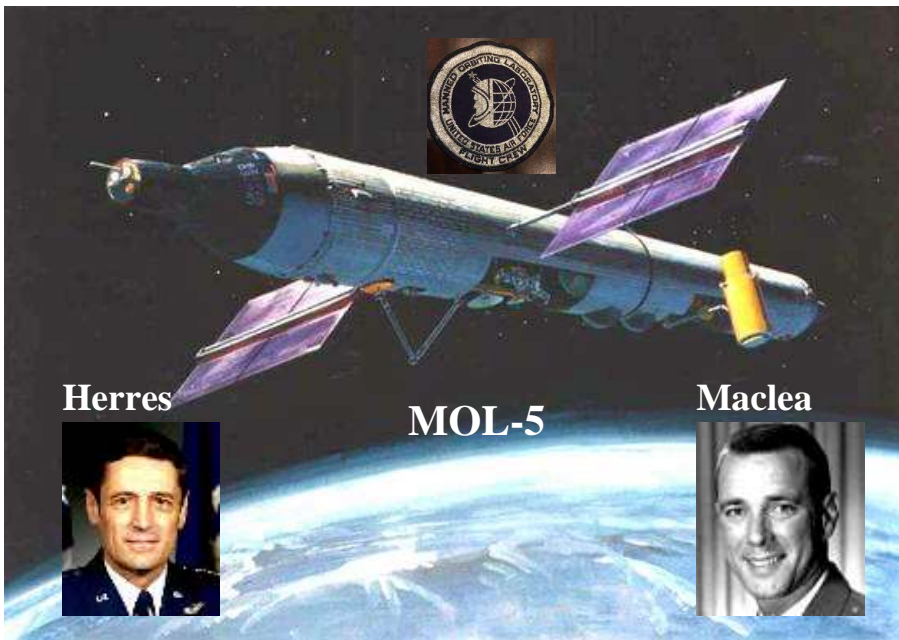
MOL-4

Lawyer

MOL-4 och dess besättning, USAF astronauterna John L. Finley och Richard E Lawyer? som sändes upp i november 1967 från SLC-6 i Vandenberg AFB, Kalifornien. Finley och Lawyer tillbringade 40 dagar i laboratoriet i samband med speciella biologiska uppdrag från DOD. Denna besättning hade sitt speciella ny-konstruerade laboratorium som endast berörde deras forskning.

Därefter övergav besättningen laboratoriet i rymden och landade i havet

Herres

MOL-5

Macleay

Besättningen på MOL-5 utgjordes av USAF-astronauterna Robert T Herres och Lachlan Macleay? Start våren 1968 från SLC-6 i Vandenberg AFB, Kalifornien, Herres och Macleay tillbringade 40 dagar i det nya laboratoriet i samband med DOD-uppdrag. Även den här besättningen hade sitt speciella nya laboratorium för forskning i samband med långa rymdfärder.

Därefter övergav besättningen laboratoriet i rymden och landade i havet

Truly

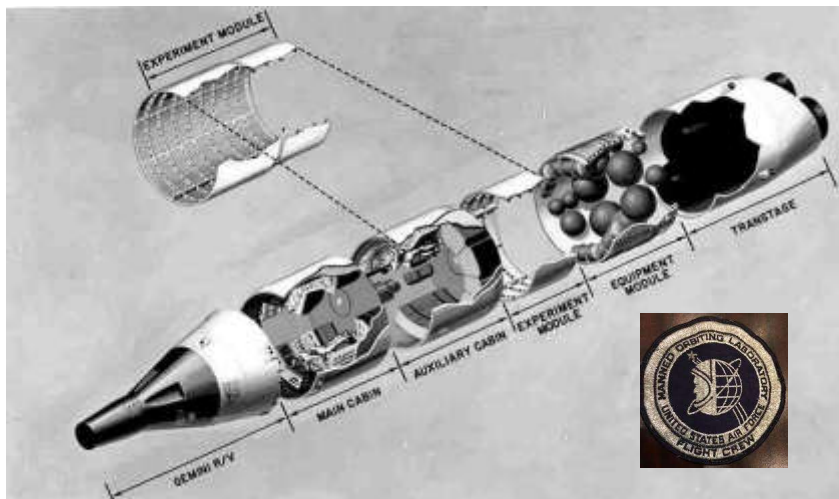

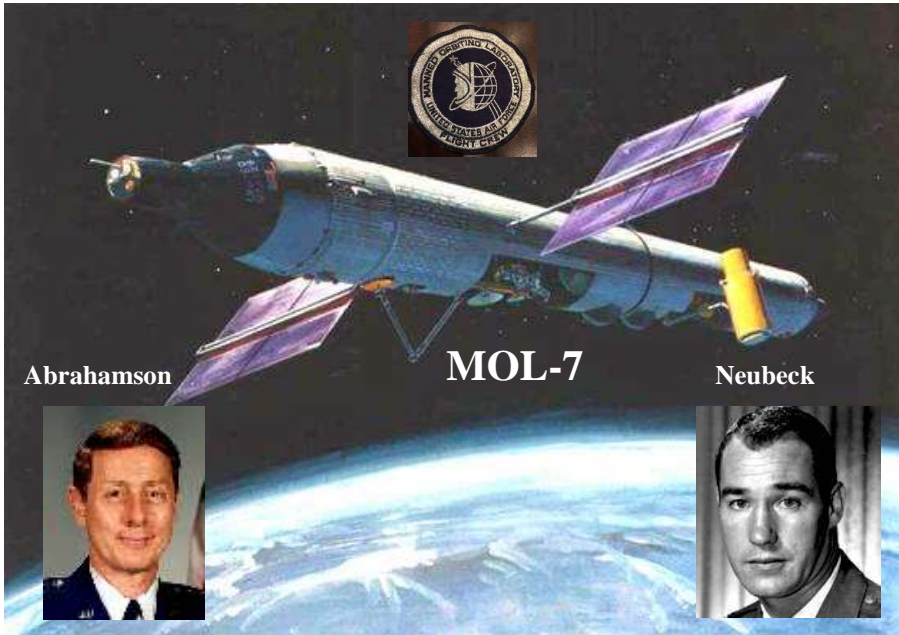
MOL-6

Crippen

MOL-6 och dess besättning var USAF-astronauterna Rober Richard H Truly och Robert Crippen. De sändes upp sommaren 1968 från SLC-6 i Vandenberg AFB, Kalifornien. Truly och Crippen vistades 60 dagar? i MOL laboratoriet med DOD-speciella uppdrag. Detta skulle ha varit det näst sista uppdraget.

Besättningen på MOL-7 sändes upp hösten 1968 från SLC-6 i Vandenberg AFB, Kalifornien. USAF-astronauterna James A Abrahamson och Francis G. Neubeck? skulle ha varit ombord och tillbringat 80 - 120 dagar i laboratoriet med DOD-uppdrag. Denna skulle ha varit den sista bemannade MOL-rymdfärden. Forskningen i laboratoriet gällde långfärdsresor, exempelvis till planeten Mars. När USAF uppnått sitt mål, avslutades dessa speciella, hemliga DOD uppdrag.

USAF meddelade den 10 juni 1969 att MOL-projektet avslutats. USAF planerade sammanlag 14 rymdfärder i början. För fem rymdfärder hade USAF också tagit ut astronauter. Det läcktes ut att exempelvis besättningen på MOL 6 skulle vara astronauterna Rober Richard H Trully och Robert Crippen. Från källan kom fram att MOL programmet kostade ca. 3 miljarder dollar, i den summan bör de fem rymdfärderna också ingå. De återstående sju MOL-rymdfärderna återkallades. Enligt vissa ledtrådar (alla från Internet) är min uppfattning att USAF genomförde fem MOL-rymdfärder på cirka två år. Det verkar vara så att USAF uppnådde sitt forskningsmål i samband med en långfärd till Mars.

Lägger man till DynaSoar-projektet får man klartecken att börja resa till planeten Mars, USA var redo att planera den första marsfärden och landningen där.

MOL start från Vandenberg

Detta var rymdprogrammet MOL. Till varje uppdrag användes ett helt nybyggt speciellt konstruerat rymdlaboratorium. Varje besättning hade olika uppdrag att genomföra, bl.a. olika långa vistelser i rymdlaboratoriet under ständig kontroll. Återigen ett fantastiskt projekt, liksom DynaSoar. Detta projekt var grunden till den långa marsresan.

Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 12 - 17.

Projekt Gemini

1965 - 1966

Ett civilt NASA-program

Efter Mercury-programmet följde Gemini

Young John (2), Grissom Virgil, "Gus," (1)
Gemini-3, 1965-03-23

Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

McDivitt James (1) White Edward (2)
Gemini-4, 1965-06-03

Rymdpromenad av White
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

Conrad Charles (2), Cooper L Gordon, Jr. (1)
Gemini-5, 1965-08-21

Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

Lovell James (2) Borman Frank (1)
Gemini-7, 1965-12-04

Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center,
Florida
Startplatta LC-19

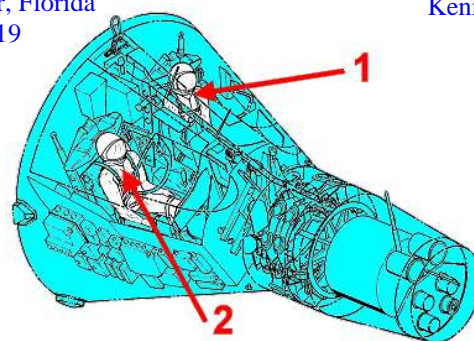
Stafford Thomas (2) Schirra Walter (1)
Gemini-6, 1965-12-15

Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

Armstrong Neil (1) Scott David (2)
Gemini-8, 1966-03-16

Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center,
Florida
Startplatta LC-19

**Stafford Thomas (1)
Cernan Eugene (2)
Gemini-9, 1966-06-03**
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

**Collins Michael (2)
Young John (1)
Gemini-10, 1966-07-18**
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center,
Florida
Startplatta LC-19

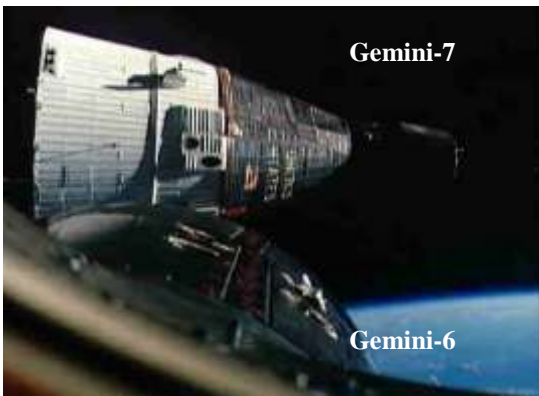

**Gordon Richard (2)
Conrad Charles, (1)
Gemini-11, 1966-09-12**
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

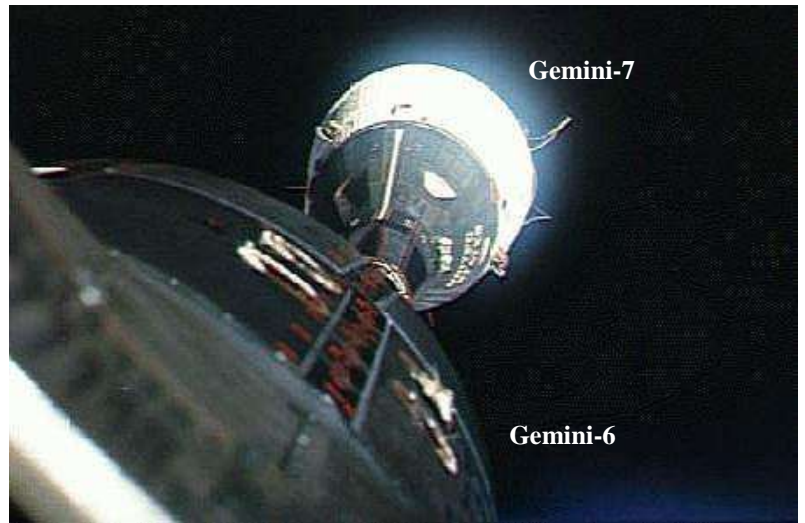

**Aldrin Edwin (2) Lovell James (1)
Gemini-12, 1966-11-11**
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Startplatta LC-19

Ur Gemini-programmet

Gemini 6 och Gemini 7 möttes i
rymden. Perfekt program

Dockning

Gemini 8 och Agena-Delta T-8. Efter dockningen började Gemini 8 rotera. Amstrong stoppade rotationen genom att bl.a. koppla bort Agena och starta styraketer. Misslyckat program.

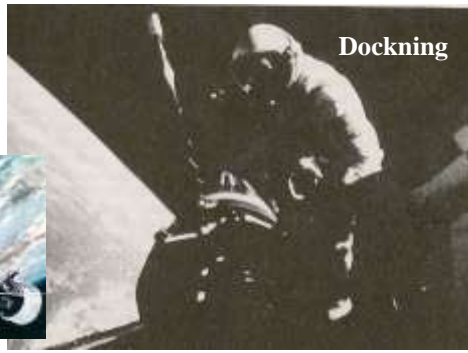
Gemini 9 och Agena-Delta T-9. Dockning med Agena-Delta blev inte av. Däremot blev bilden världsberömd, en alligator i rymden.

Dockning

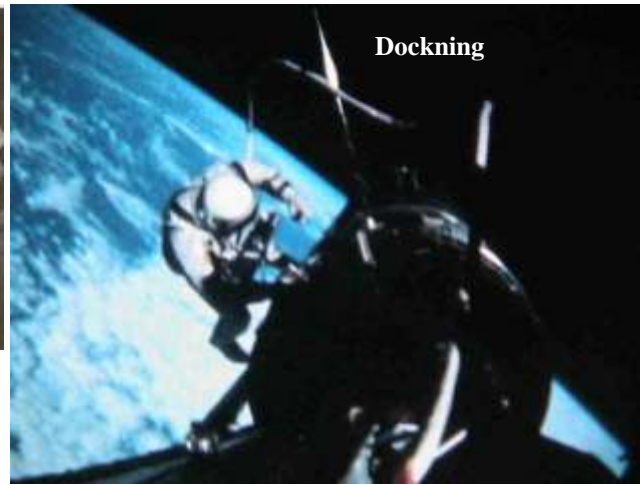
Gemini 10 o Agena-Delta T-10. Rymdpromenad av Collins. Ett lyckat program. Den första lyckade dockningen mellan två rymdfarkoster.

Dockning

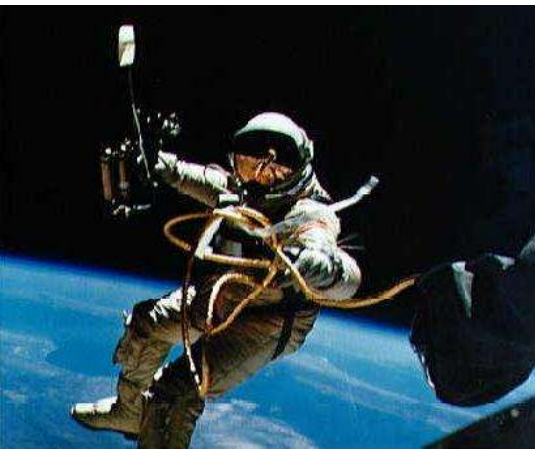

Gemini 11 o Agena-Delta T-11. Rymdpromenad av Gordon. Ett lyckat program.

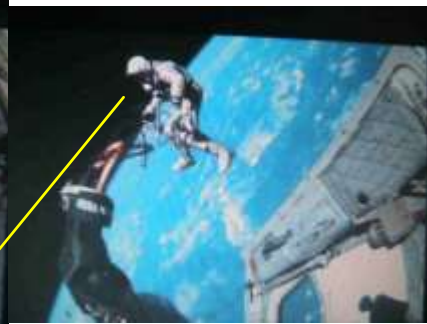
Dockning

Det sista Gemini-programmet. Gemini 12 o Agena T-12. En lång rymdpromenad av Aldrin. En lyckad avslutning av Geminis rymdverksamhet.

Den första amerikanska rymdpromenaden genomfördes av White, Gemini 4.

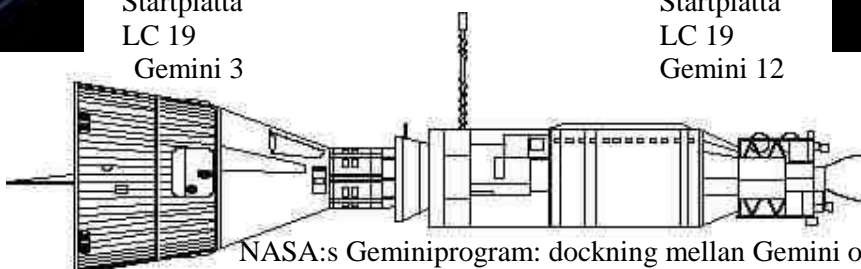
NASAs Geminiprogram var den viktigaste rymdverksamheten, bl.a. dockningen mellan två rymdfarkoster 1964 - 65, som sedan blev en lyckad månlandning med Taurus 3 1966. Det hemliga militära månprogrammet inom USAF genomfördes parallellt med NASAs Gemini civilprogram. Alla Geminis rymdfärder startades från Kennedy Space Center, från startplattan LC-19. Florida. Se länken **Industri, Månens mysterium**, sidorna 23 - 42.

Startplatta LC 19 Gemini 3

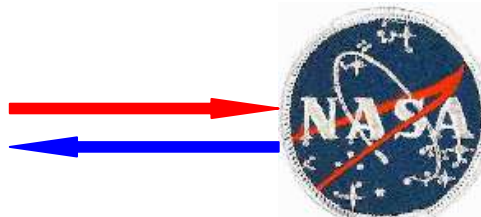
Startplatta LC 19 Gemini 12

NASA:s Geminiprogram: dockning mellan Gemini och Agena-Delta T var det viktigaste testet genomfört av NASA.

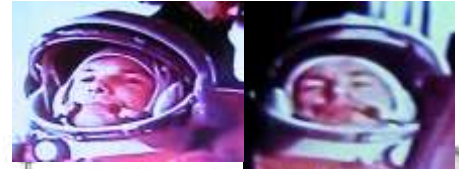
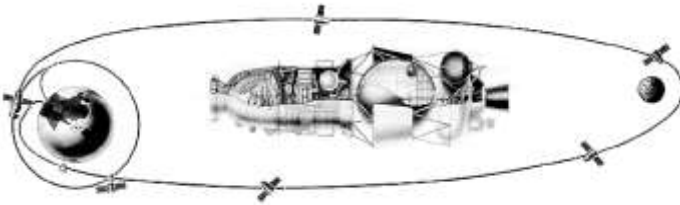
Månen nästa!

Sovjet och månen 1968 - 1976

I slutet av 60-talet försökte Sovjetunionen med nästan alla medel att först komma till och sedan landa på månen. Men i hemlighet hade USA redan vunnit månkapplöpningen 1966, se ovan.

Den första sovjetiska bemannade månfärden

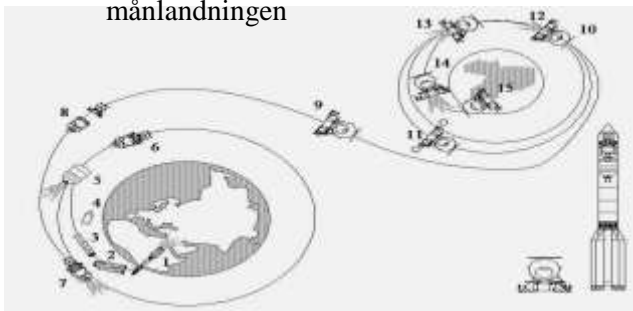
Soyuz 7K-LOK-1 kring månen den 5 mars 1968. Enligt vissa källor har Soyuz 7K-LOK-1 återvänt till jorden. Framåt kvällen den 7 mars skulle **Soyuz 7K-LOK-1** landa på jorden, men rymdfarkosten kom in i fel vinkel, den brann upp i atmosfären. Därefter har Sovjetunionen meddelat att såväl Gagarin som Seryogin omkommit i samband med en flygolycka. Se vidare länken *Månens mysterium*, sidorna 43-44. Månfärden kodades som Zond-4.

Start från **Tyuratam Kosmodrom**,

Yuri Gagarin, Vladimir Seryogin 1968-03-02
Soyuz 7K-LOK-1, 1968-03-02

Skulle ha varit den första månlandningen

Den 3 juli 1969 skulle **Soyuz 7K-L1-1** sändas till månen för att göra första månlandningen. Det lär ha varit fråga om en direktfärd till månen (utan separat månlandare) med en stor farkost, som skulle slungas iväg av en raket kallad N-1, avsevärt kraftigare än USA:s månrocket Saturn 5. Ombord på **Soyuz 7K-L1-1** var Mikoyan och en okänd kosmonaut. Vid starten exploderade rymdfarkosten Soyuz och besättningen omkom omedelbart.

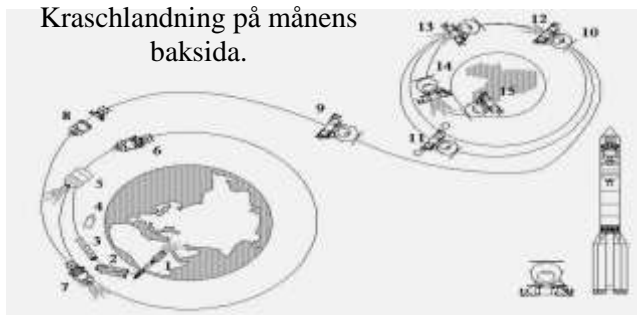
Se vidare länken *Månens mysterium*, sidorna 44 - 45.

Start från **Tyuratam Kosmodrom, Sovjet**

Andrei Mikoyan, okänd 1969-07-03
Soyuz 7K-L1-1, 1969-07-03

Kraschlandning på månens baksida.

Utanför kratern Izsak-D på månens baksida landade Cyrillic, Feliks, Phoenix den 20 juli 1969. **Soyuz 7K-LOK/Luna 15 kraschade alltså, dess besättning omkom, eller?**

Se vidare länken **Solen i underläge** sidorna 14 - 17. Månfärden kodades som Luna-15.

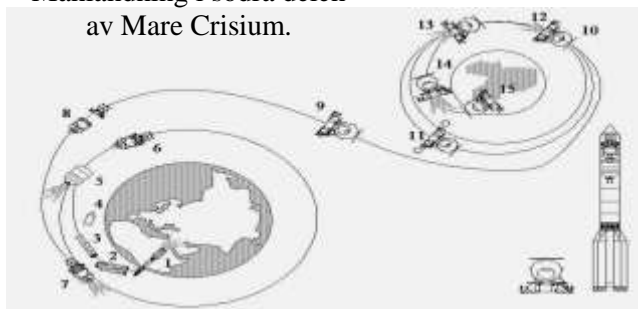
Start från **Baikonur Cosmodrome, Sovjet**

Soyuz 7K-LOK/Luna 15, två okända, namnlösa kosmonauter 1969-07-13

Denna månferd skedde parallellt med **Apollo-11**. Senare blir detta ett huvudmål för **Apollo-18**, USAF/DOD

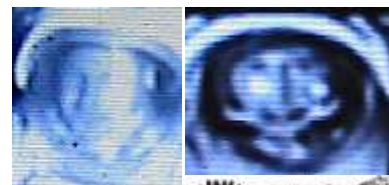
Månlandning i södra delen av Mare Crisium.

En av kosmonauterna lyckades landa i södra Mare Crisium på månens framsida. Kort efter landningen dödades kosmonauten. Se vidare länken **Månens besökare, final**, sidorna 48 - 54.

Månfärden kodades som Luna-23.

Start från **Tyuratam Kosmodrom, Sovjet**

Soyuz 7K-LOK/Luna 23, två okända, namnlösa kosmonauter Soyuz 7K-LOK/Luna 23, 1974-10-28

Efter denna månferd kom **Apollo-18** reserv in i bilden. alltså hänger månferden samman med **Apollo-18** USAF/DOD.

Månlandning i södra delen av Mare Crisium.

En av kosmonauterna lyckades landa i södra Mare Crisium på månens framsida. Vistelsen på månen var odramatisk, förmodligen Sovjets sista månlandning. Därmed avslutades Luna månprojektet.

Se mer länken **Månens besökare, final** sidorna 56 - 60. Månfärden kodades som Luna-24

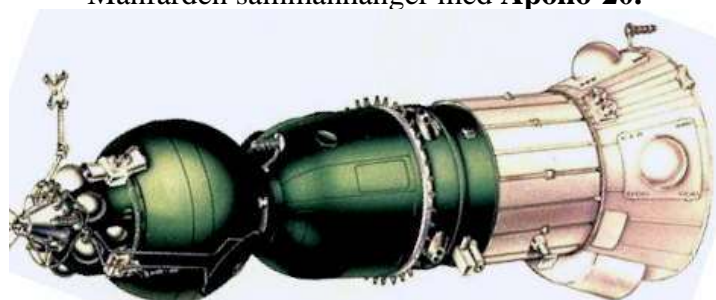

Soyuz 7K-LOK/Luna 24, två okända, namnlösa kosmonauter Soyuz 7K-LOK/Luna 24, 1976-08-09

Start från **Tyuratam Kosmodrom, Sovjet**

Efter denna månferd meddelade Sovjetunionen att projekt Luna var avslutat.

Månfärden sammanhänger med **Apollo-20**.

Rymdfarkosten för månferder Soyuz 7K-LOK

Rymdfarkosten för månferder Soyuz 7K-LOK runt månen.

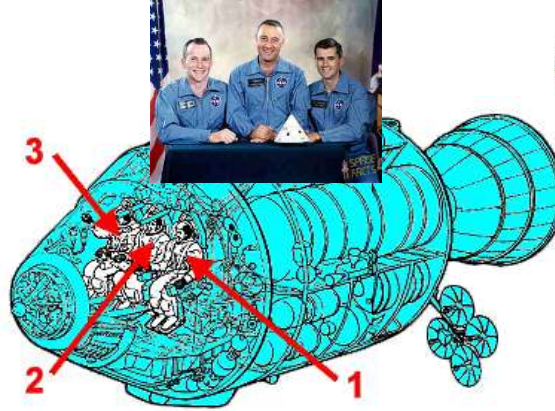
Apolloprogrammet, 1967 - 1976

Apolloprojektet var NASA:s och amerikanernas civila månprogram, som hela världen kunde följa direkt.

Apollo-1

Edward White (2), Virgil Grissom (1) Roger Chaffee (3)

Apollo-1

Apollo-1

Besättningen på Apollo 1 omkom i januari 1967. På grund av grava tekniska fel brann astronauterna i sin Apollokapsel på [startplatta 34](#) i Kennedy Space Center, Florida. Se länken *Månens mysterium*, sidan 47. I början av 1967 skulle Apollo-1 inleda det långa månprogrammet Apollo, till en månlandning av NASA.

Roger Chaffee bakom en LM, månlandaren.
Testflygning

Roger Chaffee, blivande LM-pilot

Innan olyckan hände berättade Chaffee i en intervju att han ville resa både till månen och Mars. Med andra ord: mycket som fanns för honom när det gällde resande i rymden. Han ville också resa till Mars, men förstås inte 2030 - 40 utan mycket tidigare. Se länken *Industri, Månens mysterium*, sidan 47

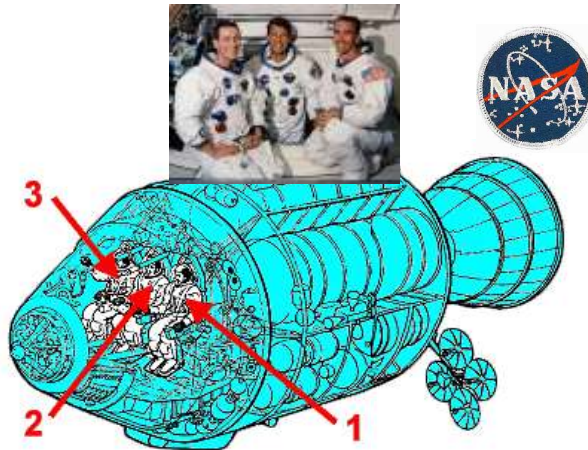

Apollo-7

Donn Eisele (2), Walter Schirra (1), Walter Cunningham (3)

Apollo-7, 1968-10-11
Startplatta 34

Apollo-7

Apollo-7

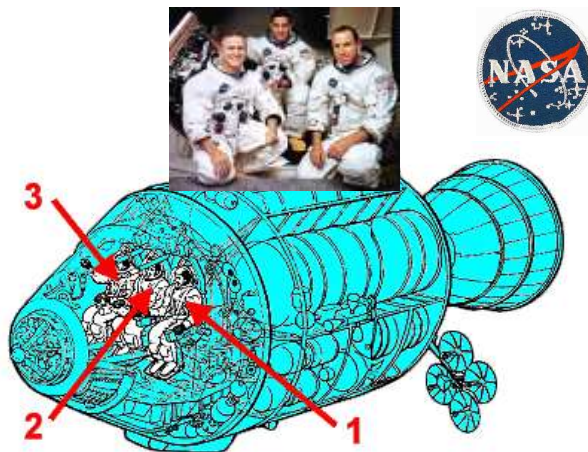
Apollo 7 testade den nya rymdfarkosten Apollo under nio dagars rymdfärd runt jorden. Se länken [Industri, Månens mysterium](#), sidorna 47 - 49.

Apollo-8

Frank Borman (1), William Anders (3), James Lovell (2)

Apollo-8, 1968-12-21
Startplatta 39 A

Apollo-8

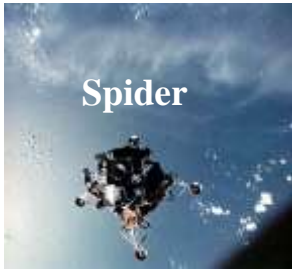

Apollo-8

Apollo 8 genomförde NASA:s första månfärd och varvade månen tio gånger. Det var en lyckad månresa. Se länken [Industri, Månens mysterium](#), sidorna 49 - 51.

Apollo-9

Spider

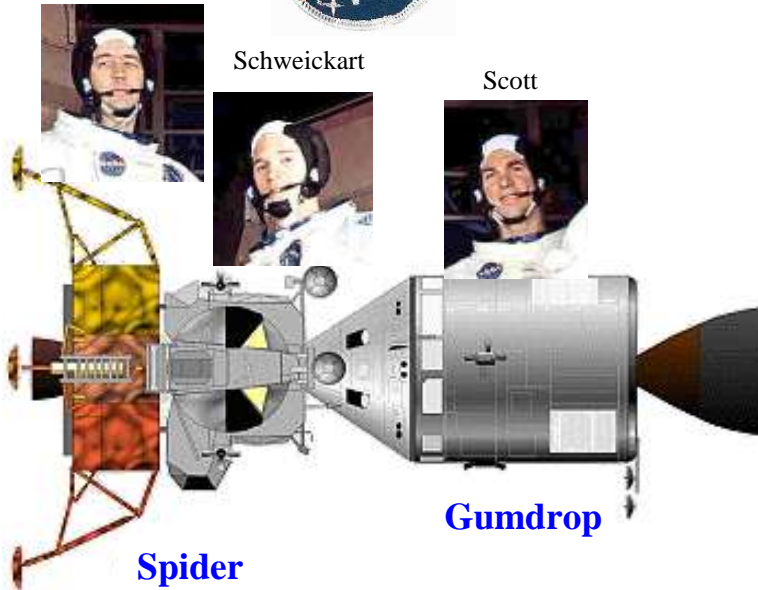

McDivitt

Schweickart

Scott

Apollo-9

Spider

Gumdrop

Apollo-9

Apollo-9 1969-03-03
Startplatta 39 A

Scott David (2), McDivitt James (1), Schweickart Russell (3)
Apollo-9 1969-03-03

I Apollo-9 ingick att testa månlandaren Spider runt jorden.
Se länken **Industri, Månens mysterium**, sidorna 52 - 53.

Apollo-10

Snoopy

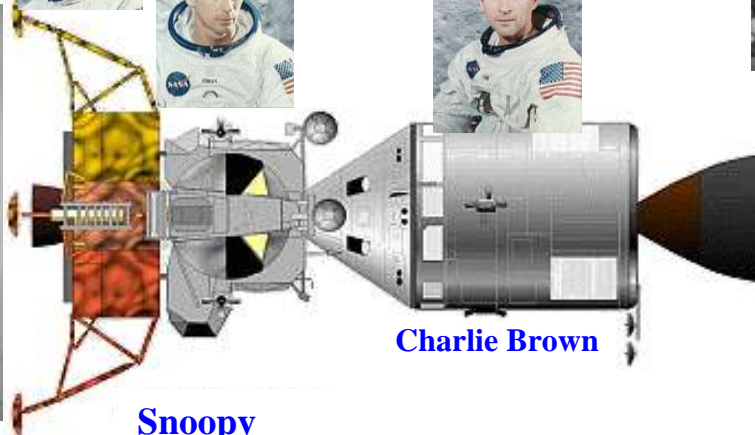

Stafford

Cernan

Young

Apollo-10

Snoopy

Charlie Brown

Apollo-10

Apollo-10, 1969-05-18
Start: Pad 39 B

Stafford Thomas (1), Cernan Eugene (3), Young John (2)
Apollo-10, 1969-05-18

I Apollo 10 ingick att testa månlandaren LM Snoopy runt månen. Cernan och Stafford gick ned i LM till knappt 15 kilometer över det kraterrika landskapet.
Se länken **Industri, Månens mysterium**, sidorna 54 - 56.

Apollo-11

Armstrong

Aldrin

Collins

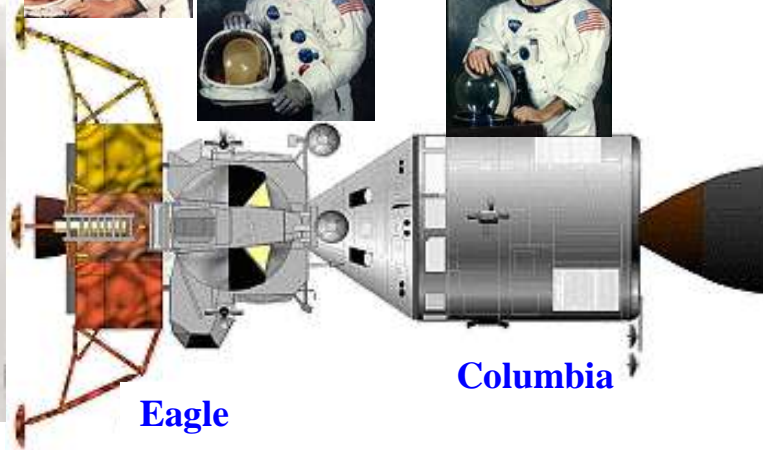
Apollo-11

Apollo-11

Apollo-11, 1969-07-16
Start: Pad 39 A

Eagle

Columbia

Testpiloter som testat och provflugit månlandaren var William Anders, Neil Armstrong och Charles Conrad. De provflög månlandaren före avresan för Apollo 11 till månen.

Bill Anders från Apollo 8. På förmiddagen, den 6 maj 1968, före Apollo 11:s avfärd fick han testa och provflyga övningslandaren. Han lyckades och gjorde en mjuklandning. Även han var uttagen till kommande månlandningar.

Bill Anders från Apollo 8 fick på förmiddagen före Apollo 11:s avfärd testa och provflyga övningslandaren. Han lyckades och gjorde en mjuklandning. Även han var uttagen till kommande månlandningar

På eftermiddag den 6 maj 1968 var det Armstrongs tur att testa övningslandaren. På bilderna ser vi Armstrong sittande i LM.

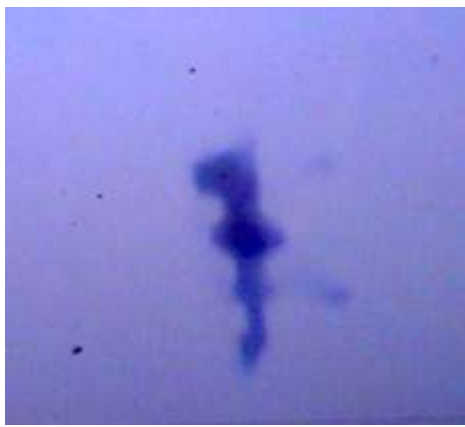

I början gick testflygningen bra, men sedan hände någonting.

Vad ingen visste var att mätaren för väteperoxidbränslet hade börjat krångla. När den röda lampan tändes fick Neil veta att han hade 30 sekunder på sig och att han hade bara bränsle för 15 sekunder.

Provlandaren exploderade i luften, samtidigt hade Armstrong skjutit ut sig. Bilderna visar hur lätt provlandaren plötsligt exploderade.

Bilderna visar hur provlandaren störtar efter explosionen och börjar brinna.

Samtidigt ser vi på bilderna hur Armstrong landar med sin fallskärm nära den brinnande provlandaren.

Efter två testflygningar av provlandaren, lyckades man genomföra den ena, den andra exploderade. NASA hade plötsligt fått riktig huvudvärk.

Sex månader senare, i november efter Armstrongs testflygning av LM, var det dags för nästa test av en ny provlandare av Conrad, (Gemini-5 och Gemini-11, senare Apollo 12)

Den tredje provflygningen av LM testades av Conrad i mitten av juni 1969. I början gick det bra, men så började provlandaren plötsligt krångla och gick inte att styra.

Conrad tappade kontrollen över provlandaren och den exploderade i luften.

Samtidigt hade Conrad skjutit ut sig och landade oskadd med sin fallskärm i närheten av den störtade provlandaren. Ytterligare sex månader senare testade förmodligen Tom Stafford (senare Apollo 10) den fjärde provlandaren, förmodligen ett misslyckat försök, eftersom ingen information finns om själva testflygningen.

Av fyra testflygningar av provlandaren LM exploderade två. NASA uppgav inte orsaken till explosionen, förmodligen var det samma problem som Armstrong hade. Detta skedde före Apollo 11:s start till månen. Enligt NASA chefen (efter sexmånader, i februari 1969) testades den fjärde månlandaren och därefter stoppade han vidare provflygningar av denna modell. Då hade NASA fått en stark, bestående huvudvärk. Astronauten och testpiloten William Anders som först testade provlandaren flög aldrig efter det, han avstod från fler testflygningar.

Trots NASA:s huvudvärk och ingen pålitlig månlandare närmade sig tiden för avresan till månen i juli månad. NASA hade två alternativ, det ena var att låta besättningen på Apollo 11 resa till månen och riskera månlandningen med en månlandare som inte fungerade, eller låta Apollo 11 parkera runt jorden och avbryta månlandningen så att världen inte skulle ana att månlandningen ställts in.

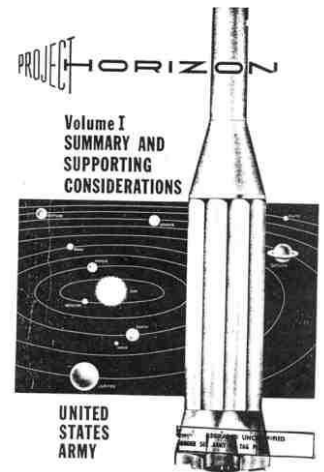
NASAs ledning valde det andra alternativet, att i absolut hemlighet inställa månresan och månlandningen. Men de skulle ändå genomföras via inspelningen av simulatorm och i kombinationen med den gamla månlandningen från 1966 som världen inte kände till. Men först låt oss första titta lite närmare på månlandaren LM:s ursprung och historia.

Månlandaren

av

Grumman Corporation

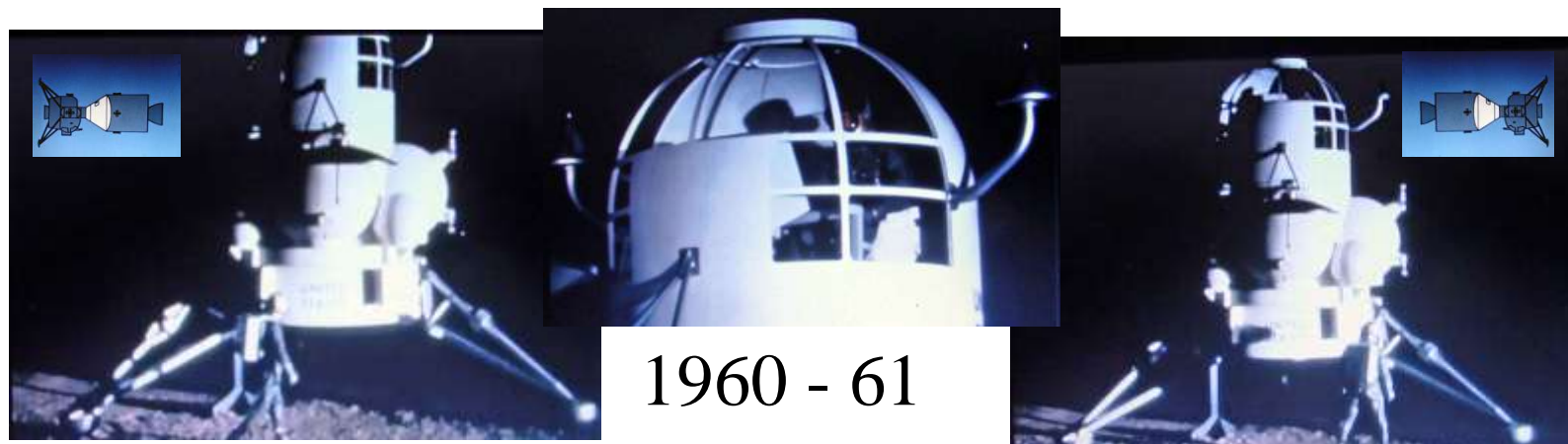

Jättelik månrocket

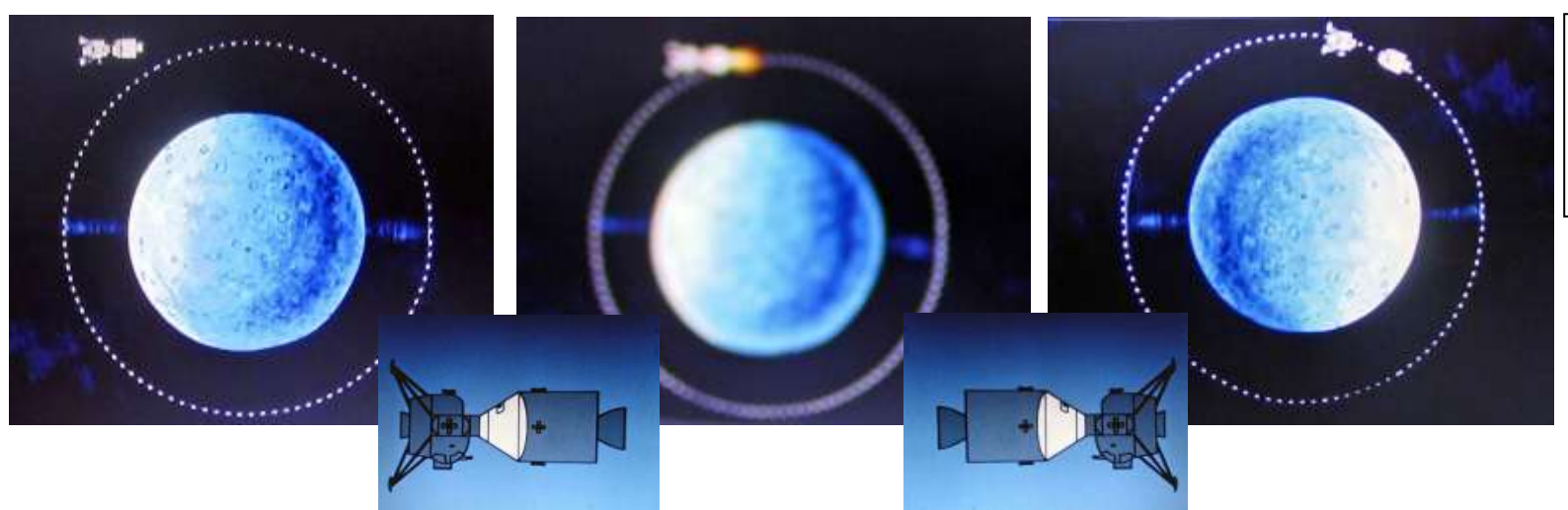
Project A119 – “A Study of Lunar Research Flights” (Studie av forskningsfärder till månen), 1958.

Projekt A119 var den första studien för att kunna erövra månen, ett dokument på 190 sidor. Månbas. Arméchefen General Arthur G. Trudeau utarbetade i mars 1959 ett viktigt månprojekt efter Projekt A119, vid namn Horizon. 1965 utvecklades förslaget som ett topphemligt projekt avseende en månbas på månens framsida. Projekt Horizon finns bevarat i ett dokument på 419 sidor, i vilket namnges ett flertal tänkbara landningsställen, t.ex. Copernicus krater. Se länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 18 - 19. Även marsfärder och marslandningar planerades.

Redan 1958 - 59, i USA, planerade man bl.a. kommande månfärder och månlandningar med jättelika månrocketer som ovan. Under 1960 skrev förmodligen i hemlighet DOD/USAF ett avtal med ett litet flygplansföretag på Long Island vid namn Grumman Corporation för tillverkning av månlandaren. Tidigt på 60-talet, 1962/63, åkte företaget till White Sands i New Mexico. Där, mitt i öknen, byggde de en testanläggning för motorer till månlandaren.

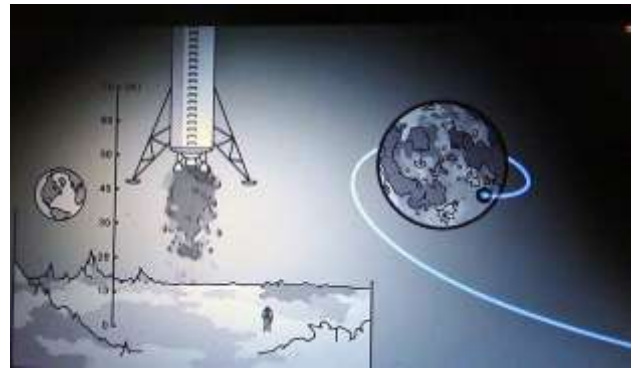
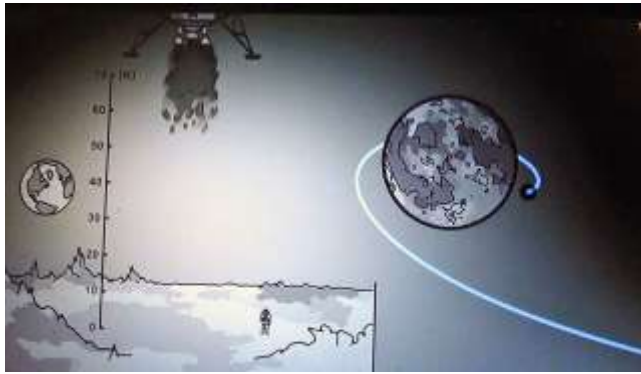

Under 1961 tillverkade företaget Grumman en testmodell av månlandaren för de kommande militära månlandningarna. Då arbetade Grumman endast med USAF-uppdrag i största hemlighet.

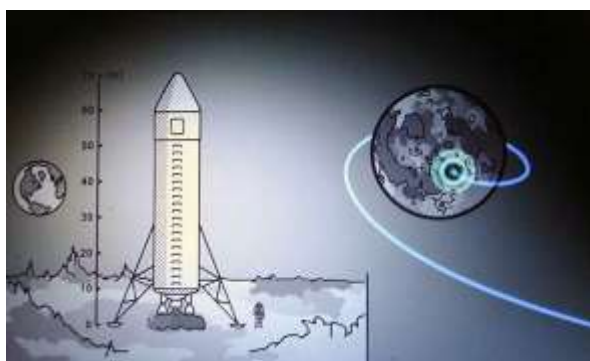

USAF:s lösning för månlandning. Genom dockning av LM med rymdfärjan/moder skeppet kan man landa på månen. Testmodellen ovan byggdes för detta ändamål.

I maj 1961 förklarade president J.F. Kennedy att USA skulle placera en människa på månen före 1970. USA hade 15 minuters rymderfarenhet, fem minuter utanför atmosfären, och nu skulle de till månen. De visste inte hur de skulle komma dit, hur farkosten skulle se ut. I mitten av 1961 diskuterade NASA hur man skulle resa till och landa på månen. I början förmodade alla att resan till månen borde göras med en stor rymdfärja enligt Wernher von Brauns grupp.

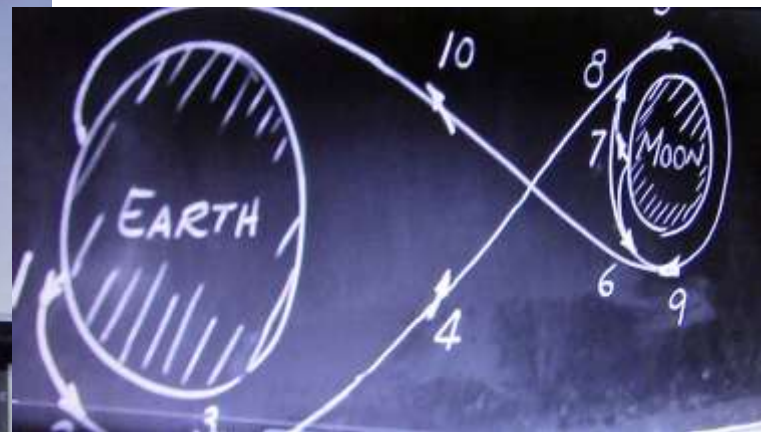

Förslag 1: den stora rymdfärjan skulle färdas direkt till månen och landa,

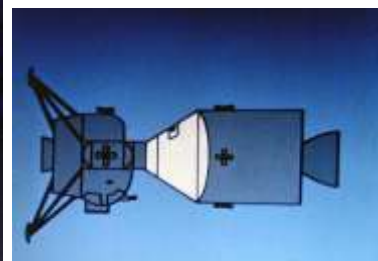
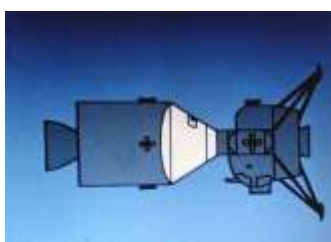
därefter starta hemfärden direkt från månens yta. Bilderna visar en presentation av Brauns grupp av en direkt månfärd och landning.

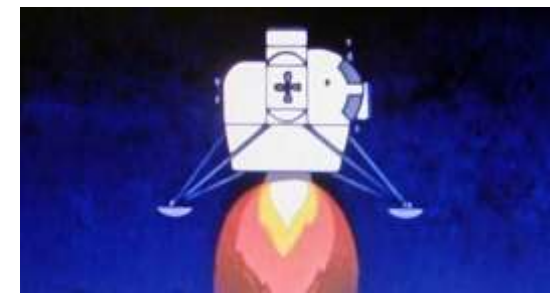
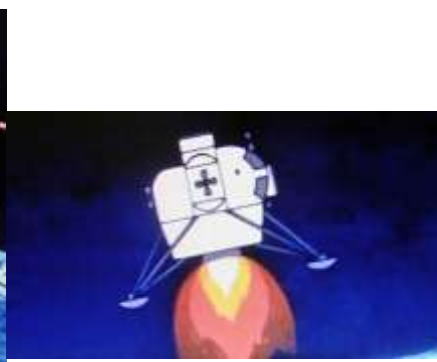
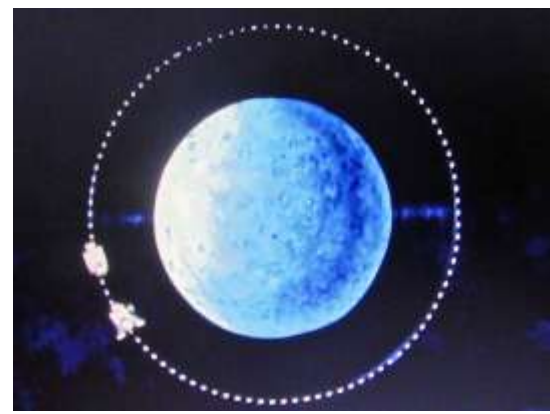
Men på NASA visste man att det fanns ett problem, man skulle behöva landa med en stor otymplig farkost på månens yta. Denna enorma tyngd skulle sen lyfta från månen igen. Dessutom skulle det krävas en raket som var 15 - 20 meter hög. Till sist insåg ingenjörerna en sak. Hur skulle astronauterna kunna ta sig ur farkosten och komma ner på marken? När NASA begründade detta problem kom ingenjören John Houbolt på ett radikalt alternativ.

Förslag 2

John Houbolt, ingenjör

John Houbolts lösning. I stället för att använda en enda stor farkost, kan man ta en till, mindre som kan skickas fram och tillbaka mellan månen och rymdfärjan. Den skulle vara lättare att manövrera i månens kretslopp. Det som skrämde alla var att de måste docka i kretsloppet. Man är 400 000 kilometer från jorden, och detta var 1961 när vi inte hade någon rymderfarenhet. Bara docka i jordens kretslopp var besvärligt. Hans idé fick inget positivt gensvar. Alla sa att han inte visste vad han pratade om. Det var pinsamt, för han var en tyst och reserverad man som blev chockad över all fientlighet.

Oppositionen leddes av NASA: raketexpert Wernher von Braun som föredrog den stora raketerna och bad Houbolt att sluta larva sig. Werner von Braun hade ett stort ego och var mycket populär i USA och på grund av sina teve-framträdanden.

Bob Seamans, NASA:s chef 1960 - 68

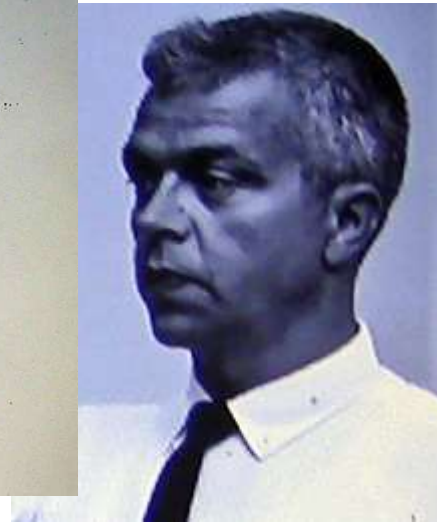
National Aeronautics and
Space Administration
Langley Research Center
Langley Air Force Base, Va.

November 15, 1961

Dr. Robert C. Seamans, Jr.
Associate Administrator
National Aeronautics and
Space Administration
1520 E Street, N.W.
Washington 25, D. C.

Dear Dr. Seamans:

Somewhat as a voice in the wilderness, I would like to pass on a few thoughts on matters that have been of deep concern to me over recent months. This concern may be phrased in terms of two questions: (1) If you were told that we can put men on the moon with safe return with a single C-3, its equivalent or something less, would you judge this statement with the critical skepticism that others have? (2) Is the establish-

John Houbolt, ingenjör, NASA
1919 - 2014

National Aeronautics and
Space Administration
Langley Research Center
Langley Air Force Base, Va.

November 15, 1961

Dr. Robert C. Seamans, Jr.
Associate Administrator
National Aeronautics and
Space Administration
1520 E Street, N.W.
Washington 25, D. C.

Dear Dr. Seamans:

Somewhat as a voice in the wilderness, I would like to pass on a few thoughts on matters that have been of deep concern to me over recent months. This concern may be phrased in terms of two questions: (1) If you were told that we can put men on the moon with safe return with a single C-3, its equivalent or something less, would you judge this statement with the critical skepticism that others have? (2) Is the establish-

ment of a sound booster program really so difficult?
you were told that we can put men on the moon with safe return with a single C-3, its equivalent or something less, would you judge this statement with the critical skepticism that others have? (2) Is the establishment of a sound booster program really so difficult?

I would like to comment on both these questions, and more, would like to forward as attachments condensed versions of plans which embody ideas and suggestions which I believe are so fundamentally sound and important that we cannot afford to overlook them. You will recall I wrote to you on a previous occasion. I fully realize that contacting you in this manner is somewhat unorthodox; but the issues at stake are crucial enough to us all that an unusual course is warranted.

Since we have had only occasional and limited contact, and because you therefore probably do not know me very well, it is conceivable that after reading this you may feel that you are dealing with a crank. Do not be afraid of this. The thoughts expressed here may not be stated in as diplomatic a fashion as they might be, or as I would normally try to do, but this is by choice and at the moment is not important. The important point is that you hear the ideas directly, not after they have

ment of a sound booster program really so difficult?

I would like to comment on both these questions, and more, would like to forward as attachments condensed versions of plans which embody ideas and suggestions which I believe are so fundamentally sound and important that we cannot afford to overlook them. You will recall I wrote to you on a previous occasion. I fully realize that contacting you in this manner is somewhat unorthodox; but the issues at stake are crucial enough to us all that an unusual course is warranted.

Since we have had only occasional and limited contact, and because you therefore probably do not know me very well, it is conceivable that after reading this you may feel that you are dealing with a crank. Do not be afraid of this. The thoughts expressed here may not be stated in as diplomatic a fashion as they might be, or as I would normally try to do. I do so by choice and at the moment is not important. The important point is that you hear the ideas directly, not after they have filtered through a score or more of other people, with the attendant risk that they may not even reach you.

Bob Seamans, NASA-chef 1960-68

Detta brev skrev John Houbolt till dåvarande NASA:s chef Seamans, daterat den 15 november 1961.

I sin besvikelse och desperation skrev Houbolt direkt till NASA:s ledare. I breven skrev Houbolt: "Jag vet att det här inte är min sak och att jag riskerar att få sparken, men det här är så viktigt att jag är villigt att riskera min karriär." Han skrev att han visste att han inte borde skriva det här brevet, men att han kände att det var så viktigt att han måste. Han skrev att idén med dockning i kretslopp var det enda sättet att ta sig till månen.

En del av brevet kan du läsa här ovan.

Bob Seamans, NASA:s chef 1960 - 68
MIT professor.

Brevet hade en ganska hetsig ton, och min första reaktion var. "Hur slipper jag den här killen?"

Bob Seamans, NASA-chef 1960 - 68

Men Seamans intresse hade väckts och han sa att man borde lyssna på vad Houbolt hade att säga. Det blev en vändpunkt.

Vid ett möte i juni 1962, Braun och hans grupp

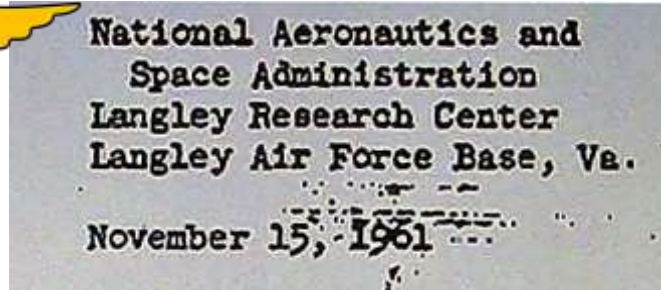
Vid ett möte i **juni 1962**, där man skulle finna en lösning, överraskade von Braun alla. – Vi skulle träffas och prata om hur vi skulle ta oss till månen. Von Brauns grupp lade fram sina idéer, och när de var färdiga, reste sig Werner och sa att han var stolt över sin grupp. Han sa att de hade gjort en bra presentation och tänkt igenom allt, men att han skulle rekommendera ett annat sätt. – Von Braun: ”Jag rekommenderar att vi dockar i månens kretslopp”.

Det var så överraskande att hans eget folk fick ta ett möte med honom några dagar senare, där de sa: - ”Varför i hela friden sa du så där?” Vi blev förvånade när du sa att dockning i månens kretslopp är bäst”.

Von Braun hade till slut insett att det var enda sättet att bygga det som blev känt som ”Lunar Excursion Module, eller ”LM”. Han fick alltså böja sig inför John Houbolt. Varför och vad hände? För att få svar på varför NASA plötsligt ändrade sig, NASA-chefen Robert Seamans och Werner von Braun, raketexperten, gentemot John Houbolt, får vi skaffa oss ledtrådar.

Langley Research Center
Hampton i sydöstra Virginia

Langley Air Force Base
Hampton Newport News i Virginia

Den starkaste ledtråd är adressen till arbetsplatsen där han arbetade: **Langley Research Center och Langley Air Force Base** i Hampton i sydöstra Virginia.

Langley Research Center är ett forskningscentrum för raket- och flygteknik som drivs av NASA. Det initierades av NASA:s föregångare NACA, **National Advisory Committee for Aeronautics** som bildats 1915, när USA:s regering insåg att de låg efter utvecklingen jämfört med England och Tyskland. Langley Research Center blev NACA:s första forskningsinstitution som samverkade med Langley Air Force Base, en amerikansk flygvapenbas, USAF.

John Houbolt började i NACA Langley Memorial Aeronautical Laboratory (LMAL) 1942 som biträdande civilingenjör i Structures Research Division. Han tjänade i Army Air Corps från 1944 till 1946. År 1949 var han i sex månader utbytesforskare vid Royal Aircraft Establishment i Farnborough, England. Som anställd i NACA fick han 1956 Rockefeller Public Service Award för att genomföra forskarstudier inom områdena aeroelasticitet och aerodynamik vid Swiss Federal Institute of Technology, Zürich (ETH), där han fick en doktorsexamen i tekniska vetenskaper 1957. När han återvände till Langley gjordes han till assisterande chef för avdelningen för dynamiska belastningar och blev biträdande chef 1960. Av NACA blev NASA 1958.

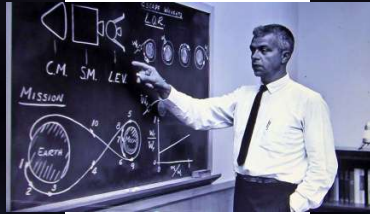
LOR-konceptet. Lunar Orbit Rendezvous (LOR).

Frågan om hur man effektivast skulle sätta en man på månen diskuterades på Langley inom en liten grupp specialister som arbetade för Clinton E. Brown. Han ledde avdelningen för teoretisk mekanik 1958. I den här lilla (hemliga) gruppen ingick troligen också Houbolt. (Temat sammanföll med Project Horizon, 1958.)

När flyg- och rymdingenjören Houbolt skrev sitt brev till NASA chefen Robert Seamans om bl.a. LOR-konceptet, vilket var totalt emot raketexperten Brauns och hans grupps uppfattning, riskerade han sparken från sitt jobb. Varför? Samtidigt, i hemlighet, med brevet till flygplanstillverkaren Grumman, byggdes den första testmodellen av en månlandare för USAF:s månprogram som i sin tur var topphemligt. Det visade sig att NASA och dess ledning inte hängde med i början av LOR-konceptet.

När NASA:s ledning med Seamans och Braun i spetsen fick reda på, förmodligen via Houbolt, att Grumman i hemlighet höll på att framställa en testmodell av månlandaren för USAF:s månprogram, vände de omedelbart utan att ge en riktig förklaring till varför. Braun upprepade samma sak som skedde när Houbolt presenterade sitt förslag, se ovan. Hur som helst var Houbolt redan då bergsäker på sitt LOR-förslag, men han avslöjade en hemlighet och riskerade att få sparken.

Vad jag förstår var USAF:s månprogram så hemligt att inte ens Braun fick information om framställningen av LM till hans jättelika bärraketer, redan planerade att tillverkas av **General Electric, GE, och som kallades för Apollo-D-2**, som USAF använde för bemannade månfärder mellan 1964-66.

Den första testmodellen av månlandaren hos Grumman, 1961

Efter att NASA godkänt Houbolts LOR-koncept 1962, valde även NASA Grumman som tillverkare till sitt blivande Apollo månprogram. NASA:s ledning besökte då med von Braun i spetsen Long Island där Grumman kunde visa upp den första testmodellen av månlandaren. Av bilderna nedan framgår tydligt att Houbolts LOR-koncept inte längre var hemligt.

Long Island, ett litet flygplansföretags hemmaplan. Där byggde företaget den allra första testmodellen av månlandaren.

Vid sidan om företaget Grummans rymdverksamhet ordnade de en utställning om månlandarens testmodell

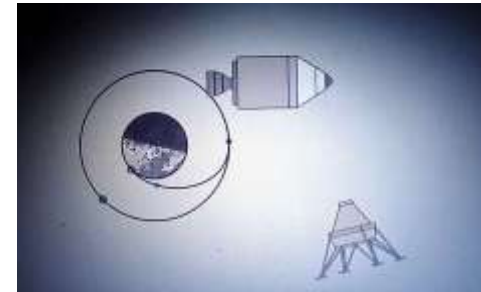
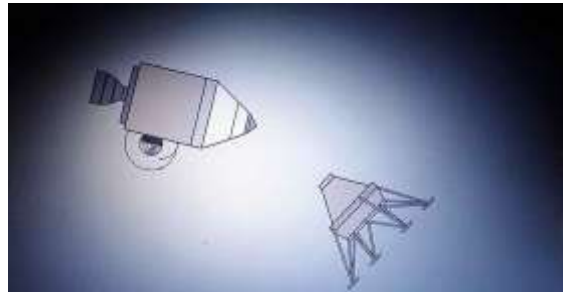
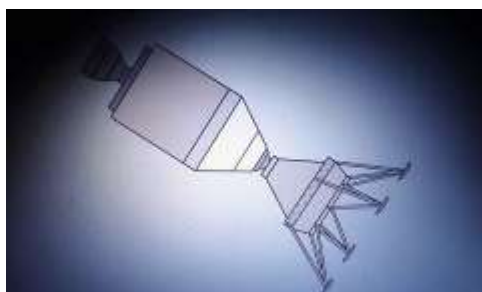

Man kan klart och tydligt se att på modellen står skrivet: UNITED STATES, månlandaren representerar USA, USAF och senare även NASA.

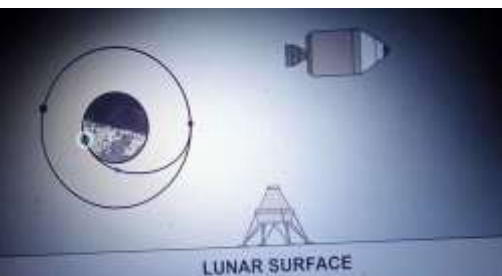
1962 befordrades Houbolt till chef för avdelningen för teoretisk mekanik (bytte namn till rymdmekanikavdelningen 1963).

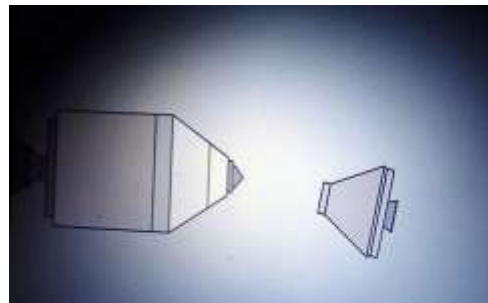
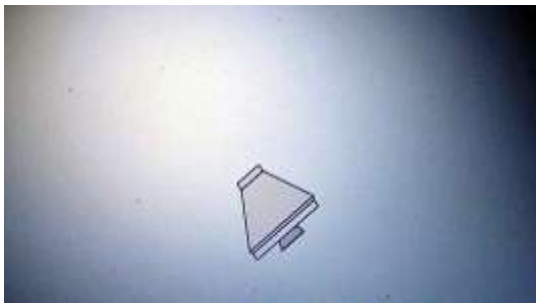
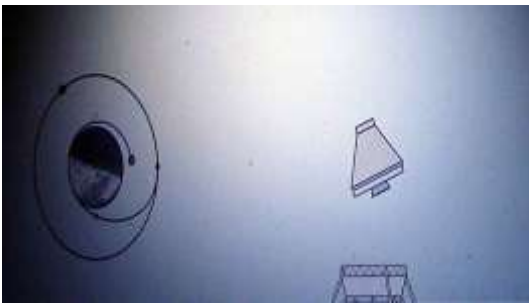
NASA med von Braun i spetsen besökte flygplanstillverkaren Grumman i mitten av 1962 för att själva se den första månlandaren som modell. I november 1962 skrevs avtalet på mellan Grumman och NASA
Lunar Orbit Rendezvous (LOR)

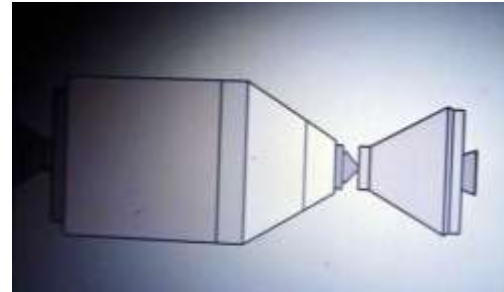
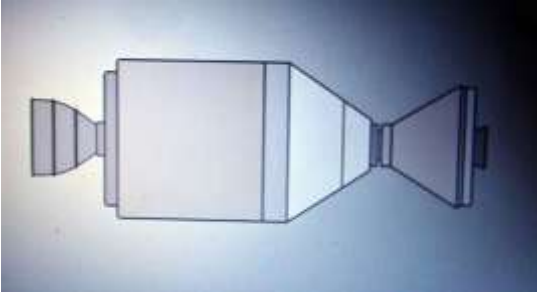
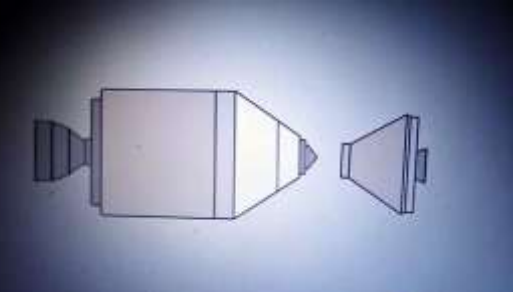
Figurerna illustrerar hur mån farkosten och månlandaren skiljer sig åt före landningen

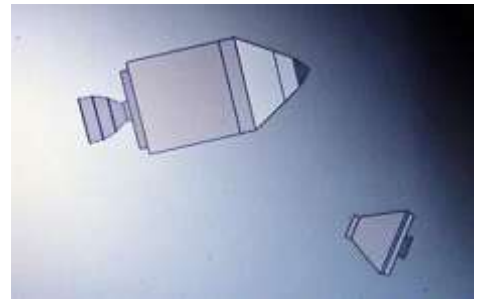
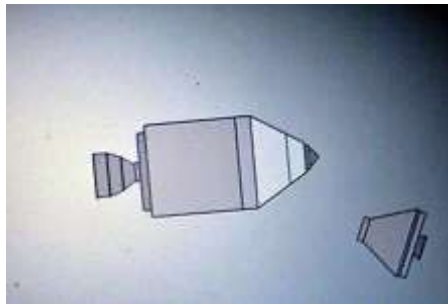
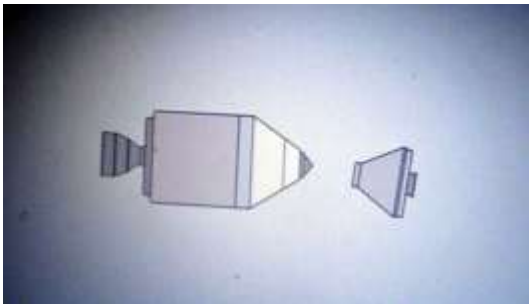
Månlandaren befinner sig på månens yta efter landningen, medan mån farkosten fortfarande kretsar runt månen.

LM startar från månens yta och möter därefter månarkosten, moderskeppet

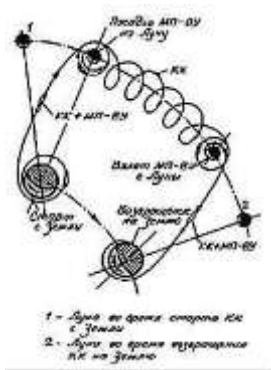
I månens omlopps bana sker dockningen mellan dem

I månens omlopps bana lämnas LM kvar kring månen, sedan börjar hemfärden mot jorden

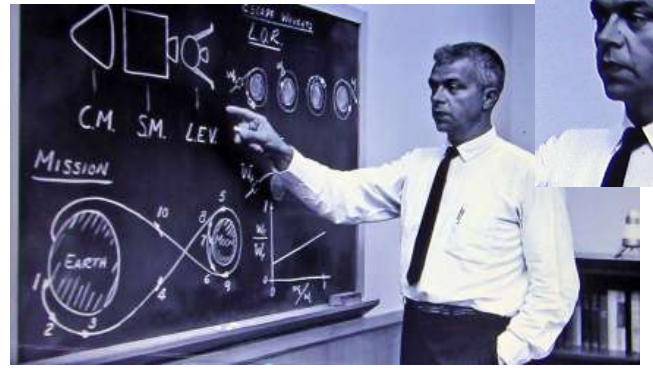
Detta LOR-koncept studerade den hemliga gruppen på Langley i vilken förmodligen även John Houbolt ingick 1958.

Lunar Orbit Rendezvous (LOR), ett koncept redan 1916

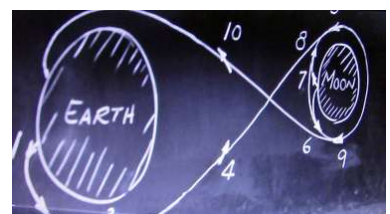

Yuri Vasilievich Kondratyuk, 1897 - 1942?
(rätt namn Aleksander Ignatyevich Shargei, raketingenjör.
Vetenskapsman, konstruktör, Ukraina.
Son till, Gnat Shargei och Ludmila Schlippenbach, adelsfamilj

En av grundarna av astronautik. I början av 1900-talet beräknade han den optimala flygvägen till månen. Dessa beräkningar användes av NASA i Apollo-programmet. Banan som föreslogs av Shargei kallades därefter Kondratyuk-banan.

John Houbolt, NACA, NASA, USAF på Langley
Han ensam garanterade officiellt att det enda sättet att resa till månen och landa där var LOR-konceptet. Förutom USAF godkände NASA hans förslag, se ovan.

Det enda sättet att resa till månen och landa där är LOR.

Den amerikanske astronauten N. Armstrong besökte Novosibirsk och fick en handfull jord nära huset där uppfinnaren bodde. Armstrong sa: "Den här jorden är inte mindre värd för mig än mån jord.

Kondratyuk-kratern på månens baksida uppkallades efter honom.

När det gäller hans slutliga öde finns två versioner. Enligt en av dem dog han den 25 februari 1942 som 45 åring och begravdes i Kaluga-regionen nära byn Krivtsovo. Enligt en annan version fångades Yuri Vasilievich av tyskarna och arbetade senare med skapandet av V-2 enligt skriftliga vittnesbörd från en tysk som nämnde en man vid namn Kondratyuk med vilken han arbetade tillsammans. Detta är dock bara antaganden. Den verkliga orsaken till Kondratyuks död var okänd. Namnet på pionjären inom astronautik är nu känt över hela världen, och hans arbete erkänns som ett framstående forskningsobjekt.

I juli 1941 deltog Shargei-Kondratyuk frivilligt i Röda armen i Moskva. Det sista brevet till hustrun Galina Pletnyova skrev han i januari 1942.

Det mest sannolika är att han slutligen arbetade hos tyskarna med framtagandet av V-2 raket tillsammans med bl.a. von Braun. Men vad hände i så fall med honom efter 1945? – Nu är det värt att titta lite närmare på raketexperten och konstruktören **Werner von Braun**.

Konstantin Eduardovich Tsiolkovsky
1857 - 1935
Rysslands rymdfader
Son till Makary Edward Erazm Ciolkowski
En månkrater uppkallades efter honom

Magnus "Mac" Freiherr von Braun 1878 - 1972
Friherre, jurist och politiker, ingick i Franz von Papens kabinett.
Son till Maximilian von Braun (1833–1918 och Eleonore (född von Goskowski) (1842–1928).

Hermann Julius Oberth, 1894 -1989
Tysklands rymdfader
Utvecklade V-2 programmen

Sigismund, friherre, von Braun, 1911-1998
Politiker, diplomat
Son till Magnus von Braun och Emmy von Braun

Werner Magnus Maximilian, friherre, von Braun, 1912 - 1977
Raketexpert, konstruktör
Son till Magnus von Braun och Emmy von Braun

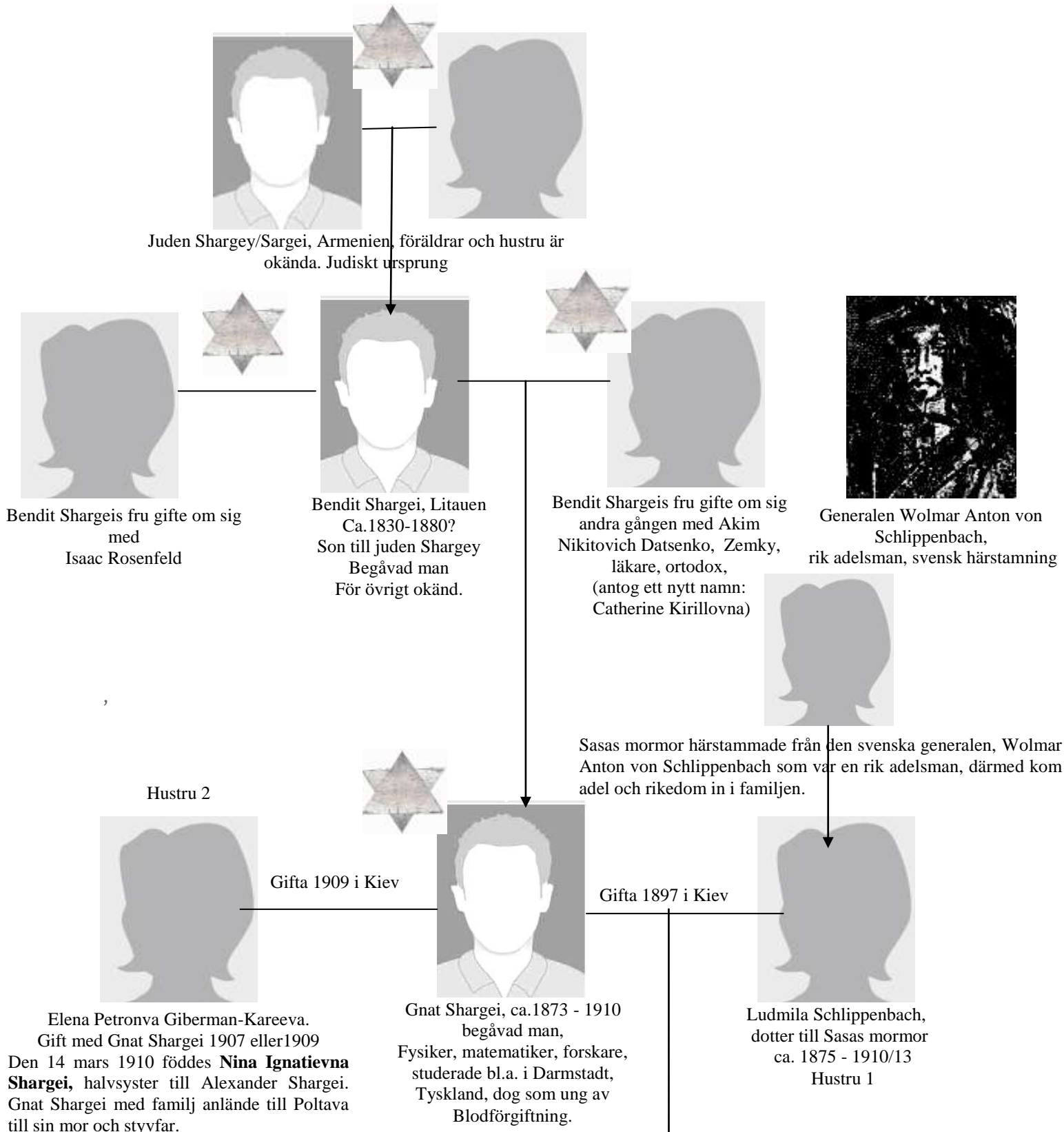
Magnus Hans Alexander Maximilian, friherre, von Braun, 1919 - 2003
Kemiingenjör
Son till Magnus von Braun och Emmy von Braun

Nu har vi kommit fram till **Yuri Vasilievich Kondratyuks** situation 1941. Den 4 juli 1941 undertecknade han en handling som avsåg en volontär-verksamhet på fronten i Röda armen. Den 6 juli kallades han i Moskva direkt till kriget. Han hamnade i **2nd Infantry Regiment of the People's Militia Division i Kiev-regionen** och den 7 juli lämnade truppen Moskva till fots.

31 juli 1941: Han medverkade i byggandet av en försvarslinje i utkanten av skogen vid staden Kirov (tidigare Smolensk, nu Kaluga-regionen). **29 augusti 1941** tjänade han i den 110:e infanteridivisionen i den 33:e armén som assistent i 1291:e infanteriregementet och den 3 oktober 1941 utbröt strider mot den tyska fienden. Här slutar hans liv i Sovjetunionen. Några av hans kollegor påstår att han dog den 3 oktober 1941 men det sista brevet till hustrun Galina Pletnyova skrev han i januari 1942. Hans officiella död är den 25 februari 1942.

Det är tydligt att tyskarna var där och anföll Röda armén och det är känt att ett antal soldater ur Röda armén tillfångatogs av tyskarna. Var **Yuri Vasilievich Kondratyuk** bland dem? Enligt en tysk raketingenjör i Peenemünde raketbas arbetade han ihop med en man vid namn **Kondratyuk**. **Kondratyuk** var välkänd i Sovjetunionen och till och med Sergej Korolev (1907-1966) som senare blev chef i Roscosmos, bjöd in Kondratyuk och erbjöd honom arbete som chef för GIRD (raketforskningsgrupp) 1939, men Kondratyuk tackade nej. Senare har man spekulerat i vilket radarpar Korolev/Kondratyuk skulle ha blivit i rymdteknikens utveckling.

Det kan vara sant att den överbegåvade konstruktören och tusenkonstnären Kondratyuk hamnade i Tyskland, i Peenemünde, och arbetade ihop med bl.a. bröderna von Braun, eftersom Werners yngre broder Magnus även jobbade där. Där kunde man tala om det framtida radarparet **Werner von Braun/ Yuri Vasilievich Kondratyuk**. För att få svar på frågan bör vi finna ledtrådar som leder oss till svaret, exempelvis Kondratyuks ursprung, härstamning samt hans mor Ludmila Lvovna Schlippenbachs härstamning.

Identitets- och namnbyte

Alexander Shargei, 1897 –
(Smeknamn Sasa/Sasha)

Son till Gnat Shargei och Ludmila Schlippenbach
Född den 27 juni 1897 i Poltava.

1916 gick Alexander Shargei i gymnasium i Poltava

Medan han fortfarande var i gymnasiet intresserade sig den unge mannen för interplanetära rymdfärder. 1916 skrev han ett handskrivet verk med titeln: "De som kommer att läsa detta kommer också att bygga", där han uttryckte många intressanta och givande tankar.

Det är intressant att Alexander fick dessa idéer oberoende av K. E. Tsiolkovskys idéer. Alexander härledde raketens rörelseekvation, presenterade ett diagram för att beskriva en fyrstegs-raket med syre-väte som bränsle, en beskrivning av motorns förbränningskammare med en annan typ av oxidationsmedel och bränslemunstycken, ett paraboloidmunstycke och mycket mer. Alexander Shargei skrev också att atmosfäriskt motstånd kan användas för att spara bränsle vid raketinbromsning under nedstigningen, och gravitationsfältet för andra himlakroppar för bromsning. Alexander föreslog att när ett rymdskepp flyger till andra planeter, kunde rymdskeppet sättas i en bana. En liten start/landare frigörs av rymdskeppet och landaren är lämplig för att sätta en person på andra planeter och återvända till samma rymdskepp.

George Yuri Kondratyuk, 1900 - 1921
Född den 26 augusti 1900 i Lutsk,
dog i tuberkulos 1921, Ortodox.
Bekant till styvmormen Elenora Petrova
Han studerade på Kievs universitet och dog i
mars 1921, tre år yngre än Alexander.

Hustru 1,

Hustru 1, okänd
Ett barn

Hustru 2,

Manya Kondratyuk (född
Porezova)
De hade nio barn, bl.a. en
dotter, Sarah Krasnuik, (född
Kondratyuk)

Gifta

The Conquest of Interplanetary Spaces (Erövring av interplanetära utrymmen). Denna bok skrev Kondratyuk 1929 och själv tryckte han och utgav boken i 2000 exemplar. Förmodligen läste också Sergei Korolev boken bestämde sig för att träffa och anställa Kondratyuk i GIRD 1939. Därefter fick Kondratyuk kunskap om gripandet av Korolev på anklagelser om förräderi, för att han inte hunnit konstruera rymdskeppet i tid.

Kondratyuks före detta granne i Novosibirsk gick med på att ta med sig dessa anteckningsböcker till USA när hon rymde med sin dotter efter andra världskriget. Han skickade också en kopia av sitt publicerade verk till Tsiolkovsky-museet i Kaluga.

En kort återblick på ätten von Schlippenbach

Grevliga ätten Schlippenbach nr 20

En förkortad version

**von Schlippenbach, ca.1384 - 1445,
Hannes Schlippenbecke, stamfader**

Westfalen och dess vapen,
Tyskland

Johann (Derick) Schlippenbecke

Ca,1428 - 1485

Son till **Hannes Schlippenbecke**

Fredrik von Schlippenbach

1511 - 1577.

Arvherre till Bornhusen
Son till Johann II Slypenbeke och Anna
von Schlippenbeck

Christoph Karl von Schlippenbach, 1624 - 1660

som 1642 gått i svensk tjänst, upphöjdes till grevlig värdighet 1654 1/6 i Uppsala av drottning Kristina. Han introducerades samma år 20/6 under nr 20.

Son till Graf Christopher von Schlippenbach Bornhusen och Anna Maria von Manteuffel Szöge.

Wolmar Anton von Schlippenbach,

född 23 februari 1653 i Livland, död 27 mars 1721 i Moskva,

I slaget vid Poltava 1709 förde han befäl över sitt dragonregemente och blev tillfångatagen, enligt rysk uppgift, vid anfall mot den högra ryska flygeln. Under fångenskapen tycks han ha uppträtt på ett ur svensk synpunkt inte alltid tilltalande sätt, och 1715 blev han förrädare, då han antog rysk tjänst. Han blev barmhärtigt och väl behandlad av tsar Peter.

Han utnämndes till generallöjtnant, fick barontitel och erhöll förläningar i Kurland.

Son till Johann IX von Schlippenbach och Anna Margaretha (Maria) von Reich

Anton von Schlippenbach

1781 - 1836

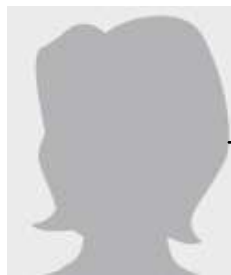
Anton von Schlippenbach var överstelöjtnant I den ryska armén och deltog i Napoleonkrigen. Sonson till **Wolmar Anton von Schlippenbach**

Berdychev Schlippenbach

Ca1825 - 1878??

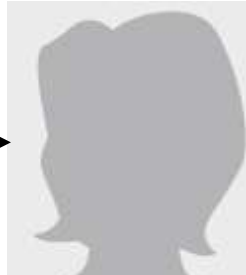
Adelsman och affärsman
Son till **Anton von Schlippenbach**
För övrigt okänd.

N.N. Schlippenbach

Ca 1855 - 1925?

mormor till Sasa/Alexander,
Dotter till Berdychev
Schlippenbach
För övrigt okänd.

Ludmila Lvovna Schlippenbach

1875 - 1910/13

dotter till

N.N. Schlippenbach.

Mor till Alexander Shargei,

Barnbarn till **Anton von Schlippenbach**

Hustru till Gnat Shargei

Familevapen för **Christoph Karl von Schlippenbach** som symbol för monarkin, ormen (drottning Kristina), övre delen och familjetråd samt den vita hästen som ansluter till Uppenbarelsboken, nedre delen av vapnet. I mitten syns kedjor för sammanhållning. Drottning Kristina bad Christoph Karl att ordna hennes abdikering.

För att få svar på frågan om Kondratyuks död och begravning i Sovjet 1942, eller om han hamnade i Tyskland på raketbasen Peenemünde, bör vi titta på hans härstamning som ger en mycket stark ledtråd.

Alexander Shargeis (Kondratyuk) härstamning var judisk. Hans förfäder levde i det forna Palestina, Judéen som judar. Han föddes i Poltava som jude. I Sovjetunionen levde judar som minoritet och de accepterades inte som vanliga medborgare med rättigheter. Som ung ställde han sig på tsarens sida, mot kommunisterna. Judarna hade mycket svårt i Sovjetunionen. Han var mycket begåvad liksom hans far och farfar, men inom rymdteknik som var han bäst i, fick han aldrig arbete. Alla arbeten och uppdrag gällande rymdteknik klarade han uppenbarligen perfekt, kommunisterna kunde inte fälla honom som brottsling. Hans nya identitet och namn hjälpte honom till en viss gräns. Vid ett besök hos Sergei Korolev i GIRD 1939 tackade han nej till ett nytt arbete p.g.a. att vid en eventuellt anställning skulle han tvingas genomgå en fullständig kontroll även av det förflutna. Förutom hans judiska härkomst skulle det ha avslöjats att han vid revolutionen som ung ställde sig vid tsarens sida, det värsta brottet i kommunismen. Judeförföljelsen började 1940/41 i Sovjet och han kände sig osäker. Kort kan man sammanfatta; han trivdes inte i Sovjet enligt de dokument som finns bevarade efter honom.

Hans mor **Ludmila Lvovna Schlippenbach** härstammade från en mäktig tysk-svensk adelsfamilj. Familjeträdet sträcker sig tillbaka till Tyskland, ca. 1380. Ätten kännetecknas bl.a. av makt, kunskap, krig, politik, religion som kristna protestanter, men inte av psykiatriska sjukdomar. Ludmila var lärare i geografi och i franska i ett gymnasium i Kiev. Hon var språkkunnig och förutom ryska och franska behärskade hon troligen även tyska och svenska. Hon var också en skolad kristen, ortodox kvinna. Kondratyuks/Shargeis far juden Gnat Shargei var forskare och studerade matematik och fysik vid Kievs universitet. Där träffade han sin blivande hustru Ludmila. De gifte sig 1897 och nästan samtidigt födde hon sonen Alexander. Deras äktenskap var av kärlek, eftersom en jude inte gifter sig med en kristen/ortodox kvinna och vice versa. Detta hände på tsartiden och den kristna, ortodoxa religionen var fortfarande mycket stark. Då fick Ludmila fick många problem, enligt dokument. Plötsligt anklagades hon för att ett flertal gånger ha deltagit i demonstrationer och hamnade i fängelse. Efter att hon fött sitt gossebarn Alexander lades hon in på ett psykiatriskt sjukhus. Man påstod att hon hade en allvarlig psykiatrisk sjukdom. Hon dog där 1910 eller 1913. Sedan dess kallades kliniken **"The Swedish Tomb"**.

Den **Schlippenbachska** ätten var mentalt ganska stark, och någon ärftlig psykiatrisk sjukdom var okänd. I den gymnasieskola där hon arbetade som lärare var den ortodoxa religionen viktig. Alla som gick i den skolan levde enligt kristna, ortodoxa religiösa regler. När det blev känt i skolan att en ortodox kvinna gifte sig med en jude och grundade familj med honom, brast kontakten mellan henne och skolan. Hon protesterade mot alla anklagelser som riktades mot henne.

Hon tyckte att hon gjorde rätt, det gällde hennes liv och inte skolans. Slutligen låstes hon in på ett psykiatriskt sjukhus som frisk moder till ett nyfött barn. Det är inte uteslutet heller att hon senare blev deprimerad, som då var ett okänt fenomen. Att skriva om historien i Sovjet var inget problem. Efter hennes mystiska död kallades kliniken för svensk grav. Så här uppfattar jag Ludmilas fall enligt de officiella uppgifterna som finns bevarad om henne.

Nu tillbaka till frågan om Alexanders död i Sovjetunionen. Det finns faktiskt ingen närmare uppgift om denna. Inget datum, ingen orsak, ingen personlig begravningsplats. Däremot finns en stor militär begravningsplats med namnskyltar i **Kirovsky-distriktet, Kaluga-regionen** för soldater som dog mellan år 1941 och 1945. 1182 soldater är begravna där med 1150 kända namn, enligt uppgift. Var finns Kondratyuks namn bland dem? Har man skrivit in hans namn också? Memorialskyルトarna är i mycket dåligt skick och behöver renoveras.

Det här är en ledtråd som inte visar att Kondratyuk dog och är begravnen i Ukraina

En stor militär kyrkogård i Kirov, i **Kirovsky-distriktet, Kaluga-regionen**. 1961 uppfördes en 4 meter hög obelisk som minnesmärke.

Huset där Yuri Kondratyuk bodde och arbetade innan han lämnade Sovjet. Även ett minnesmärke över honom.

Det andra alternativet är att han lämnade Sovjet och därefter hamnade i Tyskland. Det är alldeles uppenbart att han inte trivdes i Sovjetunionen och inte tyckte om kommunismen. När han var hemma i Novosibirsk träffade han sin granne från barndomen och hon gick med på att ta hand om Kondratyuks anteckningsböcker och tog så småningom med sig dessa till USA när hon rymde med sin dotter efter andra världskriget. Han skickade också en kopia av sitt publicerade verk till Tsiolkovsky-museet i Kaluga .

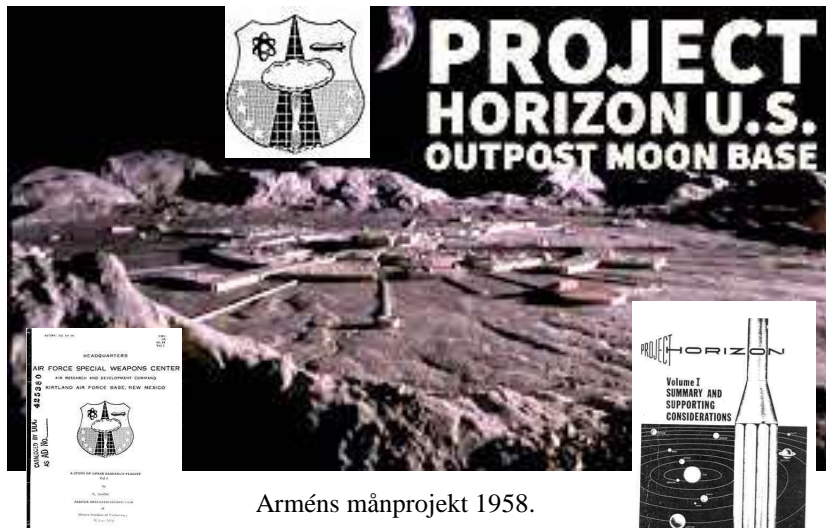
Den här korta episoden berättar att Kondratyuk planerade att lämna Sovjet. Inte bara han utan även hans granne med sin dotter, förmodligen var hon änka. Men hur kan man lämna Sovjetunionen i krigstid? Han var ju känd genom sina böcker även i Tyskland. Det enda sättet på den tiden att lämna landet var via Röda armén. Den 4 juli 1941 undertecknade han en handling som avsåg en volontärverksamhet vid fronten i Röda armén. Den 6 juli kallades han från Kiev's militära värvning i Moskva direkt till kriget. I slutet av 1941 lämnade han Röda armén och gick över till tyskarna. Inom rymdverksamhet och i raketbranschen var han redan känd i Nazityskland. Vad jag förstår tog tyskarna väl hand om honom och han fick arbete som raketkonstruktör i Peenemünde för att utveckla V-2 raketer tillsammans med bl.a. bröderna von Braun och Walter Robert Dornberger.

Raketbasen i Peenemünde i Nazityskland, bl.a. bröderna Magnus och Werner von Braun, Walter Dornberger

En av anledningarna till att Tyskland började utveckla V-2 och andra raketer under 1930-talet under Hermann Oberths ledning, var att raketer inte var förbjudna vapen för Tyskland enligt bestämmelserna i Versaillesfreden. Yuri Kondratyuk placerades antagligen på raketbasen Peenemünde slutet av 1941 eller början av 1942. Nu fick Tyskland "radarparet" Werner von Braun och Yuri Kondratyuk i raketeknik. Utvecklingen av V-2 raketer gick mycket fort under 1942 och 43, och redan 1944 var V-2 raketer startfärdiga. – Vad var det som Kondratyuk/Shargei bevisade för hela världen? Han bevisade att man som människa med **kunskap** kan besegra en supermakt som Sovjetunionen. Han var helt enkelt överlägsen i Sovjet och kommunisterna kunde inte hitta på lögn för att fälla honom. Allt arbete han utfört förutom raketeknik var framgångar för Sovjet. - Vid slutet av kriget evakuerades Magnus Braun från Weilheim i Oberbayern när hans bror Werner anlände dit från Oberammergau den 14 april 1945. Nästa dag flyttade han till Oberjoch. När de hörde om Hitlers död den 3 maj, cyklade Magnus von Braun till amerikanerna i Reutte och förhandlade om överlämnandet av 100 raketbyggare, eliten från Peenemünde. I gruppen ingick i hemlighet Kondratyuk/Shargei. Werner von Braun blev 20 juni 1945, med godkännande av USA:s utrikesminister och CIA, tillsammans med sina specialister, överförd till USA. Detta tillkännagavs inte officiellt förrän 1 oktober 1945. von Braun ledde senare över hundra raketutvecklare i Huntsville i Alabama för den amerikanska **arméns** räkning. Man bortsåg från de tyska teknikernas bakgrund i Nazityskland. 1947 reste von Braun tillbaka till Tyskland för att gifta sig med sin betydligt yngre kusin Maria von Quistorp i Landshut. 1949 reste familjen von Braun officiellt över till USA.

När Magnus von Braun överlämnade sig och de andra 100 raketutvecklare till USA, stod Röda armen inte långt från raketbasen Peenemünde. Sovjet fick reda på att Kondratyuk/Shargei togs emot av tyskarna och att han fick ett bra arbete inom raketeknik. Då fick Röda armén order att erövra raketbasen Peenemünde och tillfångata i första hand Kondratyuk och skicka tillbaka honom till Sovjetunionen. Röda armén missade Kondratyuk, men det fanns de som blev en del av Sovjetunionens rymdprogram; bland dem von Brauns assistent **Helmut Gröttrup** som var en av 5 000 tyska raketforskare som Sovjetunionen tog hand om.

Arméns månprojekt 1958.

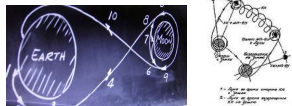
Det är känt att 100 elit-raketingenjörer, bl.a. bröderna Braun, Walter Dornberger, Karl Heimbürg, Dieter Grau och Kondratyuk/Shargei direkt anslöt till USAs armé i Huntsville i Alabama. Förmodligen fick Kondratyuk nytt namn och ny identitet och arbetade i hemlighet. De fick arbeta med raketutveckling för amerikanska armén. Wernher von Braun och Kondratyuk blev också involverade i det blivande rymdprogrammet. 1955 blev Werner von Braun amerikansk medborgare, förmodligen också hans yngre bror Magnus von Braun samt troligen också Kondratyuk.

Från 1955 arbetade Magnus von Braun på Chrysler i Detroit, först i missildivisionen, sedan inom bilsektorn. Han blev senare Chryslers europeiska chef i London.

17 februari 1958 utkom *Time Magazine* med von Braun på omslaget under beteckningen "**Missile man**".

1958 utarbetade USA:s armé det blivande månprogrammet benämnt: "Project Horizon U.S. Outpost Moon Base". Därmed tog den amerikanska militären ett jättesteg för att erövra månen. Brauns bärraket, månrameten som sedan döptes till **Apollo-D-2 höll på att förverkligas**. Men frågan var fortfarande hur man skulle landa på månen.

Den 21 oktober 1959 överfördes von Braun officiellt till NASA, i NASA:s föregångare NACA hade von Braun en ledande roll. Se bilden nedan.

LOR-konceptet. Lunar Orbit Rendezvous (LOR).

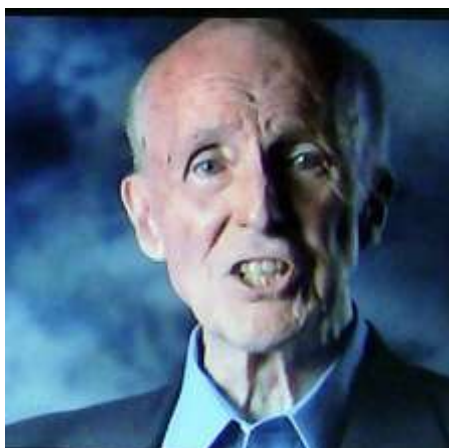
Frågan om hur man effektivast skulle sätta en man på månen behandlades på Langley inom en liten grupp specialister som arbetade för Clinton E. "Clint" Brown som ledde avdelningen för teoretisk mekanik 1958. I den här lilla (hemliga) gruppen fanns troligen också Houbolt och Kondratyuk. (Temat sammanföll med Project Horizon, 1958, ovan.) I den hemliga gruppen tog man fram LOR-konceptet för månlandningen, vissa skisser och uträkningar. Sedan överlämnades allt till Grumman, enligt avtal.

Walt Disney och Werner von Braun 1954.
I mitten en modell av en bärraket

Joe Gavin, chef för Lunar Module (LM) Program 1961-1971, Grumman

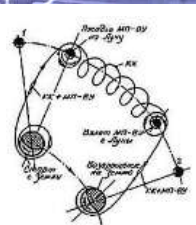
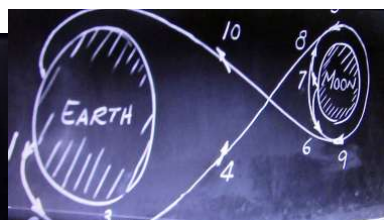
Werner von Braun på ett möte med NACA:s
Special Committee on Space Technology,
1958

Joe Garvin berättar om uppdraget av USA 1961. OBS! NASA hade då inget avtal med Grumman.

När Grumman skulle börja med designarbetet fick de problem eftersom ingen visste någonting om ytan de skulle landa på. Man måste komma ihåg att det fanns mycket som vi inte visste då. En expert berättade att månens yta var täckt av ett tio meter tjockt dammlager. De var rädda att ställningen, LM, skulle välta. De gjorde faktiskt runt 400 datortester eftersom de inte förstod dynamiken i landningen. Men det största problemet var vikten. För varje kilo LM vägde behövdes fyra kilo bränsle.

Av denna information framgår klart och tydligt att Grumman arbetade enligt LOR konceptet av Houbolt och Kondratyuk.

Werner von Brauns ursprungliga månlandning förutsatte en jättelik bärraket, Apollo-D2. Se ovan sidan 51.

Den allra första LM-modellen av Grumman 1961

Den allra första LM-modellen av Grumman 1961

Amerikanska militära astronauter, USAF, befinner sig i LM modellen

Amerikanska militära astronauter, USAF, befinner sig i LM-modellen

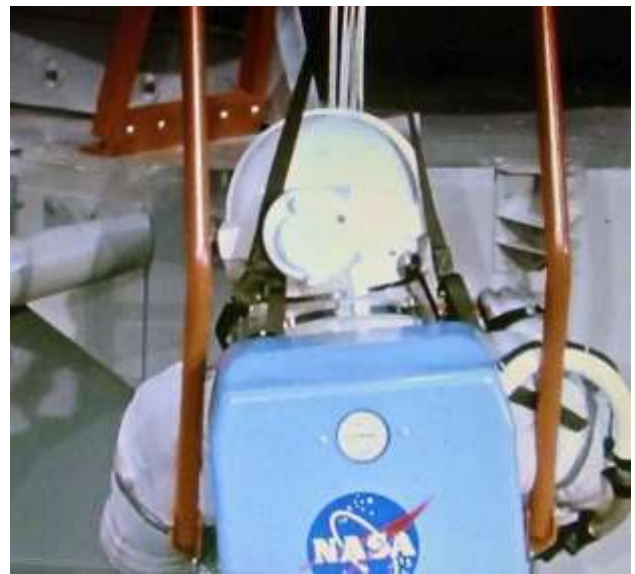
Grummans ursprungliga design har en rund överdel med stora glasrutor. Men det gick inte att ha tunga glasrutor, de var tvungna att byta ut dem mot mindre fönster.

Det fanns även säten. Men i viktlost tillstånd behövs inte säten så de tog också bort. USA- astronauter i test.

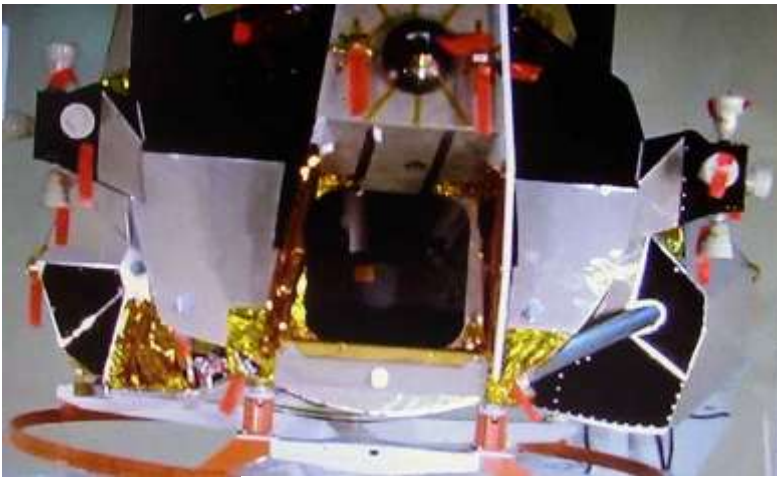
Det finns nästan ingen tyngdkraft på månen så man kan använda ett rep för att klättra upp och ner.

Grumman byggde en modell i trä och NASA astronauterna fick prova att klättra. Ingen av dem kunde klättra upp igen. De måste alltså ha en stige.

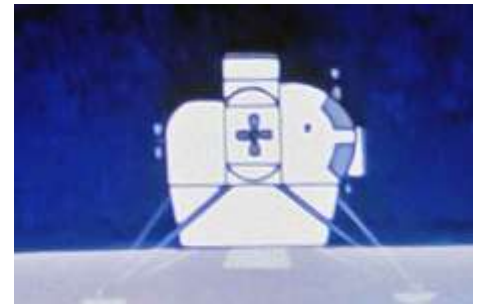
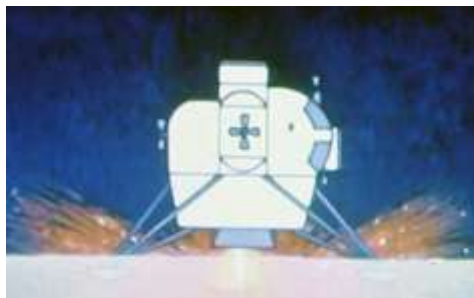
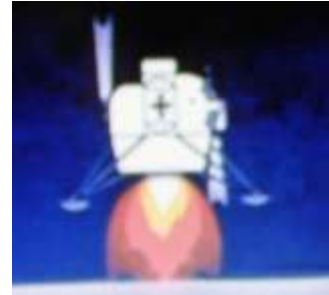
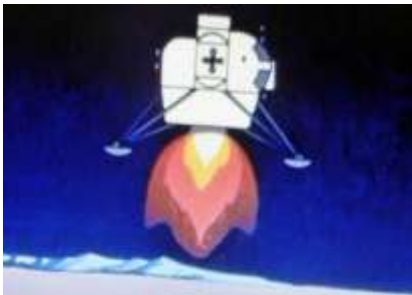
När astronauterna skulle testa designen insåg man att de inte fick plats i den runda luckan. Grumman bytte ut då den mot en fyrkantig lucka.

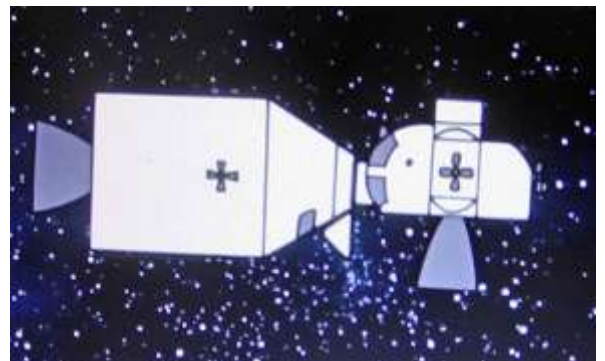
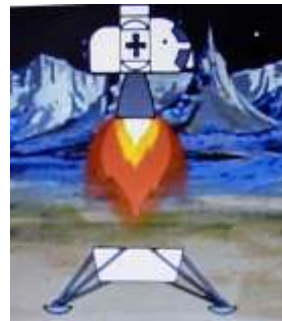
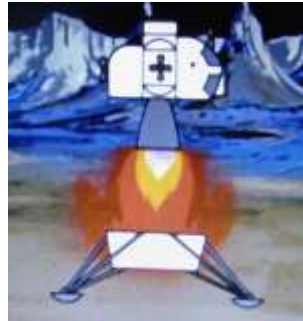
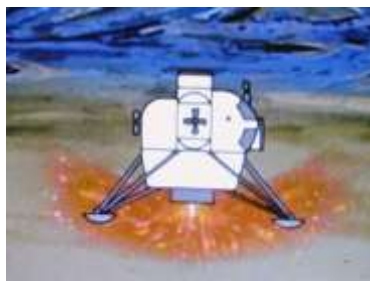
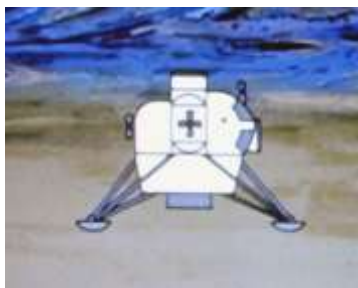
1964 - 65 började Grumman framställa den slutliga månlandaren.

1962 åkte företaget Grumman till White Sands i New Mexico. Där, mitt i öknen, byggde de en testanläggning för **motorer**.

LM, månlandaren var utrustad med två helt olika raketer. Den första, den så kallade nedstigningsmotorn skulle föra månlandaren från kommandokapseln mot månens yta. Det var en helt ny och oprövad teknologi, man hade aldrig byggt en raketmotor med möjlighet att reglera farten. Men vid månlandningen var det nödvändigt att kunna sänka farten gradvis. Det var en helt sanslös manöver, om man tänker på det. Man sitter på den här kraften och svävar som i en helikopter. Sen släpper man försiktig på gasen, lite i taget, tills man tar mark.

Men det var modulens andra raket, den så kallade uppstigningsmotorn, som ledde till många sömnlösa nätter för Grumman. Den behövde ingen fartreglering, men måste vara helt tillförlitlig. Man är helt beroende av uppstigningsmotorn för att hamna i kretsloppet igen. Om den motorn inte skulle fungera av någon anledning vore astronauterna dödsdömda.

För enkelhetens skull använde man hypergola bränslen – bränsle och oxidationsmedel som exploderar vid kontakt, inga pumpar och ingen tändanordning. Men deras största bekymmer var att bränslet var så frätande att de fick bygga nya motorer efter varje test. Det innebar att den motor de skulle använda inte kunde testas. Det var otroligt nog första gången de här motorerna sattes igång. Ingen fabrikskontroll. Första gången de startades var under uppdraget. Det fanns inget utrymme för fel, de måste vara perfekta.

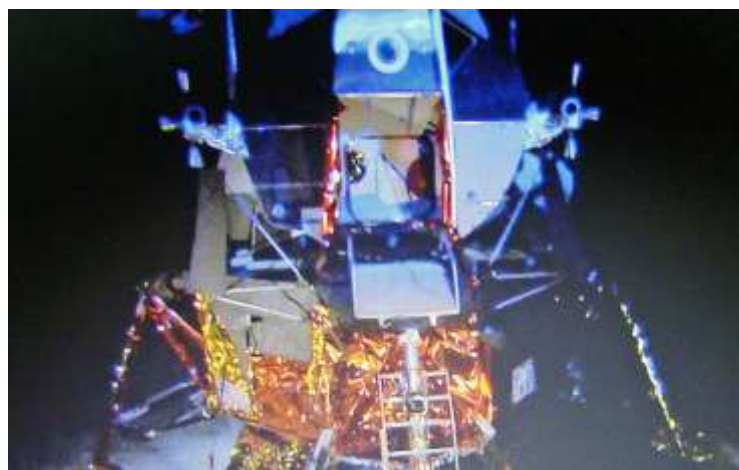
Grumman kämpade även med en annan risk man utsätts för I rymden är det 115 plusgrader i solen och 150 minusgrader i skuggan. Man behöver bra isolering. Det finns stora bränsledunkar där inne. Bränslet kokar vid 38 grader och fryser vid 1 minusgrad.

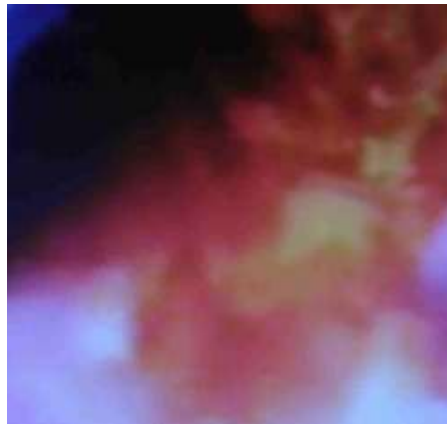
En sådan temperaturförändring kan få månlandaren att buckla sig. Företaget DuPont tog fram ett nytt material, aluminiserad mylar. Om man har runt 25 lager fungerar det utmärkt som isolering. Farkosten kläddes i mylar.

LM kläddes i mylar. På LM:s stegre syns monterad Apollo 11:s minnestavla.

En färdigbyggd månlandare. Inne i den finns två motorer, en så kallad nedstigningsmotor och en så kallad uppstigningsmotor. Motorerna testades inte, och ingen visste med säkerhet att de skulle fungera vid månlandningen.

Under flera år hade astronauterna fått träna i en simulator som kallades "Den flygande sängen": en jetmotor i mitten och flera små raketmotorer runt omkring den. Astronauterna satt i en kapsel. De lyfte i lodrät linje och försökte simulera en mjuklandning. Den var ostadig och farlig, astronauterna avskydde den.

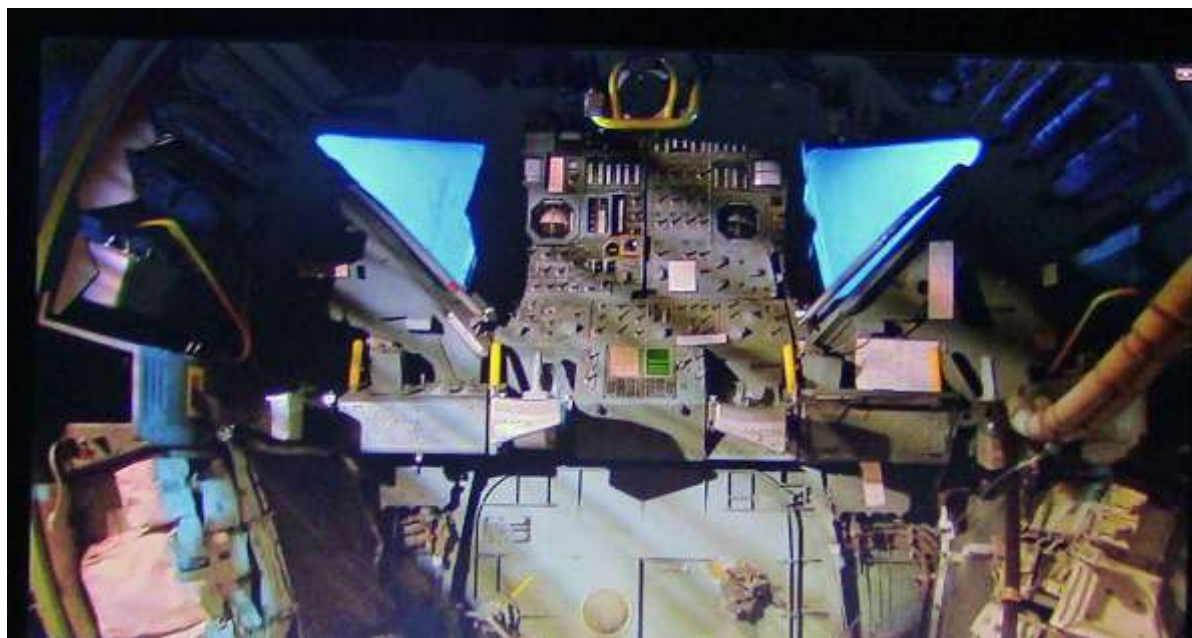

Den förste som förmodligen testade provlandaren var Theodore Freeman 1964. Han misslyckades och omkom.

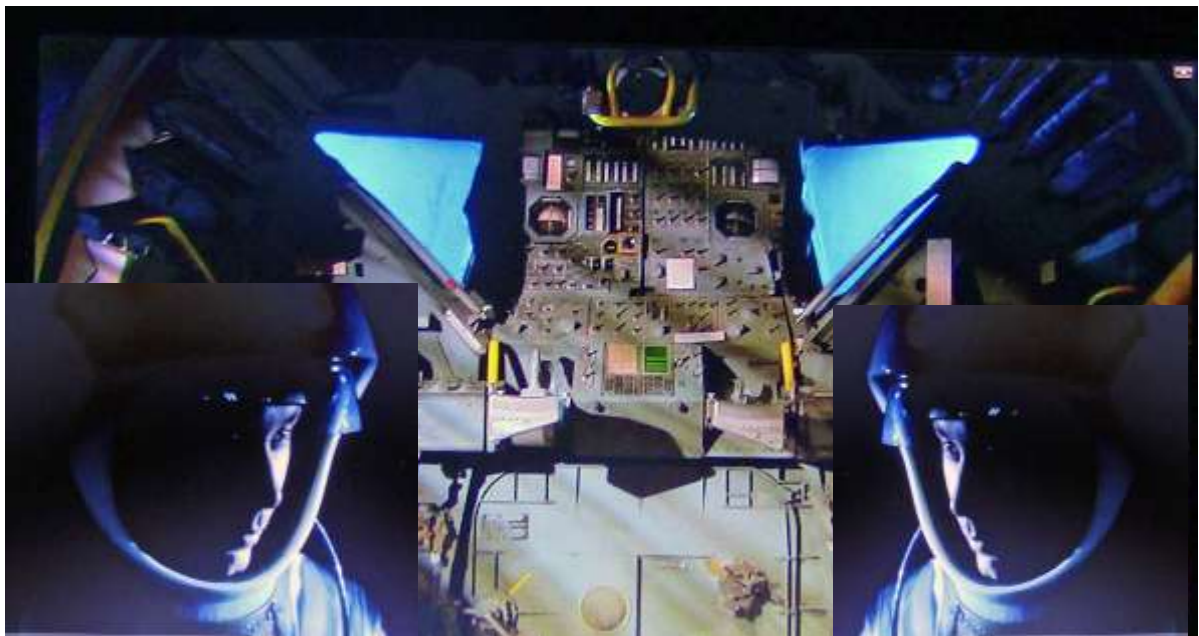
Sedan följde två testflygningar med månlandaren, förmodligen med Chaffee och Armstrong 1965. De lyckades inför 1966, liksom USAF-astronauterna.

Provlandaren testades ytterligare före starten med Apollo 11, se sidorna ovan 46-49.

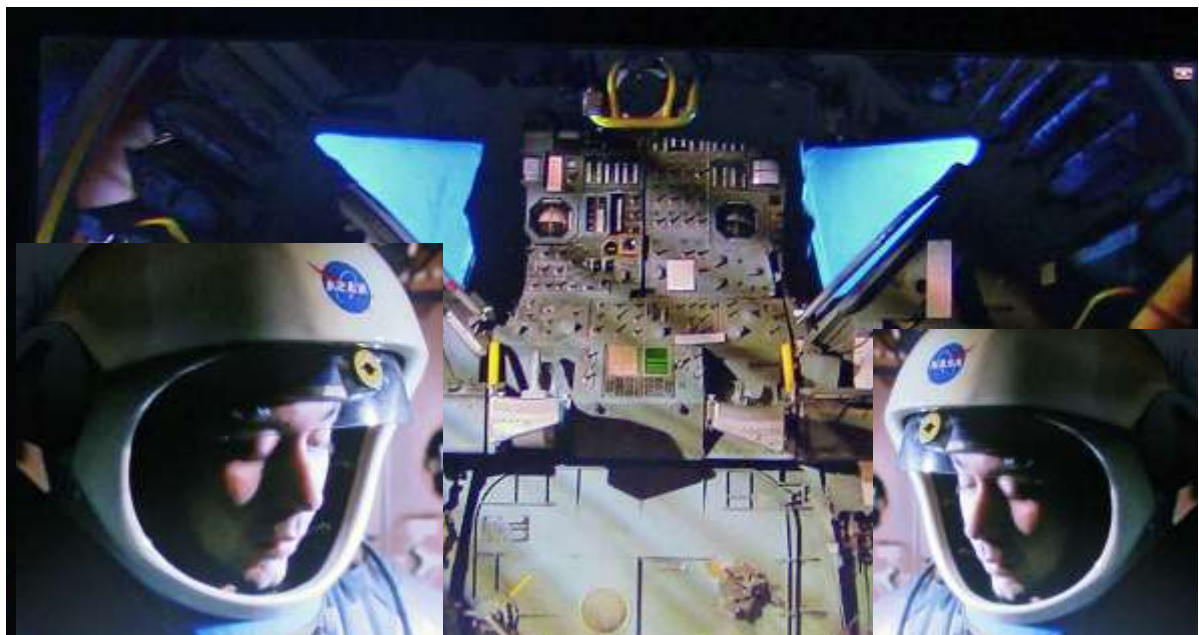

När farkosten var klar ca. 1965 fick astronauterna träna på riktigt. Den installerades i en testanläggning med en kamera som visade bilder från en konstgjord månyta. De fullföljde hela uppdraget i månlandaren.

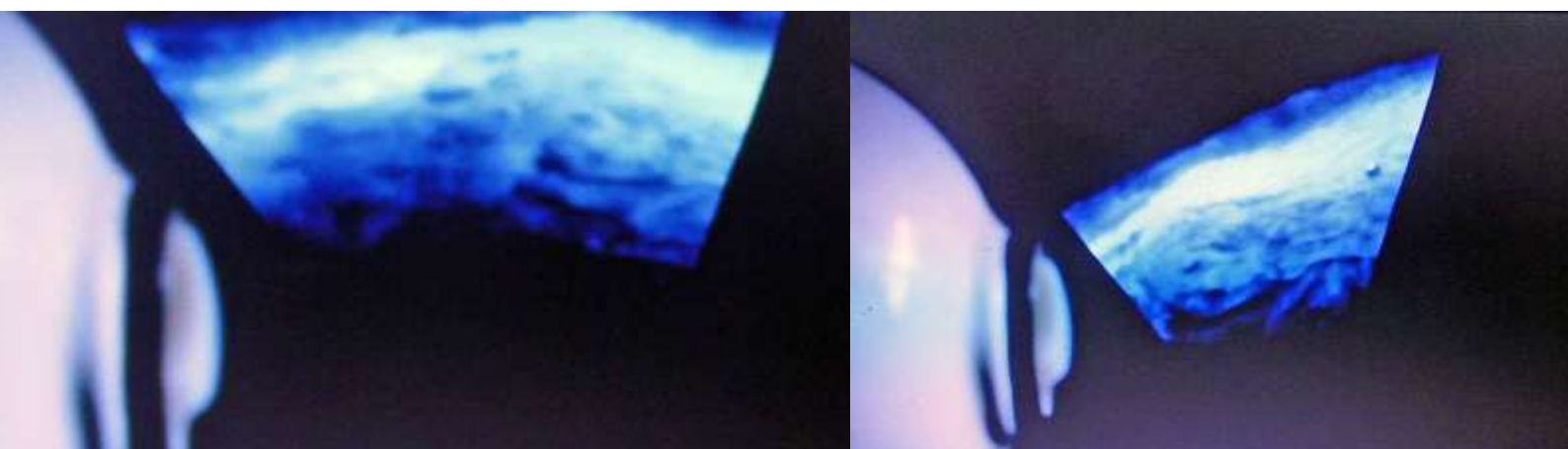

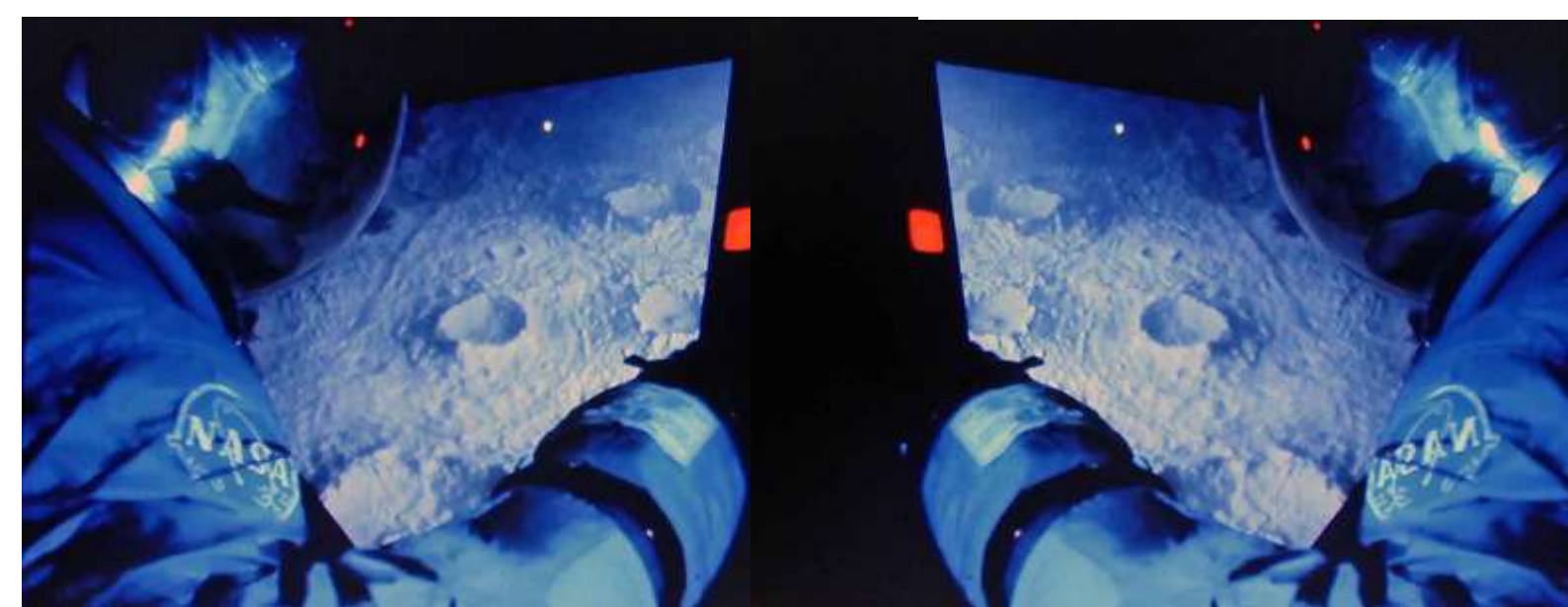
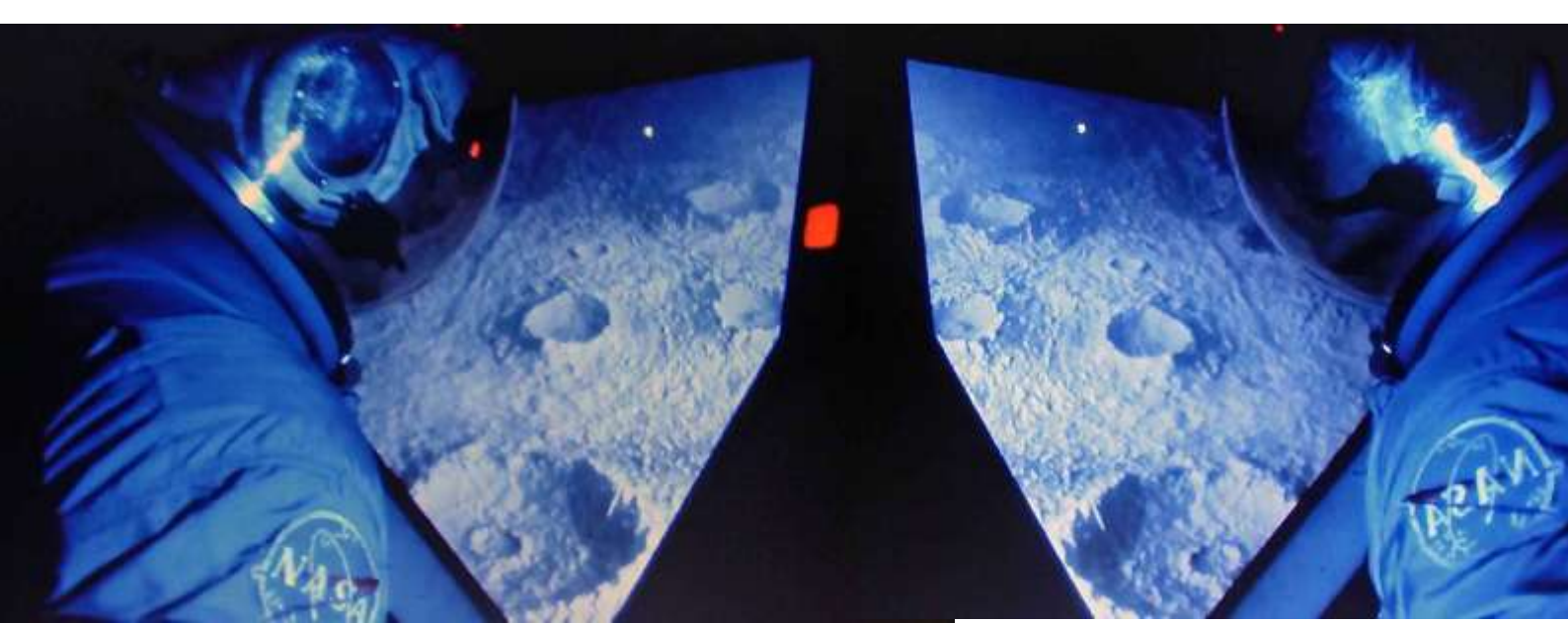
I en simulator sitter två USAF-astroauter under träning för månlandning från cirka 1965.

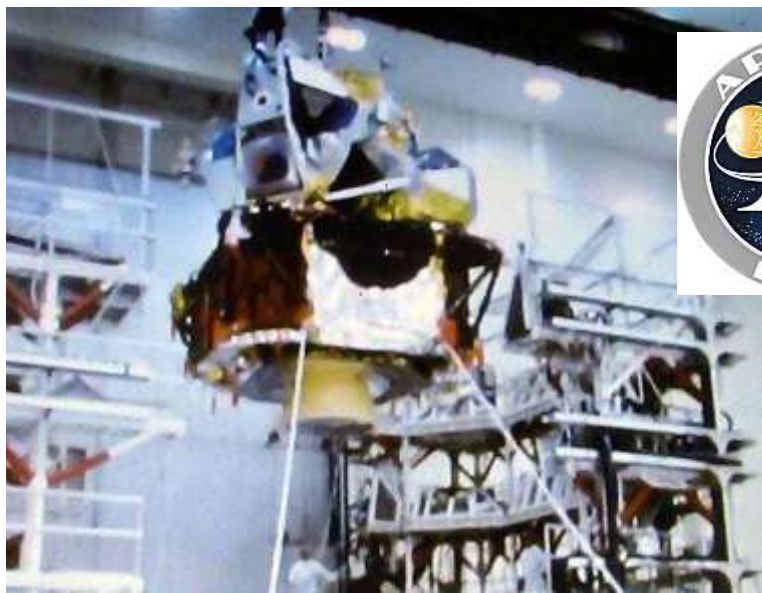
I en simulator sitter två NASA-astroauter under träning för månlandning från cirka 1967.

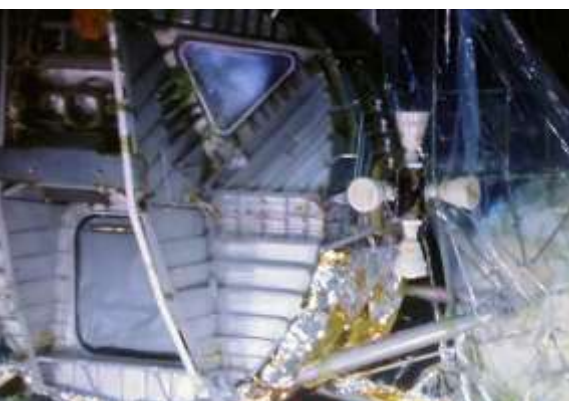
Nu när LM var klar cirka 1965 fick astronauterna träna på riktigt. Den installerades i en testanläggning med en kamera som visade bilder från en konstgjord månyta. De fullföljde hela uppdraget i månlandaren.

Under träning i LM-simulator inför månlandningen, de fullföljde hela uppdraget, instruktören satt bredvid dem. Astronauterna testades med olika fel som de skulle lösa i simulatören så att uppdraget inte skulle misslyckas. Med andra ord: besättningen har direktkontakt med markkontrollen, Capcom, och träningen utfördes som en riktig månlandning från början till slut.

Det var dags att ta ut farkosten i rymden. Sommaren 1967 transporterades den första NASA-månlandaren till Cape Kennedy. Den skulle monteras på **Apollo 4**, månlandarens första obemannade test i rymden. För personalen var det här det sista testet, men det blev inget, allt gick fel redan från början. NASAs tester visade att farkosten var full av fel. De hittade hundratals problem: konstruktionsfel, installationsfel, elfel, kablar som kunde vara trasiga. Det värsta av allt var att det fanns flera bränsleläckor. Grumman hade, p.g.a. pressad tidsplan missat att fullborda alla kontroller. NASA kunde inte vänta, och **Apollo 4** sändes den 9 november 1967 upp utan månlandaren. Turerna runt den första civila månlandaren blev en pinsam historia för Grumman. Vad hände? Varför blev det så som det blev? Svaret kan vara det militära Taurus-månprogrammet och den lyckade månlandningen med Taurus 3(6) sommaren 1966, se ovan sidorna 25-31. Uppenbarligen prioriterade Grumman USAF:s månprogram före NASA:s. Grumman gjorde ett fantastiskt arbete för både USAF och NASA samtidigt. NASA var medvetet om företagets otroliga uppdrag att leverera månlandare till båda två nästan samtidigt. – Apollo 4 startade den 9 november 1967 från startplatta 39A och landade samma dag.

När Grumman försökte reparera läckorna uppstod ett nytt problem. När man testade trycket i en vakuumkammare spräcktes ett av fönstren, det låg splitter överallt, sladdarna hade skadats, det blev hål i skovet. Nu fick Grumman ett nytt problem som var okänt. Den viktigaste frågan var: Vad fick fönstret att spricka? Var det ett designfel eller skadades fönstret under konstruktionen? Grumman fann aldrig svaret. Det var inte en lösning som fick en att känna sig trygg. Alla fönster byttes ut och sedan hoppades man att de skulle hålla.

Apollo 5. Sex månader senare tog Apollo 5 med en obemannad månlandare till rymden, LM-1. NASA testade den enligt program. Apollo 5 startade den 22 januari **1968** från startplatta 7B och landade samma dag.

Apollo 6. NASA genomförde ytterligare ett Apollo testprogram ett s.k. "Trans-Lunar Injection" runt jorden. Apollo 6 startade den 4 april **1968** från Pad 39A och landade samma dag.

1967 lyfte NASA:s Apollo 4, 1968 sände NASA i väg Apollo 5 och Apollo 6 för var sitt uppdrag. Alla tre rymdfärder var obemannade.

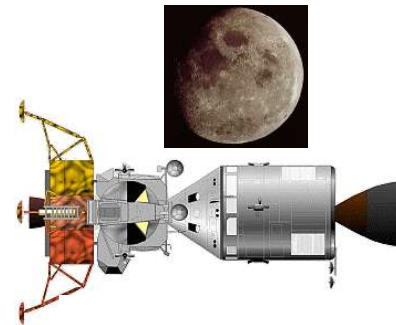
Armstrong, Neil
Taurus OM 3 (6)

William Rutledge,
Taurus OM 3 (6)

Crossfield, Albert Scott
Taurus OM 3 (6)

Enligt pålitliga källor har amerikanerna genom USAF landat på månen redan **1966**. Enligt källorna lyckades USAF:s månlandning. Där stoppas informationen, det finns inga fler budskap om mån färder, inte ens som läcker. Se mer sidan 29 ovan. Hade USAF stoppat resan till månen? Och i så fall varför?

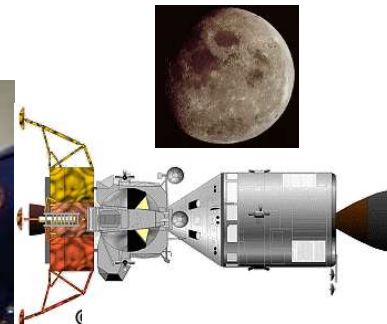
William, Clifton Curtis "CC"
Taurus OM 4 (7)

Lawrence, Robert Henry, Jr
Taurus OM 4 (7)

Rogers, Russel Lee
Taurus OM 4 (7)

Enligt pålitliga källor landade USA framgångsrikt på månen redan 1966. När man avslutar ett program med lyckat resultat, så fortsätter man. USA:s mål var att skapa en månbas och också kunna spränga atombomber där. Men plötsligt avstannade USAF:s mån färder. Förmodligen följde en katastrof på den lyckade månlandningen 1967, en misslyckad månlandning då tre astronauter dog. Vad har det gemensamt med ovanstående tre astronauter? Jo, alla tre dog 1967, året som var det mest misslyckade året för USA:s mån färder. Kan det vara den här besättningen som dog? Observera att det inte finns bevis för påståendet, eftersom det var ett militärt uppdrag, sådant håller man hemligt. Det var ett flertal astronauter som dog under **1967**, och bara de kan komma i fråga när det gäller en misslyckad mån färd det året. Förmodligen var det LM som inte fungerade eller exploderade eller Taurus rymdfarkost, eller servicemodulen.

Året 1967 började med en katastrof på startplatta 34, Kennedy Space Center, Florida den 27 januari. Besättningen brann inne i Apollokabinen och dog omedelbart under en rutinövning före uppskjutningen i februari 1967. Den skulle ha varit Apollos första rymdfärd runt jorden. Se ovan sidan 43.

12 månader senare efter Apollo 6, den 3 mars 1969, från startplatta 39A, tog Apollo 9 med en bemannad månlandare, Spider, ut i rymden.

I Apollo 9s program ingick att testa månlandaren, som fick namnet Spider av besättningen. Dockningen fungerade mellan Gumdrop och Spider, också styraketerorna på Spider. Det gick bra att sänka och öka hastigheten på månlandaren. Startraketen på Spider testades inte. Tio dagar senare, den 13 mars, landade programenligt Apollo 9. Det var första gången som NASA kunde testa månlandaren ute i rymden, runt jorden. Se sidan 45 ovan.

1969

Apollo-10

1969

1969

Apollo-10

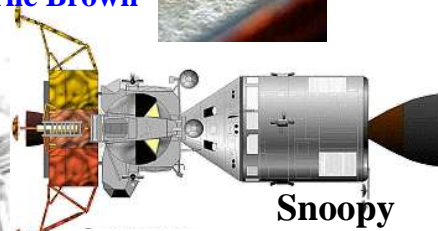
Besättningen på Apollo 10 i det s.k. vita rummet på startplatta 39B före starten

Apollo-10

Snoopy

Charlie Brown

Snoopy

Charlie Brown

Stafford Thomas (1), Cernan Eugene (3), Young John (2)
Apollo-10, 18/05/1969

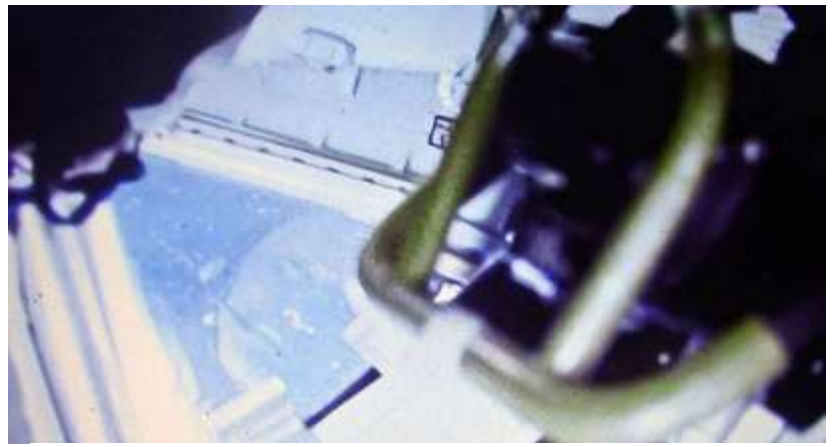
Apollo 10 startade från Kennedy Space Center, Florida, från startplatta 39B, den 18 maj 1969. Med på resan var en bemannad (Stafford, Cernan) månlandare som döptes till Snoopy. Månlandaren testades för första gången runt månen av astronauterna Stafford och Cernan.

Charlie Brown

Snoopy

I månlandaren befann sig astronauterna Stafford och Cernan. Man kan se att LMs fönster återspeglar Staffords ansikte.

Stafford och Cernan kom så nära månytan som 10 km. Månlandaren fungerade.

Det var alltså Apollo 10:s månlandare Snoopy som först testades av astronauterna runt månen. Styrmotorerna fungerade liksom den s.k. landningsmotorn, med vilken hastigheten sänktes och ökades runt månen. Startmotorn eller raketerna testades inte, eftersom månlandaren inte landade. Snart kom NASA fram till Apollo 11:s månfärd och en mjuklandning på månen skulle äga rum, Månlandarens startraket testades aldrig under en rymdfärd. Under resans gång fick besättningen Stafford och Cernan syn på en månbas och byggnader (jordisk stil) som syns väl på bilden ovan.

Se sidan 45 ovan.

1969 Apollo-11 1969

1969

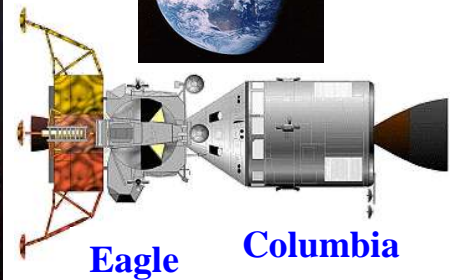

Besättningen på Apollo 11 i det vita rummet assisteras av NASA och Rockwell Corp. Personal på startplatta 39A, Kennedy Space Center, Florida.

Apollo-11

Apollo-11

Eagle

Columbia

Apollo-11, 1969-07-16 Start: startplatta 39A Kennedy Space Center, Florida. Den stora dagen skulle komma, Örnen skulle landa på månen. Problemet var att månlandaren aldrig hade testats fullständigt. Frågan var om den fungera.

Nixon hade kallat Apollo 8:s befälhavare Frank Borman till Vita huset för att han skulle agera rådgivare. Borman sa till honom: "Fundera på vad ni ska säga till deras änkor."- Detta samtal ägde rum innan Apollo 11 sändes i väg.

John Logsdon, historiker

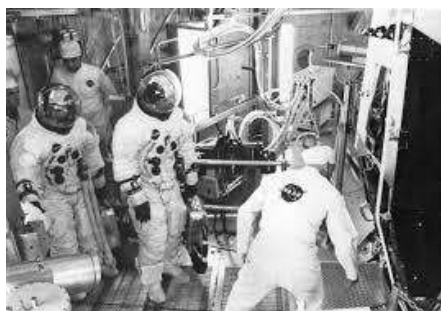
"Jag var mycket orolig inför det här uppdraget. NASA visste mycket väl att framgången inte var given. En katastrof kunde inträffa. Astronauterna kunde bli strandsatta på månen utan möjlighet att ta sig hem igen." Nixon hade kallat Apollo 8:s befälhavare Frank Borman till Vita huset för att han skulle agera rådgivare. Borman sa till honom: **"Fundera på vad ni ska säga till deras änkor."** "Den här morgonen går våra tankar till dessa tre män, alla ypperliga piloter. Befälhavaren Armstrong, Aldrin som skall göra honom sällskap på månen. Här äter de frukost. Biff med ägg. Gud vet hur de kan äta när en sån resa väntar."

Av historikerns anteckningar framgår att President Nixon kallade till sig astronauten Borman som representerade NASA. Frågan är varför. Mellan raderna kan man få fram att hemliga rykten gick att NASA ville senarelägga Apollo 11:s månresa, eftersom nästan ingenting talade för att landningen på månen skulle lyckas. Förmodligen fick Nixon veta via CIA att NASA ville inställa kommande månfärd och månlandning. Varken CIA eller Nixon var emot att NASA skall sända Apollo 11 vid ett senare tillfälle. Då sa Borman till Nixon: **"Fundera på vad ni ska säga till deras änkor."** NASA var bergsäkra, liksom Grumman, att den första månlandningen inte skulle lyckas, eftersom månlandarens raketmotorer aldrig testats. "Men om ni vill att astronauterna ska dö, fundera på vad ni ska säga till deras änkor," svarade Borman på Nixons frågor.

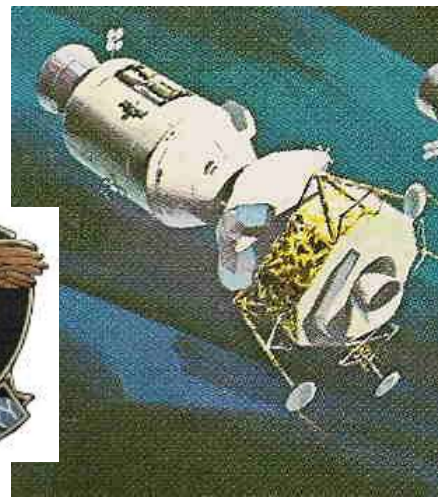
I början hade NASA planerat att månlandningen skulle äga rum i juli 1969, som bevis finns minnestavlan fastmonterad på landarens steg. NASA:s chef för Apolloprogrammet var Gene Kranz. Han talade vid olika tillfällen om att Apollo 1:s dödsfall på Pad 34 i Kennedy Space Center var NASAs fel, och under hans ledning skulle inte samma sak hända igen. Om G. Kranz kan man kort säga följande: Rätt man på rätt plats i rätt tid.

Efter samtalet mellan Nixon och Borman stoppade inte NASA Apollo 11:s rymdfärd den 16 juli 1969. NASA lät Apollo 11 parkera i en omloppsbanan runt jorden hela tiden, tills återfärden skedde till jorden och lät samtidigt återsända den ursprungliga topphemliga månlandningen från 1966 och visa den i TV världen över. Detta beslut av NASA godkände såväl CIA som Nixon. Nu var det ingen risk att Sovjet skulle landa först på månen.

Nu ska vi följa Apollo 11:s rymdfärd enligt dokument som NASA har släppt.

Den 16 juli 1969 Apollo 11:s besättning på väg till uppskjutningsplatsen Pad 39A, Kennedy Space Center, Florida

Efter en lyckad start parkerade Apollo 11 i en omloppsbanan runt jorden tills landningen skedde i Stilla havet den 24 juli 1969.

Aldrin och Armstrong i månlandaren, men inte på månen. Genom fönstret syns jorden, de var inte ens nära månen.

I LM Simulator och Simulation

Aldrin och Armstrong i en simulator, de övar på att genomföra en fullständig månlandning.

Besättningen var som alla vet inte särskild pratsam.

In för landning. Höjd 915 meter, Programlarm 1201

Vid 610 meter, 47 grader, Samma fel, Programlarm 1201.

Bränsleförbrukning och höjd, men det hängde på ett hår. Följer
Nästa programlarm 1201, ett larm från systemen.

Slutligen landade Örnen, besättningen hittade en
lämplig landningsplats i sista stund.

Man kan följa en fullständig månlandning i en simulator, exempelvis i TV, som världen fick göra sommaren 1969. Simulatorn och markkontrollen, Capcom, var sammankopplade så att man kunde höra besättningens röst och markkontrollen när de talade med varandra. Vid månlandningen kopplades en tidigare inspelad månlandning in från en simulator. På grund av pressad tid glömde NASA att ta bort programlarm 1201 som var ett tidigare övningstest. Det dök upp tre gånger vid månlandningen i månlandaren Örnen och alla gånger ignorerades larmet. I verkligheten kan man inte ignorera en katastrofsignal i samband med rymdfärder och månlandning. Månlandaren hade en dator som skulle få en Iphone att likna en superdator.

Houston, Capcom. "Vi visste bara att Armstrong styrde månlandaren manuellt och sökte en säker landningsplats, medan de fick mindre och mindre bränsle."

Örnen: "Houston, Datorn styrde oss rakt ner i en krater stor som en fotbollsplan." Här finns två motsatta uppgifter, dels markkontrollen som påstår att Armstrong styr landaren, dels Örnen, där Armstrong meddelar att datorn styr landaren rakt ner till landningsplatsen.

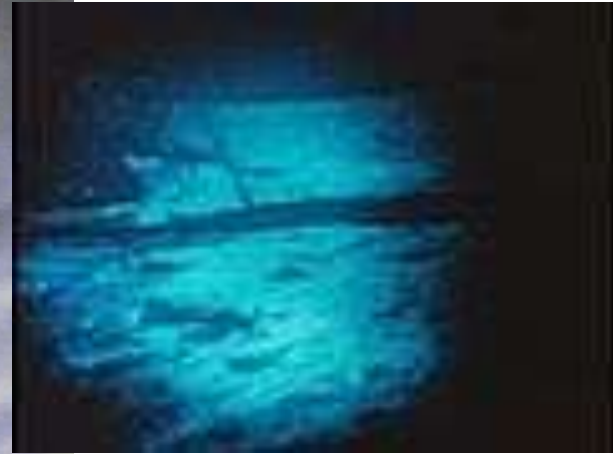
Den ursprungliga Örnen parkerade då i en omloppsbanan runt jorden.

Örnen har landat enligt simuleringen.

Vad jag förstår är varje rymdfärd och månlandning programmerad genom simulatören, man kan följa månfärden även via den. Ett riktigt bra exempel på detta simuleringsprogram är USAF:s **Clementine 9**:s hemliga månfärd 1997. Där hade besättningen problem med landningen enligt John Moonwalker. Han berättar så här: "Vi vet fortfarande inte vad som orsakade en lätt förlust av gyroskopisk tröghetsvektor och en plötslig nedbrytning av elbussenheten (ljusenheten) och en fullständig förlust av telemetri. Vi hade rök och lätt eld på frontpanelen men vi kunde släcka det på en gång. Så snart vi hade elektrisk ström igen stoppade vi manuellt gyroskopisk rörelse. Vi hade tur för vi hade fortfarande radiokontakt med Houston så snart Capcom gått in i **simulatören** och därigenom har vi kunnat få fjärrtelemetri och röstkontakt med Capcom och Houston. Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 97 - 98.

Om vi följer Apollo 11:s, Örnens, simulatorlandning, träffar vi på märkvärdiga saker.

Ed Buckbee, informatör på NASA: "Det visade sig dessutom att den tänkta landningsplatsen var en stor krater. När Neil såg kratern, som var 18 meter djup och 90 meter bred, stannade han till ovanför den med bränsle för 30 sekunder kvar. Slutligen landade Örnens.

Enligt Armstrongs rapport landade de utanför en stor krater, men inte i Stillhetens hav. Se mer ovan sidorna 28 - 31 Han kunde iaktta två UFO:n på andra sidan kratern.

1

"Detta är ett litet steg för (en) människa men ett jättekälv för mänskligheten" Neil Armstrong, 1969 från månen.
Dessa svartvita bilder känner hela världen till från sommaren 1969. Armstrongs budskap kom direkt från en månlandar-simulator. Själva bilderna är från 1966. Då fullgjorde Armstrong ett militärt uppdrag, då behövdes inte detta budskap
Se mera sidorna 25 - 31 ovan

2

Senare har NASA släppt dessa bilder i färg från Apollo 11:s månlandning. Om vi jämför dessa bilder med ovanstående bilder 1, ser vi stora skillnader. Först och främst är landningsplatsen inte densamma, och landarens läge överensstämmer inte heller med bilderna 1 ovan. Bilderna visar att landaren befinner sig i stark skugga som saknar i bilderna 1 ovan. Dessa bilder togs i en NASA-filmstudio här på jorden.

Dessa bilder, 3, visades bl.a. vid 50-årsfirandet 2019 av Apollo 11:s månlandning. Jämför man bilderna 1 och 2 ovan, märker man att dessa inte har någonting att göra med ovanstående bilder. Astronauten som lämnar månlandaren är inte Neil Armstrong, denne astronaut bär ett rött armband på bägge armarna. Det röda armbandet saknas på astronauten Armstrong på ovanstående bilder. Vem är denne astronaut som stiger ner på månytan?

Det var NASA som införde det röda armbandet för att kunna skilja astronauterna åt när de är ute på månytan och arbetar med uppdraget. Här på bilderna syns tydligt att Armstrong saknar detta röda armband, han var inte på månytan.

Förutom mig har även andra upptäckt att bilderna är från olika tider. Färgbilden togs i en filmstudio på jorden, medan den svartvita bilden togs av TV-kameran direkt från månens yta 1966, där Neil Armstrong var först, sedan kom William Rutledge.

Minnesplattan

Minnesplattan visar två hemisfärer, jordens båda hemisfärer, och sen följer texten: "Här satte människor från jorden för första gången en fot på månen" – "i juli år 1969 e.Kr. Vi kom i fredliga syften i hela mänsklighetens namn". Undertecknat av besättningen och av USA:s president.

Michael Collins, astronaut:

"Vi visste att vi skulle ha med oss nån sorts minnesplatta och man diskuterade vad det skulle stå på den. NASA talade med Vita huset och fick höra: "Det står inget om Gud. Presidenten gillar ju verkligen det här med Gud". Den person i Vita huset som godkände minnesplattans utformning sa att de tog med "1969 e.Kr.," för att smyga in att man utgick från kristen tideräkning."

F. Borman

Frank Borman, astronaut:

"De reste en flagga på månen, (1966) men det gör man när man bestiger berg också. -Repetera, Houston – Vi vill ha er båda i bild om det går.

President Nixon ville att NASA skulle spela "The Star-Spangled Banner". Det satte vi i alla fall stopp för. Alla visste att USA hade nått månen, (Apollo 8,10) det behövdes inte nationalsång.

”Neil och Buzz, USA:s president är i ovala rummet. Han vill säga några ord till er. Kom.” – Han hade inget med Apollo 11 att göra. Jag sa att han borde fatta sig kort, vara ödmjuk och undvika publikfrierier.” (Borman/NASA tyckte inte om att Nixon ville prata med astronauterna via telefon.)

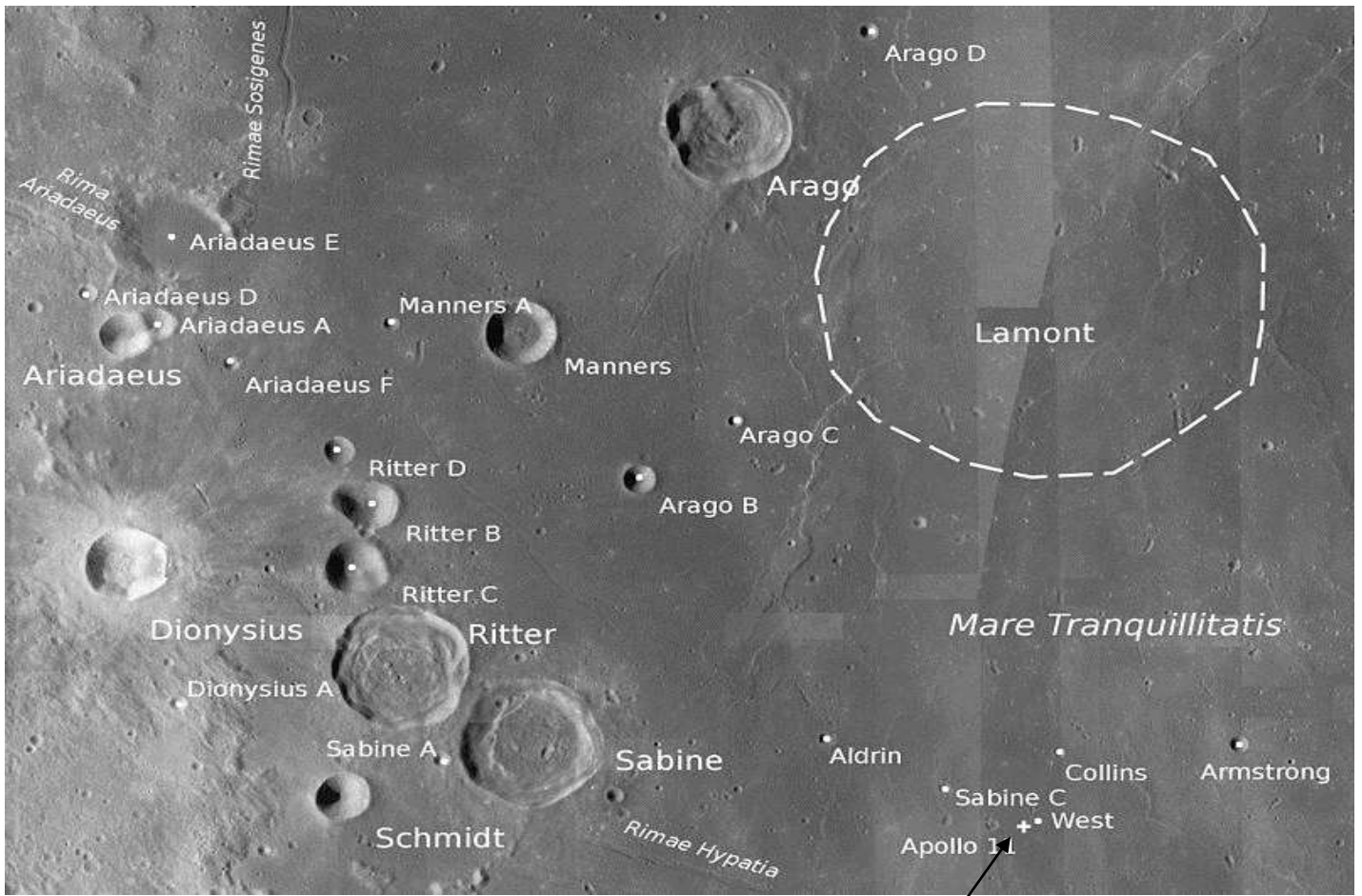
Varsågod, herr president. Houston, klart, slut.

”Neil och Buzz, jag talar till er på telefon från Ovala rummet i Vita huset. Den här måste vara det mest historiska telefonsamtalet nånsin. Vi är alla oerhört stolta över vad ni har gjort. För amerikaner är det här den stoltaste dagen i livet. Människor i hela världen gläds med oss amerikaner över denna enastående prestation. Tack vare det ni gjort har himlarna nu blivit en del av människans värld. Och när ni talar till oss från Stillhetens hav inspireras vi att öka ansträngningarna att bringa fred och lugn till jorden. Under ett oskattbart ögonblick i människans historia står alla människor på jorden enade. Enade i stoltheten över er insats och enade i en bön om att ni skall återvända välbehållna till jorden.” – Det här samtalet får Nixon ta på sig, det har ingenting med NASA att göra. Bilden är från 1966 med dålig kvalitet, det syns en flagga där, en vit, är den en amerikansk flagga? Apollo 11 parkerade då runt jorden och samtalet kopplades dit. Bara Nixons röst blev bevarad, astronauterna hörs inte. Samtalet var långt och oönskat, Nixon visste att Apollo 11 befann sig runt jorden när han talade med besättningen via telefon.

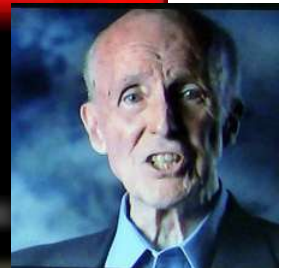
Denna bild släpptes av NASA, Bilden är från 1966, den första månlandningen, förmodligen i Sinus Iridum. Bilden som alla kan se har dålig kvalitet, så dålig att man inte kan avgöra om flaggan är amerikansk eller inte, den är vit. Detta är ytterligare ett bevis på att Apollo 11 inte gjort någon månfärd. NASA är oskyldigt, enligt dokumentation ville NASA bara skjuta upp månprogrammet med Apollo 11 till ett senare tillfälle. Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 84 - 90.

Stillhetens hav, där skulle Apollo 11, Örnen ha landat

Sinus Iridum

Joe Gravin, Chef för Lunar Module Program 1961 - 1971 på Grumman, sa bl.a. följande efter månlandningen: "Bland folket på NASA:s kontrollcenter fanns Werner von Braun. Von Braun vände sig om och tittade efter någon. Till slut fick han syn på John Houbolt. Han sa: "John du hade rätt. Vi hade inte klarat det utan dig."

Även här avslöjas att månlandningen skedde 1966 och i hemlighet bildade Kondratyuk och Houbolt ett kanonpar som ganska tidigt möjliggjorde månlandningen.

1969 Apollo-12 1969

1969

1969

Apollo-12

1969

Apollo-12

Apollo 12-besättningen i det vita rummet strax före start, assisterade av NASA personal från startplatta 39A,

Apollo-12

Apollo-12

Intrepid

Yankee Clipper

Conrad
Bean

Gordon

Charles Conrad (1) Richard Gordon (2) Alan Bean (3)
Apollo-12, 1969-11-14 -- 1969-11-24,
Kennedy Space Center, Florida

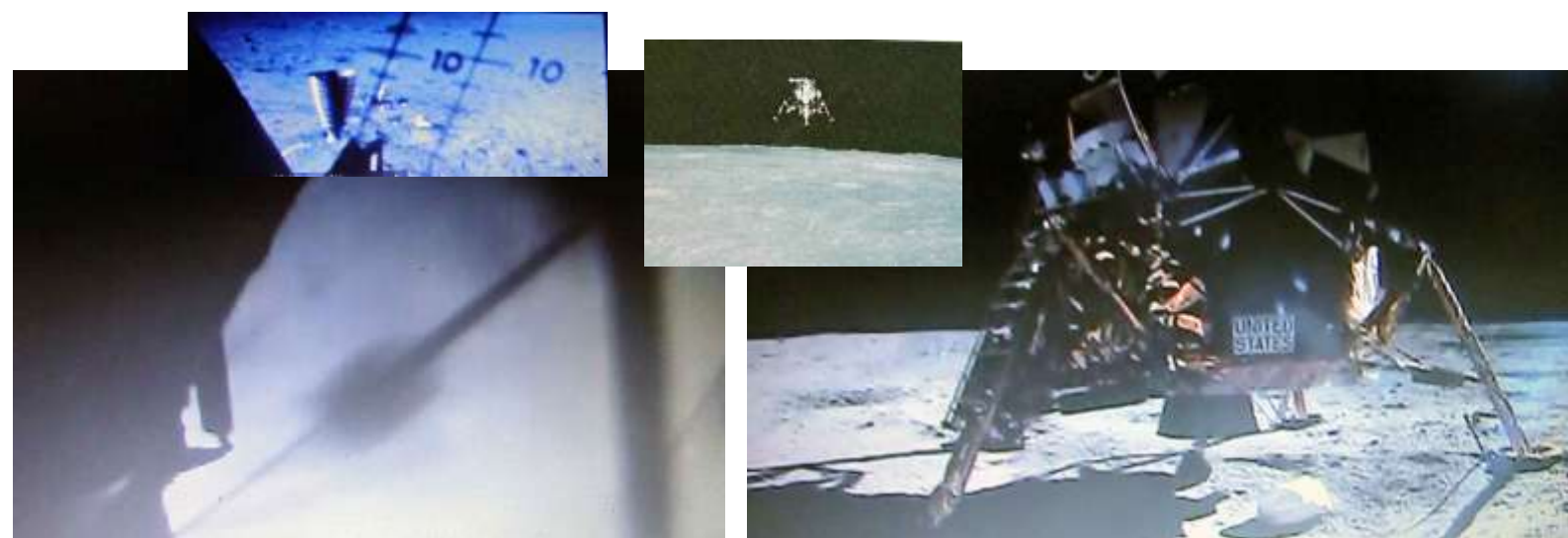
Apollo 12:s befälhavare var Charles P. Conrad. Det röda armbandet syns på hans armar på bilderna ovan. Besättningen är på väg till startplatta 39A,

Apollo 12 strax före start den 14 november 1969, startplatta39A, Florida

Besättningen på Apollo 12, astronauterna i Yankee Clipper, bilderna direktsändes till markkontrollen under månfärden.

Den 19 november 1969 landade Intrepid på månen, på Stormarnas hav. På bilden syns månlandaren Intrepid, ombord Conrad och Bean.

Charles Pete Conrad och Alan Bean i Intrepid på Stormarnas hav, den 19 november 1969.
Direktsändning, kontakt med markkontrollen, CAPCAM.

Den 19 november 1969 satte NASA:s första astronaut Charles Conrad sin fot på månytan i Stormarnas hav.
Apollo 12

Den civila världens förste astronaut på månen var Charles Pete Conrad, NASA, USA

Den civila världens förste astronaut på månen var Charles Pete Conrad, NASA, USA
Beviset är bl.a. hans röda armband på armarna

NASA:s andra astronaut på månen var Alan Bean.

USAF:s första astronauter på månen: Neil Armstrong och Williams Rutledge, Taurus 3, 1966, USA
NASA:s första astronauter på månen: Charles Conrad och Alan Bean, Apollo 12, 1969. USA

Astronauterna Bean och Conrad på månen, november 1969. De röda armbanden syns på Conrads armar.

Charles P. Conrad,
uppsättningen på månen

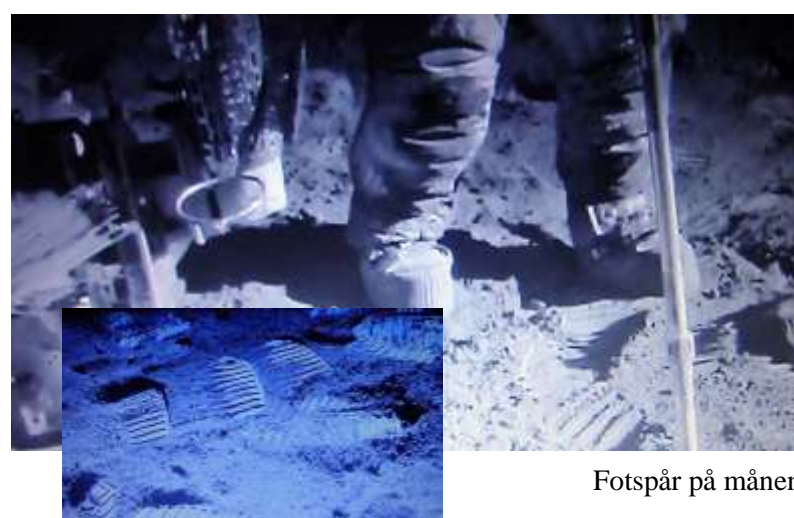

Alan Bean, uppdraget på månen

Conrad och Bean

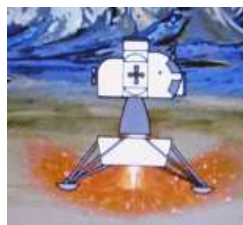
Fotspår på månen efter Conrad och Bean

Den 20 november 1969 lyfter Intrepid från månen och avslutar sitt uppdrag efter 31,5 timmars månbesök i Stormarnas hav. Det var första gången som NASA:s månlandares landnings-, bromsnings- och startraket fungerade utmärkt. Det var det här NASA menade när de ville skjuta upp Apollo 11:s månfärd till ett senare tillfälle, eftersom Grumman behövde extra tid för att fullständigt kontrollera allt i hela systemet. Grumman lyckades perfekt vid Apollo 12:s månfärd.

Taurus OM 3, Örnen 1966, start från Sinus Iridum
 Besättning: Armstrong och Rutledge
 USAF, USA

Apollo 12, Intrepid, 1969, start från Stormarnas hav
 Besättning: Conrad och Bean
 NASA, USA

Intrepid efter starten runt månen

Intrepid på väg att docka med moderskeppet Yankee Clipper

Dockning mellan Intrepids överdel och rymdfarkosten Yankee Clipper. Därefter släpps Intrepids överdel fri och hamnar slutligen runt månen och kraschar där mot ytan.

Besättningen på Apollo 12 är på väg tillbaka till jorden, direktsändning till markkontrollen

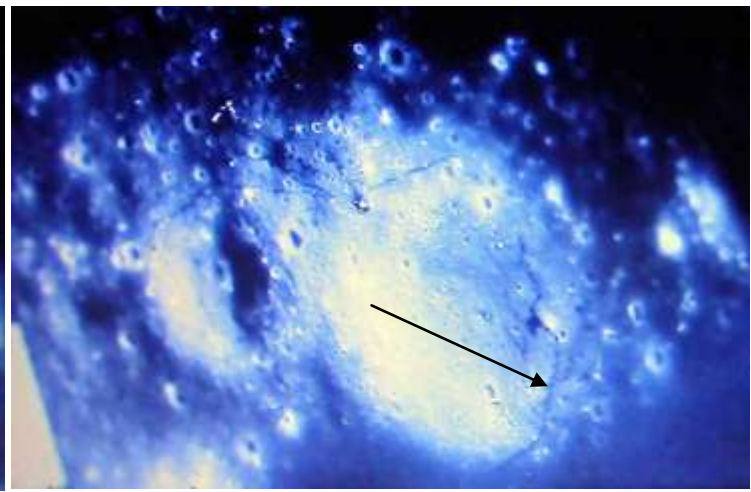
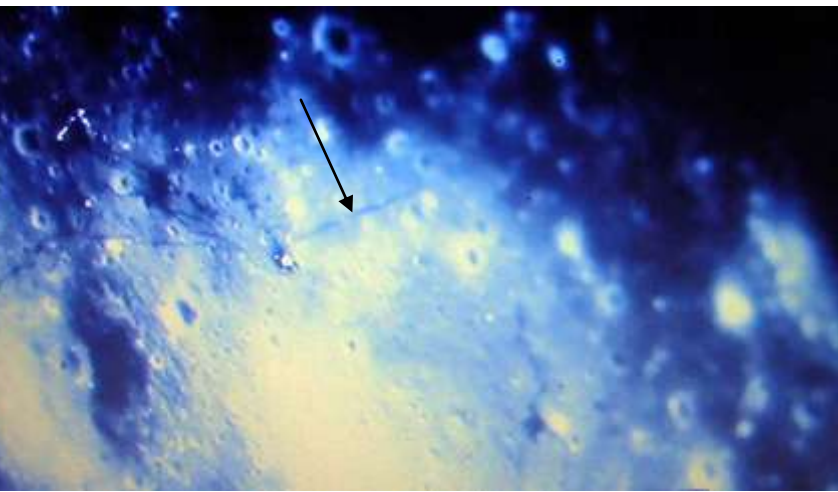
NASA:s första lyckade månlandning enligt program. Astronauterna Conrad, Gordon och Bean efter den perfekta månlandningen i november 1969 återigen på jorden, men vem pratar om dem, som för femtio år sedan genomförde NASA:s första lyckade månlandning?

Symbolisk mångubbe, vänstra ögat är Klarhetens hav.

Kineserna ser en hare med öronen på högersidan av månen.

Det är dags för platsen där Apollo 12 landade. Med data från LRO kan vi besöka landningsplatsen igen och bokstavligt talat vandra i astronauternas fotspår, se bilderna här ovan. Månen har ingen riktig atmosfär så väder och vind har inte raderat ut spåren. Här ser man fotspåren som Bean och Conrad lämnade efter sig under månpromenaderna. Vi kan följa spåren runt kratrarna. En bra sak med landningsplatsen för Apollo 12 är att vi kan följa allt de gjorde på månen i en enda bild.

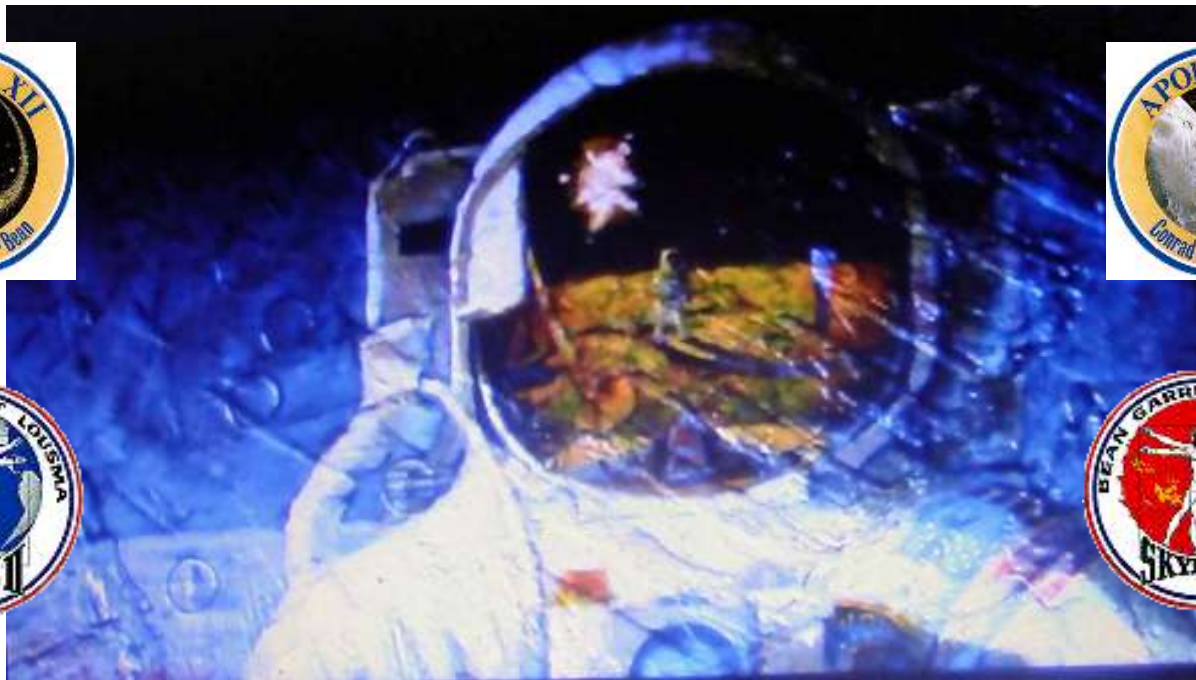

Alan LaVern Bean, astronaut, NASA
1932 - 2018
Apollo-12, och Apollo-Skylab-2
Konstnär

Alan LaVern Bean, astronaut, NASA
1932 - 2018
Apollo-12, och Apollo-Skylab-2
Konstnär

Med denna målning tänker jag avrunda astronauten och konstnären Alan Beans kanske bästa målning från månen. Vad jag förstår föreställer porträttet honom själv, i hans astronautshjälm återspeglas Pete Conrad som håller på att fotografera honom.

Alan Bean, astronaut, konstnär. Apollo-12 1969 och Apollo-Skylab-2 1973. Anställd hos NASA 1963:

”Ingen är bra nog för att förtjäna chansen att göra det här. Så mycket bättre än alla andra är ingen. Det var inte jag heller. Men jag hade tur. Den 19 november 1969, efter fyra dagars resa, påbörjade vi nedstigningen till månytan. **Pete och jag grubblade om på det skulle fungera.** Det tänker man på. Väl nere tittar man ut. Man dunkar varandra i ryggen: ”Vi är framme!” Gravitationen är ju bara 1/6 av vår, så jag var starkare än någonsin! Jag kånkade på utrustning som vägde 190 kilo. Jag bar runt den på månen. På jorden kunde jag inte ens lyfta den! Jag förstod varför, men kunde inte låta bli att tänka: ”Jisses, vad stark jag är!” Jag var två dagar och en natt på ytan, samlade sten och utförde experiment. Sen var det dags för det **riskabla återvändandet** till kommandomodulen. Man kan inte höra saker i rymden. När vi lyfte hörde vi inget. Vi lät raketmotorn brinna i sex minuter och tre sekunder. Jag tittade på klockan: ”Jaha, det var tre minuter. **Undrar hur det är med motorn,**” Den kanske bara **spottade och fräste.** Det gick inte att veta. ”**Den måste fortsätta i några minuter till.**” När den sloknade till slut tänkte jag: ”**Vi tar oss tillbaka**”. En av mina tankar på hemvägen ... Vi hade varit på månen i trettio timmar men tränat på det i årtal. ”Var det inte mer än så här? Tog det slut så snabbt?”

När jag lämnat NASA gjorde jag konstnärskapet till en heltidssyssla. Av de **215** tavlor jag målat sen dess har samtliga avbildat månen. Jag var där. Jag känner till berättelserna. Om jag inte gör det här, kommer ingen annan att måla de här tavlorna. **Även för dem som varit på månen förblir den en gåtfull plats.** När vi begav oss till månen såg det ut att vara rätt nära till den. Det verkade inte vara svårt eller långt. När jag ser på månen nu verkar den vara så långt borta. Jag frågade mig hur vi nånsin tog oss dit.”

Så här sammanfattar astronauten och konstnären Alan Bean sitt liv efter att han lämnade NASA 1981. Han var den ende astronaut som lämnade s.k. tysta budskap om månen, genom sina målningar, efter sig. Han sa: ”Av de **215** tavlor jag målat sen dess har samtliga avbildat månen. Jag var där. **Jag känner till berättelserna.** Om jag inte gör det här, kommer ingen annan att måla de här tavlorna. **Även för dem som varit på månen förblir den en gåtfull plats.** (Han borde ha målat en månsten som liknar ett djur) Vad jag förstår målade Bean av händelserna som utspelades på månen under alla månfärderna, han kände till berättelserna.

Han hade ett mycket bra och välfungerande minne också, han nämnde månfärden och månlandningen 1969. Under nedfärden till månens yta i Intrepid grubblade Conrad och Bean på **om det skulle fungera: motorn, bromsningsraketen vid landningen.** Det förstår man, eftersom det var de som landade först på månen som NASA-astronauter. Sedan vid starten på månen var det samma fråga, ska den fungera, startmotorn? De var oroliga och osäkra på att starten skulle lyckas. Eftersom Grumman hade tid på sig att noggrant testa hela månlandaren före starten, lyckades Apollo 12:s månfärd och månlandning väl. Som jag redan nämnde var Alan Bean den enda astronauten i vår värld som lämnat ett tyst budskap om månen i form av värdefulla målningar, tavlor för hela mänskligheten på denna planet. Det skulle vara intressant att veta om Alan målade den verkliga första månlandningen 1966 i Sinus Iridum?

Charles Pete Conrad, astronaut, anställd hos NASA 1963.

Charles Conrads första rymdfärd skedde med **Gemini 5**, 1965 tillsammans med Gordon Cooper som avslutade Mercury-projektet med Mercury 9 1963; **Gemini 11** 1966 med Richard Gordon, och slutligen **Apollo-Skylab 1** 1973.

1970 Apollo-13 1970

1970

Apollo 13:s besättning i det vita rummet strax före start, assisterade av NASA-personal från startplatta 39A

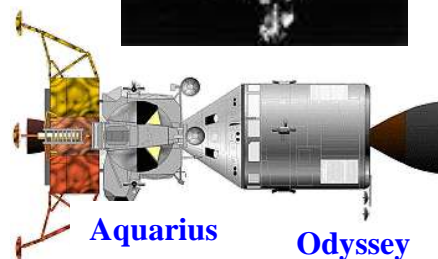

Apollo-13

John Swigert (2) James Lovell (1) Fred Haise (3)
Apollo-13, 1970-04-11

Apollo 13.s Aquarius skulle ha landat i Fra Mauro med Lovell och Haise ombord.

Aquarius

Odyssey

På väg mot månen hände det som aldrig fick hända: utsidan på kommandomodulen exploderade, därmed inträffade en katastrof. Räddningen för besättningen blev oväntat månlandaren Aquarius som också denna gång fungerade.

1970

Mars

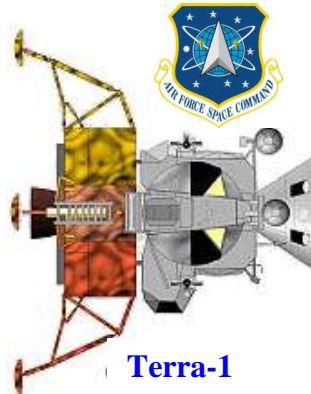
Mars

Under 1970, i största hemlighet, inledde USAF Marsprojektet från Brasilien, där hade USAF en hemlig uppskjutningsplats som förde Columbus-farkosterna till planeten Mars.

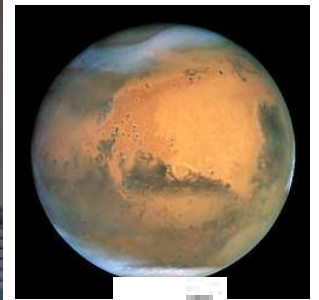
USAF planerade 13 Marsfärder, från Columbus 1 till Columbus 13, alla skulle startas från Brasilien, i ett mycket hemligt isolerat område. Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida för de första tre Marsfärderna, därefter låg markkontrollen i Area 51, i Nevada (USA).

Resterande tio, elva Marsfärderna finns ingen information om. Har USA genomfört de resterande marsresorna eller har man avbrutit av olika orsaker, exempelvis UFO?

NASA/USAF var mycket noggrant förberedda för dessa marsfärder genom MOL-programmet under 60-talet. Se ovan sidorna 36 - 41.

Terra-1

För att resa till Mars och vara borta minst åtta månader väljer man inte en Taurus/Apollo rymdfarkost. Källor pratar om en riktigt stor rymdfärja som möjliggör en Marsresa. En sådan rymdfärja fanns då i hemlighet, kallad **Adventure**. Med en sådan rymdfarkost var det möjligt att genomföra en marsfärd. Rymdfarkosten fick namnet **Columbus**, men vad hette marslandaren? Eftersom det inte finns någon uppgift om detta, gav jag den namnet **Terra**.

ISV Columbus 1

Neil Armstrong,

Edwin E. Aldrin

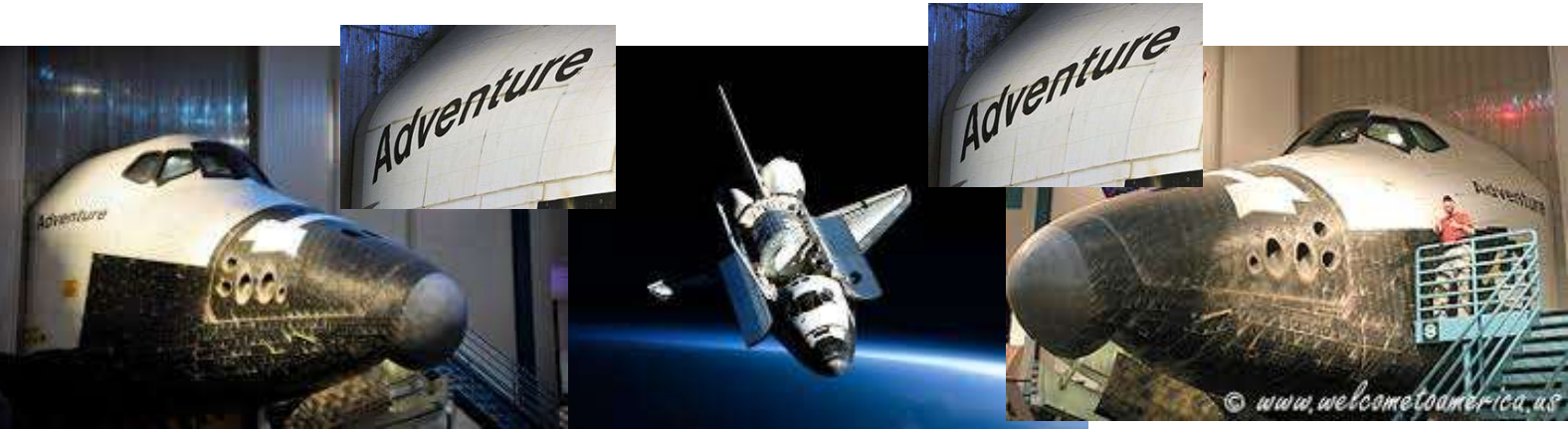
Charles Bassett?

Enligt pålitliga källor ägde den första marsfärderna rum redan 1970. **ISV Columbus 1** var den första bemannade marsresan. Besättningen på **Columbus 1** var Neil Armstrong, befälhavare, Edwin E. Aldrin, MM-pilot, och Charles Bassett? Cdr-pilot

Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida.

Att resa till planeten Mars tur och retur tar lång tid. Man behöver extra tillbehör för att kunna genomföra färden, landa på Mars, starta från marsytan och därefter tillbaka till jorden. Man måste ha en riktig stor rymdfarkost, som rymdfärjan Adventure 1.

Bilderna visar rymdfarkostens cockpit, Befälhavaren och hans pilot sitter längs fram i stolarna, medan den tredje sitter bakom dem. Den tredje sittstolen finns inte på bilderna.

Bilderna visar rymdfarkostens Adventure 1:s cockpit på nära håll, det finns gott om utrymme, besättningen kunde röra sig fritt hela tiden.

Bakom cockpit finns utrymme för olika saker och ting, besättningen hade inga problem att placera sina saker.

Bl.a. tvätt, dusch och toalett är extra viktiga under en långresa ute i rymden.

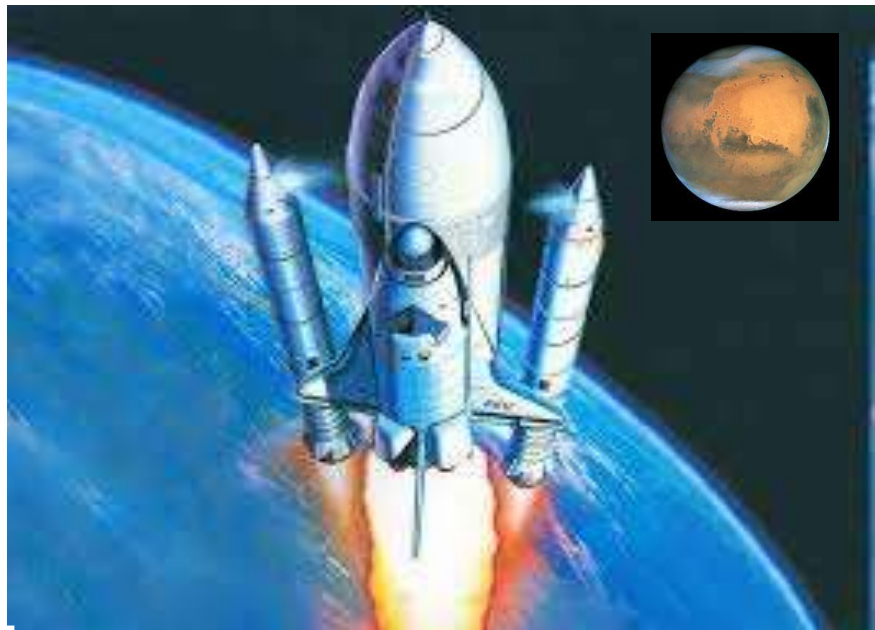
Genom fönstren kan man se rymdfärjans lastutrymme. Där fanns bl.a. marslandaren och en i reserv, dessutom plats för nödvändig utrustning i samband med landningen på marsytan. Rymdfarkosten Adventure 1/ISV Columbus 1 var mycket bra för resor till Mars.

TerrenceXtract

Besättningen på ISV Columbus 1, Armstrong, Aldrin och Bassett

Enligt pålitliga källor ägde den första marsfärden rum redan 1970. **ISV Columbus 1** var den första bemannade marsresan. Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida. Bilderna illustrerar den första Marsfärden. Den startade från LC MarsPad A, någonstans i Brasilien. Vad jag förstår fanns ytterligare en uppskjutningsplatta, LC MarsPad B, som stod i ständigt färdigläge, ytterligare en rymdfärja med motsvarande utrustning som var beredd att genomföra en bemannad resa till Mars för hjälp. Den första bemannade marsfärden ägde rum under 1970, dag och månad är okända.

Bilderna visar när rymdfarkosten som kallades för ISV Columbus 1 kom fram till planeten Mars. Bilderna har tagits genom rymdfarkostens fönster som syns tydligt.

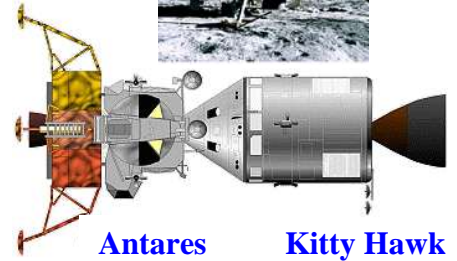
Bilderna visar hur Marslandaren Terra lämnar moderskeppet **Columbus-1/Adventure -1** och håller på att landa på marsytan. Vi kan se på bilden att USAF valde månlandaren från Grumman att landa på marsytan. USAF hade en annan tänkbar marslandare, X-20 DynaSoar, se ovan sidorna 22- 24, som skulle ha landat på Mars som en liten rymdfärja med två astronauter ombord. Som bilderna visar valde USAF Terra, samma modell som månlandaren.

Bilderna visar att marslandningen lyckades, och säkert var det glädje i markkontrollen Cocoa Beach i Florida. Armstrong och Aldrin på Mars, Armstrong har ett rött armband på armarna. Ytan kring astronauterna liknar bilderna som skickades tillbaka från marsbilarna i början av 2000-talet. När startade ISV Columbus 1 från Brasilien? När kom besättningen fram till Mars? När skedde Marslandningen? Var landade Terra? Vad gjorde astronauterna på planeten Mars? Vad såg de? När skedde uppstigningen från Marsytan? När kom de tillbaka? När landade **ISV Columbus 1** och var någonstans, nära Brasilien? Vad tog besättningen hem från Mars? Vid en konferens råkade Gene Cernan av misstag säga att Aldrin längtade tillbaka till Mars. Se vidare länken *Att erövra rymden II* sidorna 25-40.

1971 Apollo-14

Antares

Antares

Kitty Hawk

Alan B. Shepard Jr (1), Stuart A. Roosa (3), Edgar D. Mitchell, (3)

Apollo-14 1971-01-31

Start från Kennedy Space Center, Florida, LC-39A
Shepard och Mitchell landade med LM Antares i Fra Mauro den 5 februari 1971.

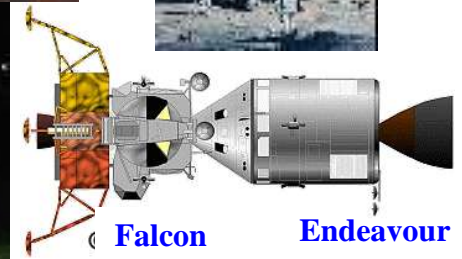
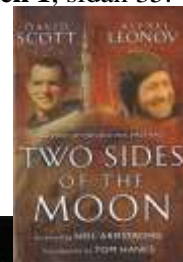
Se vidare Att erövra rymden 1, sidan 35.

Boken om månen av
D. Scott och A. Leonov

1971 Apollo-15

Falcon

Falcon

Endeavour

David Scott, Alfred Worden, James Irwin

Apollo-15 1971-07-26

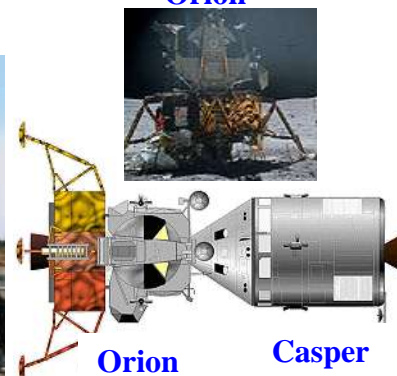
Start från Kennedy Space Center, Florida, LC-39A
Scott och Irwin landade vid Hadley - Apenninerna, sydöstra kanten av
Regnens hav den 30 juli 1971. – Falcons start från månens yta. Se vidare
Att erövra rymden 1, sidan 36.

Falcon

1972 Apollo-16

Orion

Orion

Casper

John W. Young (1), Thomas K. Mattingly II (2) Charles M. Duke Jr (3)

Apollo-16 1972-04-16

Start från Kennedy Space Center, Florida, LC-39A
Den 20 april 1972 landar Orion med Young och Duke ombord på Descartes, ett bergigt
landskap på månens framsida. – Orions start från Descartes.

Se vidare Att erövra rymden 1, sidan 36.

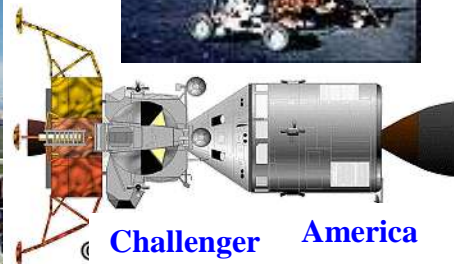

Orion

1973 Apollo-17

Challenger

Challenger America

Challenger

Ronald B. Evans (2), Harrison H. Schmitt (3), Eugene A. Cernan (1)

Apollo-17 1972-12-07

Start från Kennedy Space Center, Florida, LC-39A
Den 11 december 1972 börjar nedfärden till månens yta, och Challenger landar i Klarhetens hav. – Challengers start från Klarhetens hav, Se vidare **Att erövra rymden 1**, sidan 37

1973 Apollo Skylab-1

Weitz Paul (3) Conrad Charles, Jr (1) Kerwin Joseph (2)

Apollo Skylab-1 1973-05-25

Apollo Skylab-1 sändes upp den 25 maj 1973 från Kennedy Space Center LC-39B och dockade med Skylab rymdstation och slog nytt världsrekord i rymden. Därefter gjorde de en planerlig landning i Stilla havet den 22 juni 1973. Astronauten Charles Conrad gjorde sin fjärde och sista rymdfärd. Se vidare **Att erövra rymden 1**, sidan 41

1973 Apollo Skylab-2

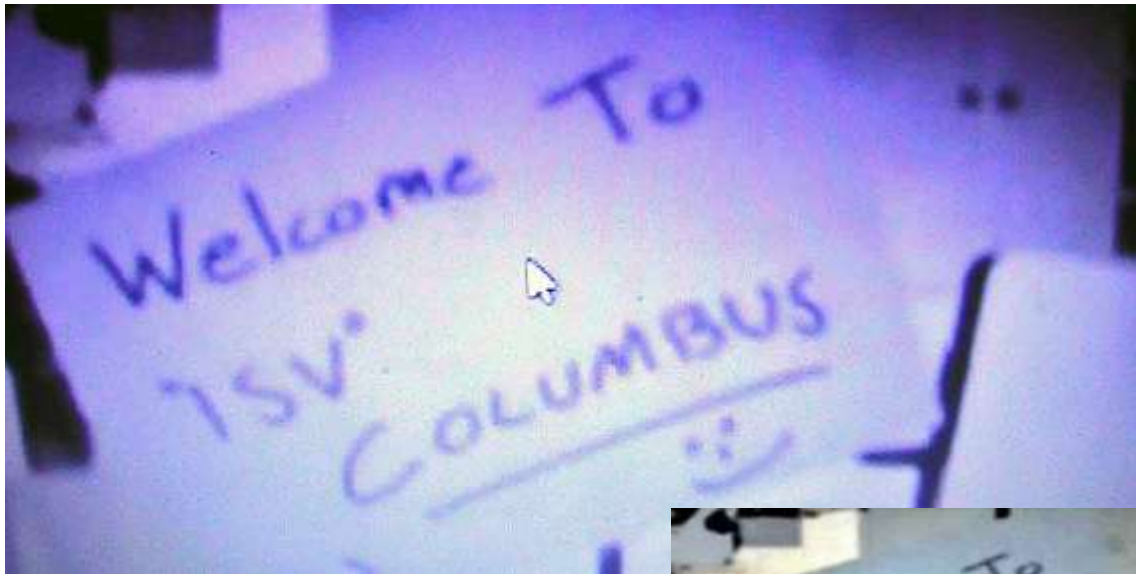
Bean Alan (1) Lousma Jack (3) Garriott Owen (2)

Apollo Skylab-2, 1973-07-28

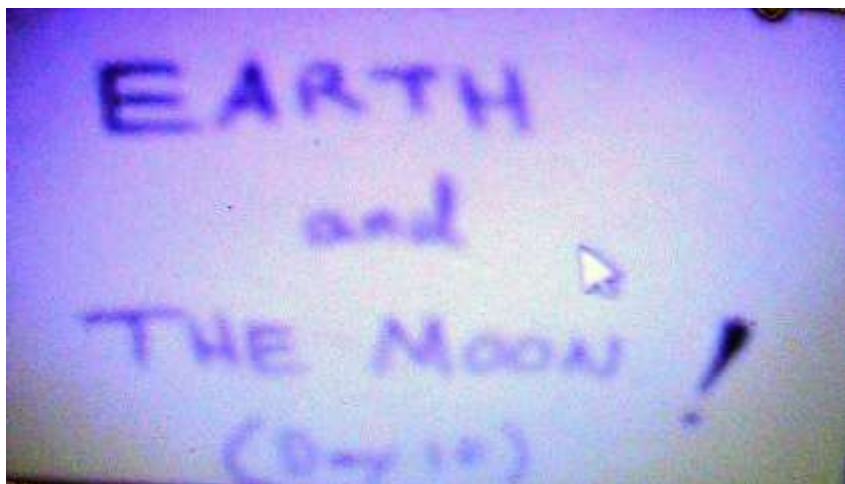
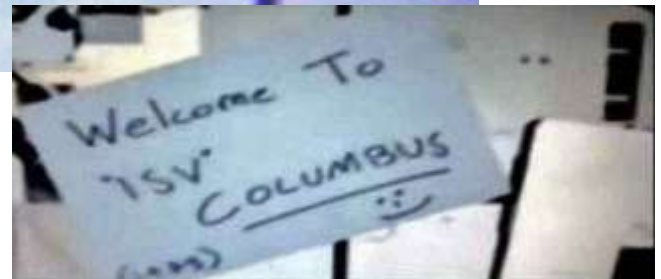
Kennedy Space Center: Den 28 juli 1973 lyfte Apollo Skylab-2 från LC-39B i Florida. Apollokapseln dockade med rymdstationen Skylab och fortsatte sin färd runt jorden till den 25 september 1973. Även denna besättning hade många uppdrag att genomföra. Se vidare **Att erövra rymden 1**, sidan 41

Besättningen på IVS Columbus 2

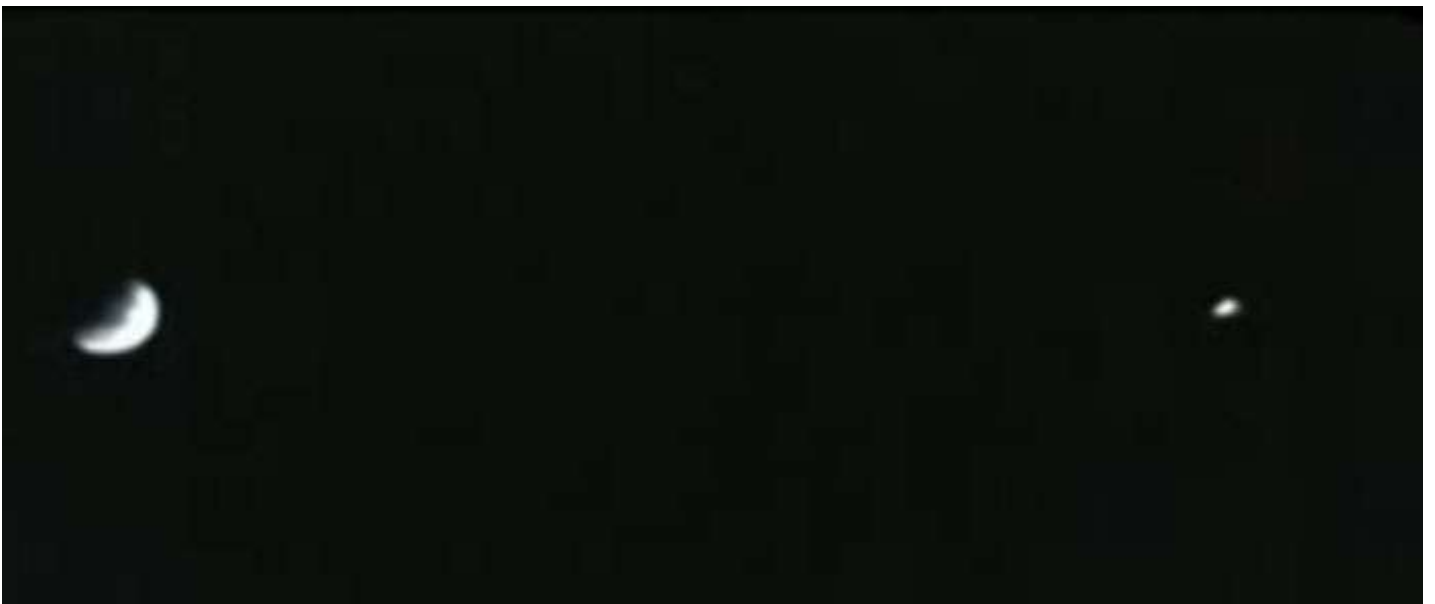
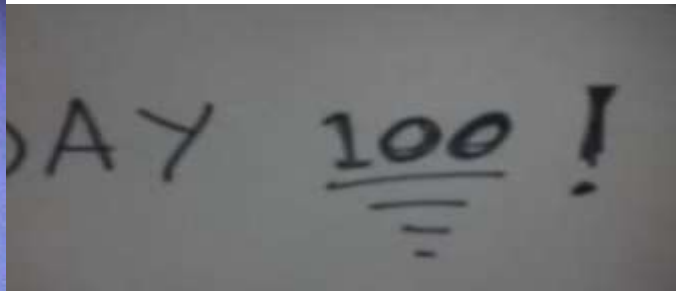
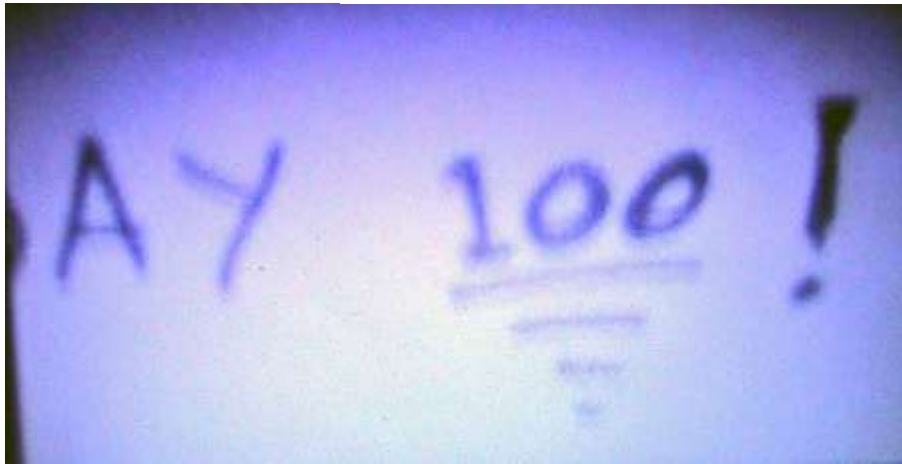

Besättningen på IVS Columbus 2 hälsar hemmavarande välkomna till marsresan

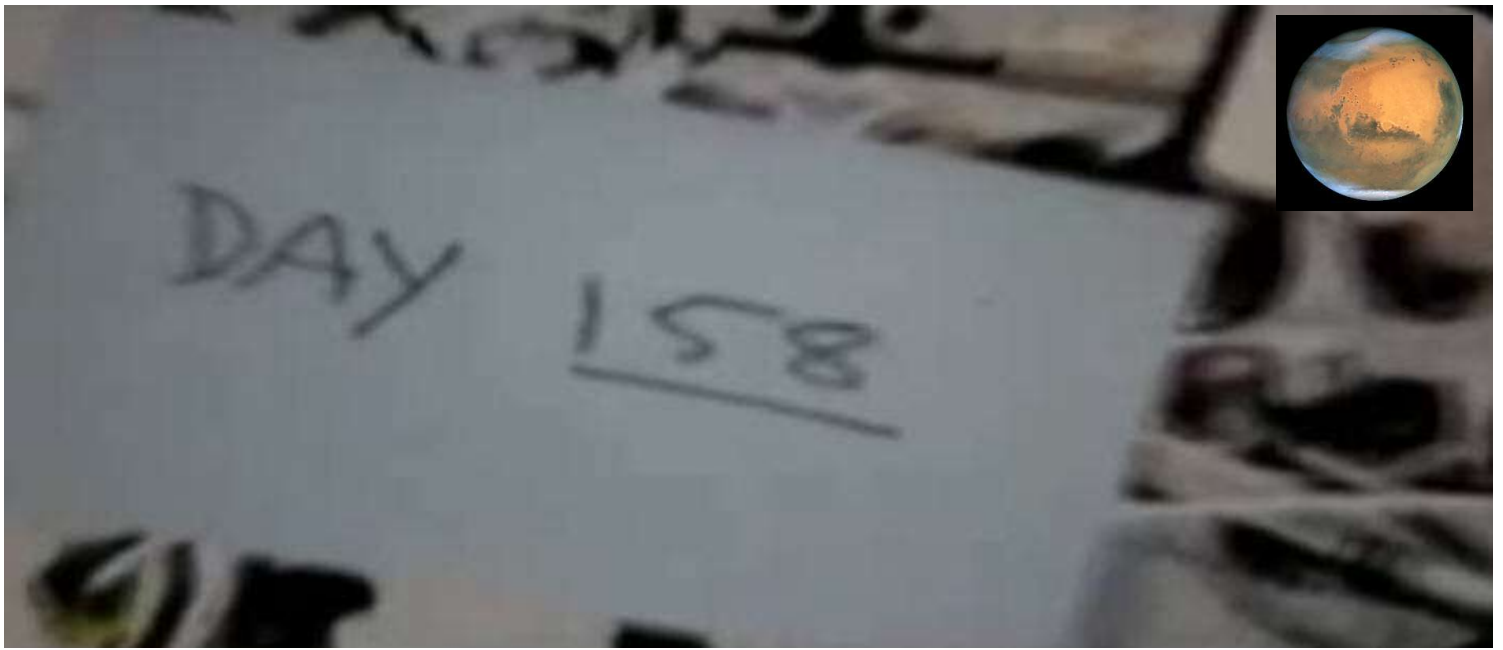

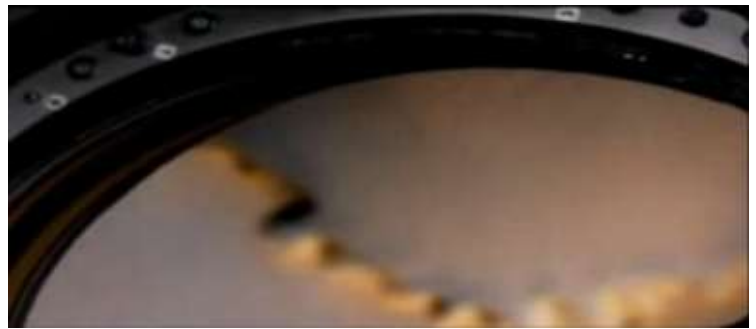
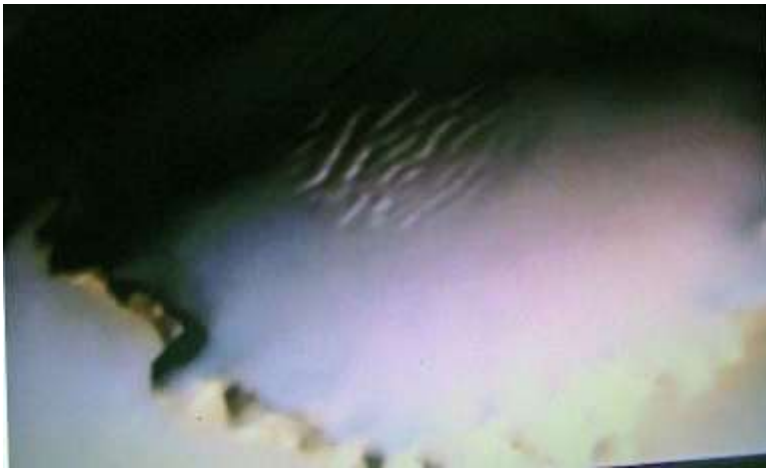
Efter tio dagars rymdfärd ser jorden och månen ut så här från rymden.

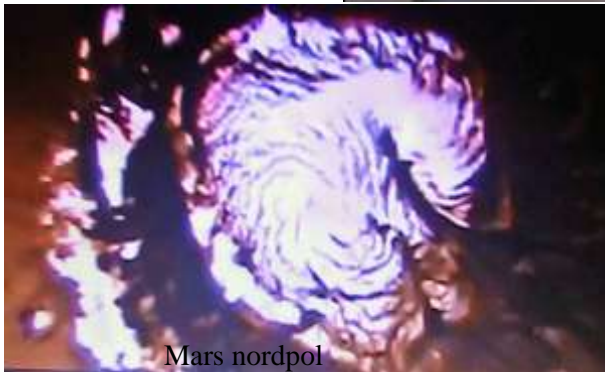
Hundra dagars rymdfärd och för första gången ser vi jorden tillsammans med månen. En fantastisk bild, tack vare besättningen på **ISV Columbus 2**.

Efter 158 dagar närmar sig besättningen planeten Mars

Bilderna som ISV Columbus 2 sände tillbaka liknar nordpolen på Mars, men bilderna visar sydpolen

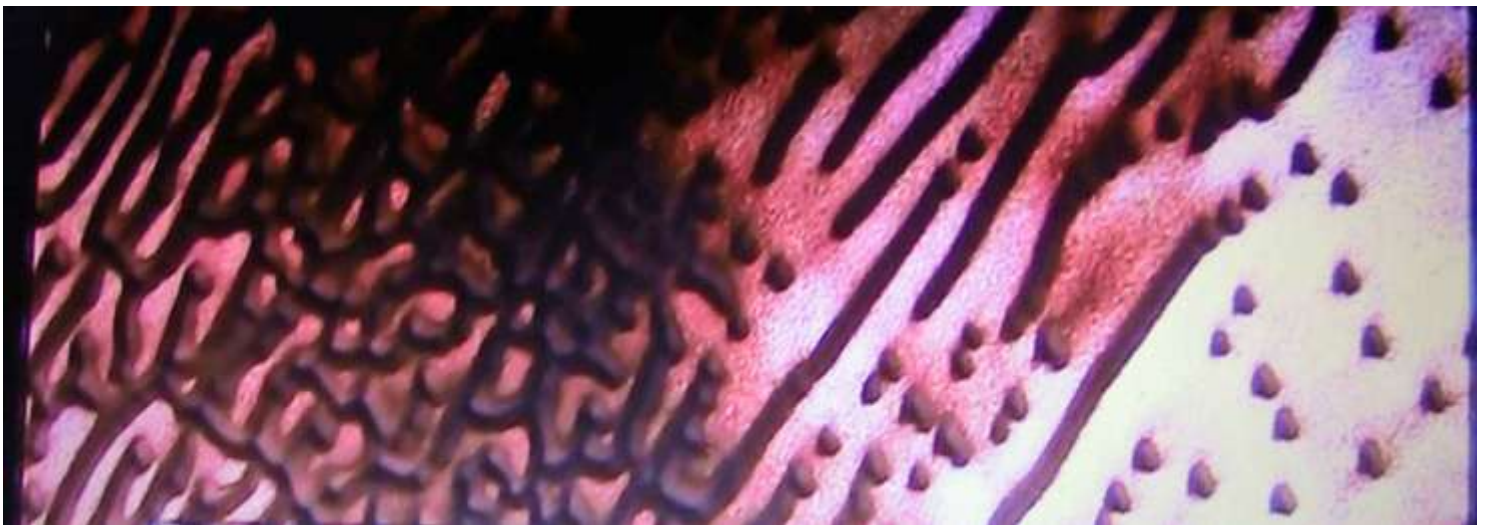
Mars nordpol

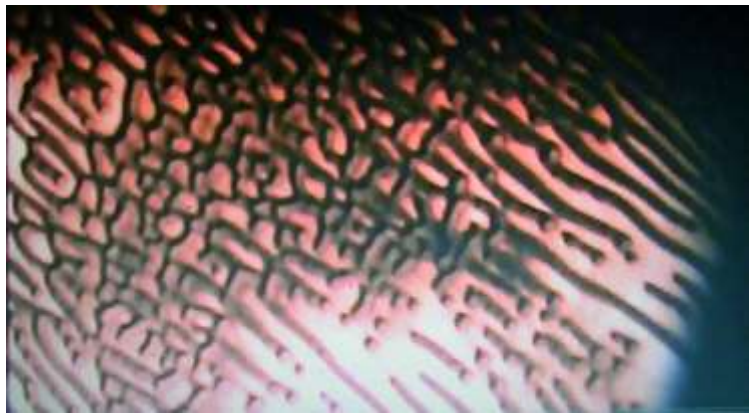

Mars nordpol, ett vackert landskap.

Det verkar vara så att marslandaren Terra 2 landade på sydpolen.

På nordpolen syns egendomliga mönster, som är mycket intressanta. Liknande mönster syns även på sydpolen.

NASA:s studier visar ett antal avvikelser i gravitationen runt Mars nordpol. Gravitationsfältet, magnetfältet, ändrar sig, det bör hända samma sak vid sydpolen. Gravitationsfältet, är starkare vid nordpolen och rör sig snabbare än det på sydpolen. Kan det vara så att polerna byter plats med varandra även på planeten Mars? Neutronstjärnan närmar sig och även den påverkar planeten Mars magnetfält.

Det verkar vara så att ISV Columbus 2:s marslandare Terra 2 landade på Mars sydpol. Vad gjorde astronauterna See och Rutledge där, det var ju ett militärt uppdrag? Försvarsmässigt och geografiskt kan sydpolen vara ett intressant område, men vetenskapligt också. Det finns ingen uppgift heller om denna Marsfärd, förutom att **ISV Columbus 2** kom hem någon gång under 1975. Eftersom ISV Columbus är ett militärt projekt, behöver inte USAF meddela omvärlden om resan. Vi får vara nöjda med det lilla budskap vi erhållit från säker källa. Markkontrollen CapCom som låg i Cocoa Beach i Florida hade alla uppgifter om ISV Columbus 2:s uppdrag.

1973 Apollo Skylab-3

Carr Gerald (1) Gibson Edward (2) Pogue William (3)

Apollo Skylab-3, 1973-11-16

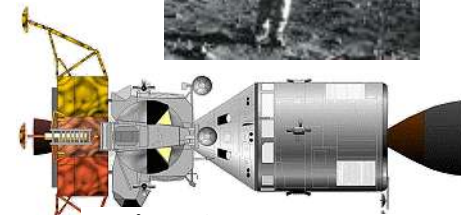
Kennedy Space Center, Florida, Startplatta LC-39B

Efter nästan tre månaders vistelse i rymdlaboratoriet landade Apollo Skylab-3 i Stilla havet den 8 februari 1974. Därmed avslutades hela det långa Apollo Skylab-programmet. Skylab fortsätter ensam sin rymdfärd runt jorden på 400 km höjd en viss tid framöver. – Den 11 juli 1979 avslutade Skylab rymdstation sin rymdfärd runt jorden. **Att erövra rymden 1**, sidan 41

Yorktown

1974 Apollo 18

Månöändare: **"Yorktown"**
Claggett, Perry
Kommandomodul: **"Independence"**
Pope

Befälhavare: Claggett, CM Pilot: Pope. LM Pilot: Perry

Apollo 18, (Originalbesättning) USAF/DOD,

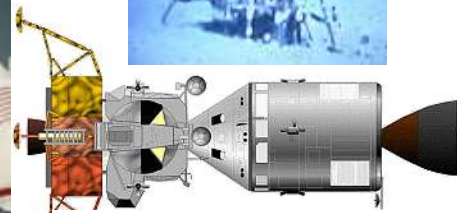
Start: Vandenberg Air Force Base, Space Launch i Kalifornien, 1974-10-04? **Startramp: SLC-6**

Enligt källan var Apollo 18:s uppdrag att landa på månens baksida och utföra olika mycket känsliga uppdrag där. Luna-15 kraschade på månens baksida närheten av ett jättestort cigarrformat rymdskepp 1969, men astronauterna dog av någon anledning. Enligt källan slutade Yorktown fungera efter starten. Landningsplats utanför Izsak-D krater. Se vidare länken **Industri, Solen i underläge**, sidorna 13 - 16 och **Att erövra rymden 1**, sidan 43

Liberty

1974 Apollo 18

Liberty
Nathan Walker
Ben Anderson
Freedom
John Grey

Benjamin Anderson 3, Nathan Walker 1, John Grey 2

Apollo-18, (Reservbesättning) USAF/DOD,

Start: Vandenberg Air Force Base,
Space Launch i Kalifornien, 1974 - 12-?

Startramp: SLC-6

Apollo 18 reserv. (Freedom-Liberty).

Ett mycket hemligt DOD- uppdrag, utan NASA:s medverkan, i samarbete med **Soyuz 7K-LOK/Luna 23**. Liberty landade på månen i december 1974 i Södra Mare Crisium. Befälhavaren på Apollo 18 Walker råkade illa ut i samband med uppdraget, han mådde mycket illa och hittade ett stort sår på bröstkorgen, ett sår i form av en spindel, vilket verkade obehagligt för Walker. Det var förmodligen en ny typ av virus. Anderson plockade fram en månsten ur Walkers ficka. Walker märkte att en kamera i Liberty registrerat att en månsten rört sig som ett levande väsen och försökte av nervositet slå sönder kameran. Kontakten bröts mellan markkontrollen, Liberty och Apollo 18. Sjukdomen kom från ett djur som gömde sig i en sten, därför verkade stenen vara levande. Därefter blev Anderson också sjuk, troligen samma virus. Slutet var tragiskt. Denna sjukdom var utomjordisk och skapades av utomjordingar, frågan är i vilket syfte? Var det svaret på att en utomjording dödats tidigare? Månviruset var ett faktum. Se länken *Månens besökare, final*, sidorna 36 - 53.

1975 Apollo-Soyuz TP

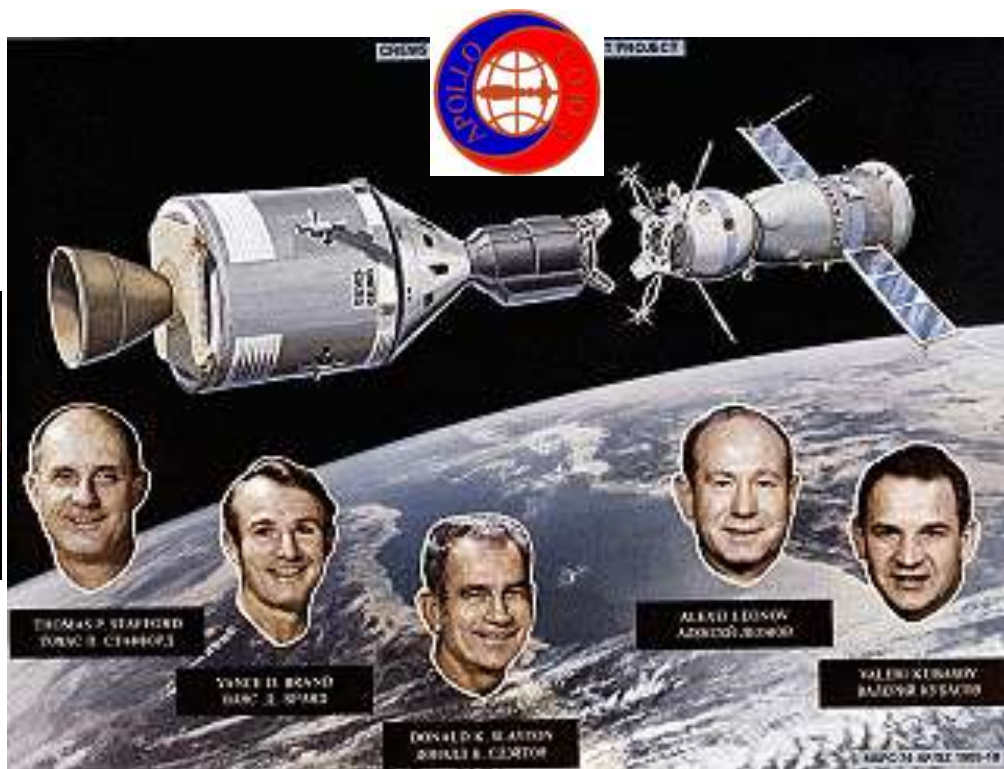

Stafford Thomas (1), Brand Vance (2) Slayton Donald (3)
Startplatta **LC-39B**
Apollo STP

Leonov Aleksei (1), Kubasov Valeri (2)
Startplatta **LC-1**
Soyuz-19

Kennedy Space Center. Den 15 juli 1975 lyfte Apollo från LC-39B för sista gången, för att genomföra sin sista rymdfärd som Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden 1**, sidan 42

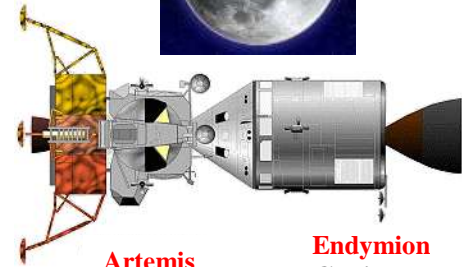
Baikonur. Den 15 juli 1975 lyfte Soyuz-19 från LC-1 för att docka med Apollo
Se vidare länken **Industri, Månens mysterium**, sidorna 92 - 94.

Mysteriernas mysterium

1976 Apollo 19

Artemis
S. Ellis
A. Sorokin

Endymion
Cruithne

Stephanie Ellis 1, Cruithne 2, Alexej Sorokin 3
Apollo 19, USAF/DOD,

Start: Vandenberg Air Force Base, Space Launch i Kalifornien, 1976-02-02

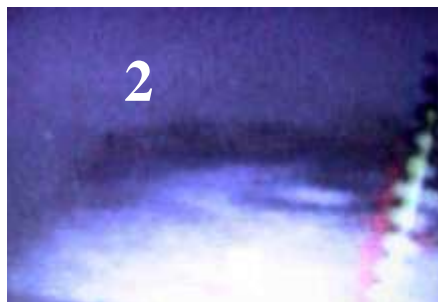
Startramp: SLC-6

Apollo 19 (Endymion-Artemis) var ett hemligt DOD-uppdrag, som startade från Vandenberg Air Force Base i Kalifornien 1976. Enligt William Rutledge var Apollo 19:s uppdrag att landa utanför kratern **Izsak-D**, **Delporte-Izsak D** area på månens baksida vid foten av berget Monaco. Där finns det cigarrformade rymdskeppet, som besättningen skulle besöka och vandra på berget Monaco. Ytterligare två triangulära rymdskepp skulle besökas och omgivningen utforskas, ett tufft uppdrag, liksom det för Apollo 20. Besättningen kunde kanske ha varit beväpnad. En av astronauterna på Apollo 20, William Rutledge, har avslöjat Apollo 19:s hemliga uppdrag. Enligt honom drabbades Apollo 19 av en olycka och hela besättningen gick förlorad i samband med en kollision i rymden Se vidare *Månens besökare, final*, sidan 54, *Solen i underläge*, sidorna 11, 16 - 17 och *Att erövra rymden 1*, sidan 44 och sidorna 94 - 95.

Besättningen Ellis och Sorokin i månlandaren Artemis. Elis står med ryggen mot videokameran.

Ellis och Sorokin i Artemis. Bilderna visar att den är på väg att landa utanför kratern Izsak. Samtalet mellan månlandaren och markkontrollen Capcom hörs och plötsligt avbryts samtalet och bilderna försvinner. Det verkar vara så att landaren slutade fungera och besättningen kraschade. Men vad hände med **Cruithne i Endymion**? Uppdraget är ett mysterium. UFO är inte uteslutet.

1976 Apollo-20 1976

Leona M. Snyder 2, William Rutledge 1, Alexej Leonov 3
Apollo-20, USAF/DOD/Civil, 1976-08-16

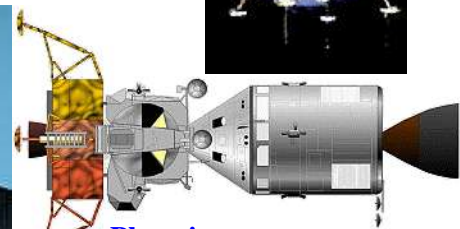
Start: Vandenberg Air Force Base, Space Launch i Kalifornien
Startramp: SLC-6

Phoenix

Apollo-20

Phoenix
William Rutledge
Alexej Leonov

Flyover
L. Marietta
Snyder

Besättningen på Apollo 20: William Rutledge, Leona Snyder och Alexej Leonov. Phoenix landade närheten av kratern Izsak-D, den så kallade Delporte-Izsak-arean på månens baksida,

Denna är månstaden på andra sidan månen i Delporte-området sommaren 1976. Det finns vissa uppgifter på Internet som påstår att denna bild på staden som astronauterna W. Rutledge och A. Leonov, Apollo 20 tog är falsk, enligt Thierry Speth. Är det sant? Låt mig titta lite närmare på saken.

Bild 1

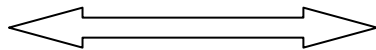

Bild 2

Thierry Speth, skulptör, målare, fotograf och videokonstnär, menar att det var han som fejkade bilderna för att lura andra i samband med Rutledges och Leonovs besök. Han menade att hela månstaden är hans påhitt. På bilderna syns tydligt att de liknar varandra, men bakgrunden på den ena är månstaden, byggnader och på den andra ett månlandskap, vägen dit är fejkad.

Enligt Rutledge och John moonwalker finns denna månstad inne i rymdskeppet, inte ute på månytan. Detta skulle betyda att **bild 2** inte finns. Frågan är hur han fick fram bild 2.

Bild 2

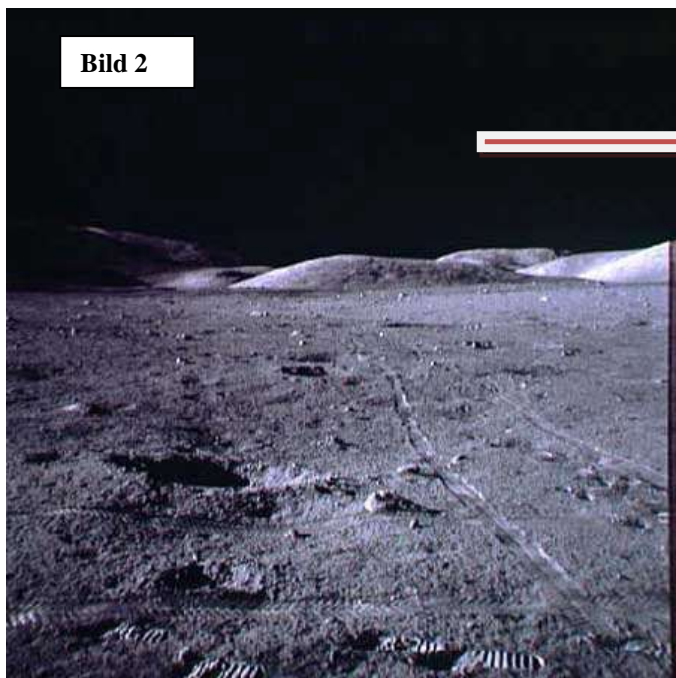
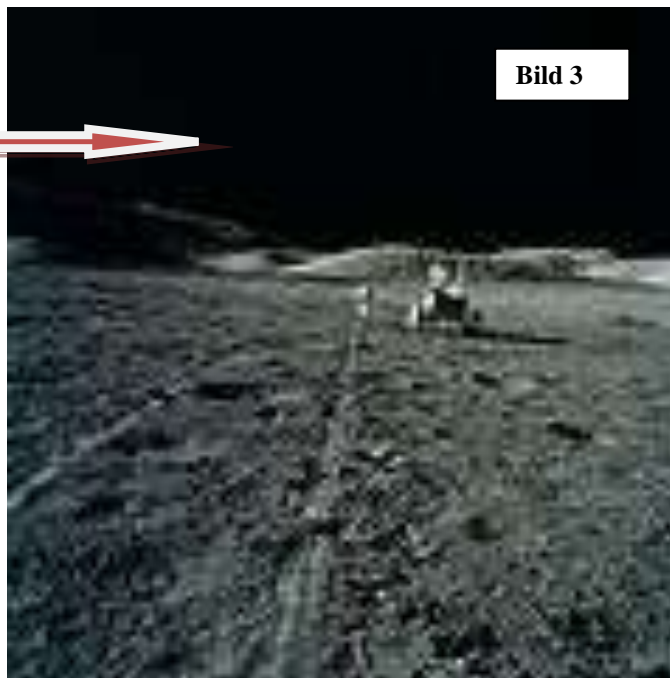

Bild 3

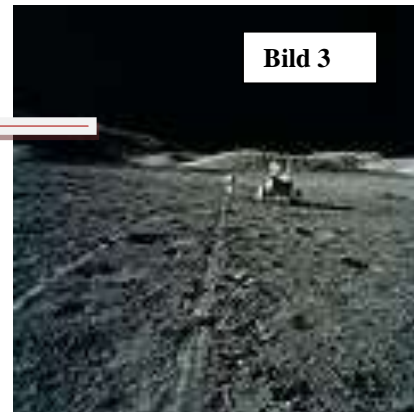
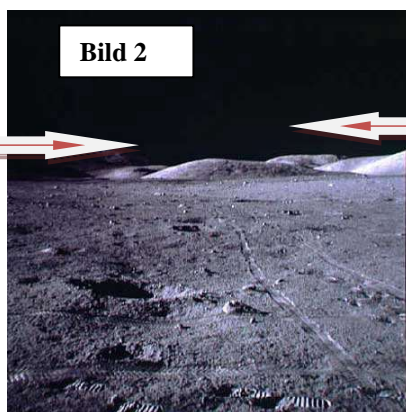

Om man söker, hittar man till sist. **Bild 2** är manipulerad från **bild 3**. **Bild 3** är Taurusberget från månprogrammet Apollo 17.

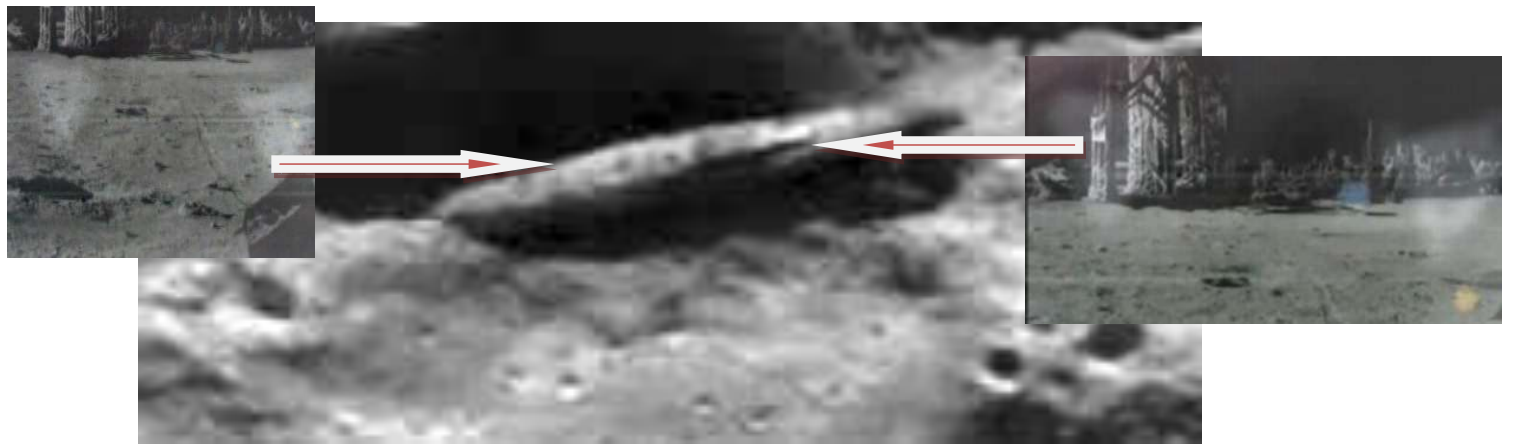
Bild 1

Bild 2

Bild 3

Här kan man se hur **bild 2** skapades av bild 1 och bild 2. Man kan också använda bild 2 som officiell bild.

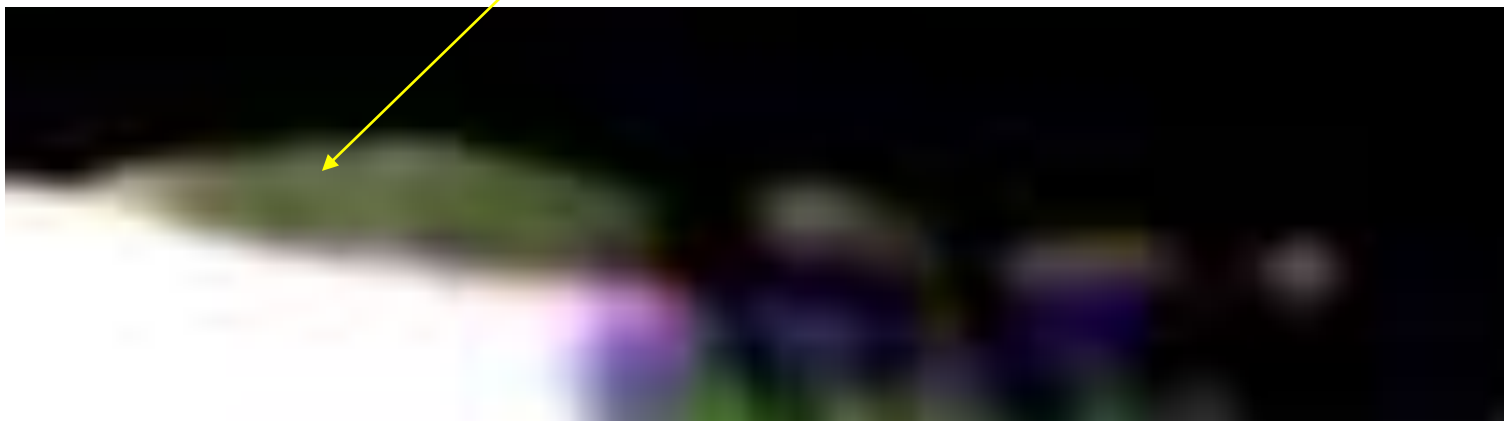
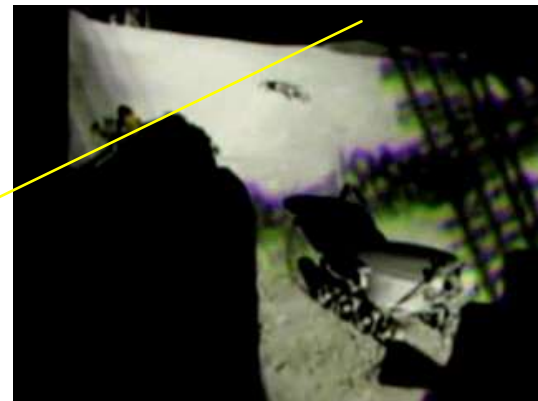
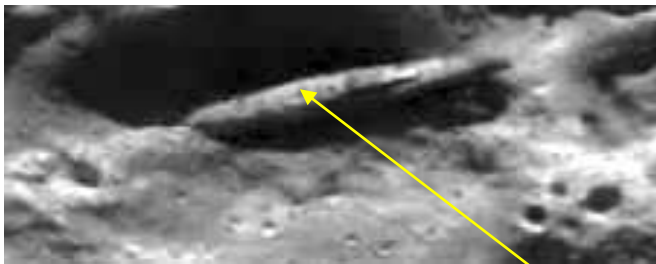

Detta UFO, den cigarrformade rymdfarkosten som förekommer i Apollo 20:s månuppdrag. Rymdskeppet är 4 km långt, 500 m högt och 1,5 km brett. Inne i rymdfarkosten finns ett landskap, med bl.a. byggnader och växter. Den här känner säkert både NASA och USAF till. Rymdfarkosten konstruerades för långa rymdfärder i vår galax och livet garanterades under färderna. Jag går inte djupare in i detta, men ett landskap som liknar naturen är nödvändigt för långa rymdfärder. Se även det triangulära rymdskeppet i länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 62 - 83 och (84 - 91) 91 - 98 och **Månens besökare, final**, sidorna 61 - 95.

Soyuz 7K-LOK/Luna 15

Shock footage of alleged secret Soviet moon landing

WILLIAM RUTLEDGE berättade bl.a. följande: "Ryska samarbeten; Jag vet inte hur, men Sovjet blev informerade om närvaron av ett rymdskepp på andra sidan av månen. Luna 15, i juli 1969, kraschade precis vid nosen på skeppet". – Luna 15 startade från Baikonur den 13 juli 1969 och kraschade på månens baksida den 20 juli 1969. Luna 15:s månprogram ägde rum parallellt med Apollo 11. Dess program var att mjuklanda på månen före Apollo 11, och sedan återvända till jorden. Många betraktade Luna 15 som ett bemannat (två kosmonauter ombord) månprogram, som skulle landa före Apollo 11. Det officiella meddelandet från Moskva nämnde att Luna 15 kraschade på månen, Se vidare länken **Industri, Solen i underläge**, sidorna 13 - 16.

Apollo 20 landade i närheten av den cigarrformade rymdfarkosten som syns på bilderna ovan. Se mer i **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidorna 63 - 71.

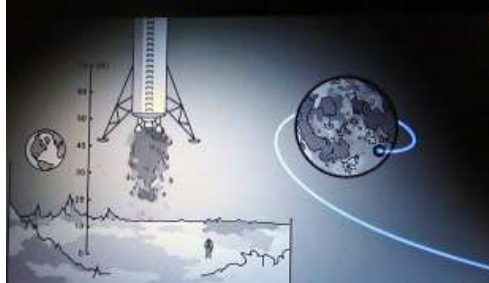
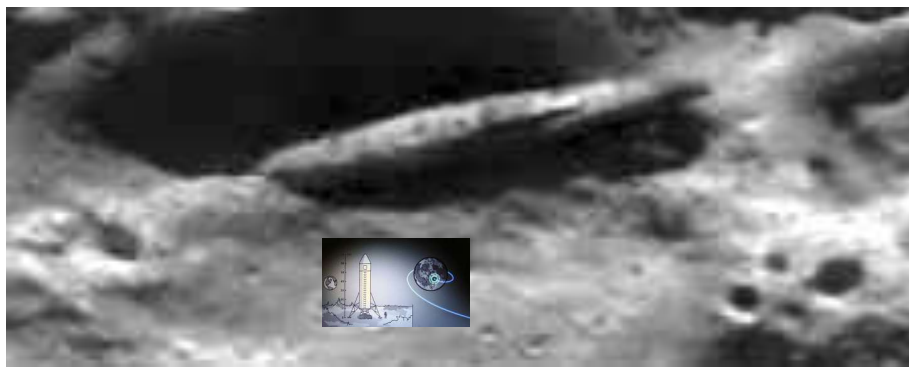
Baikonur Kosmodrom: 1969-07-13, kl. 3:14 lyfte Soyuz 7K-LOK/Luna 15 med två namnlösa kosmonauter ombord. Det antas ha varit fråga om en direktfärd till månen (utan separat månlandare) med en stor farkost, som skulle slungas iväg av en raket kallad N-1.

Mare Crisium, Sea of Crisis, befinner sig mellan månens framsida och baksida. På månens framsida kan vi se Apollo 11 Eagles landningsplats, Stillhetens hav, och på baksidan Delporte-Izsak D-arean, där det cigarrformade rymdskeppet ligger. Även det brittiska radioteleskopet Jodrell Bank kunde följa Soyuz 7K-LOK/Luna 15:s månfärd och konstaterade att den kraschade i **Mare Crisium**, eftersom den kom för nära månytan och tystnade. När man är bakom månen bryts signalen mellan rymdskeppet och jorden och Luna 15 var på väg att landa på baksidan. William Rutledge berättade att Luna 15 kraschade på månens baksida nära det cigarrformade rymdskeppet utanför kratern Izsak-D.

Soyuz 7K-LOK/Luna 15 med två namnlösa kosmonauter ombord. Det antas ha varit fråga om en direktfärd till månen (utan separat månlandare) med en stor farkost, som skulle slungas iväg av en raket kallad N-1, och landa direkt på månen enligt W. von Brauns princip 1961.

Den 20 juli 1969 landade Soyuz 7K-LOK/Luna 15 utanför kratern Izsak-D nära det cigarrformade rymdskeppet (UFO) på månens baksida. - William Rutledge berättade att Luna 15 kraschade på månens baksida nära det cigarrformade rymdskeppet utanför kratern Izsak-D.

Shock footage of alleged secret Soviet moon landing

Sovjetiska kosmonauter sätter fast en sovjetisk flagga på månens baksida framför det cigarrformade rymdskeppet och månlandaren Cyrillic. Flaggan vajar inte på videofilmen.

Den sovjetiska flaggan sitter fast på månytan i skuggan av månlandaren Cyrille med okända, namnlösa kosmonauter. I oktober 1959 tog Luna III de första bilderna på månens baksida, tio år senare var de där och landade.

På bilderna syns att kosmonauterna letar efter någonting

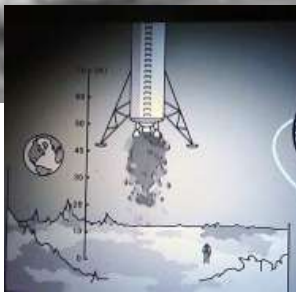
Den ena kosmonauten håller en spade i sin hand, de håller på att leta upp en lämplig plats att ta prov på.

De har hittat en lämplig plats och börjar gräva efter prov som ska tillbaka till jorden.

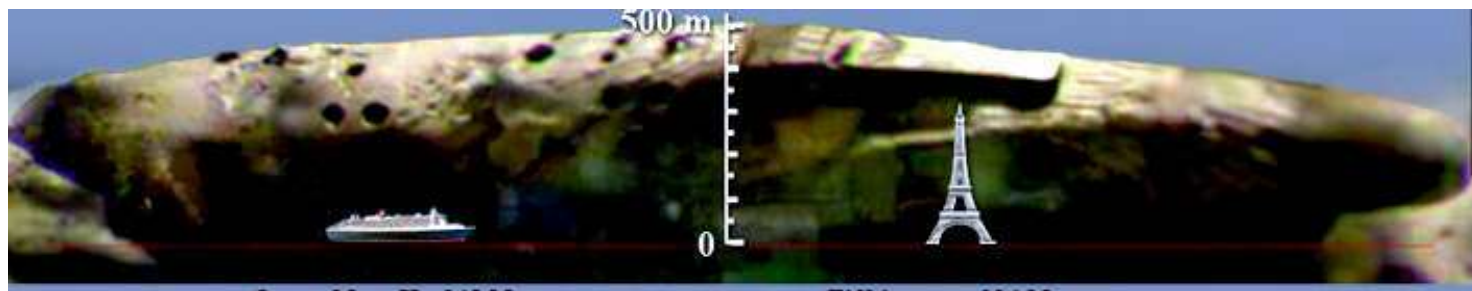
Den här bilden visar hur den ena kosmonauten ta prov från månytan, prov som ska tillbaka till jorden för vidare forskning om månens ursprung. Hela världen visste att Luna 15 skulle landa på månen och ta med sig prov från månens yta. För första gången syns en soluppgång på månens baksida.

Landningsplatsen kan vara här, i närheten av UFO. Det finns ytterligare en ledtråd som visar att landningen var äkta och utfördes av Sovjet: ingen kosmonaut har det röda armband som amerikanerna hade vid månlandningar från och med Apollo 12. Kosmonauterna har inte heller samma ryggsäck som astronauterna hade. Bilderna är av dålig kvalitet, Sovjet hade en extra satellit och genom den kunde kosmonauterna sända tillbaka rörliga bilder från månens baksida till markstationen i Sovjet. De hade även direktkontakt. Ingen visste att Luna 15 skulle till månens baksida. Det brittiska radioteleskopet Jodrell Bank kunde följa Soyuz 7K-LOK/Luna 15:s månfärd, men över **Mare Crisium** försvann kontakten med **Luna 15/ Cyrillic** och alla trodde att månfarkosten kraschade där.

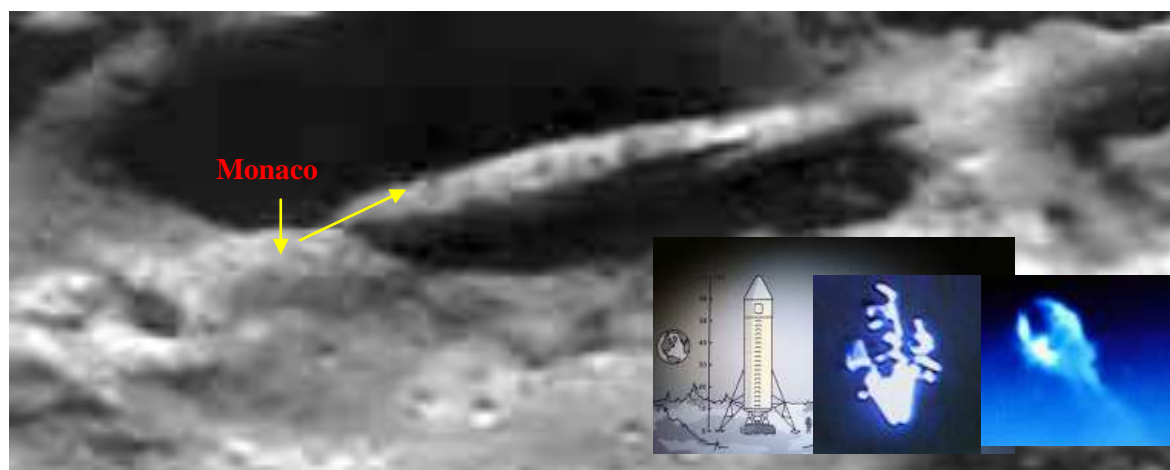

Luna 15/Cyrillics månlandning den 20 juli 1969 på månens baksida. Hur lång tid befann sig kosmonauterna på månen? Vilket var deras uppdrag? Hur fick Sovjet veta att det finns ett UFO vilande på månens baksida? Fick kosmonauterna uppdraget att besöka den cigarrformade rymdfarkosten? Fick Sovjet tillstånd av utomjordingar att besöka rymdskeppet? Gick kosmonauterna ombord? I så fall, hur fick de gå in? Vad gjorde de där inne? Tog de med sig artefakter därifrån?

I tysthet pratade man om att rymdfarkosten var gammal och skadad, troligen av meteoritnedslag. Skedde verkligen skadan av meteoritnedslag så skulle spår finnas, eftersom det efter en meteoritträff uppstår ett runt hål. Det fanns ett antal runda, svarta hål på halva taket av farkosten. Det mörka hålet kan vara en skugga av ett riktigt hål från ett meteoritnedslag. Men det kan vara rymdfarkostens runda fönster.

Det finns faktiskt ett antal obesvarade frågor i samband med **Luna 15/Cyrillics** uppdrag. Det mest sannolika är att kosmonauterna skulle besöka rymdfarkosten. I så fall, hur gick de in? Det finns inga skador på farkostens sidor enligt bilden ovan, åtminstone på ena sidan, som står i skugga. Om de runda mörka hålen skulle vara meteoritnedslag, då förstår man USAFs uppdrag för Apollo 19, som, enligt Rutledge och Moonwalker, var: landa utanför kratern Izsak-D, Delporte-Izsak D area på månens baksida vid foten av berget Monaco. Där finns det cigarrformade rymdskeppet, som besättningen skulle besöka och vandra på berget Monaco. Ytterligare två triangulära rymdskepp skulle besökas och omgivningen utforskas, ett tufft uppdrag.

Enligt bilden ligger berget Monaco mitt framför farkostens nos. Därifrån kan man komma åt farkostens tak. Från taket kan man komma in i farkosten. Hur besättningen på Apollo 19 skulle genomföra detta uppdrag var USAF:s hemlighet.

Att **Luna 15/Cyrillic** landade på månens baksida den 20 juli 1969 kan vi vara ganska säkra på, men, när skedde återresan från månen? Förmodligen skedde starten den 21 eller den 22 juli 1969 och raketerna exploderade vid starten, kosmonauterna omkom omedelbart. Därefter skrev TASS nästan ingenting om Luna 15:s slutmål, men nämnde att den exploderat nära månen, och det var mer information om Apollo 11. Hade farkosten skadats av raketexplosionen vid starten? Det var en riktig stor explosion. Sovjet var mycket nära målet att lyckas med hela uppdraget under Luna 15:s månfärd (förmodligen hade **Luna 15/Cyrillic** samma typ av bränsle som månlandaren). Men hur som helst var Sovjets kosmonauter först på månen efter USAF:s Taurus 3, 1966.

Nu kan man förstå lite bättre varför CIA och Nixon ville att Apollo 11 skulle genomföra månlandningen: för att komma före Sovjet. Lika bra förstår man NASA:s beslut att låta Apollo 11 parkera runt jorden för att slippa en misslyckad månstart och hålla astronauterna vid liv.

ANONYM ATS, förmodligen vid Apollo 19:s månresa. Enligt anonym ATS fanns god information om den cigarrformade rymdfarkosten på månens baksida; det fanns bevis på att UFO besökt platsen tidigare och att 300 kg artefakter avlägsnades och tagits tillbaka. ATS nämnde också att man arbetat i olika grupperingar som hade sina besättningar med speciella uppdrag som var okända för utomstående, omfattande sekretess omgärdade alla DOD-uppdrag. Se **Industri, Att erövra rymden I**, sidorna 92 - 95.

Visserligen landade Apollo 18 där 1974 och besättningen besökte rymdskeppet. Att 300 kg artefakter avlägsnades och togs tillbaka är lite otydligt. Var några andra där ännu tidigare och lämnade kvar 300 kg artefakter utanför rymdskeppet? Tog Apollo 18:s besättning tillbaka dem till rymdskeppet, eller försökte besättningen ta hem dem till jorden som extra belastning på månlandaren, 300 kg. Enlig Grumman behöver varje extra kg extra bränsle. Samtidigt känner vi till att 300 kg är lättare på månen än på jorden. Källan skrev att månlandaren störtade och exploderade. Där har vi en tänkbar orsak till misslyckade månuppdrag. Frågan är: Hur kom Apollo 18:s besättning in i den stora rymdfarkosten?

Om källan är pålitlig var Sovjets kosmonauter där och besökte rymdfarkosten. Hur kom de in? Var det de som samlade 300 kg artefakter och glömde eller lämnade kvar dem utanför rymdfarkosten av någon anledning? Blev de störda och hade bråttom till månlandaren **Cyrillic**?

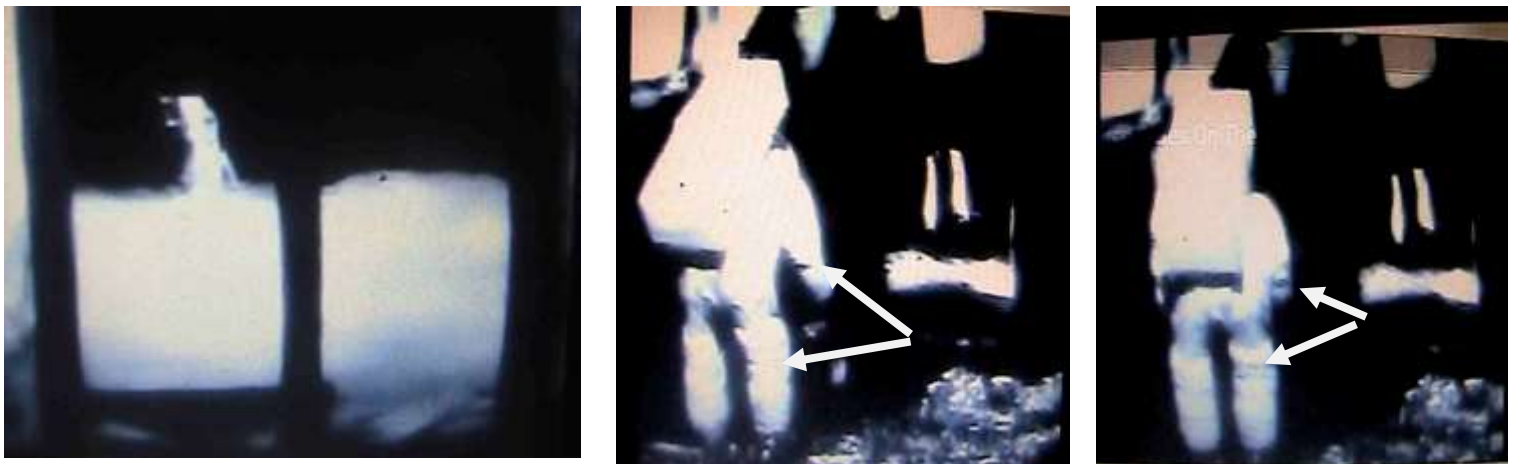
Enligt Rutledge var det han själv och Leonov som besökte den cigarrformade rymdfarkosten och därinne också kunskapens stad eller månbasen 1976. Han berättade att Moon City stod i ruiner. – Moon City och John Moonwalker på Internet, se nedan.

Allt är ruiner, det syns ganska bra, trots att bilderna är av dålig kvalitet

Det är inte ett stort meteoritnedslag utan det verkar vara en jättekraftig explosion som orsakade förödelsen där inne. Det verkar vara så att dessa lokaler ligger direkt intill farkostens inre sida, inte i Moon City, inte i byggnaderna. Man kan se ut från rymdfarkostens insida till månlandskapet.

Sprängningen var så stark att själva rymdfarkostens ena sida skadades. Enligt bilderna uppstod stora sprickor i farkostens sida, man kunde se ut till månlandaren **Phoenix**. Man kan se att astronauten plockar upp några små stenbitar och stoppar dem i fickan på benen. Man kan se också de röda armbanden på hans armar och ben, som betyder att astronauten är amerikan, USAF:s astronaut, Rutledge. Den som filmar och tar bilder är Leonov.

Frågan är gigantisk. Hur uppstod sprängningen i eller vid sidan om rymdfarkosten? Ett meteoritnedslag skadar inte en rymdfarkosts sida vid marken, den skadar farkostens tak. Om man går på farkostens tak och studerar det, hittar man säkert spår efter meteoritnedslag. Apollo 18 var kanske den första som 1974 besökte rymdfarkosten, men skadan fanns där redan. Före USA var Sovjet där 1969. Hur visste Sovjet att det fanns ett stort cigarrformat UFO på månens baksida? – Var det de sovjetiska kosmonauterna som sprängde rymdfarkostens ena sida för att komma ombord? Observera att detta är min egen personliga uppfattning, enligt starka ledtrådar.

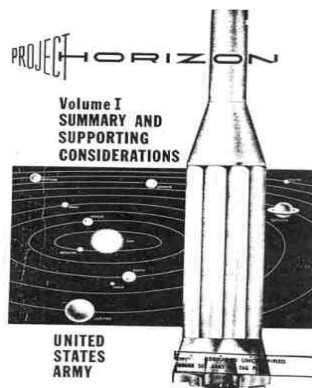

Apollo 20 kanske var den sista som landade på månen.

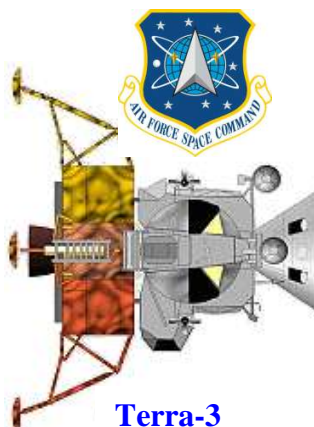
ISV Columbus 3 1978 ISV Columbus 3

Mars

Mars

Terra-3

ISV Columbus 3

ISV Columbus 3

ISV Columbus 3, 1978-12-?

John Young, befälhavare, Henry C. Gordon, commander pilot, Georgi Grechko, MM pilot. Starten skedde i ett mycket isolerat område i Brasilien, markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida.

Den tredje marsresan ägde rum i slutet av 1978, starten skedde från LC MarsPad A i Brasilien, en hemlig uppskjutningsplats tillhörande USAF. Ombord på **ISV Columbus 3**: Young, Gordon och Grechko?

Starten skedde på ett helt isolerat ställe i Brasilien och markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida

Besättningen på IVS Columbus 3

Besättningen Young och Grechko lämnar jorden på väg till planeten Mars. Efter 6 månader var besättningen framme.

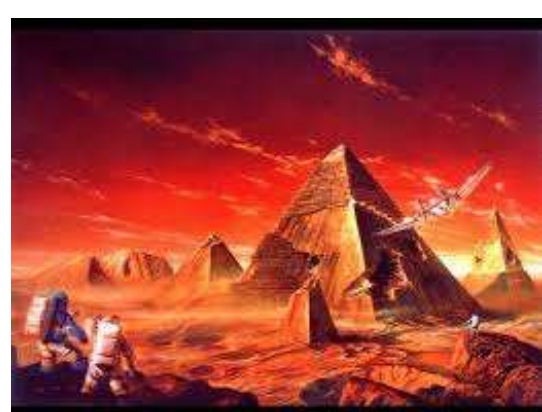
Marslandaren Terra-3 lämnar moderfarkosten och är på väg att landa på marsytan.

Marslandaren Terra-3 lämnar moderfarkosten, är på väg att landa på marsytan och landar där.

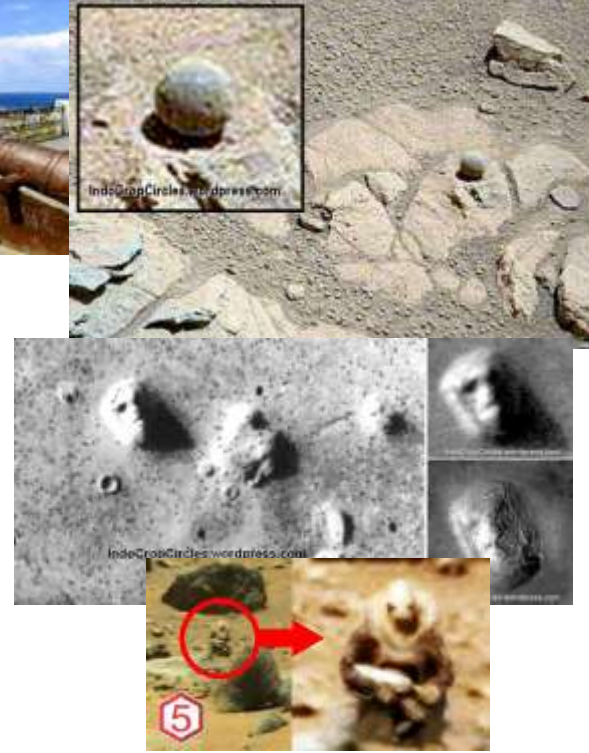

Mars har några mycket intressanta områden bl.a. Olympus Mons, Kap Verde och Hellas Planitia,

Även på Mars ligger ett UFO, en utomjordisk rymdfarkost. Är den skadad, eller väntar den på sin besättning? Hur som helst är den en utomjordisk rymdfarkost. Det verkar finnas utomjordingar även på planeten Mars.

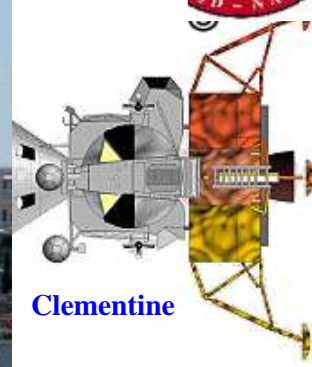

Att USA mycket väl kunde resa till Mars och landa där redan under 70-talet är trovärdigt. USA och Sovjet hade teknisk kunskap att resa dit och landa där. Vad hände, skedde en rymdolycka eller stoppade utomjordingarna mars-projektet?

Marslandarens besättning Young och Grechko landade någonstans på Mars. Önskvärd landningsplats var bl.a. foten av Olympus Mons. Man vet nästan ingenting om IVS Columbus 3, ledtråden är svag. Mars atmosfär innehåller över 90% koldioxid mot jordens 0,038%. Det som framkommit är däremot att enligt bilderna från Mars, verkar planeten vara beboelig. Av 13 planerade marsfärder genomfördes bara 3, de andra 10 är i totalt mörker. Har USAF genomfört alla planerade marsfärder eller ej?

Clementine 9 1997 Clementine 9

Clementine

STS Explorer/Independence 1992 - 2012

Clementine 9, 1997-12-03, månlandning

Moonwalker 1966delta 1, William Rutledge 2, Bush/Jesuiten 3.

Explorer/Independence – Clementine (LM)

Landningsplats: utanför krater Izsak-D, månens baksida

Start från Vandenberg C6

Clementine 9

William Rutledge

Bush/Jesuiten

Mänsklighetens största hemlighet i samband med Clementine, den Gyllene Drakens uppdrag, 1966.

Vad jag förstår var "Clementine" det allra största och hemligaste månprojektet, inklusive Gyllene Draken. Clementine var en utveckling av Gyllene Drakens uppdrag, 1966, förmodligen Taurus Orange-projektet, 1962 - 1966. Namnet härstammar från påven Clement IX, 1667 - 1669. 240, **84 Star of the Swans**, som betyder att månprojektet har högt vetenskapligt inflytande samt religion. Rutledge berättade om en månvisstelse i en vecka. Vad gjorde besättningen så lång tid på månen? På månens baksida finns en cigarrformad rymdfarkost, se ovan, i den finns Moon City, en månbas, i vilken befinner sig en stor, hög byggnad, kallad "Katedral". Den ena besättningsmannen, troligen Jesuiten, blev infångad av utomjordingar och fördes till Katedralen, också enligt Nostradamus. Vad som hände där var topphemligt, men till sist kom hela besättningen hem. Jag återkommer till detta i slutet av detta tema. Se vidare **Industri, Solen i underläge**, sidorna 33 - 50, **Neutronstjärnans ankomst**, sidorna 11 - 13, 35 - 36 och **Att erövra rymden III, final**, sidorna 62 - 98.

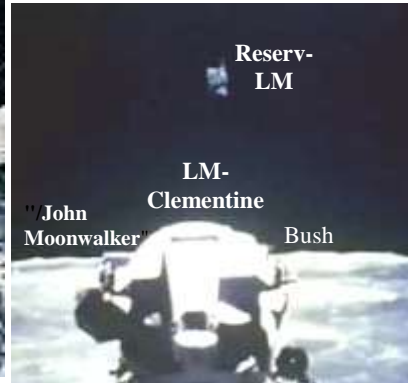

Månlandning enligt John Moonwalker

Namnet "Draken" känner alla väl till. Det härstammar från Sumer. Den sumeriska moderna religionen kallades för Draken och tillhörde Bels prästerskap.

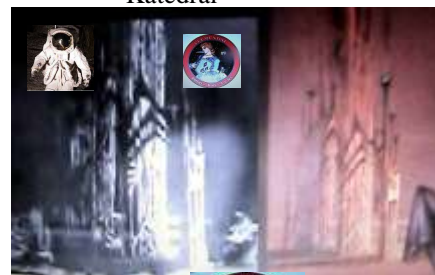
Draken förekommer även i Uppenbarelseboken som ett vilddjur och dess tal är 666.

Draken, den Romerska Katolska Moderkyrkan i Vatikanen, Rom. Påven Gregorius XIII:s vapen.

Någon gång i december 1997 landade den superhemliga månlandaren Clementine på månens baksida. Enligt Moonwalker 1966 delta/John Moonwalker såg den ryska mån bilen Lunokhod 3 till att landningen kunde genomföras och de landade exakt på den förutbestämde platsen. Frågan var om den fortfarande fungerade efter 20 år. Enligt Moonwalker 1966 delta gick rymdolyckan till så här: "Vi vet fortfarande inte vad som orsakade en lätt förlust av gyroskopisk tröghetsvektor, en plötslig nedbrytning av elbussenheten och en fullständig förlust av telemetri. Vi hade rök och lätt eld på frontpanelen men vi kunde släcka det på en gång. Så snart vi hade elektrisk ström igen stoppade vi manuellt den gyroskopiska rörelsen. Vi hade tur, vi hade fortfarande radiokontakt med Houston och så snart Capcom gick in i simulatören kunde vi få kontakt med dem och Houston." Ingen tvekan om att besättningen drabbades av en teknisk rymdolycka. Om jag förstår rätt var månlandaren på väg att gå in över månens baksida, eftersom de fortfarande hade kontakt med markkontrollen. John Moonwalker gjorde en fenomenal landning trots att landaren blev skadad. På det viset överlevde de rymdkatastrofen.

Katedral

Dedans le coing de Luna viendra rendre,
Où sera prins & mis en terre estrange,
Les fruicts immeurs seront à grand esclandre,
Grand vitupere, à l'un grande loüange.

Han ska anlända och uppsöka ett hörn på Månen,
Där ska han tillfångatas och hållas i ett märkligt land,
De omogna frukterna ska orsaka stor skandal,
Stor skuld men också stor hyllning.

Nostradamus

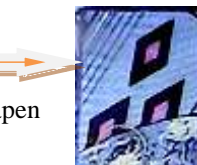

Påvens vapen - Clementines vapen

Påven Clemens IX:s vapen illustrerar fyra vaginor i blå och guldgul färg och Clementines vapen illustrerar tre vaginor i mörk och ljusblå färg.

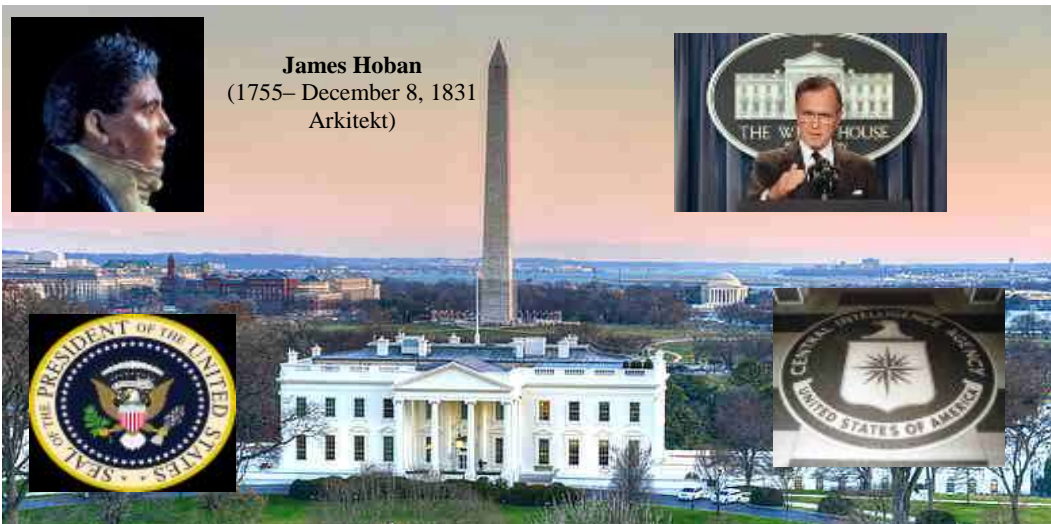
Star of the Swans

Clementine (1993 - 1999)
Månprojekt, hemligt

Clemens IX, (1667-1669), Giulio Rospigliosi
240, 84 Star of the Swans

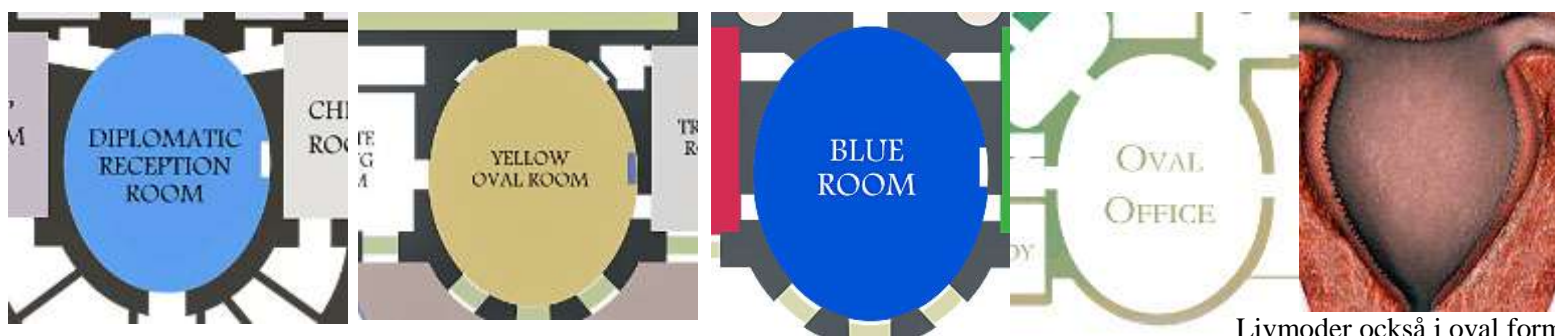
Vita huset - Ovala rummet och Obeliskan

Obeliskan och Apollo 11

Vita Huset av arkitekten James Hoban, 1792

Obelisk som bildskärm i Apollo 11:s 50-årsfirande

Livmoder också i oval form

Vita huset och dess fyra ovala rum. Vita huset är ett speciellt konstruerat hus som symboliskt kan härledas bl.a. till det kosmiska ägget, vår galax och vårt universum, samt till själva livmodern. Washingtonmonumentet, obeliskan är en symbol för det manliga könsorganet. Apollo 11:s rymdresa firades via en bildskärm av obeliskan, en symbolisk rymdresa till den yttre, övre världen. Allt det här kan man symboliskt koppla till Uppenbarelseboken, och Vita Huset kan också jämföras med Den Store Farao av Egypten. Se **Industri, De globala brottens Son**, sidorna 63 - 64. Uppenbarelsebokens färg är bl.a. vit.

Det kosmiska ägget, vårt universum, har också formen av en oval. Vår galax Vintergatan är också oval. Även evangelierna handlar om en födelse till den övre världen, där vår kosmiske Fader befinner sig tillsammans med sin fru. Det verkar vara så att USA grundades i denna omgivning och vandrar parallellt med Vatikanen. Se vidare länken **Industri, Arken; Den kosmiska globala floden och dess naturliga orsak**, sidorna 59 - 79, **Gudomen**, sidorna 38 - 58 samt **Att erövra rymden III, final**, sidorna 117 - 121. Man kan kort sammanfatta att USA, liksom påvestolen starkt och aktivt medverkade i min pappas, TK:s faderskapsärende.

Contact - UFO

**SINCE 2017, EVIDENCE OF UFOs
HAS SPIKED AROUND THE WORLD.**

**NOW, AN ELITE TEAM OF MILITARY, SCIENTIFIC
AND INTELLIGENCE PERSONNEL IS UNCHING AN
UNPRECEDENTED SEARCH FOR THE TRUTH.**

Nu lanserar ett utvalt team av militära, vetenskapliga och intelligenta människor en tidigare aldrig upplevd efterforskning av sanningen.

CONFIDENTIAL

**DECEMBER 16TH, 2017:
A TOP-SECRET PENTAGON PROGRAM, CODE NAMED
"AATIP" IS EXPOSED TO THE PUBLIC.**

**16 december 2017: Pentagons program
"AATIP" avslöjas för allmänheten**

**OVER 100 MILLION DOLLARS IS SPENT STUDYING
UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS.**

**Över 100 miljoner dollar
anslås för att studera UFO:n**

On the Trail of a Secret
Pentagon UFO Program

På jakt efter ett hemligt UFO-program initierat av Pentagon.

Aliens at the Pentagon: Does the government know we are not alone?

October 16th, 2018

TWEET SHARE + COMMENT

Aliens at the Pentagon is a documentary delving into the Advanced Aerial Threat Identification Program, the recently disclosed U.S. Government UFO Britain's "Fox Mulder" on this dee

Aliens i Pentagon? Vet regeringen om att vi inte är ensamma?

Det slog ned som en bomb. Varför gjorde myndigheten det? Det finns bara en orsak. De trodde att det fanns något att undersöka, menar **Myke Cole** som har arbetat 16 år i underrättelsetjänsten med **FBI, DIA** och **CIA**. Han är nyckel – och huvudperson i denna Contact-serie av UFO:n och en värld på en högre kunskapsnivå.

Myke Cole
CIA, FBI & DIA Utredare

Dr. Michael Livingston
Militärhistoriker & konfliktanalytiker

AATIP är ett program för att identifiera flygande hot. "Sen jag hörde om det har jag varit besatt, Det slog ned som en bomb. Varför gjorde myndigheten det?" undrar Myke Cole. "Jag löser gåtor. Nu när AATIP-programmet avslöjats ska jag följa alla data till sanningen. Det spännande med AATIP-materialet är att mycket är militärt och de vet inte vad de ser."

Myke får sällskap av doktor Michael Livingston, collegelärare på The Citadel och expert på konfliktanalys. Han försöker förstå hur en nation invaderar en annan. "Det vi tittar på här är exakt samma sak i galaktisk skala," säger han. "Vi lever i en tid där data och teknik korsas. Det gör att vi kan besvara en fråga som inte ha kunnat besvaras förut."

Myke Cole: "Vi ska använda ett nytt, mångsidigt tillvägagångssätt. Vi samlar ihop mängder av data, iakttagelser inlägg i sociala media, myndighetsrapporter och använder stordata-teknik för att hitta sanningen. Teamet har mjukvara för länkanalys utvecklad för **CIA**. Tidigare har många myndighetsdokument, foton, inlägg i sociala medier och ögonvittnesskildringar omvandlats till sökbar data som mjukvaran analyserar för att hitta samband och nya mönster. Det är inte en sökmotor, utan en underrättelsemotor som kan vara nyckeln till att besvara frågan. Söker utomjordingar kontakt eller är det nåt annat?"

I teamet ingick Nick Karnaze, Sara Cruddas, Paul Beban och Kawa Mawlayee.

Nick Karnaze
USMC, SPEC OPS
UNDERRÄTTELSE-AGENT
Tillbringade fem år i marinkårens specialstyrka som underrättelseofficer

Sarah Cruddas
Journalist inom astrofysik och rymden
Rymdjournalist med bakgrund i astrofysik, intresse för UFO

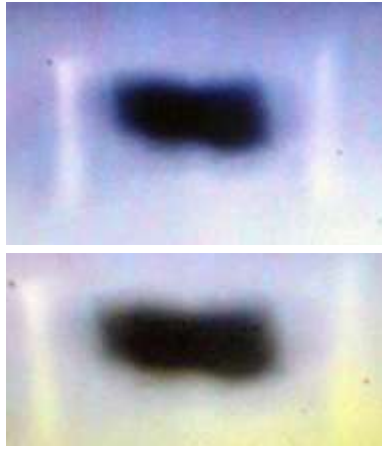

Kawa Mawlayee
Green Beret
Amerikansk kommandosoldat, 19 år.
Underrättelsespecialist

Paul Beban
Internationell undersökande journalist

USA. 2004. Hangarfartyget USS Nimitz, stationerat vid San Diego i Kalifornien, spelade in händelsen med infraröd kamera. Det är ett hangarfartyg för 15 miljarder dollar med radarsystem. Teamet Nick och Sarah besöker Kevin M. Day.

Kevin Mark Day, i kontrollcentret, har arbetat i nio år med systemet. Han skötte radarn den dagen. En intervju med **Nick Karnaze och Sarah Cruddas**:

Kevin Day, Oregon

”Vi har bilder och film från jaktplan som är väldigt övertygande.”

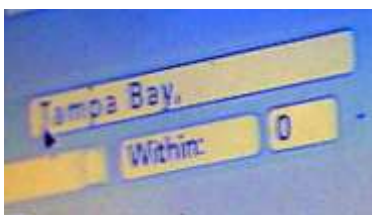
”Vid tiden för Nimiz-incidenten, vad var din roll?”

Kevin: ”Luftvärnskoordinator. Skyddade fartygsgruppen och flottans tillgångar. Hela gruppen var omkring elva mil utanför San Diegos kust. Vi var främst ute för enskilda fartygsövningar.

Jag började se märkliga spår, olikt allt annat jag hade sett. Föremålet nådde mitt radarområde. Det var nog tio föremål på himlen. Jag tänkte att jag ville hejda en av de där sakerna. Jag skickade upp ett jaktplan som närmade sig föremålet. Då förändrades allt. Det gjorde en roll runt hans flygplan, åkte rakt ner under havsytan, for sedan rakt upp ur vattnet tillbaka till 8 500 m höjd.” ”Va? Lät det nåt?” **Kevin:** ”Nej, det var helt tyst. Något så snabbt borde låta, en massa överljudsbangar. Inga bangar.” ”Kan du berätta om tekniken du såg?” **Kevin:** ”Tänk er en fjorton meter lång Tick Tack, inga vingar inget framdrivningssystem. De kunde färdas sekunds snabbt från en punkt till nästa trots att den var kilometer bort. Om något biologiskt hade funnits där skulle det ha blivit till mos enligt fysikens regler.” **Sarah Cruddas:** ”Jag ryser av att höra det här.” **Kevin:** ”Man kan inte klara såna g-krafter. Jag tror människokroppen klarar 8g. Den här saken hade 1 350g, man skulle ha blivit mos. Det är helt otroligt att vi har militär personal som såg flera föremål. Inte nog med att det finns ögonvittnen, vi har även försvarets film.” ”Hur känns det att ha sett nåt som du fortfarande inte kan identifiera?” **Kevin:** Det oroar mig. Om sakerna hade varit fientliga skulle jag kanske inte vara här nu. De var helt överlägsna. Jag är säkert på att det finns något där uppe och det är allvarligt. Är det ett hot? Kan vi skydda oss?” **Teamet:** ”Vi måste ta reda på vad som finns där ute. Det är olikt allt annat jag har sett.

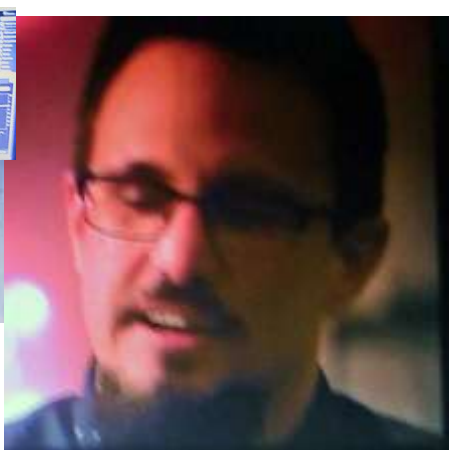
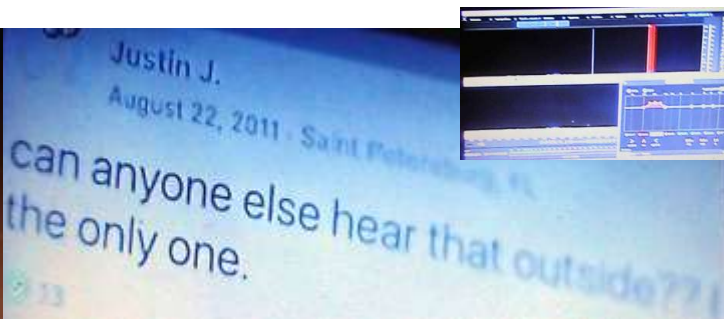
USA. 22 augusti 2011. Tampa Stadion, Florida, som rymmer omkring 30 000 personer. Det hörs ovanliga, avvikande ljud, Vad är det? Är det vind?

USA. 22 augusti 2011. Tampa Stadion, Florida, som rymmer omkring 30 000 personer. Det hörs ovanliga, avvikande ljud, Vad är det? Är det vind?

USA 22 augusti 2011: St. Petersburg, några kilometer bort, hör någon annan det där utomhus? Utomhus! Har vi att göra med något större? Kanske något utomjordiskt som rör sig gale snabbt genom luften. De åker hem till Justin Jenkins som säger sig ha hört märkliga ljud åtta kilometer från platsen där ljudfenomen rapporterades inne i Tampa Bay stadion samma kväll. Om ljudet i stadion är detsamma som Justin hörde, handlar det om något stort.

USA, 22 augusti 2011. St. Petersburg, Florida

Justin Jenkins

USA 22 augusti 2011, St. Petersburg. Nick Karnaze och Sarah Cruddas åker hem till Justin för att träffa honom.

Justin: "Jag kom hem vid åttatiden. Plötsligt ringde mina grannar och sa att jag måste komma ut, att något hände. Jag gick ut. Det var ett enormt ljud, jag vet inte om jag kan kalla det högt. Det lät som en stor stålbit som gned mot marken. Nästan som ett Man hörde det på långt avstånd." "Kunde du känna det?" "Det tänkte jag först, att ett så kraftigt ljud borde framkalla vibrationer i marken. Men det fanns inget. Det var stilla." "Fick du nån uppfattning om varifrån det kom?" "Jag körde runt med bilen och försökte lokalisera varifrån det kom. Varje gång jag steg ur bilen fanns det överallt. Det var runt omkring oss och tycktes komma från himlen." "Har du upplevt nåt liknande?" "Det finns alla möjliga ljud här. Det ligger en flygbas på andra sidan bukten, det flyger jetplan här hela tiden, men det här var inte det minsta likt. Jag har aldrig hört något liknande. Jag önskar att vi kunde höra det. Mina grannar spelade in det med kameran i telefonen och jag laddade ner det. Det är det här ljudet, hoppas filmen fångar det. Sen dör det bort." "Det här är väldigt intressant, det låter precis som ljudet i stadion. Vi är åtta kilometer bort. Det utsluter högtalarfel på stadion och att vinden orsakade det. Det fick mig att tänka. Vad finns där ute? Vad finns nära? Precis utanför dörren?"

Ed Primo

Forensisk ljudtekniker som utför ljudanalyser åt polisen och FBI.

Teamet beslutar att anlita ljudteknikern Ed Primo för att analysera Justins inspelning. Nick Karnaze och Sarah Cruddas skickas till Ed Primo för att få svar som berör **Justins inspelning**, om ljudet är samma som i stadion.

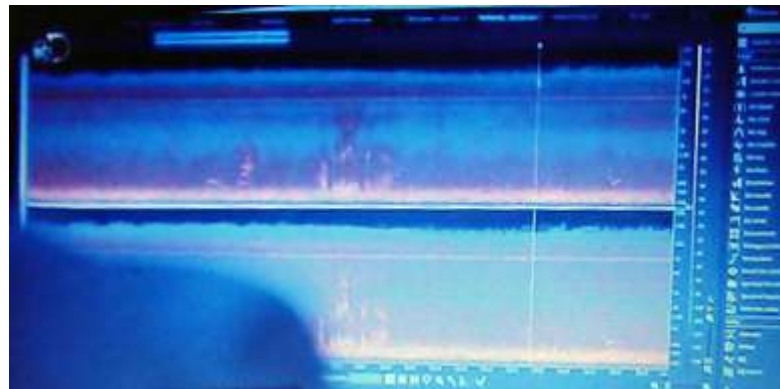
Detta är hela ljudspektrat som spelades in, här är ljudet. Han tog bort ljuden som stör när man försöker lyssna efter ett visst ljud.

Vad är det? Det är unikt.

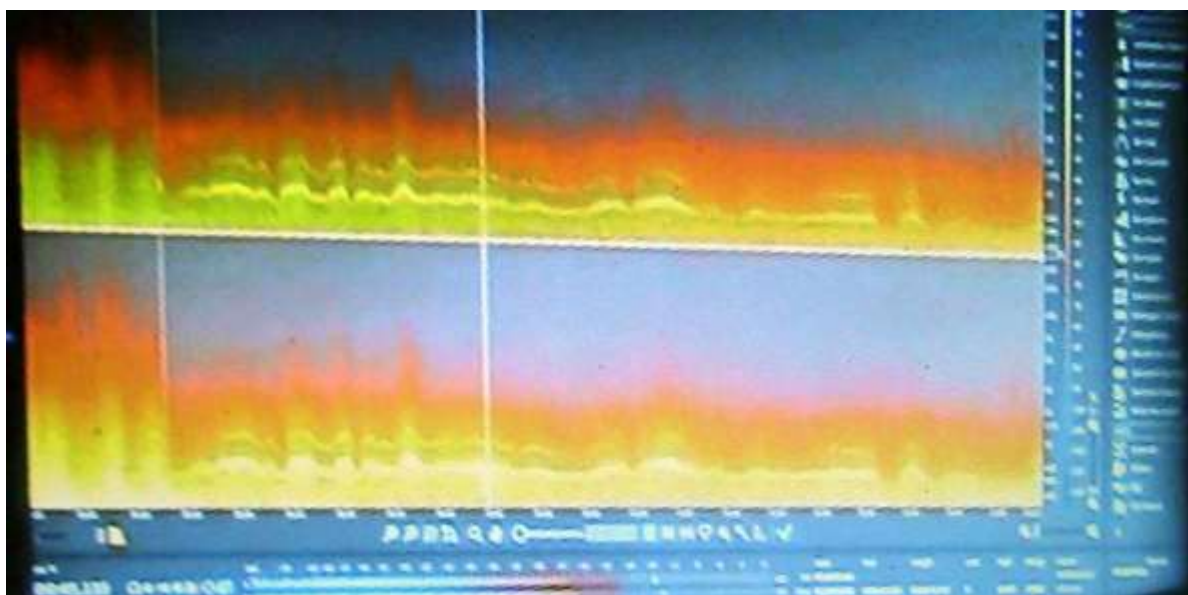

Ljudet från Justin. Det ligger mellan 100 och 300 hertz,

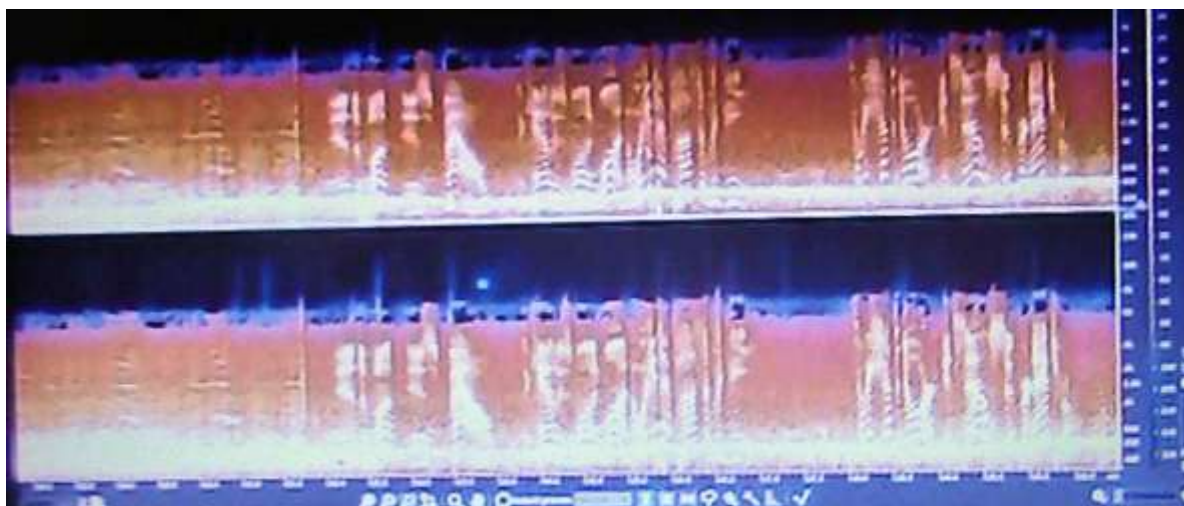

Ljudet från stadion. Det är samma frekvens

Spektrogrammet visar att ljudet från stadion och det Justin spelade in är samma ljud. Det är uppenbart att något kommer från natthimlen, som vi inte kan förklara. Man kan utesluta flygplan och tåg, allt som rör sig och skapar ljud.

Ed jämför spektrogrammet mot en databas med 10 000 spektrogram av ljud från jorden. Flygplan, ambulans, jaktplan. Vind är det enda liknande han hittar.

När vi ser på vårt ljud är det väldigt smalt och jämnt. Längs botten är det mellan 300 och 100 hertz och det oscillerar inte. Jag tror inte det är vind. "Har du någon aning om vad det är?" "Det låter inte som något jag har stött på tidigare." "På hur länge?" "Jag har 35 år i yrket." "Så under 35 år i yrket har du aldrig hört nåt liknande?" "Nej".

Nick Karnaze: "Jag får rysningar. Det här ljudet låter inte som nåt jordiskt ljud." **Sarah Cruddas:** "Tänk på det. Ed är forensisk ljudexpert. Han har analyserat ljud i över 30 år. Han vet inte vad som orsakar ljudet."

Teamet går vidare och gräver djupare.

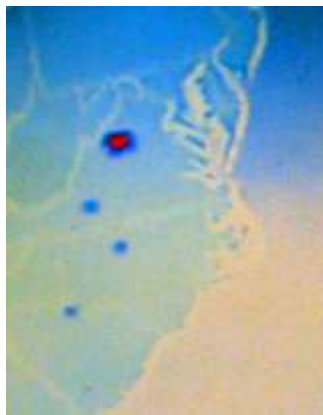
Nick Karnaze: "Genom forensisk ljudteknik har vi visat att ljudet saknar naturlig förklaring. Det kan vara bevis på att något utomjordiskt rör sig över himlen."

USA 22 augusti 2011, Margie Blake, Florida säger sig har sett märkliga föremål på himlen den kvällen. Hon bor en kort bit från de andra rapporterade händelserna.

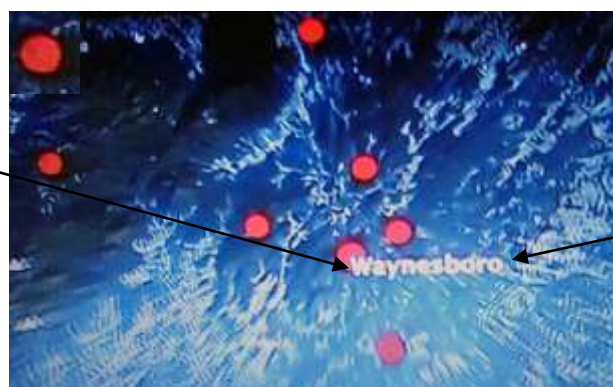

USA 22 augusti 2011, Margie Blake, Florida:

"Det var 22 augusti 2011 Jag fick syn på ljussken, orangea klot, mellan 50 och 60 sammanlagt. De åkte ner i grupper och kretsade runt varandra. De flög norrut och försvann."

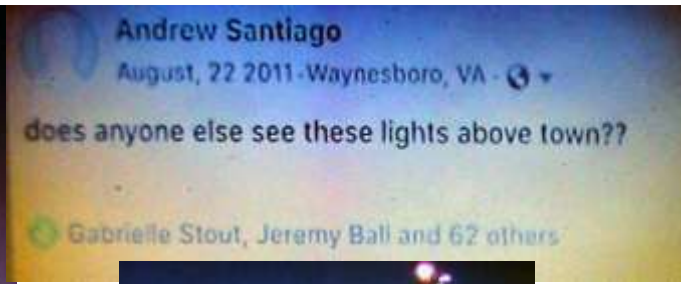
Teamet Nick och Sarah sökte efter UFO, klot, ljussken den 22 augusti 2011, bara i USA. Det kom fram i sociala medier. "Titta, konstiga orange ljussken flög förbi". – Samma språk som Margie. "Ljussken i stan, blinkande ljus". Teamet följde det på en karta. "Som en pil norrut", som Margie sa. Men det stannade upp. En skugga i Virginia. Vad är det? Waynesboro i Virginia. Inte så stor. 20 000 invånare i Shenandoah Valley, gammal gruvstad.

USA 22 augusti 2011, Andrew Santiago, Waynesboro, VA. Han skrev att han såg märkliga ljussken över stan 22 augusti.

Man kunde se åtta orangea föremål på himlen.

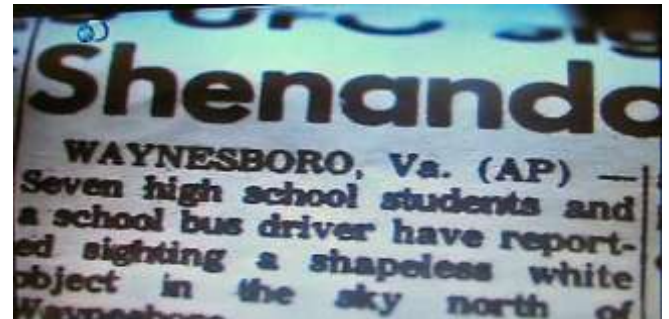
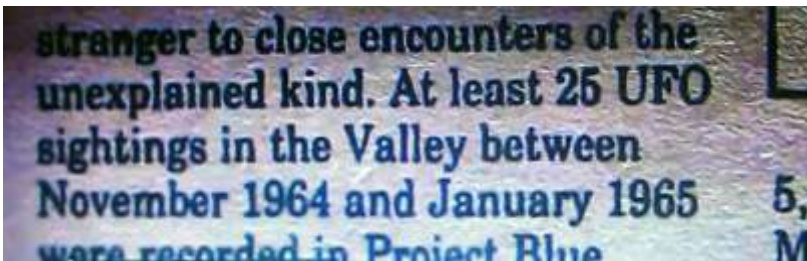
Nick och Sara åkte till Andrew Santiago, som bor i stan.

Andrew Santiago: "Jag bodde med min bror. Han hade lagt sig och jag spelade teve-spel. Jag blev trött och stängde av teven, gjorde mig klar för sängen då rummet lystes upp. Jag visste inte vad som hände. Jag såg efter om min bror hade öppnat dörren, men den var stängd. Det lyste upp rummet som om det var dag utomhus. Jag gick ut i hallen, där min bror och hans fru stod. Jag frågade om de såg ljusen. De hade väckt dem. Är du säker på att du inte drömde, i så fall drömde vi båda samma sak. Våra rum är på olika sidor av huset. Båda sidorna lyste upp samtidigt. "Så ljuset omgav allt?" "Ja, rakt ovanför huset." "Har du sett stjärnfall?" "Ja, ofta." "Kan det ha varit nåt sånt på himlen?" "Jag vet inte hur det låter när de kommer in i atmosfären. Jag glömmer inte hur det lät." "Hur lät det?" "Som ett dånande muller." "Nästan lite i bakgrunden" "Ja, som på avstånd. Långt bort."

"Så intressant, Andrew har både hört och sett något. Hans beskrivning är väldigt lik det vi hörde i Florida. Det är stort. Vi har ett tydligt samband, allt tycks leda till **Waynesboro**. Frågan är varför." Tror ni att ni vet vad det var?" "Vi kan inte svara än på vad det är, men vi ska hjälpa till."

Teamet Nick och Sarah har fått tillgång till statsarkivet. Där finns dokument från trakten sen 200 år tillbaka. På mindre orter finns det information som inte finns på nätet.

Åtminstone 25 UFO-iakttagelser mellan november 64 och januari 65 undersöktes av flygvapnet. 25 iakttagelser mellan -64 och -65? Ja under ett år. Sju high school-elever och en bussförare har sett ett oformligt föremål på himlen norr om Waynesboro. Det verkar ha varit iakttagelser här i årtionden. När de letade igenom arkivet hittade Nick och Sarah en av de första UFO-iakttagelserna i staden.

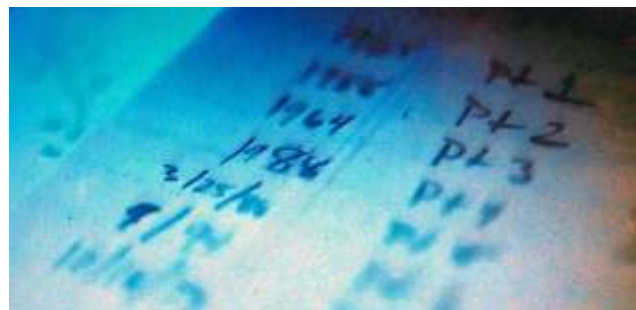
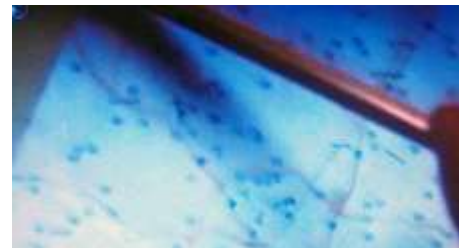

David Chittum

såg ett UFO här 1950. "Kan du berätta om den dagen?" "Jag såg upp mot bergen och såg nåt silverfärgat. Det flög långsamt, hade inga vingar. När jag såg vad det var blev jag häpen. Det flög två varv, sen vände det på kanten och åkte snabbt iväg. Det har skett många iakttagelser här, särskilt vid bergen.

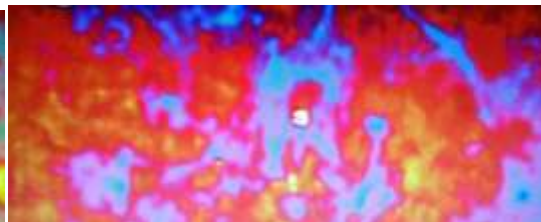
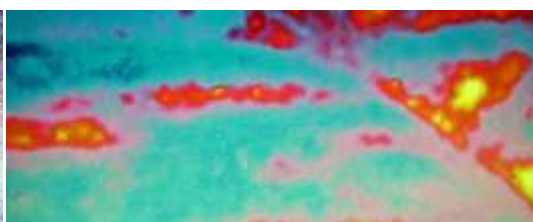
Teamet: Berättelsen passar ihop med andra rapporter vi har hittat. Det är något som pågår här. Det är många på ett litet område, som inte är ett tätbefolkat område nu och inte på 60-talet. Vi går igenom alla artiklar igen och ser om vi hittar nåt mönster.

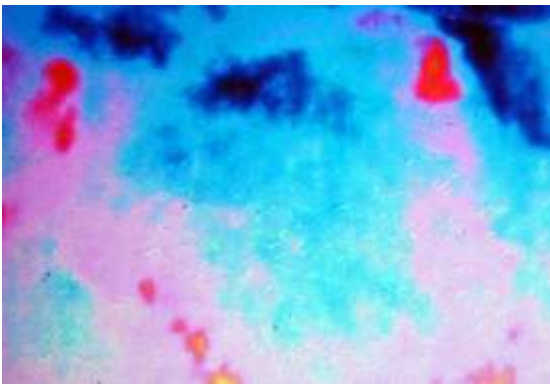
När teamet pekar ut dem på kartan pekar allt åt ett håll, nordvästlig riktning mot bergen. Teamet tror verkligen att de bör undersöka de här bergen och bestämmer att göra det. Teamet kommer till Shenandoah Mountains nordväst om Waynesboro. Området är enormt stort.

Området är stort och man vet inte vad som finns där. I dessa berg har det gjorts hundratals UFO-iakttagelser.

Teamet använder drönare och en värmesensor som hittar avvikelser genom små temperaturvariationer. Det är intressant. Det är märkligt, en skillnad på 16-22 grader om man tittar på färgen, se ovan.

Teamet hittar ett en meter brett hål som verkar leda djupt ner under marken. Det är ganska intressant och deras bästa ledtråd. Spåren har lett från Florida till Waynesboro, till den här grottan. Teamet skall självklart in dit. Det är trångt här nere, och varmt. Det förklarar kanske temperaturen.

Teamet i detta fall består av Nick och Sarah. Sarah pratar med Nick: ”Ser du stalaktiterna? Det tar tusentals år för dem att växa. Som en annan värld.”

Sarah: ”Det är mycket lös sten, till och med den här. Jag är förvånad över de trasiga klipporna.”

Enligt grundläggande fysik ska en stalaktit inte växa åt sidan. Den bildas nästan som när en kran står och droppar, men med mineraler, inte vatten. Här är formationen horisontell. Det verkar inte vara normalt.

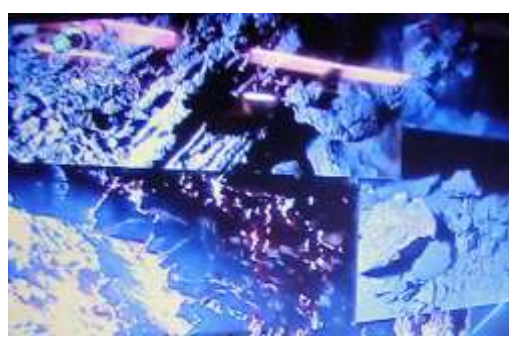
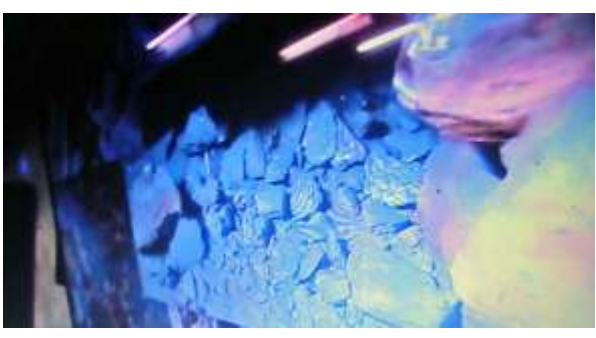
Det är sprickor i klippan, sprickor och stalaktiter som borde vara i taket, men de är på sidan och på marken. Något stort har hänt här. De här klippblocken är intressanta. De tycks ha rasat från taket. Jag har inte sett sånt förut. Vissa är fortfarande intakta.

Och där, längre bort. Där syns intakta stalaktiter. Den här är avbruten. Här ser det förstört ut, men det verkar vara orört. Jag vet inte vad som kan orsaka en sånt ras.

Det här är en stor bit som har gått rakt av, det har skett ett skalv. Det är svårt att säga vad som hänt utan att se helheten. Något fick det här området att rubbas, andra områden är intakta. För mig är det väldigt intressant. Jag vet att grottor kollapsar, taket rasar. En del av gruset verkar komma från en explosion. Vi är kanske något stort på spåren."

Myke Col och Michael Livingston resonerar så här: "Skadorna är rätt stora. Antingen sprängdes en bomb, eller så var det en stor jordbävning. US. Geological Survey har koll på sånt. Många små jordbävningar på ostkusten, ofta i tysthet."

...by the sudden onset of ground shaking from a magnitude (M) 5.8 earthquake in...
...the shaking as...

PAGES 317-318
Nearly 1 year ago, on 23 August, tens of millions of people in the eastern United States and southeastern Canada were startled in the middle of their workday (1:51 PM local time) by the sudden onset...

Nearly 1 year ago, on 23 August, tens of millions of people in the eastern United States and southeastern Canada were startled in the middle of their workday (1:51 PM local time) by the sudden onset of moderate to strong ground shaking from a rare magnitude (M) 5.8 earthquake in...
...the shaking as if...

...tists Learn...
...southwest of Mineral, Va. Wi...
...to moderate damage occurre...
...Virginia to southern Mar...

En jordbävning med magnitud 5.8 ägde rum i centrala Virginia 23 augusti 2011. Det är ovanligt för området, Den kraftigaste på området på 150 år. Tio-tal miljoner människor från Florida till Maine kände det här. Jordbävningen skadade **Washingtonmonumentet**, det finns en film inifrån. Detta hände samma dygn som iakttagelserna i Waynesboro. Hur och om är det kopplat till det vi hittills har sett? Var uppstod jordbävningen? Epicentrum är i Mineral i Virginia, åtta mil från Waynesboro, under samma dygn. Vi har oförklarliga ljud som aldrig hörts förut, en kort bit från där ett ögonvittne såg lysande klot på himlen. Vi följer iakttagelser av klot längs kusten till Waynesboro i Virginia. Det är en samling iakttagelser och råkar vara epicentrum för den största seismiska

händelsen på USA:s östkust. Det är otroligt. Sammanträffade på sammanträffande. Om det är ett sammanträffande är det ett stort sådant, vi kan ha löst första delen av ett mycket större mönster. En ny väg att utforska som kan ta oss närmare svaret på frågan om vi har fått kontakt med utomjordingar.

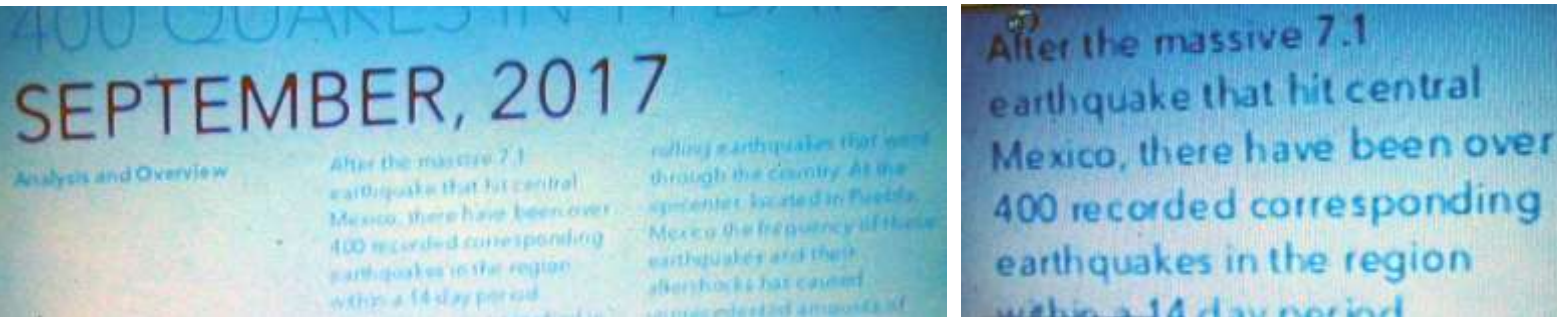
De har identifierat mönster av utomjordiska ljud och udda iakttagelser runt epicentrat av en jordbävning i Virginia 2011 som skakade östkusten och skadade Washingtonmonumentet.

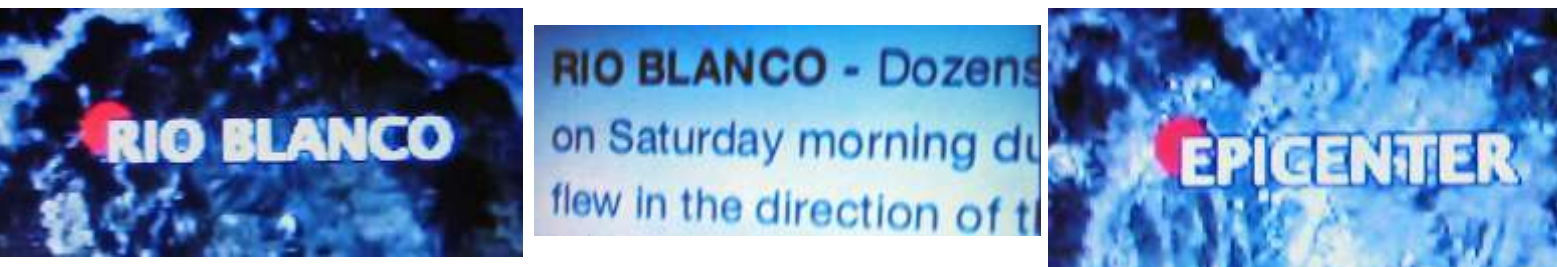
Jordbävning i Virginia 2011 som skakade östkusten och skadade Washingtonmonumentet.

Kan en utomjordisk rymdfarkost i vår atmosfär göra så att jorden bokstavligen talat skakar? Det är svårt att säga. Vi måste hitta fler likadana jordbävningar och se om mönstret upprepar sig. Gör det det, är vi något på spåren.

För att testa sin teori använder Myke Col och Michael Livingston mjukvara som togs fram för CIA för analys av främmande seismisk aktivitet. Vi har fem jordbävningar som kan vara relevanta i Chile 2010. Jordbävningen i Mexiko 2017 matchar till 91%.

400 stycken på 14 dagar 7 - 23 september, ovanliga jordbävningar. Mexiko drabbas ofta jordbävningar men 400 på två veckor i samma region är väldigt ovanligt. Det pågår något, men motsvaras det av märkliga aktiviteter i luften?

Dussintals människor påstår sig ha sett ett UFO på lördagsmorgonen under jordbävningen. 27 olika iakttagelser under den tvåveckorsperioden: Rio Blanco, Rio Blanco, och återigen Rio Blanco. Det fascinerande är att Rio Blanco bara ligger 12 mil från jordbävningens epicentrum.

Vi börjar se ett mönster. I Waynesboro hade vi många iakttagelser nära epicentrat för jordbävningen och det är likadant här.

Mexico, 23 september 2017, Jorge Galindo, Rio Blanco. Man låter Nick och Sarah leta vidare.

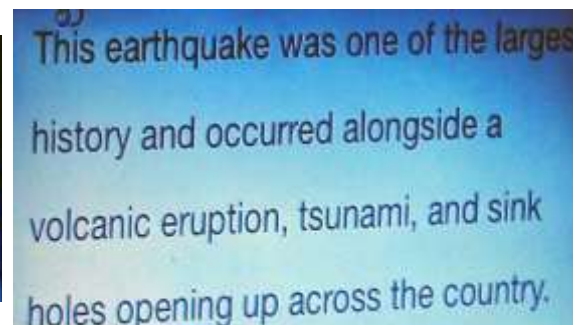

Journalisten **Jorge Galindo**, Rio Blanco
Mexico

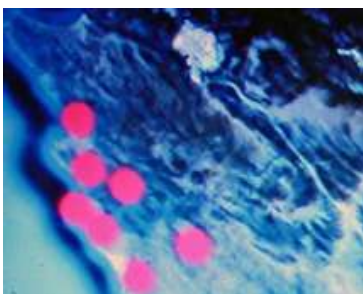
Nick och Sarah: "Tack för att du tog emot oss." "Ingen orsak, välkomna." "Vad fick dig att skriva en artikel om UFO:n under jordbävningen?" "Inom två timmar efter jordbävningen började folk skriva på sociala medier att de hade sett föremål på himlavalvet." "Hur många inlägg såg du?" "40 stycken, många personer såg det." "Om det var 40 stycken eller 35 eller 30.... det var många som såg det. Det innebär att det fanns något på himlavalvet den dagen. I det här fallet hade det just inträffat en jordbävning som var livshotande, men ändå stannade folk till på gatan och tittade upp och såg de här föremålen, de struntade i allt annat. Det är betydelsefullt, det måste ha varit fantastiskt." "Vi vet att du inte såg föremålet, men kan du beskriva hur det rörde sig?" "Majoriteten av dem jag pratade med sa att det hade svävat, det rörde sig runt sin egen axel och roterade, svävade i ca 30 minuter, sen försvann det." "Det var inte ett fåtal ögonvittnen, det var 40 personer som såg samma sak i Rio Blanco och Rio Blanco är en pytteliten stad. Här finns bara sockerrör och djungel. Man får inte så många ögonvittnen på ett så litet område om det inte är något som pågår. Vi läste att alla dina källor är anonyma. Varför ville de inte ha sina namn utsatta?" "Folk är rädda för att träda fram. Jag vet av erfarenhet att kartellerna är ett stort hot i Mexiko. Ingen vänder sig till myndigheterna av rädsla för hur det kan uppfattas av kartellerna." "Hade du rapporterat ett UFO om det var livsfarligt för dig?" "Sarah, jag är journalist och vet att man måste skydda sina källor, men vi vill försöka få fram svar." "Kan du ge oss namnet på ett av dina ögonvittnen?"

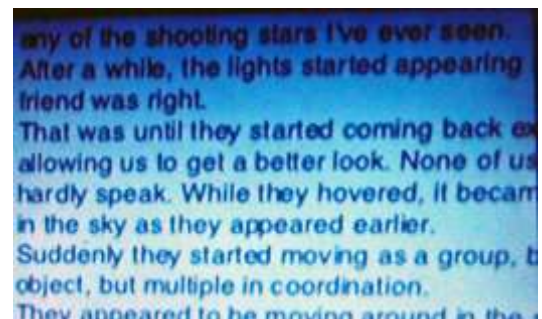
Journalisten Jorge Galindo lämnar ett namn på ett ögonvittne till teamet genom tolken. Han är inte säker på att personen vill besvara några frågor. "Tack skall du ha, tack. Det var schyst av dig."

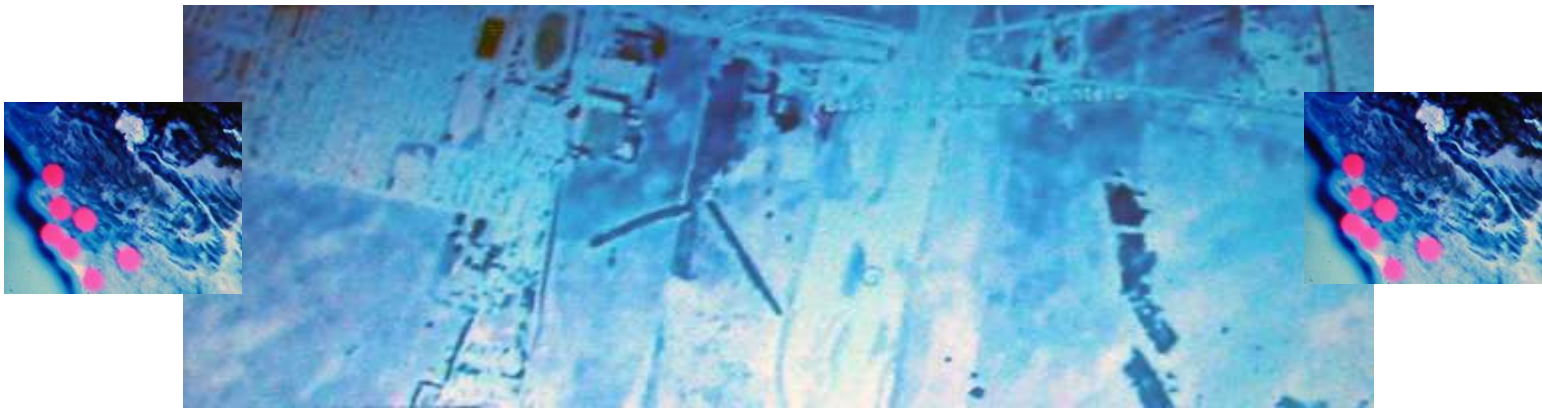

Myke Col och **Michael Livingston** utvärderade ett andra analysmönster för en jordbävning som ägde rum i Chile den 27 februari 2010. Den här var otroligt kraftig, 8.8 på Richterskalan. Den ledde till vulkanutbrott, tsunamier, slukhål, det var en onormal jordbävning. Som vi såg i Waynesboro och Mexiko borde iakttagelser ha gjorts under jordbävningen.

"Vi har många iakttagelser i Quintay, 11 stycken. De gav sig iväg, en i taget. De ligger nära varandra, precis som i Mexiko. Base Aéronaval är en flygbas. Om de ser något som rör sig i deras luftrum registrerar de det, ett stort flygplan hade garanterat utlöst larmet. Vi får skicka ett team till Chile.

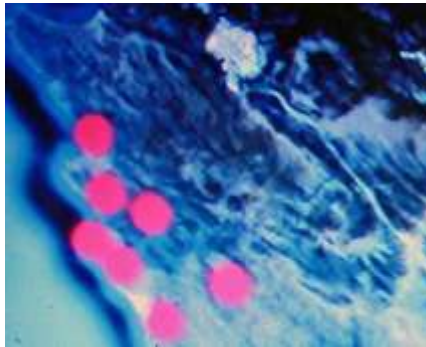

Base Aéronaval i Quintay, Chile. "Vi ser efter om någon på flygbasen vill prata med oss. Ett andra team landar i Santiago i Chile och ska träffa en arméofficer. Teamet består av Kawa Mawlayee och Paul Beban. Folk undrar om det var utomjordingar. Vi måste ta reda på sanningen."

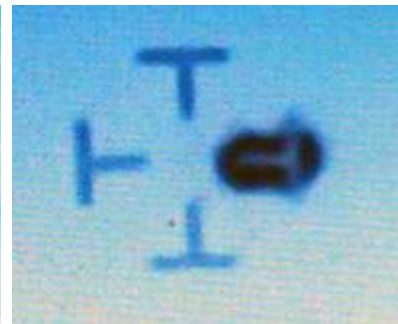
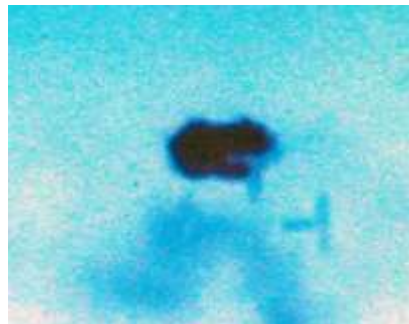
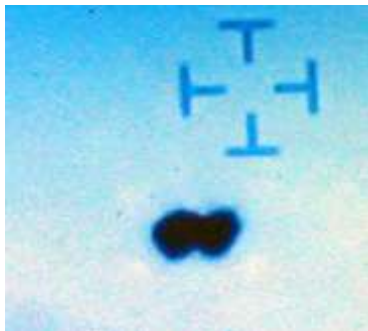
Chile, den 27 februari 2010, överstelöjtnant Rodrigo Bravo, Quintay, Chile

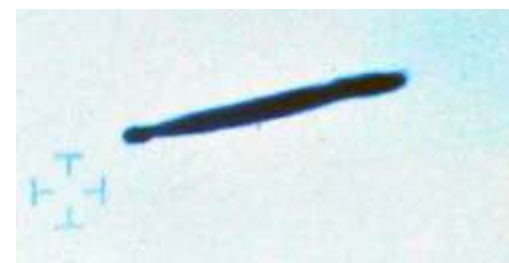
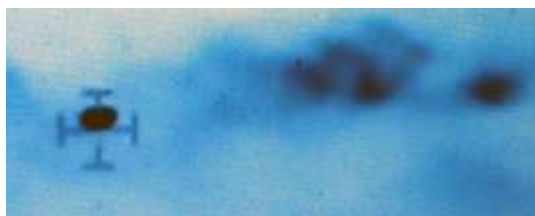
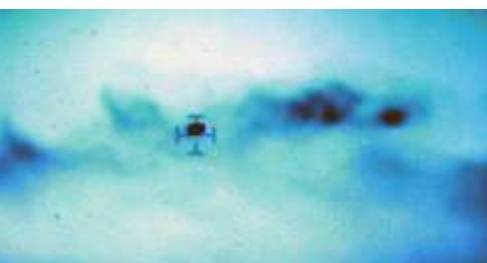
Rodrigo Bravo
Överstelöjtnant, Chile

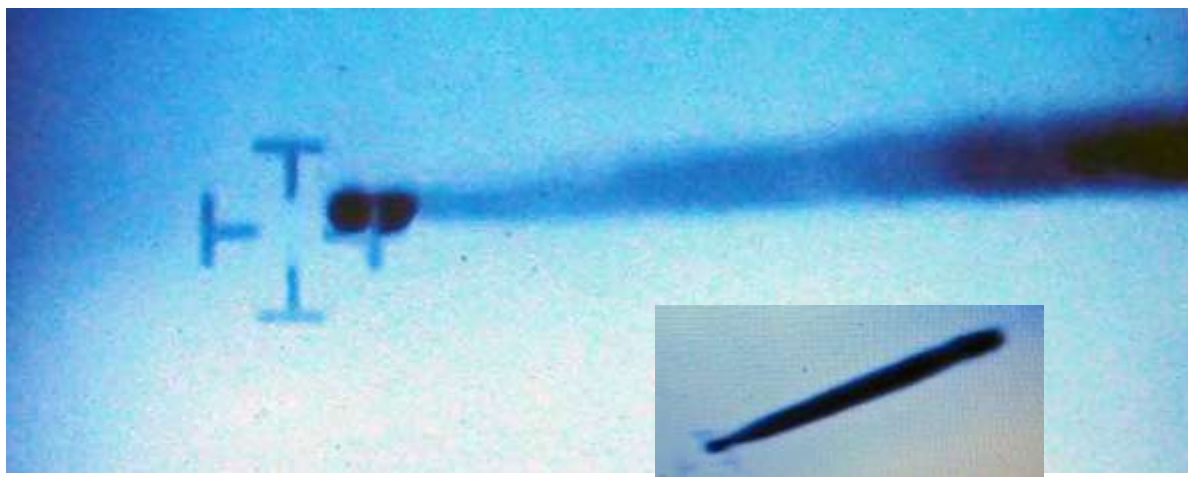
Överstelöjtnant Rodrigo Bravo, chilenska armén. "Överste, Chile verkar vara ett globalt centrum för iakttagelser." "I Chile har vi gjort iakttagelser under lång tid. Ingen kan förneka att något märkligt pågår på vårt himlavalv men frågan är hur vi skall tolka bevisen. Vi vet inte vad det är. Chile är ett konservativt land kulturellt sett så de ser det här med konservativa ögon. De är inte ute efter sensationella förklaringar, de söker bara anomalier. Det finns inget enkelt svar." "Det känns som den chilenska regeringen tar det här på största allvar, det är en gåta för dem. När jordbävningen inträffade i februari 2010 såg minst 16 personer UFO. Vad vet du om det?" "Jag känner till fallen. Efter jordbävningen hjälpte vi alla till med att bygga upp landet. Det gjordes ingen officiell rapport eftersom de hade annat att tänka på. Men sen jordbävningen 2010 har antalet iakttagelser ökat kraftigt. Vi vet inte vad de här UFOa gör här. Vi hade en militär som sa att de ser UFO hela tiden, det var helt sjukt. Många av fallen är allmänt kända men ett viktigt fall är det inte. Det är det viktigaste av dem alla."

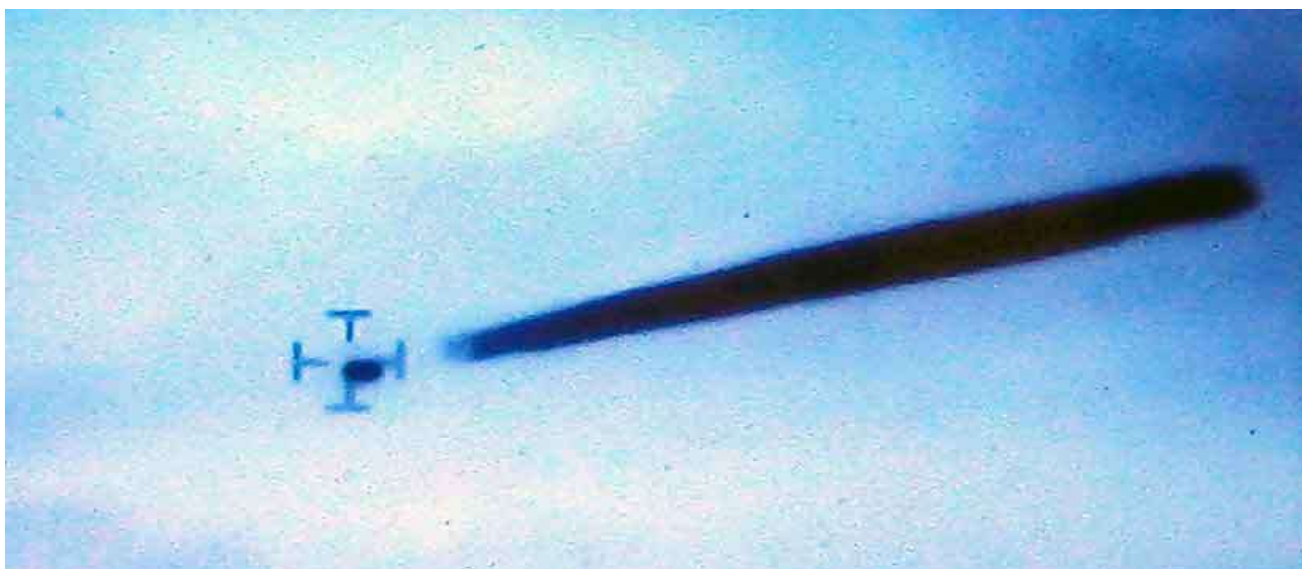
Bravo visade teamet en video av en UFO-iakttagelse som filmades av en chilensk marinhelikopter i november 2014. Föremålet filmades med helikopterns infraröda kamera. "Är det föremålet?" "Ja. Det är runt, det ser knappt ut att röra sig."

Föremålet stod stilla bland molnen och gjorde sen någon form av våg. Vad var det? Vi har diskuterat det länge. Det ser ut som någon form av rökpilm, åsikterna är delade. Det är otroligt, man kunde se någon form av föremål som avgav en kondensstrimma. Jag har ingen aning om vad det är.

Vissa tror det är ett flygplan, andra ett UFO” ”Tycker ni det ser ut som ett flygplan, överste?” ”Det är märkligt, inget snack om saken. Vi rapporterade det här till CEFAA i december 2014. Fallet utreds fortfarande av kommittén.” ”Vad är CEFAA?” ”Kommittén för studier av avvikande flygfenomen.” ”Är det myndigheten som har till uppgift att utreda UFO?” ”Ja. Den utreder de viktigaste ufo-iakttagelserna.” ”Det här är makalöst. Chile har skapat en myndighet som bara utreder UFO-iakttagelser.”

CEFAA är Chiles version av Pentagons AATIP och är fortfarande aktiv. Det för utredningen till en ny nivå. ”Överste, kan vi få prata med folk på CEFAA?” ”Det avgör inte jag.” ”Att få komma in på CEFAA vore som att få nyckeln till kungariket. De har övervakat UFO:n i decennier. Det vore en skattkista för oss.”

Mexiko, Rio Blanco igen. Teamet Nick Kamaze vid amerikanska underrättelsetjänsten och Sarah Cruddas, astrofysiker och rymdjournalist samt tolken Marcia hos ett ögonvittne som såg ett UFO under den enorma jordbävningen år 2017.

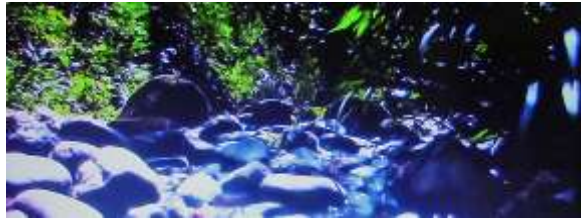

Ögonvittne som såg ett UFO under den enorma jordbävningen 2017 i Rio Blanco, Mexiko.

”Kan du berätta vad som hände vid jordbävningen?” ”Långt där borta, ovanför ledningarna, fanns ett föremål. Det var långt och silverfärgat.” ”Var det på morgonen den dagen? Var det alldeles ovanför eller högt upp i himlavalvet?” ”Högt upp på himlavalvet men det kändes nära på grund av dess storlek.” ”Hörde du något?” ”Nej.” ”Tror du att det kan finnas en naturlig förklaring?” ”Nej.” ”Varifrån kom det? Såg du det bara och sen åkte det?” ”Det kom från norr och åkte norrut.” ”Vad finns det där borta?” ”Många har sett UFO:n över djungeln.” ”Inte bara vårt ögonvittne, utan många andra, gjorde UFO-iakttagelser över Rio Blancos djungel. Vad pågår i Rio Blanco som kan förklara det här? Det finns aktivitet över djungeln.”

Teamet **Nick och Sarah** skall nu träffa Venancio Ozorio Ortiz som är expert och kan det mesta om Rio Blancos djungel. Tolken är också med.

Venancio Ozorio Ortiz,
expert som kan det mesta om
Rio Blancos djungel.

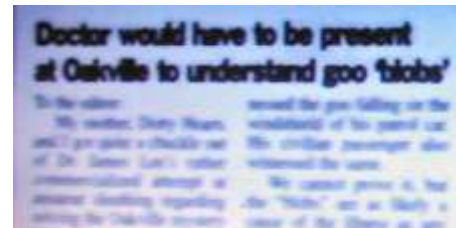

"Hola, Nicolas, tack för att vi får träffa dig." "Tack själva." "Berätta lite om dina erfarenheter som utforskare av djungeln." "Jag föddes och växte upp i de här bergen. Som barn lekte vi i djungeln och utforskade den. Jag har gått i den här djungeln i hela mitt liv, jag brinner för den." "Vi har kommit till Mexiko för att utreda UFO:n och har hört om många iakttagelser över djungeln." "Folk har sett ufon i djungeln under många års tid." Enligt hans förfäder såg aztekerna märkliga föremål på himlavalvet ovanför träden. "Djungeln har förknippats med iakttagelser i sekler, iakttagelserna är inget nytt påfund." "Det är något vi måste titta närmare på, har du själv sett något märkligt?" "Ja."

När han var 20 såg han ett enormt UFO ovanför träden i området Sarro del Cimarron eller Mantia. "Varför tror du det var ett rymdskepp?" "Det var runt, som ett flygande tefat." Han vet hur flygplan och helikoptrar ser ut och det var inget sånt. Han kände något märkligt i djungeln, det var ett ämne, nåt geléaktigt. "Har du nåt prov?" "Jag skall hämta det." "Tack."

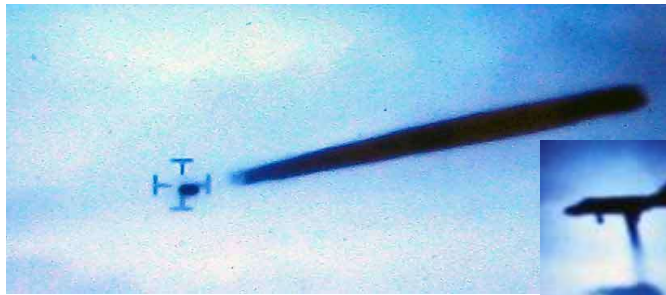

Han vet inte vad det är. "Det påträffades långt in i djungeln, där iakttagelser görs." "Vad tror du det är?" "Det kallas för stjärngelé, ämnet är ovanligt. Det har inträffat en eller två händelser som har varit oförklarliga. Den 7 augusti 1994 regnade en mystisk gelé ned över Oakville i delstaten Washington. Ämnet täckte 52 kvkm och gav befolkningen influensaliknande symptom. Delstatens hälsovårdsdepartement kom fram till att det inte liknade något känt ämne på jorden. UFO-forskare tror att tjärngelé är utomjordisk organisk materia som faller ned under meteoritskurar eller efterlämnas av rymdfarkoster. Gelén påträffades i ett specifikt område i djungeln, det är där UFO:n brukar samlas. "Vi vill veta vad som pågår i djungeln"

Den 7 augusti 1994 regnade en mystisk gelé ned över Oakville i delstaten Washington. Ämnet täckte 52 kvkm och gav befolkningen influensaliknande symptom.

Teamet Paul och Kawa och tolken åkte till Chiles främsta forensiska videolaboratorium. De träffar Gustavo Rodriguez, som är pensionerad flygledare och anställd på Chiles försvarsdepartement.

Gustavo Rodriguez

är pensionerad flygledare och anställd på Chiles försvarsdepartement.

Teamet Paul och Kawa: "Gustavo, du har identifierat och spårat flygplan i 30 år. Finns det någon logisk förklaring till det här?" Det är en väldigt ovanlig video, ett ovalt föremål med två ljus." "En grupp utredare såg den här videon och sa att det var ett medelstort flygplan som dumpade toalettankarna. Köper du den förklaringen?" "Nej, det är omöjligt för det fanns inga flygplan i luftrummet då och det syntes inte på radar." "Det var alltså inget militärplan, kommersiellt plan eller privatplan för då hade flygledningen känt till att de här planen befann sig i luftrummet." "Det är korrekt." "Om vi tittar på videon med Harrietplanet, ser vi att det är ett flygplan på grund av dess form. Man ser tydligt avgaserna som kommer ut ur motorerna. Den här farkosten (UFO) verkar spruta ut någon form av avgaser." "Vad tror du det är för rökplym?" "Det går inte att dra några vetenskapliga slutsatser av bilderna. Föremålets temperatur ligger på ca 400 grader." "Är det en normal temperatur för ett flygplan?" "Temperaturen på en kommersiell flygplanskropp under flygning överstiger sällan 0 grader men UFOs flygkropp har en temperatur på 400 grader." "Det är inget flygplan." "Nej, det håller jag med om." "Har du någonsin sett nån liknande?" "Nej, det är första gången. Farkosten kan inte vara tillverkad av människor. Det är obegripligt. Det är vetenskapligt omöjligt att det är ett medelstort plan som dumpar något." "Vad är det då? Det liknar inget annat, det måste ses som en UFO. Enligt den här videon måste det vara utomjordiskt. Inte sant?" "Fascinerande", svarade Gustavo.

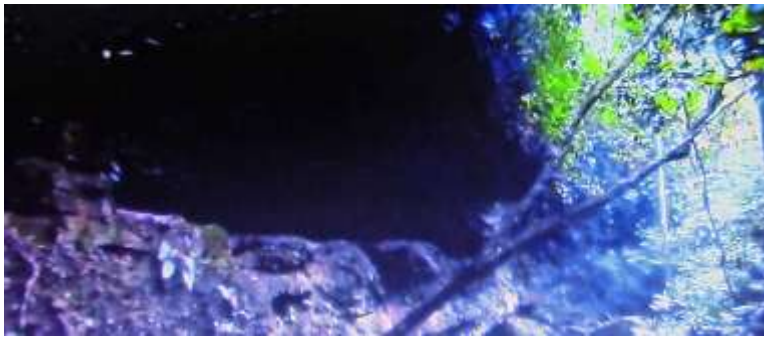
Åter till **Rio Blanco, Mexiko**. Teamet Nick, Sarah, experten Vanancio och tolken Marcia skall vandra 24 km till platsen där mängder av UFO-iakttagelser har gjorts i sekler.

Teamet Nick, Sara, experten Venancio och tolken Marcia vandrar 24 km till platsen där mängder av UFO-iakttagelser har gjorts i sekler. Det är inte lätt att vandra i djungeln, det gäller att gilla läget, det viktiga är att fortsätta. "Vi hade gått åtskilliga kilometer. Alla spåren ledde hit. Varför var stället så speciellt? Vad lockade hit föremålen eller vad låg bakom de här föremålen? Hoppas vi hittar något matnyttigt.

Här samlades föremålen, UFO

Här bodde urgamla stammar. Det kan ha varit totonacas, olmecas eller mayas.

Är det hällristningar? -Ja.

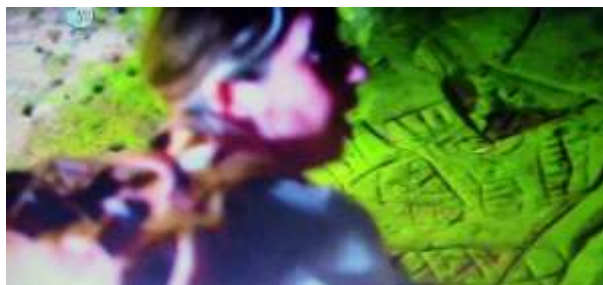
Se här! Helt otroligt. Ser ni hällristningarna?

De bör ha gjorts av människor för flera tusen år sen. Venancio visade oss några hällristningar till.

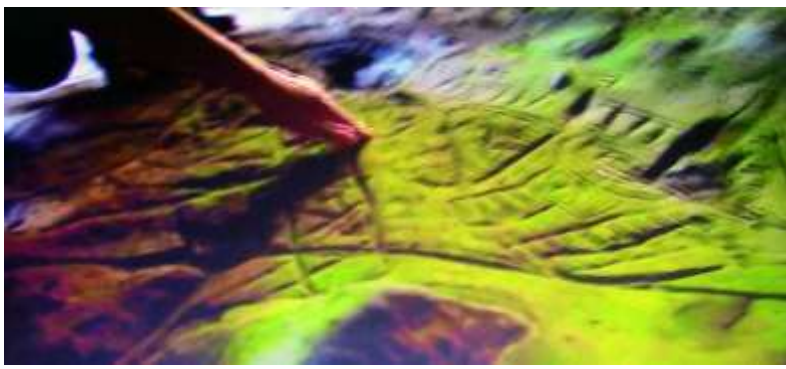

De bör ha gjorts av människor för flera tusen år sen, de är en del av människans historia.

Det här är otroligt

Här är ett handavtryck

Det var en förmån att få se något sådant. Hoppas det leder utredningen framåt.

”Kolla! det är en fot”, ropar **Venancio**.

Symboler, tecken för efterkommande

Helt galet. De måste vara urgamla.

Kolla. Det ser ut som ett ansikte. Lys där. Titta.

Teamet undrar vad som inspirerade dessa hållristningar. Här har vi avlånga ansiktsdrag, de ser ut som utomjordingar. Vi har tusentals år gamla ristningar som föreställer utomjordingar. Det är fängslande och häpnadsväckande.

Återigen till **Rio Blanco, Mexiko**. Teamet Nick, Sara, experten Venancio och tolken Marcia befinner sig fortfarande i djungeln 24 km från Rio Blanco i Mexiko och fortsätter att undersöka en ravin där UFO:n har setts i århundraden.

Titta på här nere. Otroligt. En rad fakta som kopplar ihop UFO-fenomenen med jordbävningar leder teamet till ruinerna efter en uråldrig civilisation. Man kan se alla ristningar.

Ristningarna är tecken för framtiden.

Titta, en stor bit saknas

Flera bitar saknas. Målningen skulle ha fortsatt ner här. Ristningar saknas, som om de skrapats bort. Vad är det som pågår? Konstigt. Vet Venancio något om det? Varför har några av målningarna tagits bort? "Flisorna säljs på svarta marknaden, de hackar bort målningarna och säljer dem dyrt, Särskilt på ET och utomjordingar." "Vad menar du med det?" "Det är unika stenar med bilder på utomjordingar och flygande tefat. Många i nutid har sett UFO:n här." "Om det här står i relation till det som det forntida människorna såg, är det möjligt att svaren vi söker stirrar oss i ansiktet.

CIA-veteranen Cole och **konfliktanalytikern Livingston** granskar fynden från fältteamet i Mexiko. "Vi fann ruiner från en uråldrig civilisation. Bitar av grottmålningarna har tagits bort," säger en expert. Det finns en svart marknad för utomjordiska stenar.

Upon arrival to area in question, we found ruins of former native civilizations. In outcropping halfway up a steep hill, lots of carvings and what appear to be getting depicting humanoid figures.

Big chunks of the wall carvings have been extracted, according to the expert, the black market for what he calls "alien stones". He believes the stones removed from alien-like figures and crafts.

Sarah and I are not archaeologists, but it's an interesting find, we're trying to find anyone who may stones for sale or in private collections.

Here to see,

Det finns en svart marknad för utomjordiska stenar och vi försöker spåra försäljarna och samlarna. Vi har en mängd observationer från djungeln i Rio Blanco och grottmålningar som föreställer utomjordingar från samma ställe. Det är inte en slump. Kan något väsen ha valt platsen? Om vi går tillbaka till tiden för grottmålningarna, tusentals år? Det kan vara utomjordingar, men det blir svårt att bevisa.

Jag skulle vilja se stenarna och hoppas de gräver fram en. Under tiden kan vi ta reda på vad teamet i Chile har hittat på. De har kopplat ihop UFO-observationer med seismisk aktivitet vilket upptäckts av mjukvaran för sambandsanalyser. De har fått tillträde till CEFAA, en myndighet som undersöker UFO-aktivitet i Chile, ett av det mest aktiva UFO-områdena i världen. Det är stort, vi får tillträde till AATIP i USA men också till CEFAA i Chile. Där är de aktiva, vilket betyder hemliga register och observationer vi inte vet om.

Teamet Paul och Kawa och tolken Thomas har fått tillträde till CEFAA i Santiago, Chile. CEFAA är som Chiles Area 51.

CEFAA, en myndighet som undersöker UFO-aktivitet i Chile

Inne i CEFAA:s arkiv, där finns mer än 20 års samlingar om UFO

CEFAA, en myndighet som undersöker UFO-aktivitet i Chile och deras arkiv

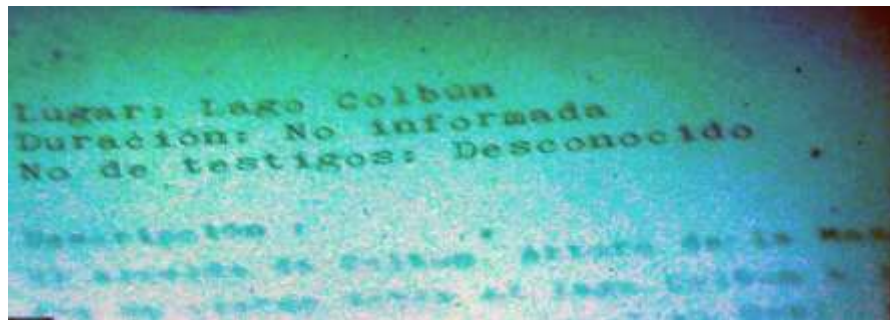
Inne i CEFAA:s arkiv, teamet börjar sitt jobb. Så fort de ser något intressant, antecknar de det. ”Låt Thomas läsa genom det, leta efter mönster, gemensamma drag. Ett jättearbete, arbeta sig genom CEFAA:s arkiv. De innefattar 20 års undersökningar av chilenska UFO-observationer. Arkiven hyser tusentals dokument som är otillgängliga för mjukvaran. Teamet letar efter fall, som det med helikoptern, för att se om det var en enskild händelse eller inte.

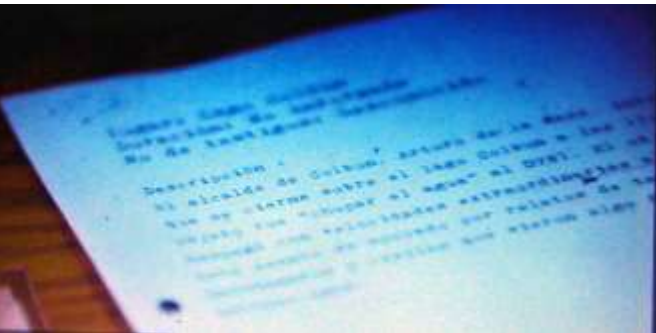
Teamet letar efter information om händelsen 20 april 2012 i närheten av Colbunsjön i Anderna.

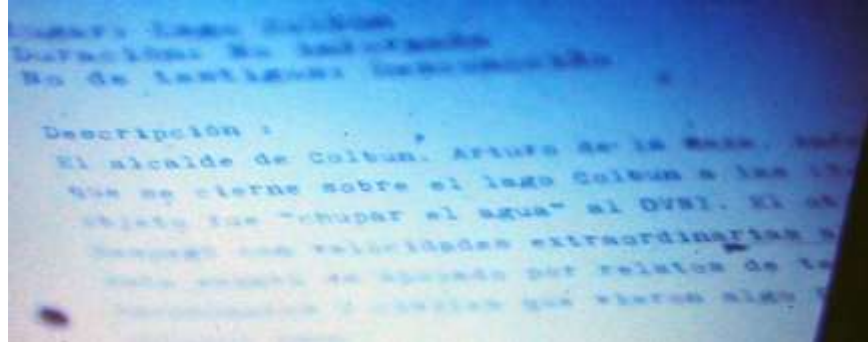
En till över Colbunsjön.

En kort rapport till

Kondensstrimma igen.

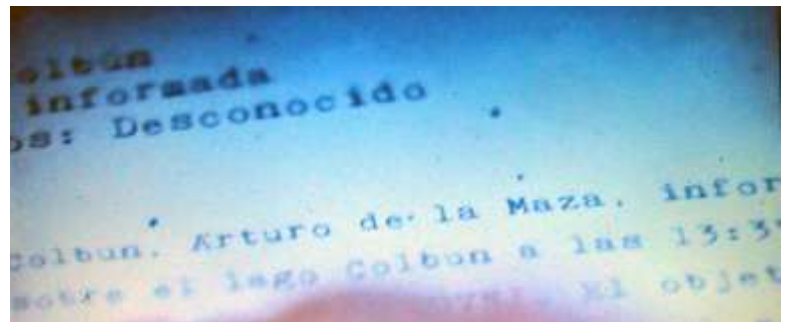

Kondensstrimma igen.

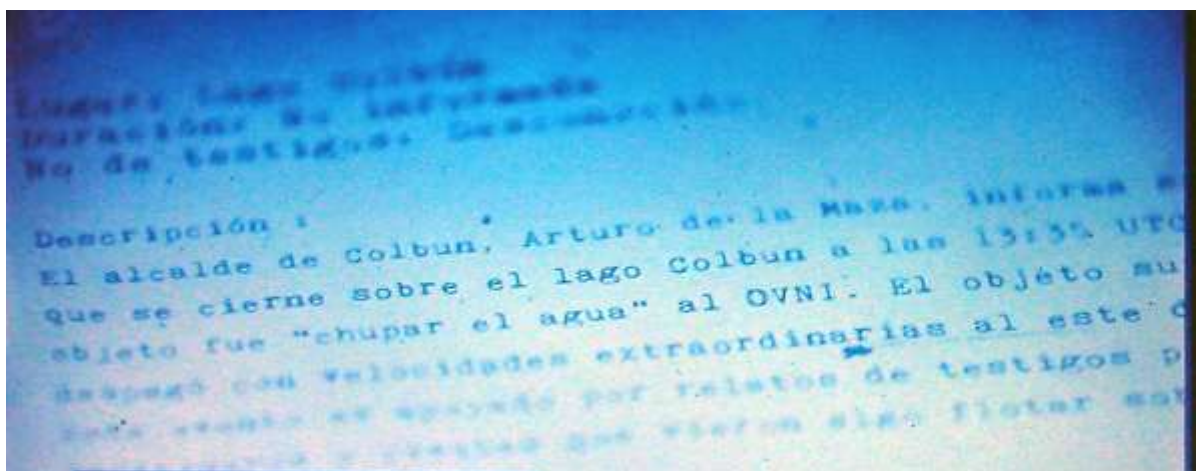
Kondensstrimma igen.

Kondensen skapas av plan och vår helikopter.

Vem är Arturo? Arturo är Colbuns borgmästare, han rapporterade händelsen. Det är här otroligt. Förutom två föremål som avger någon slags kondensstrimma finns ett ögonvittne, och inte vilken civilist som helst. Det ligger bara tre timmar söderut. Vi måste åka dit och se efter. Vad som än händer kan svaren finnas vid Colbunsjön.

Arturo de la Maza, Colbuns borgmästare

Teamet återvänder till Colbunsjön igen och träffar borgmästaren Arturo de la Maza.

Arturo de la Maza
Borgmästare i Colbun, Chile

”Hola, **Paul**, trevlig att träffas. ”Maza, ska vi gå till vattnet?” Här, vid Colbunsjön, är Arturo de la Maza, borgmästare i området sen länge, teamet och med dem översättaren Thomas. ”Hur stor är sjön?” ”82 kvadratkilometer, en av de största konstgjorda sjöarna.

Teamet: ”Vi hittade en CEFAA-rapport om din upplevelse vid Colbun. Kan du berätta?” ”Jag låg och sov i en båt på sjön. Klockan två på morgonen blev det lika ljust som på dagen, som dagsljus, ljusare än nu. Jag klev upp för att se var ljuset kom från. Föremålet fanns 200 meter åt det hållet.

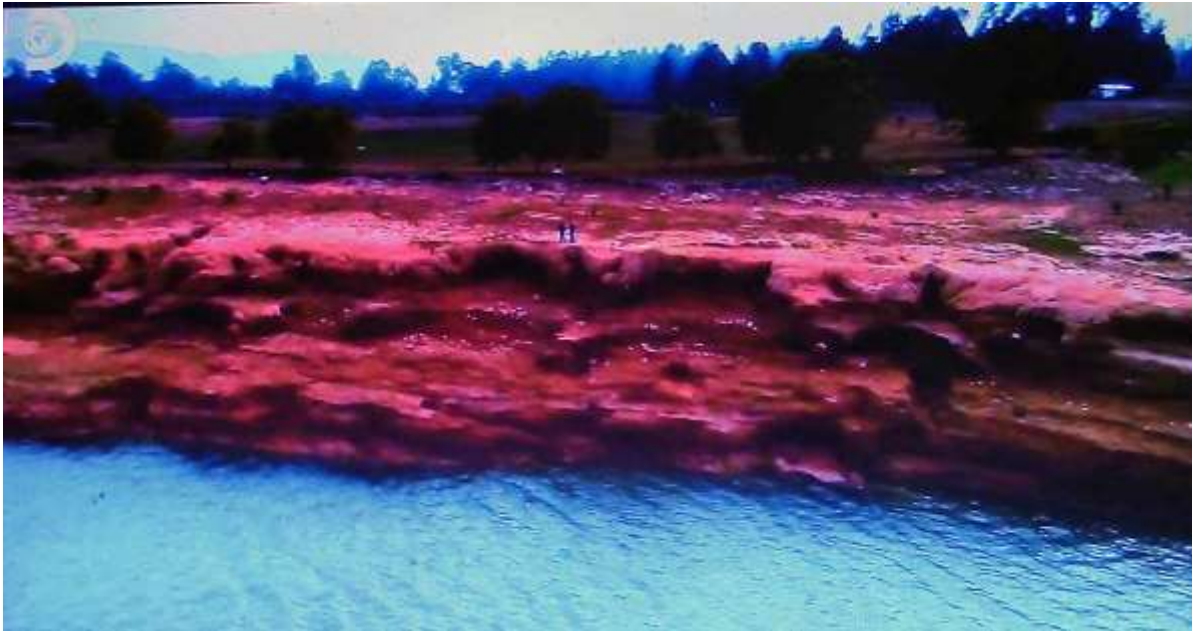
Föremålet fanns 200 meter åt det hållet, större än huset och format som en leksakssnurra. Det var på sommaren, så det var mycket folk i området. Minst 100 personer vaknade och såg något på grund av ljuset.” ”Arturo, vad tror du att det var?” ”Ett UFO, en rymdfarkost.” ”Ett UFO?” ”Ja, ett UFO. Ja, det skulle jag säga. Föremålet svävade över båten och flög i väg över sjön.

Det var helt tyst, inget vinddrag, bara komplett tystnad, lika stilla som i ett glas mjölk. När föremålet försvann, sjönk vattennivån.” ”Bara vattnet under båten eller hela sjön?” ”Som om vi hade öst ur vatten och hela sjön blev mindre.” ”Sjönk hela sjön?” Nästa morgon, såg Arturo att vattennivån i hamnen hade sjunkit 20 centimeter. ”20 centimeter, det är miljarder liter, en otrolig mängd vatten.” Enligt borgmästaren sjönk hela sjön 20 centimeter över natten.

Det hade försvunnit runt 9.5 miljarder liter vatten eller 4 000 olympiska simbassänger. Hundratals människor såg det och miljarder liter vatten försvann. Något som inte kan förklaras hände. Hydrologiloggar bekräftar att sjön sjönk 20 cm. Det är svårt att förstå att så mycket vatten försvann på en natt, miljarder liter. ”Det får mig att tro att det finns en naturlig förklaring, eller hur? Höga flöden från dammen, ett öppet bräddavlopp, en naturlig brottsjö? Vi vet inte. Jag kan inte förstå det. Vad missar vi? Vad är förklaringen? Vi vet inte tillräckligt om sjön. Nästa steg att undersöka marken. 20 cm vatten måste ta vägen någonstans. Det försvann inte bara.”

Colbunsjö i Chile som tappade miljarder liter vatten över en natt när UFO åkte i väg.

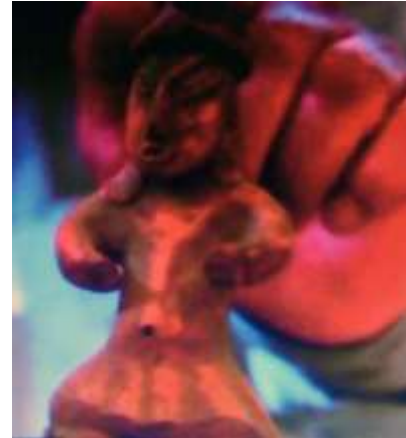
Teamet Nick och Sarah är några försvunna historiska föremål på spåret. De har tagits från ett område där det gjorts flera UFO-observationer. Lokalbefolkningen säger att UFO:n har kommit på besök i århundraden. Teamet ordnar en visning av föremål som hittats i området.

Tillbaka till **Rio Blanco, Mexiko**. Teamet **Nick, Sarah** och tolken Marcia träffar intendent Raffael Monteo. De guidas av honom i ett UFO-museum.

Raffael Monteo intendent

Intendent **Raffael Monteo**: "Det här är arkeologiska föremål från uråldriga civilisationer. Det är vad ni letar efter." "Vilka civilisationer är det?" "Olmeca, Totonaca och Maya." "Vilken är äldst? Hur lång tillbaka kan civilisationerna dateras?" "Det här är det äldsta från 1 200 år före Kristus, med en avlång skalle, avlånga ögon, fyra fingrar och tår." "Får jag röra den? Det ser ut som en krigare. Kan det vara en krigare?" "Kanske, men jag tror mer på den religiösa aspekten. Det kan vara det, men den är troligen religiös." "Vilken civilisation var det för 3 000 år sedan?" "Tlaltilco-kulturen 1 200 år före Kristus. Som ni ser av figurerna kan de vara mänskliga, men inte helt." "Vad är det här?" "Den är gjord jade och dragen är inte mänskliga. Skallen är avlång, stora valnötsformade ögon. De är utomjordingar." "Genom historien har vissa kulturer överdrivit mänskliga former." "Ja, men jag vill visa er den här pjäsen. Här är en varelse med valnötsformade ögon, små näsborrar och en liten mun. Här ser ni en människa. Ni ser att de har olika drag. Från en annan värld." "Helt otroligt." "Ytterligare ett föremål från Mayakulturen, en människa. Den tillhör samma kultur och epok." "Man ser de överdrivna formerna och att de skiljer sig åt." "En utomjordisk varelse." "Vad för slags ben är det?" "Människoben. Båda är från Mayakulturen, man ser hur olika de är, avlånga omänskliga drag. De är inte bara från Mayakulturen, de kommer från tre olika tidsepoker och föreställer samma sak. Alla föreställer utomjordingar."

Det äldsta från 1 200 år före Kristus, med en avlång skalle, avlånga ögon, fyra fingrar och tår.

Teamet Nick och Sarah och tolken Marcia lyssnar på intendent Raffael Monteo och ställer viktiga frågor.

Som ni ser kan figurerna vara mänskliga,
men inte helt

Gjord av jade och dragen är inte mänskliga. Skallen är avlång, stora valnötsformade ögon. De är utomjordingar.

Här är en varelse med valnötsformade ögon, små näsborrar och en liten mun, här ser ni en människa. Ni ser att de har olika drag, från en annan värld.

Ytterligare ett föremål från Mayakulturen. En människa. Den tillhör samma kultur och epok.

En utomjordisk varelse. ”Vad för slags ben är det?” ”Människoben. Båda är från Mayakulturen man ser hur olika de är. Avlånga, omänskliga drag. Det är inte bara från Mayakulturen, de kommer från tre olika tidsepoker och föreställer samma sak, alla föreställer utomjordingar.

Teamet resonerar: ”Alla fakta ledde oss till grottan. Nu får vi se föremål från civilisationer i samma område. De ser ut att vara utomjordingar. Att få se sådana avbildningar för tiden före Kristus, är stort. Vi har ett mönster som återupprepas genom historien.

Teamet **Paul** och **Kawa** återvänder till Colbunsjön i Chile och vill flyga runt området för att undersöka hela sjön. Teamet är i Anderna, och ska på en flygspaning. 20 april 2012 såg borgmästaren ett UFO som svävade över sjön och sög upp vatten, nio miljarder liter vatten försvann. En stor halvö ligger i mitten. Det är mycket vatten som försvann över en natt. Är det möjligt att flygplanet sög upp miljarder vatten? Finns det en naturlig förklaring?

Helikopterpilot Mateas

Helikopterpilot Mateas

Teamet **Paul** och **Kawa** återvänder till Colbunsjön i Chile igen och vill flyga runt området. För att undersöka hela sjön. Teamet är i Anderna, och ska på en flygspaning. 20 april 2012 såg borgmästaren ett UFO som svävade över sjön och sög upp vatten, nio miljarder liter vatten försvann. En stor halvö ligger i mitten. Det är mycket vatten som försvann över en natt. Är det möjligt att flygplanet sög upp miljarder vatten? Finns det en naturlig förklaring?

Teamet, **Paul**. ”Hur djupt är det, **Mateas**?” ”100 meter, kanske mer.” ”Verkligen?” ”Ja.” Tillsammans med piloten, Mateas, navigerar de runt sjön för att hitta bevis på varför sjön sjunkit.

Kawa: "Är det mycket flygtrafik här?" **Mateas:** "Inte så mycket." **K:** "Inga kommersiella flygningar eller militära operationer i området?" **M:** "Nej." **K:** "Strandlinjen ser intakt ut." **Paul:** "Jag ser inget på min sida." **K:** "Där är dammbyggnaden. Jag kan se bräddavloppet för turbinen." Före spaningen kontaktade teamet Colbuns hydroelektriska företag och fick bekräftat att varken flöden eller skador på bräddavloppet var orsaken till att vattnet sjönk. **P:** "Jag har inte sett något som kan släppa ut så mycket vatten." **K:** "Inte jag heller. Inga sprickor i strandlinjen eller skador på dammen." **P:** "Inget som förklarar vart allt vatten tog vägen. Vad har vi på höger sida? En flod som flyter in i sjön?" **M:** "Det är floden Maule." **K:** "Floden Maule. Var kommer den ifrån?" **M:** "Från bergen och från Del Maule-lagunen." **P:** "Finns det en sjö till?" **M:** "Högt upp i regionen." **P:** "Så floden försörjer Colbun?" **M:** "Ja."

På östra sidan av Colbunsjön upptäcker de en stor sjö som leder till en annan vattenmassa, Del Maule-lagunen.

Colbunsjön

floden Maule

floden Maule

Del Maule-lagunen

P: "Kan vi följa floden till lagunen?" **M:** "Självklart." **P:** "Då gör vi det." **K:** "Om Del Maule-lagunen försörjer Colbunsjön från en högre nivå är det möjligt att något hände vid källan som gjorde att vattnet sjönk längre ner. Vi måste kolla upp det." **P:** "Vi kommer högre och högre upp bland bergen."

Paul: "Vi kommer högre och högre upp bland bergen."

Teamet flyger 72 km till en höjd på 2 134 meter.

P: "Kolla där! Del Maule-lagunen!" **M:** "Också en stor sjö, kanske två gånger så stor som Colbunsjön." **K:** "Titta på det här stället!" **M:** "Helt ödelagt, som på Mars." **P:** "Flyter floden ner till Colbunsjön?" **M:** "Det här är huvudkällan." **P:** "Om det här är Colbunsjöns källa, kan det förklara vad vi letar efter." **K:** "Om nåt händer här, skulle det påverka Colbunsjöns vattennivå." **M:** "Vi borde prata med någon på marken." **P:** "Kan det här vara orsaken till att vattennivån sjönk den 20 april? Det kanske händer här, snarare än nere vid Colbunsjön? Vi måste hitta någon som är välbekant med sjön."

Del Maule-lagunen

Teamet Paul, Kawa och översättaren Thomas träffar Francisco Cardillo, en ranchägare som har arbetat i området i decennier.

Francisco Cardillo
ranchägare

Paul: "Vi undersöker området och sjön kanske kan ge oss några ledtrådar. Känner du till området och sjön?" **Francisco:** "Min familj har levt här sen början på 1900-talet." **Kawa:** "Hände något konstigt här den 20 april 2012?" **F:** "Ja, det gjorde det faktiskt." **Thomas:** "Det gjordes flera UFO-observationer." **P:** "Här också?" **F:** "Ja." **P:** "Kan du berätta mer?" **F:** "Jag såg konstiga flygplan i skyn, och ljusstrimmor." **T:** "30 personer, inklusive Francisco såg ett cirkelformat föremål, som svävade i skyn. Sen flög det i väg." **P:** "Såg du det personligen?" **F:** "Ja, personligen."

Jag tittade på några kondorer som flög ovanför mig och ovanför dem dök det cirkelformade föremålet upp." **P:** "Det är som ett system med två sjöar, eller hur?" **K:** "Vad vet du om vattnet i Del Maule-lagunen?" **F:** "Det händer konstiga saker." **K:** "Vad då?" **F:** "Jag har några filmer." **K:** "Dem vill jag se."

F: "När sjön är frusen, dyker de här upp från ingenstans, nästan perfekta cirklar." **P:** "Det är överallt." **F:** "Perfekta cirklar." **P:** "Ja, precis." **F:** "Ingen vet vad som händer." **P:** "Jag vet inte vad jag ska säga. Vi har rapporter om föremål med konstiga rökmoln, en borgmästare som såg ett UFO som sög upp vatten ur Colbunsjön, återkommande observationer och cirklar vid Del Maule-lagunen. Det är något konstigt på gång här. Vi behöver hitta svar."

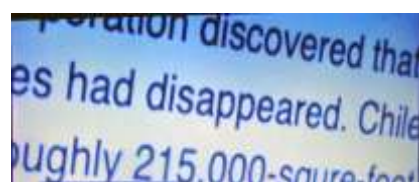
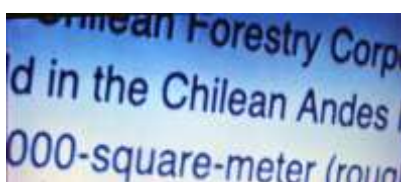
I huvudkontoret i San Pedro i Kalifornien befinner sig **Myke** och **Michael** och undersöker fynden från Rio Blancos-djungeln där teamet fann ristningar på samma plats som UFO-observationerna ägde rum.

"Vi vet inte om de är autentiska, men säg att några är det, inspirerade av UFO-observationer, lägg det till mängden observationer. Allt kretsar kring samma plats i Rio Blancos djungel. Det är ingen slump längre, utan bevis på något stort. Några av ristningarna kan vara äkta. Då får vi två möjligheter. Antigen är de fantasiverk, eller från något folk såg i Rio Blanco. Platsen är viktig. Jag vet inte hur. Vi får fortsätta att gräva."

Myke och **Michael** riktar in sig på det andra teamet i Colbunsjön, Chile, där borgmästaren rapporterade att vattennivån sjönk rejält, 3,7 miljarder liter vatten som försvann över en natt, det är omöjligt. Colbunsjön kanske inte alls är nyckeln till det hela, det kanske är själva källan, Del Maule-lagunen. Teamet upptäckte att Colbunsjön försörjs av en annan sjö högre upp i Andernas kam, Del Maule-lagunen.

Man kan se den på ett flygfoto. Vittnet som teamet tog dit berättar om aktivitet i området. På vintern ser de konstiga vinklar på isen. Vad händer med sjöarna? Man söker förklaringar. "Där har vi det, NASA-rapporter. Vad gör NASA där? En chilensk sjö försvinner."

In this image, the crater lies mostly in shadow, due to the low angle of the Sun during the Southern Hemisphere's winter. Despite the shadows, contour lines around the lake show where the ground level is lower than the surroundings. In this image, made from a combination of visible and infrared light detected by ASTER, red indicates vegetation, and patches of red peek through the snow cover. ASTER acquired the bottom image on April 4, 2007, when the lake was still in place. In this image—acquired in the Chilean autumn—both the lake and a nearby tributary appear full, shown in blue. Lush vegetation covers the landscape.

Lake is rare, it is not unheard of. One explanation that scientists in the region that measured 6.2 on the Richter scale: melting. Blocks of ice dam many glacial lakes, and melt them away. Sometimes a lake can drain in a rapid deluge.

In June 2007, scientists from Centro de Estudios Científicos concluded that the likely culprit for the lake's disappearance

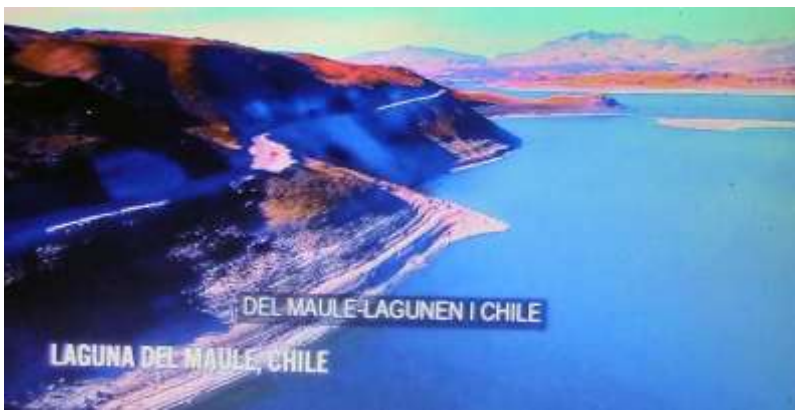
Patagonia Icefield in the Chilean Andes had disappeared. Scientists observed the 20,000-square-meter (roughly 215,000-square-foot) lake, which was located between the tongues of the Glaciar Témpanos and Glaciar Bernardo, in March. (*Glaciar* is Spanish for "glacier.") Two months later, nothing remained except a 30-meter- (100-foot-) deep crater and some stranded ice that had once floated on the water's surface.

The Advanced Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer (ASTER) instrument on NASA's Terra satellite captured the top image on June 23, 2007, showing a crater that the lake had occupied. In this image, the crater lies mostly in shadow, due to the low angle of the Sun during the Southern Hemisphere's winter. Despite the shadows, contour lines around the lake show where the ground level is lower than the surroundings. In this image, made from a combination of visible and infrared light detected by ASTER, red indicates vegetation, and patches of red peek through the snow cover. ASTER acquired the bottom image on April 4, 2007, when the lake was still in place. In this image—acquired in the Chilean autumn—both the lake and a nearby tributary appear full, shown in blue.

NATIONAL AERONAUTICS AND SPACE ADMINISTRATION

Chilean Lake Disappears

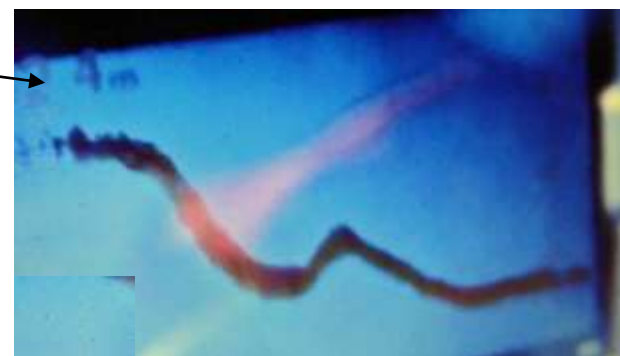

Paul och **Kawa** förbereder en undersökning av Del Maule-lagunen. "Ett undersökningsteam ansluter sig med båtar och värmekameror, vi letar efter allt som är ovanligt, gaser, klippformationer, rörelser i vattnet. Då stannar vi. Dykare, om vi ser något skickar vi ner er för att ta en titt. Perfekt, då kör vi!" Dykning på hög höjd kräver speciell utrustning och 36 timmars anpassning så två mästerdykare har anlitats, Pedro Niyada och Alejandro Sosa. Mycket kan gå fel, vi är på hög höjd. Det förändrar syreblandningen, utrustningen, en okänd botten, vi tar in experter. "Vi är klara, grabbar. Ni kan åka. Nu kör vi!"

Via ett rutsystem, undersöker de en tredjedel var av sjön. Sjön är enorm. **Paul**: "Ser du nåt?" **Kawa**: "Nej. Jag håller ett öga på skärmen. Vi sjunker gradvis."

K: "Teknologin hjälper oss att se det vi inte kan se. Skannrarna visar eventuella förändringar i topografin, allt som vi inte kan se själva. **P**: "Är vi på grunt vatten?" **K**: "Vi kom upp igen och är på elva meter nu." **P**: "Man kan se vegetationen på botten." **K**: "Skannern läser av värme från vegetationen." **P**: "Vad är vattentemperaturen?" **K**: "10,11 grader Celsius, 44 grader Fahrenheit." **P**: "Jag såg bulor också."

Värme från vegetationen

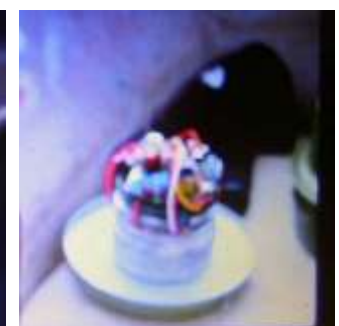
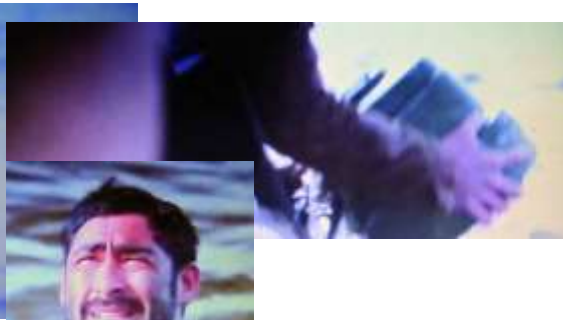
K: "Det händer en massa konstiga saker på samma ställe. Temperaturskillnaden är extrem. Var kommer bubblorna ifrån?" **P**: "Ankra ovanför dem." **K**: "Den här är klar." Dykarna gör sig redo att hitta orsaken till aktiviteten.

Det kommer upp bubblor

P till dykarna: "Berätta om allt ni ser, vi är redo att släppa i er." Dykarna når botten på ett djup strax över tio meter. Bubblorna kommer upp från sjöbotten, från under sjögräset. **Alex:** "Jag ser något här." **P:** "Vad har du hittat, Alex?" **A:** "Något slags instrument." **P:** "Kan du ta med det upp?" **A:** "Ja."

Oj, vad är det?" **A:** "Har du det?" **P:** "Ja, oj Herregud! Den är full med vatten. Var den begravd i bottenheten?" **A:** "Ja, bland sjögräset. Det kom bubblor från sanden också." **P:** "Har du sett nåt sånt förut?" **A:** "Nej, aldrig." **P:** "Det finns kretskort här, den är gjord av människor. Vi borde ta kort och göra mätningar så att vi vet vad vi har här. Det blir konstigare och konstigare. En stor sjö som förlorar vatten. Konstiga bubblor i sjön, och så okända föremål och teknologi. Jag skickar ner den med dykarna. Någon håller på med något här. Frågan är vad och varför."

Teamet **Paul Beban** och **Kawa Mawlayee** samt tolken Thomas är högt uppe i den chilenska Anderna för att undersöka Del Maule-lagunen. De hittar en underlig del av en utrustning på sjöbotten och anordnar ett möte med tjänstemannen Luis Torres. Luis har bevakat sjön i årtal. Han kanske har några svar.

Luis Torres
Tjänsteman

Luis har bevakat sjön i årtal. Han kanske har några svar. **Paul:** "Någon har gjort någonting med den här utrustningen. Våra dykare fann den här på sjöbotten, och vi tog foton på den. Vet du vad det är, vem som placerade den där och varför? Har du sett något sånt förut?" **Luis:** "Jag känner igen apparaten. Det är ett instrument som geologerna tar hit, forskare tog flera stycken, och placerade dem på olika platser. Ett vetenskapligt instrument. Det känner av rörelser under sjön." **P:** "Varför rör sig sjöbotten?" **L:** "Vulkaner är opålitliga, det finns ett vulkaniskt system där." **P:** "Så allt handlar om det?" **L:** "Ja." **P:** "Är vulkanen aktiv?" **L:** "Ja, den har genererat markrörelser och bubblor, olika saker som kommer upp ur vattnet! Väldig aktiv." **K:** "Vi tillbringade en dag på vulkanen." **P:** "Man får gåshud av det. Är det en del av ett varningssystem? Känner den av och varnar för stigande magma och liknande?" **L:** "Exakt. Magman finns bara 5 km under sjöns centrum. Den kan få ett utbrott i morgon, dagen efter, eller om 5 000 år." **P:** "Det låter farligt, inte ett ställe vi vill hänga på. Hela tiden vi var på sjön flöt vi ovanpå en aktiv vulkan som kan få utbrott när som helst. Men varför alla UFO-aktiviteter? Är det ovanligt med vulkanisk och seismisk aktivitet här?" **L:** "Området har många vulkaner. Det finns över 150 krateröppningar där lava och annat kan flöda ut." **P:** "150 i Chile eller 150 här?" **L:** "I området runt sjön. Enligt genomförda studier är sjöns

centrum också vulkanens centrum.” P: ”Alla UFO-rapporter vi spårat upp har lett oss till den här platsen. Vi har undersökt vattnet, men sjön omgärdas av 130 krateröppningar för vulkanisk aktivitet i hela regionen. Är det därför den här sjön är så viktig?”

Teamet Paul, Kawa och tolken Thomas hos tjänstemannen Luis Torres, Del Maule-lagunen, Chile.

Myke Cole och Michael Livingston i huvudkontoret i San Pedro, Kalifornien. utvärderar Del Maule-lagunen i Chile.

”Del Maule-lagunen i Chile. Här är en av de farligaste vulkanerna i regionen. Den är känd för att vara centrum för geometrisk aktivitet. Anderna är ett aktivt område, men det här är ovanligt och många UFO-observationer samlas här. Det får oss att undra om det finns ett större mönster eller en växelverkan mellan observationer och vulkaner.” De söker vidare. UFO-observationer kopplade till vulkaner i hela världen: Mexiko, Hawaii, El Salvador, Italien. Tre träffar från Mexiko och samma vulkan.

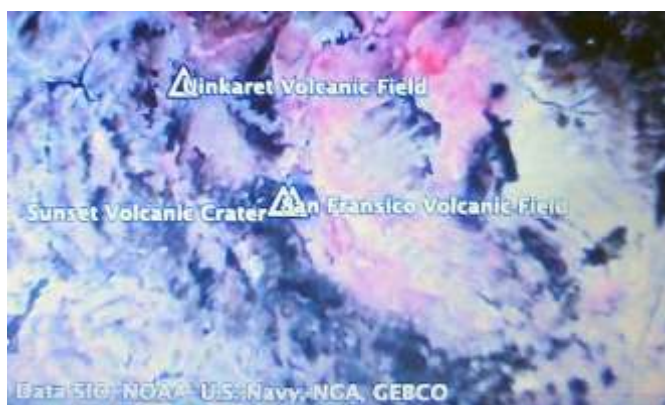
Pico de Orazaba

Pico de Orazaba och UFO i Rio Blanco. Djungeln med alla observationer ligger nära vulkanen Pico de Orizaba. Det finns många observationer nära vulkaner, de går flera sekel tillbaka i tiden. Det finns ett mönster, utan tvivel, men vilken är kopplingen till vulkaner? I både Chile och Mexiko har ovanligt många observationer gjorts nära aktiva vulkaner. Alla fakta pekar på ett samband med vulkaner. Många observationer vid vulkanerna är på låg höjd, de kommer närmare jorden.

Myke Cole och **Michael Livingston** i huvudkontoret i San Pedro, Kalifornien fortsätter samtalet om observationer nära vulkaner. ”Det finns många observationer nära vulkaner, de går flera sekel tillbaka i tiden. Det finns ett mönster utan tvivel, men vilken är kopplingen till vulkaner?” Cole och Livingston granskar de senaste fynden i utredningen om möjliga kontakter med utomjordingar. De söker på UFO:n, låg höjd och vulkaner, 25 år tillbaka i tiden, över hela världen. De använder mjukvara som CIA har tagit fram för att söka efter ett samband mellan vulkaner och oförklarliga fenomen på låg höjd. ”Se här, många träffar är i Phoenix, där finns inga vulkaner. Det finns tre platser, två vulkanfält och en vulkankrater inom 16 mil från stadskärnan.

Vi har haft fler ögonvittnen i några av våra fall. Alla är från den trettonde mars 1997 i Phoenix.

Observer	Location	State	Object Type	Duration	Description	Date
Discovery Channel	Phoenix	AZ	Other	30 minutes	I have just watched UFO over Phoenix on the discovery channel I have seen the program several times however this time while watching we	3/14
Discovery Channel	Phoenix	AZ	Other	30 minutes	This was real, and not flares!	3/15
Discovery Channel	Tucson	AZ	Light	10 minutes	We saw unidentified lights that didn't blink or make noise and moved very, very quickly.	10/28
Discovery Channel	Desertland	AZ	Circle	10 Minutes	Hovering Light Formation in Southwest Arizona in March 1997	3/24
Discovery Channel	Gilndale	AZ	Fireball	2 hours	Fireball on the top of mountain behind Luke Air Force Base, AZ	5/29
Discovery Channel	Casa Grande	AZ	Formation	8 seconds	Phoenix lights witnessed in Casa Grande, AZ	4/16
Discovery Channel	Phoenix	AZ	Rectangle	approx. 10 min.	03/15/1997, 21:15 Phoenix, Arizona 20 rectangular objects in "V" formation, performed circular spin, etc.	11/28
Discovery Channel	Phoenix (north of)	AZ	Cherron	30	Five V-shaped lights heading south on I-17 toward Phoenix	11/28
Discovery Channel	Phoenix	AZ	Formation	30 seconds	Saw 5 bright lights in triangle formation in the northeast heading southwest at an extremely fast speed.	3/7/97
Discovery Channel	Phoenix	AZ	Diamond	2 to 5	I witnessed the 'Phoenix Lights' the evening of March 13th 1997	4/16

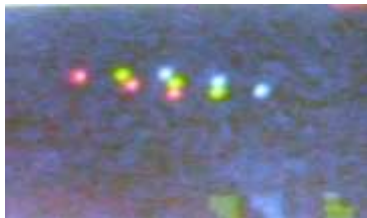
Fem ljuspunkter i en V-form. Enligt observationerna var ljusen bara 30 m över marken. De rörde sig inte på drygt 30 minuter, det är ett perfekt fall. Det är inte ens 20 år gammalt och det finns tusentals ögonvittnen. Vi kan prata med en del av dem.

USA. Phoenix, Arizona, 13 mars 1997. Dr. Lynne Kite var en av de få som filmade de mystiska ljusen på himlen den trettonde mars 1997.

Teamet **Dick** och **Sara** får åka dit. Vi får se vad de kan ta reda på. De träffar läkaren Lynne Kitei.

Dr. Lynne Kitei
Phoenix, Arizona,

Dr. Lynne Kitei
Phoenix, Arizona,

Nu har vi ett konkret bevis för att förstå vad som har hänt. **Sarah:** "Har ni varit läkare, dr. Lynne?" "Ja, jag är läkare i invärtesmedicin. Jag visste inget om UFO:n eller oförklarade fenomen innan jag och min man såg något nära hemmet, observationen med flest ögonvittnen i historien. Jag var faktiskt en av de få som fångade det på film när vi såg fenomenet i luften. Jag ska visa det för er." **S:** "Var stod ni och filmade det?" **Lynne:** "På balkongen. När jag först såg det var det sex ljuspunkter i V-form. När jag tog fram kameran var det bara tre kvar. Det var stora ljusklot, allt annat bleknade, men inte de. Varje klot hade ett eget ljus." **Dick:** "Tror ni att det var ett enda föremål, eller var det olika föremål?" **L:** "När jag tittade på dem verkade de sitta fast vid något, men jag kunde inte se vad det var." **D:** "Hur många såg dem?" **L:** "Det var säkert över 10 000 personer." **D:** "Oj då!" **L:** "Och det kom fler observationer." **S:** "Hur många?" **L:** "Sex stycken." I Phoenix-området. På samma dag: **1997, 1998, 2001, 2002 och 2003**, det har bara fortsatt. Det är bara en av många observationer i Phoenix." **S:** "Varför återkommer de till samma trakt, till samma plats i Phoenix?" **D:** "Hur lång tid tog det innan staten sa något om det folk såg?" **L:** "Varken militären eller staten sa något. Jag ringde för att se vad militären visste. Jag pratade med höga befäl. De hade ingen aning om vad det var. Men en månad senare ringde de från Air National Guard. De hade skickat upp lysraketer i staden, militära anordningar." **D:** "De som jag har använt rör sig ostadigt och fladdrar. Man bränner fosfor och annat." **L:** "Det pågår ofta övningar. Jag har sett lysraketer och känner igen dem. Det var inte lysraketer."

D: "Förklaringen håller inte. När jag tittar på videon ser det inte ut som lysraketer. Det är något annat, men vad är det? Jag måste prata med någon som styr i trakten.

Teamet Nick och Sarah åker till en förort där de skall träffa en person med insyn som har arbetat för kommunen. Statens bevis betyder mycket. De träffar kommunalrådet och viceborgmästaren Frances Barwood.

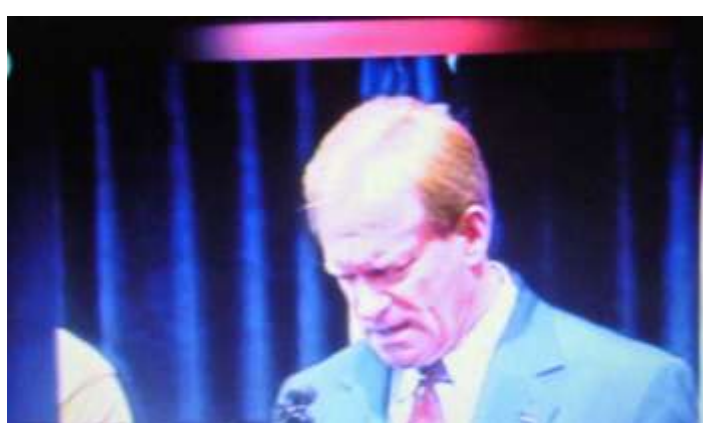

Frances Barwood
kommunalråd och vice borgmästare
Phoenix, Arizona,

Sarah: "Jag vill höra mer. Vad var det som hände i Phoenix? Jag vill höra vad ni anser om ljusen som sågs på 1990-talet."

Frances: "Jag hade ett möte den kvällen, en reporter hejdade mig. Hon frågade om jag kände till det som flög. Jag hade inte hört något om det. Borgmästaren hade sagt att det inte var UFO:n, det var allt han ville säga. Det var lustigt att något flög över Phoenix, de kunde ha träffat ledningarna. På tisdagsmötet frågade jag om föremålet som hade flugit över Phoenix och alla tittade på mig. En biträdande kommunchef sa att det var fel att nämna det. Borgmästaren ville inte ha något prat." **Dick:** "Jaså?" **F:** "Sen hände något intressant. Det ringde en man som hade filmat det. Två veckor senare ringde han mig och sa: "Vad tyckte du?" Jag hade aldrig fått videon. Han sa att han hade gett den till mina assistenter, två män. Jag hade inga män på mitt kontor. Han sa att de hade bett om videofilmen. Hur visste de att han hade ringt mig? Vi kontaktade en privatdetektiv som sa: "Din telefon är avlyssnad. Det är alltid staten". Han var livrädd. **D:** "Om det Frances säger stämmer döljer de något. Varför skulle staten eller någon göra det?" **F:** "Allt med det var så underligt. Vil ni se guvernörens presskonferens? Tre månader efter ljusen höll Arizonas guvernör en presskonferens."

Tre månader efter ljuset höll Arizonas guvernör en presskonferens

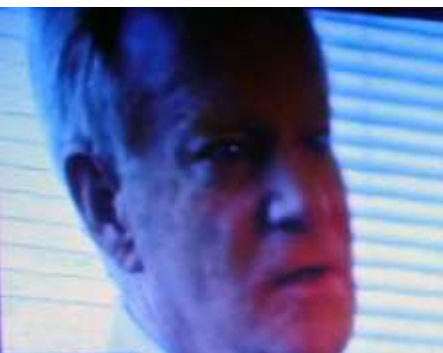
Vi har ett genombrott. De har gripit en misstänkt.

Vi har ett genombrott. Nu skulle det vara slutspekulerat och saken skulle utredas. De har gripit en misstänkt. Ni tar det på alldeles för stort allvar. **F:** "Man ordnade det så att folk skulle skratta åt saken. De som ville ta reda på vad det var skulle framstå som galna." **D:** "Det var intressant." **F:** "Borgmästaren ville inte prata om det. Guvernören skämtade om det. Och han är inte så skojfrisk. Jag skrev ett brev till senator McCain, men fick inget svar. Det enda jag kan tro är att det var någon ovanför dem som sa att de inte fick prata om det. Vad är alla så rädda för?"

På sitt kontor i San Pedro, Kalifornien, analyserar **Myke Cole** och **Michael Livingston** mötet mellan Dick, Sarah och Frances Barwood.

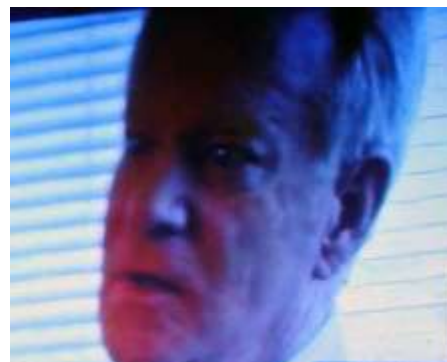
"Barwood tror att hon blev tystad. Telefonen avlyssnades och fakta tystas ner. Är Barwood paranoid eller är hon en konspiration på spåren? Vill någon sopa igen spåren? Vilka spår och vem?" "Ja, men hon pekar ut Fife Symington, guvernören. Vad vet vi om Fife Symington?" "Han studerade vid Harvard och blev senare kapten i flygvapnet. Han var där i fem år och blev sen guvernör. Han har goda meriter. Här är en intervju med honom tio år efteråt:

Fife Symington

Arizonas guvernör

Reporter: "Den trettonde mars 1997, ljuset över Phoenix. Vad såg du?" **Symington:** "Jag såg en stor farkost över Squaw Peak, helt utan motstycke. **R:** "Var du i flygvapnet?" **S:** "Jag var pilot." **R:** "Tillhörde den staten? Var det något sänt?" **S:** "Nej, det var något annat. Tekniskt var det mycket avancerat. Det var ett oidentifierat flygande föremål."

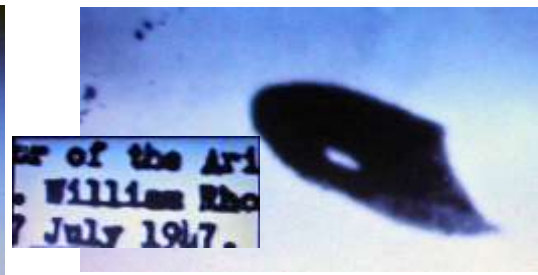
"Det är inte alls vad han sa på presskonferensen, en helomvändning. Guvernören säger att det inte är något. Men när han drar sig tillbaka säger han att det var något utomjordiskt, han såg det personligen." "Blev Symington beordrad att säga det han sa? Vem står över guvernören i Arizona?" "Det måste vara regeringen." "Förekommer verkligen såna konspirationer?" "Regeringen förnekar saker och för folk bakom ljuset, det hör man i underrättelsebranschen, desinformation är en del. Att bevara hemligheter en annan." "Det kan ha kommit från regeringen." "De är definitivt möjligt att staten dolde något 1997. Det otroliga är att folk har sett samma ljus i Phoenix upprepade gånger. Observationerna gjordes på samma plats"

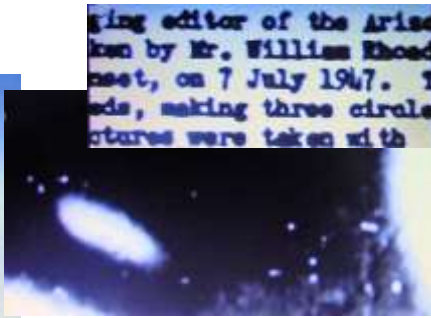
MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR OF THE ARMY AIR FORCE

On 8 July 1947, the Agent observed a number of unidentified objects, (Balloons) and (1) from the meeting office of the Roswell newspaper. The photographs were taken by Mr. William Rhodes, 4333 S. 31st St., Phoenix, Arizona, at 10:00 a.m. on 7 July 1947. The subject objects were of unusual shape, making three circles in the vicinity of Mr. Rhodes' home. The photographs were taken with a lens hood, size 42C. The photograph (shown) is the same as the subject passed to Special Agent of Mr. Rhodes, and (shown) is the subject towards Mr. Rhodes. The height of the object was estimated at 1000 feet.

ADDITIONAL INFO: The photographs 1 and 2, photographs of unidentified objects, enlarged approximately 20 times. In further reports were received by USA office of objects seen by military personnel.

Vi gör en samordnad sökning på Phoenix - UFO-observationer och dokument. Vi skall titta på det som är 85% relevant. Juli 1947, det är flygvapnets dokument: "Kort taget av William Rhodes på ett oidentifierat föremål." Det flög med otrolig hastighet i tre cirklar nära Mr. Rhodes hem. Agenten fick bilderna av tidningens redaktör, fullständiga fakta fanns hos underrättelsechefen på högkvarteret, där fotografierna hamnade. Flygvapnet tog dem på tillräckligt stort allvar för att lägga beslag på dem. Rhodes tog fotona och gick med dem till tidningen. Ett foto trycktes.

Detta är fotot. Det märkligaste är det vita i mitten. Är det något som reflekteras? Är det ett hål? Titta på datumet när kortet togs, den 7 juli 1947. Vi har sett det förut. Det är samma datum som Roswell. **I början av 1947, i Roswell i New Mexico, hittades metallbitar i öknen.**

TOP SECRET / MAJIC EYES ONLY

TOP SECRET

REF ID: A66666

COPIES OF ONE

On 24 June, 1947, a civilian pilot flying over the Colorado Mountains in the State of Washington observed nine flying saucer-shaped aircraft traveling in formation at a high rate of speed. Although this was not the first known sighting of such objects, it was the first to gain widespread attention in the public media. Hundreds of reports of sightings of similar objects followed. Many of these came from highly credible military and civilian sources. These reports resulted in independent efforts by several different elements of the military to ascertain the nature and purpose of these objects in the interests of national defense. A number of witnesses were interviewed and there were several unsuccessful attempts to utilize aircraft in efforts to pursue reported planes in flight. Public reaction bordered on near hysteria at times.

TOP SECRET

COPIES OF ONE

On 24 June, 1947, a civilian pilot flying over the Colorado Mountains in the State of Washington observed nine flying saucer-shaped aircraft traveling in formation at a high rate of speed. Although this was not the first known sighting of such objects, it was the first to gain widespread attention in the public media. Hundreds of reports of sightings of similar objects followed. Many of these came from highly credible military and civilian sources. These reports resulted in independent efforts by several different elements of the military to ascertain the nature and purpose of these objects in the interests of national defense. A number of witnesses were interviewed and there were several unsuccessful attempts to utilize aircraft in efforts to pursue reported planes in flight. Public reaction bordered on near hysteria at times.

Office Memorandum • UNITED STATES GOVERNMENT

TO : DIRECTOR, FBI

FROM : GUY HOTTEL, SAC, WASHINGTON

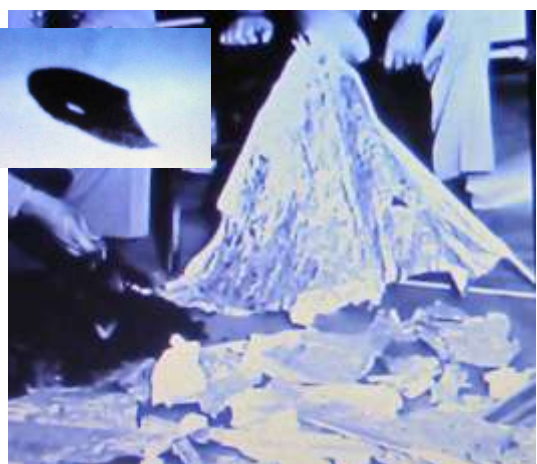
DATE: March 22, 1950

SUBJECT: FLYING SAUCERS INFORMATION CONCERNING

Flying Saucers in 1947

The following information was furnished to SA [Name]

An investigator for the Air Force stated that three so-called flying saucers had been recovered in New Mexico. They were described as being circular in shape with raised centers, approximately 50 feet in diameter. Each one was occupied by three bodies

Den 8 juli 1947 meddelar armén att ett flygande tefat hittats. Den blir världens mest omtalade UFO-incident. Samma dag som William Rhodes bild trycks, går militären ut med Roswell-händelsen. Tänk om det fanns ännu en händelse, kanske ännu viktigare? 80-mill bort, en som alla missade? Om flygvapnet med flit spred desinformation är det möjligt att staten dölde något redan 1947.

Kan händelsen 1947 förklara Phoenix betydelse? Om William Rhodes lever måste vi prata med honom.

Gilbert, Arizona. Teamet **Nick** och **Sarah** träffar en vän till Rhodes. Tänk att han pratar med oss! Tyvärr är Rhodes död. Men teamet hittade **Bill Morris** som ska berätta vad han vet om händelsen. Teamet hoppas att få veta något som är relevant för utredningen.

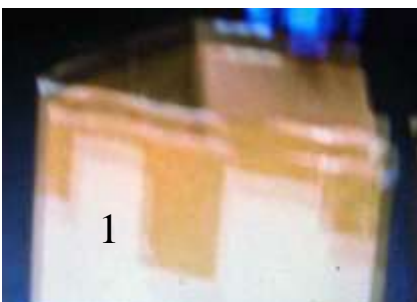
Bill Morris
Gilbert, Arizona

Teamet, **Sarah**: "Vad betydde William för dig?" **Morris**: "Jag hade ingen pappa, så han var som en pappa för mig. Jag hjälpte hans fru att ta hand om honom sen. Jag saknar honom." **S**: "Var han som en i familjen?" **M**: "Ja." **Nick**: "Vi är ledsna att han är död. Vi kom till Phoenix för att utreda ljuset där, men Rhodes verkar ha gjort en av de tidigaste observationerna." **M**: "Han var den smartaste person jag träffat, han gillade vetenskap och hade många patent. Han byggde teleskop. En del finns kvar i observationerna här. Han kom på ett belysningsystem där man utnyttjade reflekterat solljus. Han föddes för tidigt, annars skulle han ha hamnat i Silicon Valley." **S**: "Det var en logisk man som älskade vetenskap och ville veta mer om världen, en otrolig person som William Rhodes betyder mycket." **N**: "Berättade William vad han såg 1947?" **M**: "Inte detaljerna, bara i stora drag. Han var på väg från huset till laboratoriet när han såg konturer på himlen." **N**: "Var det fler än en?" **M**: "Det var två, de såg ut som bumeranger." **S**: "Bumeranger?" **N**: "Var det fler som såg det?" **M**: "Inte vad jag vet, men jag skall förklara läget. Gatan ligger nu mitt i Phoenix men då låg den mitt ute i ingenstans. Det fanns inga hus där. Det är inte konstigt att ingen såg det. Han tog några bilder på det." **S**: "Sa han vad han trodde vad det var?"

M: "Ett oidentifierat föremål, han ville inte spekulera mer, han såg objekten." **N**: "Kontaktade han tidningen eller tidningen honom?" **M**: "Jag vet inte. Tidningen fick nys om det. Strax kom FBI och förhörde alla. Bill var begåvad och det retade honom att de lade orden i munnen på folk om den galna grannen, att hans fru försörjde honom." **S**: "Menar du att staten försökte svartmåla William?" **M**: "Ja, med flit". **N**: "FBI förstörde hans rykte." **S**: "Vad var det han såg? Var är fotografierna?" **M**: "Staten tog dem." **S**: "Tror du att staten hade något att dölja?" **M**: "Ja, jag tror han såg något han inte borde ha sett, så de svartmålade honom." **N**: "Jag vill se fotografierna." **M**: "När Bill dog sparade jag en del papper. Labbet var intressant. Jag sparade det jag kunde. Vill ni titta?" **S**: "Ja, gärna."

Bill har Williams saker, det han kunde spara från laboratoriet. Han blev tystad, men han kan ha lämnat kvar något. Bara det är ledtrådar till vad han hävdade att han såg 1947. Då kan vi ta reda på vad som hände.

William Rhodes saker i två kartonger. Nick och Sarah får se dem. Han såg ett UFO nära Phoenix 1947. Här står det Rhodes, han såg något på himlen. Tidningen fick korten men FBI lade beslag på fotografierna och negativerna. Hoppas att kartongerna innehåller ledtrådar till vad han såg. Science fiction-tidningar, början på rymdåldern. Ett patent från 1953 för elgeneratorer. Tänk att ena dagen rita en oscillerande såg och den andra dagen en generator. Han var uppfinnare med många patent. Han ansökte om 26 olika patent.

William Rhodes var teknisk, logisk och smart. "Titta där! Titta! Super 8-film.
"Mysteriet över Phoenix".

"Flygande föremål över norra Phoenix". Det här är kortet som de beslagtog. Här
störtade ett ufo 1947.

Vem är det?

Vem är det? Graves. Selman Graves säger att han såg en luftfarkost som landade på kullen i bakgrunden. Det är ett videoband.
Graves, oktober 1947. Här står koordinaterna också. Latitud och longitud. Det finns en tv här. Det skulle vara roligt att se det.

Vem är det? Graves. Selman Graves säger att han såg en luftfarkost som landade på kullen i bakgrunden. – Det är ett
videoband. Graves, oktober 1947. Här står koordinaterna också. Latitud och longitud. – Det finns en tv här. Det skulle vara
roligt att se det.

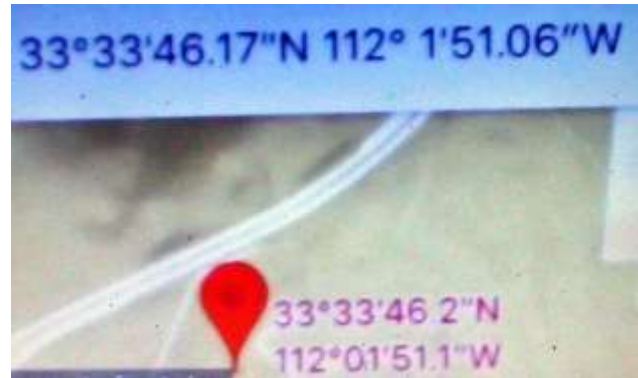
Selman Graves 1947

Selman Graves: "Eftersom det vi såg var ovanligt kommer jag ihåg det. Vi hade ingen aning om vad vi såg. Vi kom dit vid halv elva på morgonen. Föremålet var stort, runt 11 meter. Vi åkte därifrån först klockan halv elva på kvällen. Det var några män där som höll kvar oss och frågade ut oss" **Nick:** "Var det ett ufo som hade störtat?" **Sarah:** "Står Rhodes bakom kameran?" **N:** "Jag vet inte. Beskriv grävmaskinerna som ni stötte på sen." **SG:** "Det var statens maskin. En trevlig kille körde den. Han grävde i marken fram och tillbaka. Jag frågade hur länge han hade jobbat där. I fem år, sa han. När jag var där förut hade jag inte sett det. Han skrattade och sa att det stämde." **N:** "När bandet rullar förstår jag att han beskriver att han tror att det var ett UFO." **SG:** "Vi utredde en annan observation, men han såg ett föremål. Sen såg han en grävmaskin på exakt samma plats. Tack för att du tog dig tid."

N: "Han pratar om en plats. På videon har vi faktiskt koordinater, rent logiskt borde de syfta på platsen. Mannen på videobandet tror att det var ett UFO. William Rhodes utredde UFO:n. Han hade ett kall." **S:** "Kan du spara dem?" **N:** Koordinaterna på videon, är det där UFO:t störtade?"

Fick han dem från mannen på videon? Det är precis utanför staden. Jag vet inte vad som finns där, men vi borde åka dit."

Teamet Nick och Sarah åker till platsen. De gamla koordinaterna kan vara ett bostadsområde eller en grushög. 13 km utanför staden ligger det ett öppet område i öknen. Det är hit koordinaterna leder.

Varför skulle koordinaterna leda oss ut i öknen? **S:** Vi ser inget som har med utredningen att göra. Det var ju 1947, det var över 50 år sen. Vi borde inte bli förvånade över att vi inte ser något. Vad gör ett stängsel här?" **N:** "Det är ett statligt stängsel. Vi ser efter vad som finns här." **S:** "Varför är det ett stängsel här?" **N:** "För att hålla folk borta. Titta där!" Se bilderna nedan.

. Vad i helvete är det?

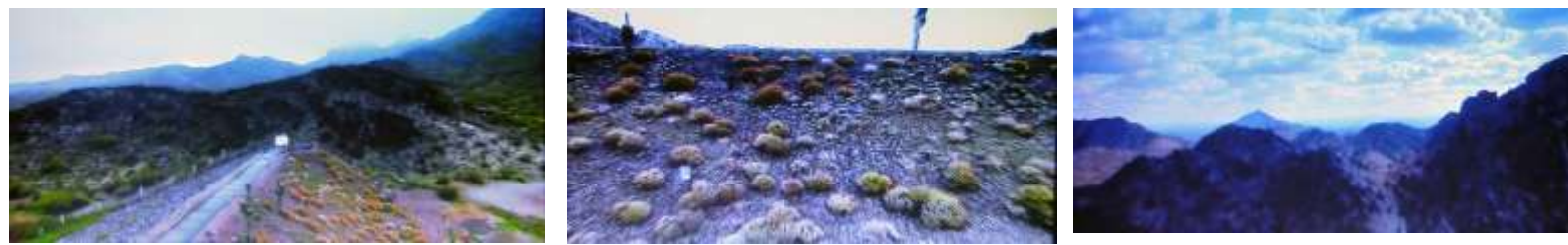
Avlopp 60 m bort

Det ser ut som vatten från det hållet. En damm

. Om vi är misstänksamma kan vi tänka att de döljer något.

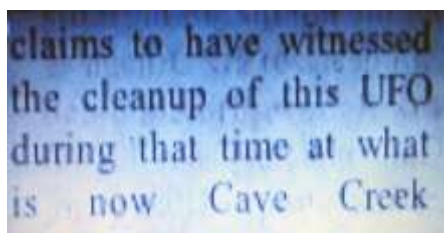
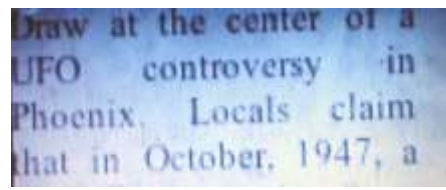
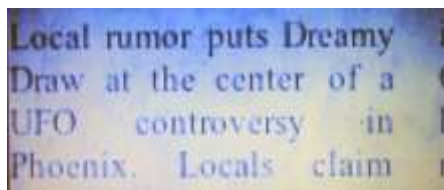
Teamet. Nick och Sara. **N:** "Titta där!" (Se bilderna ovan) "Vad i helvete är det? Det finns något här. Jag vet inte riktigt vad det är. Vi använder liknande saker till vapendepåerna." **S:** "En betongkonstruktion har en dörr. Det finns taggtråd ovanpå och en antenn. Betongkonstruktionen är tom. Men ingen obehörig får gå in i den." Nick ser fler konstruktioner. **N:** Det ser ut som vatten från det hållet. Det är helt klart en damm. Koordinaterna ledde hit. Jag hade inte väntat mig att hitta en damm. Om vi är misstänksamma kan vi tänka att de döljer något. Varför leder allt hit? Finns det nåt gömt här? Varför är platsen viktig?"

. Varför är vi här?

Myke Cole och **Michael Livingston** i huvudkontoret i San Pedro, Kalifornien granskar Nick och Saras otroliga fynd.

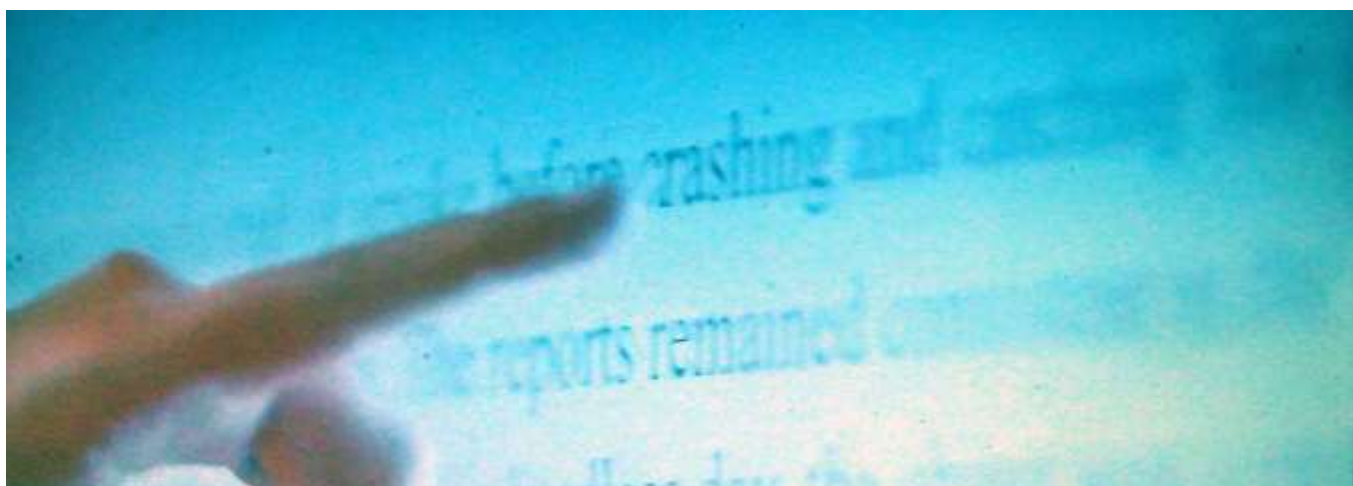
Dreamy Draw Dam. Varför är vi här? Dream Draw, UFO, Phoenix, mitt i en UFO-kontrovers. Phoenix-bon Selman Graves hävdar att han såg ett UFO där, det måste vara Graves på videon. De sopade igen spåren i det som nu är Cave Creek Landfill. Hur nära ligger det Dreamy Draw? Där är det. Enligt artikeln flög det där och störtade. Här tog Rhodes bilden. Här är Cave Creek Landfill. Är inte det underligt? Kan det röra sig om ett händelseförlopp? William Rhodes tar kort på ett föremål och ett föremål landar i Cave Creek. Flygvapnet röjer upp. Flera år senare dyker två statliga byggnader upp över platserna, så nu kan man undersöka dem. I Phoenix fanns övertygande bevis, en kontaktplats i Arizonaöknen. Den ligger under två statliga konstruktioner. Det kan vara ett bevis på ett utomjordiskt UFO i Arizonaöknen. Vi kommer inte åt det. Vi behöver hitta ett UFO som inte har gömts undan, bevis på andra störtade UFO:n och vrak.

489 träffar över hela världen.

I Salta, Argentina har vi det två första: "Störtade UFO förbryllar lokalbefolkningen". Flera vittnen såg ett föremål störta i Argentina den sjuttonde augusti 1995. "Metalliskt, blankt och slätt. Det lämnade ett rökspår efter sig och störtade. Det sågs på 300 km håll. Det är långt bort."

Var ligger Salta? I Argentina. Nära Chile.

Argentina, Salta, 17 augusti 1995. Journalisten Martha Posay.
Många ögonvittnen såg något som störtade i bergen

Teamet **Paul** och **Kawa** träffar journalisten **Martha Posay** som skrev om det.

Martha Posay

Journalist

Argentina, Salta, 17 augusti 1995.

Paul: "Vad trevligt att ses! Hur började det för dig?"

Martha: "De bad mig att åka dit och titta, att åka till Salta där ett UFO hade observerats. Jag pratade med ögonvittnen. När alla sa samma sak grävde jag mer i det. Jag blev intresserad och ville veta mer. Folk sa att de såg något i luften som exploderade och föll. Det kom ett räddningsteam, de blev inte insläppta." **P:** "Av vilka?" **M:** "De pratade engelska och var klädda i kostymer, **Vetenskapspoliser.**

Alla sa att vägarna var stängda, man kom inte förbi." **P:** "Hur kom du till platsen?" **M:** "Folk i Salta sa till mig att det var omöjligt att få tillträde. Jag träffade en räddningsgrupp som skulle rädda folk. Jag bestämde mig att för att följa med för att inte bli upptäckt. Vi hade macheter. Vi fick ta en omväg." **P:** "Vad såg du där?" **M:** "Bränt gräs och smälta klippor. Det var mycket underligt. Jag frågade folk som bodde där vad de hade sett. De hade sett föremål i en flexibel metall. Diametern var stor, Föremålen kördes bort i lastbilar." **P:** "Nån körde i väg med dem." **M:** "Ja. När vi hade fotona hade vi all information vi behövde och flög därifrån. Kvällen artikeln publicerades blev till en hemsk natt för mig. Klockan två på natten ringde flygvapnet på dörren. De begärde att få fotografierna och anteckningarna. Jag sa att de var på kontoret. Dagen därpå tog de dem på kontoret och skrämde oss, vi var rädda." **Kawa:** "Vad var förklaringen till allmänheten?" **M:** "De sa att det var en meteorit. Men varför fanns det ingen krater? Var är meteoriten? Jag frågade om jag kunde åka tillbaka, de sa att jag skulle glömma det. När man undersöker ett brott eller ett krig vet man hur man skall undvika kulan, Men när fallet är så mystiskt och hemlighetsfullt - då måste man passa sig. **K:** "Eftersom de dök upp och konfiskerade bevisen och tystade henne, var det nog ingen meteor. De försöker dölja något. Det var hon som såg smällen och inte sa nåt av rädsla. Det blev ingen nyhet." **P:** "Vi måste ta kontakt med vittnet så snart vi kan. Det kan vara ett genombrott. Vi kan se om det var en meteorit."

M: "Det här är Robertos nummer." **P:** "OK."

Teamet Paul, Kawa och tolken hos journalisten Martha Posay.

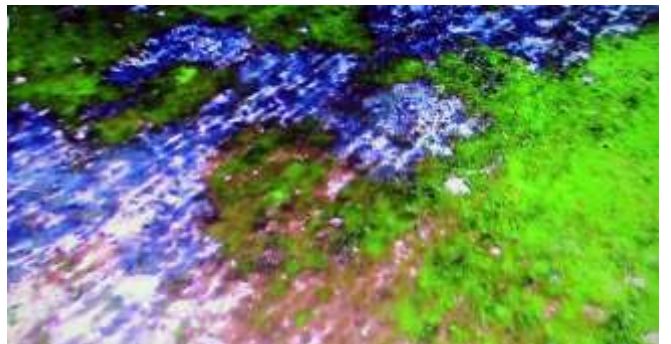
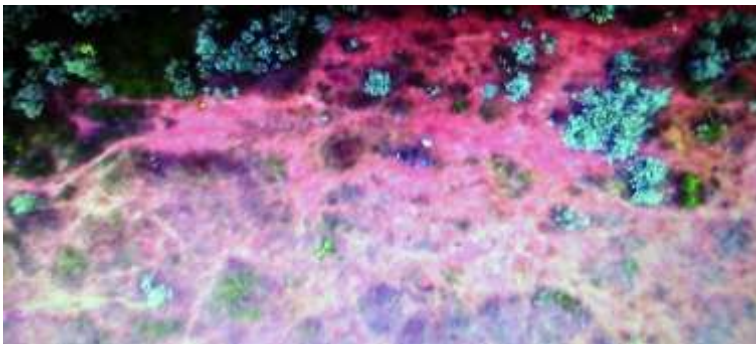

Teamet **Paul**, **Kawa** och tolken **Dario Amari** och en geolog från universitetet, **Jorge Marcuze** är i bergen i Salta. De utreder ett UFO som skall ha störtat den 17 augusti 1995. Det är en helt otrolig historia. Många säger att de såg ett UFO störta i bergen, men staten meddelande att det var en meteorit. Vad var det som hände? Hoppas att vi får veta det. En fråga till Jorge Marcuze: "Kan du avgöra om det var en meteorit eller något annat?" "Ja, en meteorit lämnar vissa mineralspår samt andra fysiska spår." Teamet träffar Roberto Venias som har hittat olycksplatsen.

Roberto Venias
Huvudvittne, områdesspecialist
Salta, Argentina
1995

Paul: "Hej, trevligt att träffas. Tack för att du kom hit. Vad gjorde du den dagen? Var var du?" **Roberto:** "Jag var uppe i bergen med en vän den 17 augusti. Klockan nio såg vi en stor blix. I explosionen lossnade en bit och ramlade ner på den här sidan. Jag var nyfiken och letade efter den." **P:** "Fantastiskt, kan du visa oss dit?" **R:** "Inga problem." **Kawa:** "Jag ser till att ingen kommer att skada." **R:** "Det finns många ormar." **K:** "Giftiga?" **R:** "Ja."
Roberto leder dem 8 km bort genom vegetationen till olyckplatsen. **R:** "Vi är snart framme." **P:** "Är det här det störtade?" **R:** "Ja. Just det."

R: "Det se svart ut, det har varit dött länge." **P:** "Titta på kanten, vi är i en krater. Vi var i regnskogen och plötsligt är det en glänta. Vad är det för ställe? Det borde vara regnskog här."

R: "Första gången jag kom hit var allt bränt." **P:** "Var marken bränd? Hur såg det ut?" **R:** "När jag kom hit låg träden på marken. De borde ha växt upp nya träd, men det har det inte." **K:** "När du kom hit och såg det, hur kändes det?"
R: "Jag blev förbluffad. Jag kunde inte tro mina ögon, jag hade inte sett något liknande." **P:** "Har det bedrivits jordbruk här? Är det möjligt att de kan ha avverkat träden?" **R:** "Nej, ingen gör det här, det är en oländig trakt." **K:** "Då borde det finnas en stig eller en väg." **P:** "Här borde det växa regnskog, va?" **R:** "Ja, precis som runt omkring." **K:** "Inget annat förklarar varför det inte växer något." **P:** "Vi kan avgöra om det var en meteorit om vi hittar vissa mineraler efter den. Mineralerna brukar inte finnas här i bergen. Det ser ut som om någon ha röjt här. Det är inte logiskt. Det är bara märkligt."

Teamet i Salta, där störtade ett UFO i bergen 1995. Argentina.

Teamet i Salta, Sökning efter metaller.

Jordprover tas

Jorge: "Det är så mjukt material, det verkar inte ha varit en meteorit."

Regeringen påstår att föremålet som Roberto såg var en meteorit, inte ett UFO. Teamet är i Salta för att granska platsen där ett UFO störtade. **P:** "Det ser ut som om platsen har skövplats. Det är något som inte stämmer". Teamet upptäcker en enorm öppen plats som är 300 meter lång och 150 meter bred, lika stor som tio fotbollsplaner. Innan kraschen fanns här tät lövskog. Geologen Jorge Marcuze är med och ska granska platsen.

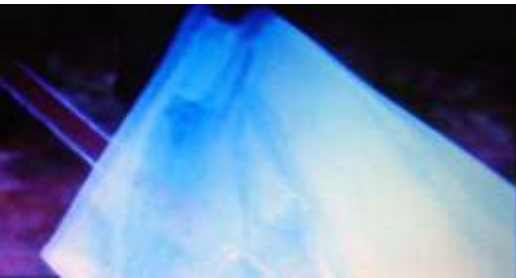
P: "Jorge, vad är ditt första intryck?" **Jorge:** "Jag ser inga bevis ovan mark som tyder på en meteorit." **K:** "Vilket är det effektivaste sättet att granska området?" **J:** "Vi kan se om det finns stora mängder metall med en metalldetektor. Paul, du får ta metalldetektorn och Kawa, följ med så lär han dig hur man tar jordprover. Meteoriter består till stor del av järn. Så om någon form av meteorit slog ner här så finns här ovanligt mycket järn. Det kommer att finnas bitar över hela fältet. Då kör vi." **K:** "Ska jag ner på ett visst djup eller bara så djupt jag kan?" **J:** "Ju djupare du kommer, desto bättre analys får vi av jorden."

Förutom att söka med metalldetektorn samlar de in prover var 15:e meter för att se om det finns avvikelser som kan avgöra vad som kraschade här. **K:** ”Är det något som är konstigt?” **J:** ”Det är så mjukt material, så det verkar inte ha varit en meteorit.” **P:** ”Regeringen sa att det var en meteorit, men vår geolog har grävt i flera timmar och säger att det inte alls ser ut som ett meteoritnedslag. Vi får vänta på testresultaten, men jag tror att något oförklarligt har hänt här.”

Jorge: ”Det är så mjukt material, det verkar inte ha varit en meteorit.”

Jordprover

Jorge Marcuze

Teamets nästa steg är att besöka polisstationen. Om platsen var säkrad på något sätt, så känner de till det. Medan de väntar på resultatet från jordproverna åker Paul och Kawa till polisen i Salta. Enligt vittnen stängde polisen av platsen. De ska prata med polisen i Salta för att få reda mer på detaljer om vad som hände på berget. Teamet träffar Jorge Acosta, stationsbefäl.

Jorge Acosta,
Stationsbefäl, Salta

Paul: ”Vi undersöker något som hände den 17 augusti 1995, ett okänt föremål kraschade i bergen i närheten. Vi hoppas ni kan ge oss en händelserapport eller annan information.” **Acosta:** ”Jag ska se vad jag kan hitta. Nej, jag har ingen information om den händelsen.” **P:** ”Inget från den dagen? Inget alls?” **A:** ”Nej, inte om det fallet.” **Kawa:** ”Finns det nån som kanske vet mer om den dagen?” **A:** ”Ni kan få tala med min chef, polischefen här på stationen.”

P: ”Det var en enorm krasch, tusentals människor såg den. Det är ovanligt att polisen inte har någon information i sina arkiv.”

Polischefen i Salta, Adolpho Torres, träffar teamet Paul och Kawa.

Teamet i samtal med Jorge Acosta, stationsbefäl, Salta

Adolpho Torres,
Polischefen i Salta

Kawa: "Vi hoppades att ni hade en rapport om den enorma kraschen." **Torres:** "Jag har hört talas om händelsen, men det var inte ett av våra fall. Det var inte vi som utredde. Polisen här har inget dokumenterat." **Paul:** "Ni vet alltså att något hände den dagen och att många myndigheter var inblandade. Men ni har ingen dokumentation, och ni tycker också att det är konstigt. Jag försöker bara förstå. Det är konstigt att lokalpolisen inte har någon rapport om den här enorma händelsen." **T:** "Här har vi i alla fall inte den informationen. Det är konstigt." **P:** "De måste ha kollat om det fanns några skadade." **T:** "Det borde finnas en rapport om det, men inte här. Jag var inte i tjänst då, det var för 23 år sen. Det enda vi vet är vad folk och grannar har sagt." **P:** "Deltog inte lokalpolisen i säkerhetsarbetet eller utredningen?" **T:** "Officiellt deltog inte polisen i utredningen." **P:** "Okej. Oj. Vem då? Vem bestämde?" **K:** "Kan vi prata med någon annan som kanske vet mer om den dagen? Någon nämnde att det finns en person som såg explosionen på nära håll, ni kanske kan kolla upp det."

Teamet åker till utkanten av Salta för att träffa Tony Galvano, vittnet som polischefen tipsade om. Tony har varit pilot i 35 år och har god förståelse för chilenskt luftrum.

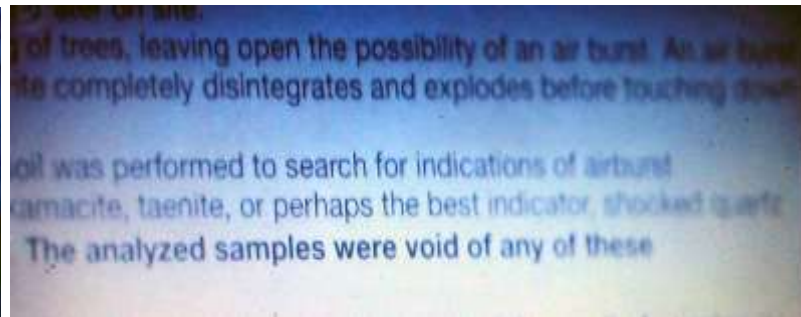
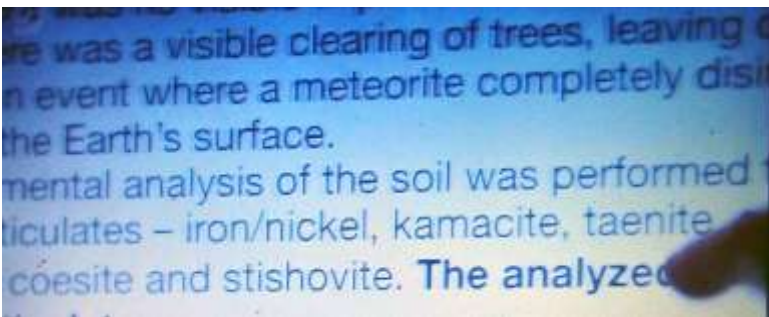
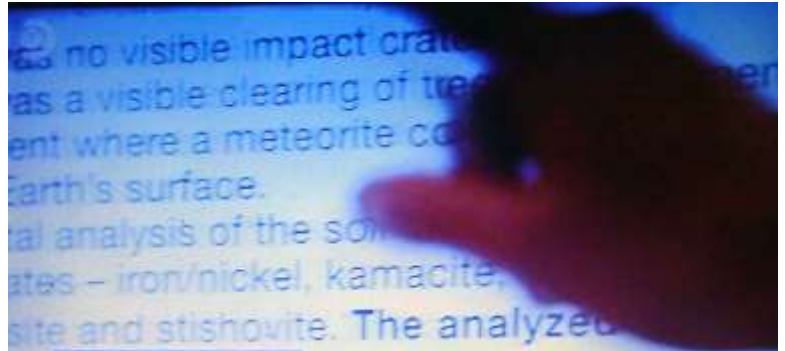
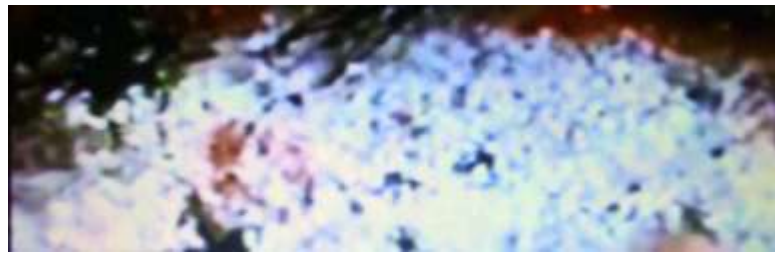
Tony Galvano
Pilot i 35 år

Kawa: "Tony, var befann du dig när UFOt kraschade 1995?" **Tony:** "Runt kvart i fyra på eftermiddagen den dagen satt jag hemma, så hörde jag en explosion." **Paul:** "Kände du av nedslaget? Skakade marken?" **T:** "Precis som en jordbävning. Det skakade som en chockvåg. Städer som ligger 150 kilometer härifrån kände det lika starkt som vi gjorde här." **P:** "150 kilometer?" **T:** "Ja, 150 kilometer." **P:** "Det är mer än 90 engelska mil, husen skakade så långt bort. Det kan vara seismisk aktivitet. Vi har sett det i Virginia, Mexiko och Chile. Och nu i Argentina. Det är ännu en koppling mellan alla de här UFO-observationerna. Vad gjorde du då?" **T:** "Jag åkte direkt till hangarerna för att ta mitt flygplan. Jag försökte flyga till platsen där explosionen hade ägt rum."

Jag flög över och lade märke till en vit fläck på marken. Avtrycket, som var cirka 500 meter brett och 2 kilometer långt bestod av vitt puder. Allt hade brunnit upp och träd hade fällts åt sidan, det var en stark lukt av svavel.” **P:** ”Var du orolig för att det var giftigt? Eller farligt?” **T:** ”Ja.” **P:** ”Jag undrar över det vita ämnet, resterna som blev kvar. Var det resultatet av en explosion? Var det farkosten som slogs i spillor? Det väcker många frågor.” **K:** ”Tony, hur stort var avtrycket?” **T:** ”Avtrycket var ungefär 2 kilometer långt och själva nedslagsplatsen var ungefär 500 meter bred.” **K:** ”Oj. Enormt!” **P:** ”Fanns det nåt vrak? Såg du delar?” **T:** ”Nej. Vi återvände till stan runt klockan sju, halv åtta och då var stan full av journalister, det var mycket aktivitet. Två timmar efter händelsen hade vägarna stängts av och man fick inte närma sig området.” **P:** ”Tony, stängdes hela området av inom två timmar efter kraschen? Såg du vilka som stängde av vägarna, hur de såg ut?” **T:** ”Det var främlingar som var civilklädda och svartklädda, främlingar som kom dit i svarta stadsjeepar. En del av dem talade lite spanska, men det var utlänningar. Och de stängde av alla vägar till området!” **K:** ”Verkligen?” **P:** ”Främmande män i svart som inte är argentinare? Det gör mig nyfiken. Någon ville inte att folk skulle få reda på det. Någon vill mörka det här. Vem? Vad försökte de dölja?”

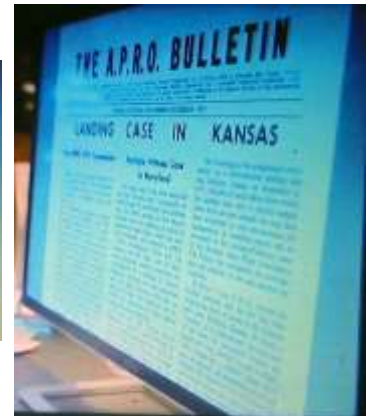

På kontoret igen. Vi har fått en uppdatering från Argentina; ”Regeringen informerade intresserade invånare om att föremålet var en meteorit. Vi genomförde en analys på platsen om teorin om en meteorit stämde. Vi har fått bifogat resultat”. CIA-veteranen **Myke Cole** och konfliktanalytikern **dr Livingston** studerar jordproverna från nedslagsplatsen i Salta. ”Grundanalys av jorden genomfördes för att se om något tyder på ett meteoritnedslag: järn, nickel, kamacit, taenit, eller den bästa indikatorn, kvarts. De analyserade proverna saknade alla dessa ämnespartiklar. Med andra ord är slutsatsen att det inte var en meteorit”.

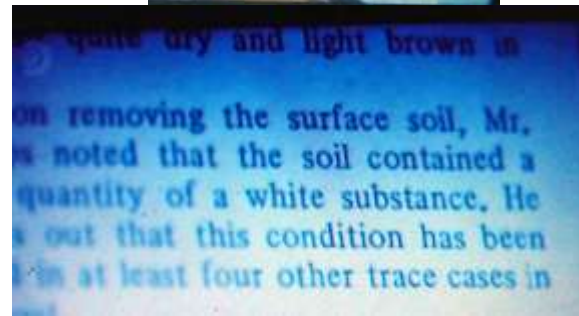
Regeringen ljuger, det var ingen meteorit som kraschade i Salta, vilket innebär att regeringen försökte dölja något. Det var något de inte ville att allmänheten skulle veta. Det handlar om något större. Teamet träffade också ett vittne, piloten Tony Galvano som flög över platsen den gången. Nedslagsplatsen försattes i karantän av en utländsk organisation och tillträde begränsades inom 48 timmar. De sa att de talade engelska. Har jag fattat rätt? Galvano säger att en utländsk organisation, inte Argentina.... spärrade av området? De gav ingen information. Sen sa Argentinas regering att det var en meteorit. Men enligt den vetenskapliga analysen var det inte det, det var alltså inte vad regeringen påstod. Vad var det då som kraschade? Vilka var de svartklädda männen som var inblandade? Det finns en sanning, och det är vår plikt att avslöja den.

Myke och **Michael** fortsätter att resonera om Salta-händelsen från Argentina. Ännu en möjlig UFO-krasch som har suddats ut. Regeringen har ingripit. Jag tror att vi har börjat nysta upp något oförklarligt, verkligen oförklarligt, som har nått jordens yta. Vi får inte tag i några fysiska bevis, eftersom bevisen mörklades och försvann. Vi får testa en annan taktik. Vi behöver något liknande som inte ha städats undan. Vi gör en sökning på "UFO, vitt pudor" över hela världen. 107 resultat från hela världen. A.P.R.O-bulletinen. A.P.R.O: Aerial Phenomena Research Organization.

The A.P.R.O. Bulletin. A.P.R.O, Aerial Phenomena Research Organization. "Information från tre vittnen till en landning nära Delphos, Kansas, den 2 november 1971". Med hjälp av analysprogrammet hittar de en artikel om ett ufo i Kansas som regeringen inte verkar ha utrett. Klockan sju på kvällen vallar sextonårige Ronald Johnson en flock får. Han hör ett muller och ser ett ljus föremål. Det stod på marken när han såg det. Johnson upptäckte ett självlysande område format som en ring. När han grävde i marken såg han att jorden innehöll ett vitt ämne, precis som det vi såg i Salta. Han tog kort på marken. Vi behöver mer data. Vi har vittnen i Delphos, en liten stad. Platsen kanske fortfarande är orörd.

USA, Delphos, Kansas, den 2 november 1971, Ronald Johnson.

Teamet **Nick Karnaze**, underrättelsesoldat, och **Sarah Cruddas**, astrofysiker och rymdjournalist åker till Delphos, Kansas i jakt på Ronald Johnson, vittne till en möjlig UFO-landning i området.

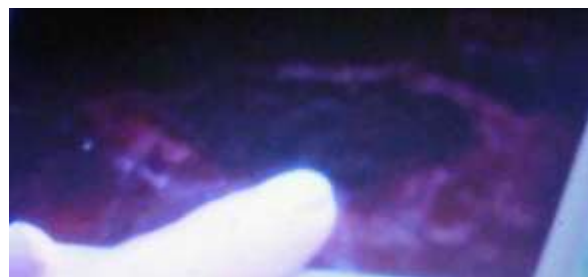

Ronald Johnson
Vittne
1947, Delphos, Kansas
UFO-landning

Ron Johnson har tackat nej till alla tidigare Tv-intervjuer. **Teamet:** "Vi skulle vilja höra din berättelse." **Ron:** "Jag kan berätta för er. Det var längesen. Jag var femton år gammal. Jag kom hem och gick ut för att mata fåren. Precis när jag skulle gå in hörde jag ett mullrande läte. Jag tittade ditåt och såg något lysa som en svetsmaskin, som solen. Och det svävade knappt en meter ovanför marken." **Nick:** "Var det ett föremål eller ett ljus?" **R:** "Ett ljus. Det var format som en svamp. Det var 2,5 meter brett och 3 meter högt." **Sarah:** "Hur långt ifrån stod du?" **R:** "Jag stod på tio meters avstånd." **S:** "Oj, så nära." **R:** "Jag sprang och berättade för mina föräldrar och vi såg det flyga i väg. Efter ett par minuter var det helt borta. Precis som en stjärna. Jag sa åt dem att komma och kolla var det landade. De gick ut och tittade. Och det glänste. Mamma rörde vid marken, och hennes fingrar domnade av. Hon sa: "Vänta. Jag hämtar kameran så tar vi ett kort på ringen".

Ron visar originalfotografierna på ringen som de tog precis efter händelsen och ett till foto fyra år senare, från 1971 och 1975. Avtrycket fanns kvar i flera år. Marken sög inte åt sig någon fukt och inget växte där på flera år. Ron sa att ringen fanns kvar i flera år och hade egendomliga egenskaper. Den stötte ifrån sig vatten, inget växte. **Nick:** "Jord förändras inte bara så där, något måste ha orsakat det. I det här fallet kan det ha varit ett UFO som förändrade jorden.

Ron visar Nick och Sarah platsen där det hände, numera en kohage.

Ringen 1971

Ringen 1975

Här var det

Ron: "Ringen är kvar här under, jag la en halvmeter jord ovanpå." **Sarah:** "När täckte du över med jord?" **R:** "För ungefär tjugo år sen." **Sarah:** "Varför?" **R:** "För folk bröt sig in genom staketet och satte sig i ringen." **Nick:** "Då var det bäst att täcka den?" **Don:** "Ja." **S:** "Det känns som om händelsen har påverkat ditt liv." **R:** "Det har den." **S:** "Vi skulle vilja ta hit experter och hjälpa dig ta reda på vad som hände. För att ta reda på det måste vi gräva ner till ringen. Är det okej om vi gör en utgrävning?" **R:** "Ja." **S:** "Nu har vi verktygen och tekniken. Om vi går vetenskapligt till väga kan vi få fram intressanta resultat. Jag vill få det här uppkälat. Är jorden unik, är den ovanlig, finns det bevis kvar efter ringen? Vi vet inte än. Vi måste kalla på förstärkning som kan gräva i jorden och skaffa prover. Jag tänker inte åka tomhänt härifrån."

Teamet Rick och Sarah hemma hos Ron Johnson i Delphos, Kansas. De tar emot forskare från Kansas State Universitets jordvetenskapsinstitution som leds av dr Deanne Presley.

dr Deanne Presley och hennes team fick höra att ett UFO har landat här 1971 och lämnat efter sig en ring med konstig, vit jord. Sarah och Deanne i samtal med varandra: **Sarah:** "Kan jorden ha kontaminerats eftersom den täcktes över för tjugo år sen?" **Deanne:** "Om den nya jorden har trängt undan något från den gamla? Kanske. Först vill jag märka ut platsen med flaggor. Sen kan vi ta hit flakbilen och ta vårt första prov. Ron, kan du visa vägen så ställer vi upp flaggor?"

Med Rons hjälp märker Nick och Sarah ut platsen där Delphos ring ligger begravd.

Deanne: "Vi använder den här flakbilen. Det här är en hydraulisk borrar. Vi börjar här borta. Jag använder en jordprovstagare som kan hämta sediment från 60 cm djup utan att avsevärt kontaminera jordprovet."

Deanne: "Här är det vanlig jord, vi har inte hittat något vitt ämne. Jag tror att vi måste byta position."

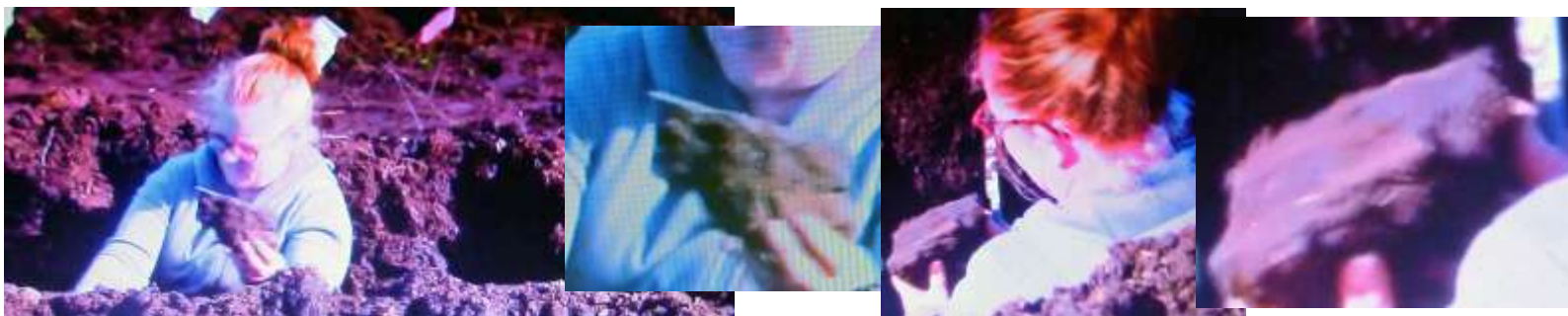

Jag ser ingen skillnad från den förra." Då de inte hittar ringen med jordprovtagaren tar de in en grävmaskin på sex ton för att nå fram.

Deanne: "Man ser den nya jorden och ett vitt märke här." De fortsätter leta. Teamet tar flera prover men vid solnedgången har de ännu inte hittat vad de söker, en besvikelse. "Vi är förvånade att vi inte hittade nåt som tydde på en landing. Det här är det konstigaste av allt."

Deanne: "Det här är det konstigaste av allt." **Nick:** "Var hittade du den?" **D:** "Här. Det kan vara en bevarad del av den gamla markytan." **Sarah:** "Oj! Varför är den så ovanlig?" **D:** "De här är så lena." **S:** "Det kan ha orsakats av något som har landat." **D:** "Kanske. Och här är något konstigt, inga rötter har trängt igenom, jag ser knappt några porer." **S:** "Intressant, för Ron sa att inget växte där cirkeln var." **N:** "Alla de här ligger där vi tror att ringen fanns. Har du sett något sånt förut?" **D:** "Nej, det tror jag inte. Det är något helt unikt. Det ska bli spännande att se om vi hittar något avvikande i labbet. Just nu kan jag inte förklara det."

Nick och Sarah åker till **Kansas State University** med proven de tog från Ron Johnsons mark. "Vi hoppas kunna se om det finns något avvikande som kan reda ut vad det var som landade där 1971."

Gunga Hadarajy
Miljöforskare
Kansas State University

Jordproverna

Jay Weeks
Miljöforskare
Kansas State University

Miljöforskarna **Gunga Hadarajy** och **Jay Weeks** ska utföra flera tester på jordproverna. **JW:** "Här ska jag mäta pH-värdet."

Vi sänker elektroden och börjar med ett pH-test. Vanlig jord i Kansas ligger på 5,5 - 7. Det här är en vanlig pH-elektrod. Vi sänker elektroden i lösningen ovanför jorden. Det verkar ligga på 9,1 - 9,2. 9,2 är faktiskt ganska högt". **Sarah:** "Bli det svårare för saker att växa i ett högt pH-värde?" **JW:** "Ja, absolut. Vi har ett förhöjt pH-värde." **Nick:** "Vad är nästa steg?" **JW:** "Det här verktyget har röntgenfluorescens. Vi brukar bland annat använda det för att fastställa blykoncentration i parker. Vi kollar om jorden är kontaminerad. XRF använder röntgenstrålar för att driva ut elektronen runt atomkärnan. Då strålar den extra energin ut som ett ljuspaket vars intensitet vi kan mäta. Den står i samband med antalet atomer och avsöndrar strålning, så vi står bakom den, men det är inga problem. De analyserade inte jorden på 70-talet. Det här är de första testerna som görs. Testen kan få fram nya resultat. Det är mer kalcium från provet från ytan." **N:** "Vad kan orsaka en förhöjd nivå av kalcium?" **JW:** "Det finns boskap. Gödsel har höga nivåer av kalcium." **S:** "Det är alltså inget som sticker ut?" **JW:** "Inget." **S:** "Vi måste ha flera rester för att få en helhetsbild av hur det ligger till." **GH:** "Det finns ett snabbtest med några droppar vatten. Sen kollar man om det blir bubblor eller om vattnet sjunker."

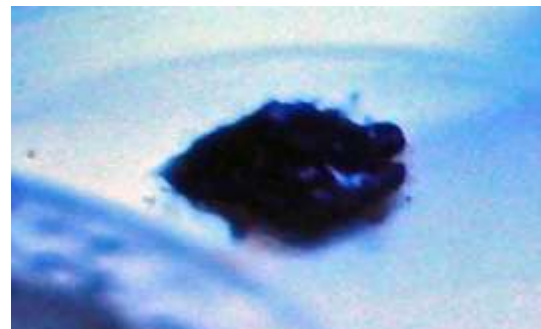
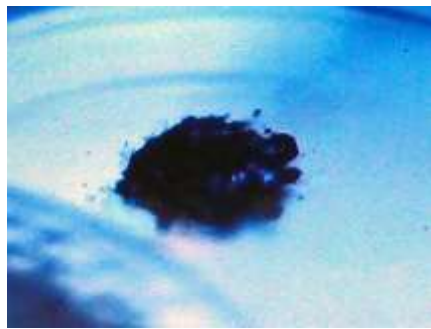

pH-värde 9,12.

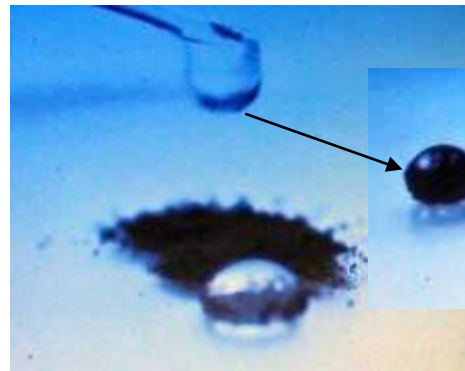
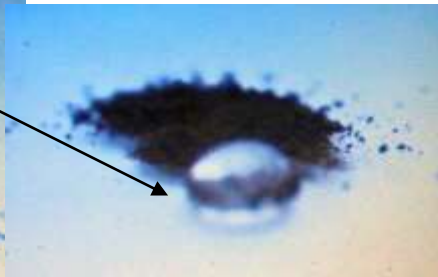
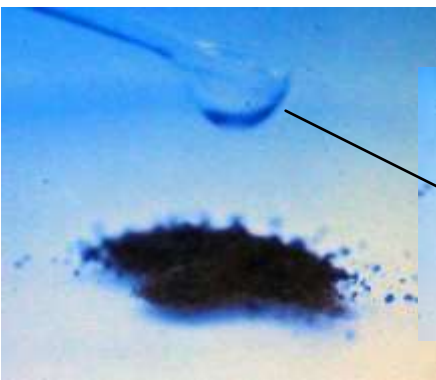

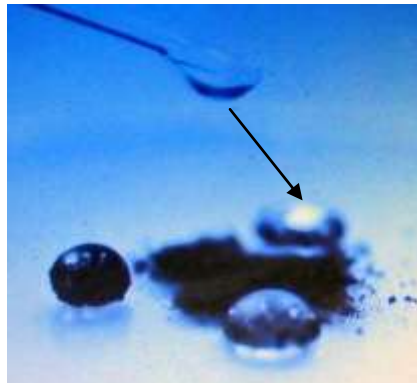
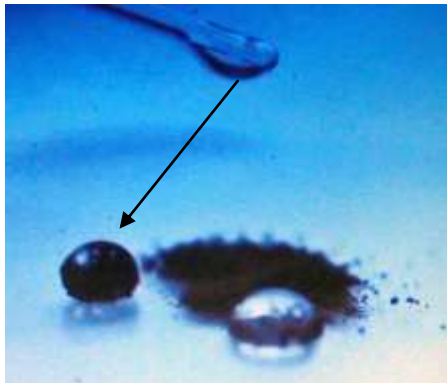
Teamet utför nu ett saltlösningstest för att se om jorden har kommit i kontakt med extremvärden. Ju mindre saltlösning jorden absorberar desto mer extrem värme har provet kommit i kontakt med. **Sarah:** ””A-provet är alltså kontrollprovet.” **JW:** ”Ja, så vi kan jämföra eventuella skillnader.” Först testar de ett kontrollprov som de tog 15 meter utanför ringen.

Kontrollprovet absorberade vatten, det stämmer. Första testet bekräftar att jorden utanför ringen absorberar vatten. Nu ska de testa provet som togs inuti ringen där UFOt uppgavs ha landat.

Nu ska de testa provet som togs inuti ringen där UFOt uppgavs ha landat. **Sarah:** ”Kan vi testa igen? Oj, vad konstigt!”

S: ”Kan vi testa igen?” **N:** ”Det väntade jag mig inte.” **S:** ”Inte jag heller.” **JW:** ”Inte jag heller.” **GH:** ”Inte jag heller. Provet absorberade inte vattnet. Nu har vi fysiska bevis som stödjer Ron Johnsons berättelse. Ron påstår att den inte sög åt sig vatten, och han är ingen kemist. Det är det starkaste beviset på att något ovanligt har påverkat platsen där det hände. Det är otroligt.”

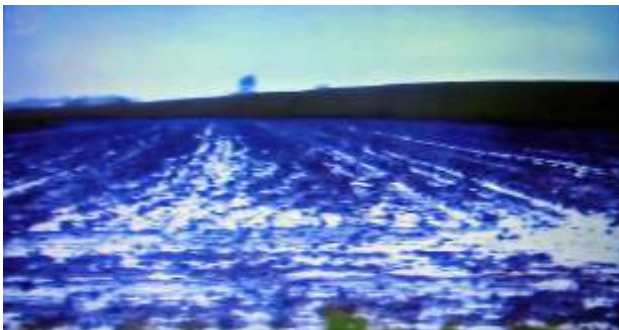
På kontoret i San Pedro analyserar **Myke** och **Michael** resultatet från Kansas State University. ”Den här jorden togs från ringen. Titta! Den stöter ifrån sig vatten. Titta!” ”Ja, det fäster vid hinnan, makalöst! Jag har aldrig sett jord bete sig så.” Forskarna från Kansas State University har nu fått fram vetenskapliga bevis på att jorden från ringen skiljer sig från jorden runt omkring och det stämmer överens med det Ron Johnson sa. Tänk på hans redogörelse. Det var 3 meter högt. Avtrycket fanns kvar i flera år. Marken sög inte åt sig fukt och inget växte där på flera år. Det som började som en tokig historia om ett UFO som landade på ett fält har fått vetenskapliga bevis, det är stort. Det betyder att hela berättelsen kanske är sann. Kan ett UFO ha landat och med en teknik som vi inte förstår bränt eller förändrat jorden så att den inte kan suga åt sig vatten? Är det ett avtryck från ett utomjordiskt föremål vi ser? Och i så fall, varför i Delphos, mitt ute i ingenstans i Kansas? Det verkar vara en unik händelse. Men tänk om det inte är det? Vi kollar området och ser vad vi hittar.”

Med hjälp av sitt länkanalysprogram söker de efter udda flygfenomen inom en radie av åtta mil från Delphos de senaste hundra åren i hopp om att ta reda på varför ett UFO kanske landade i det området. ”Kolla här, 36 resultat! Och titta här, observationerna skedde här!” ”Ser du var det är någonstans? Sex observationer inom åtta kvadratkilometer.”

USA: Carneiro, Kansas. Utomjordisk kontakt med jorden.

Det är ovanligt. Carneiro är en pytteliten stad. Säkert lika liten som Delphos. Vad pågår i Carneiro, Kansas? Vi skickar koordinaterna till **Nick** och **Sarah** så får de kolla upp det.

Det är ungefär fem minuter kvar nu. De följer ett tips i utredningen om en möjlig utomjordisk kontakt med jorden. De är på till ett UFO-tätt område i Carneiro. De har en misstänkt landningsplats framför dem, där många sett UFO:n i området. Frågan är: Vad finns här som drar hit dem.?

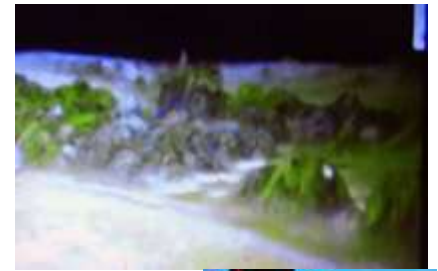
”Här börjar det 5 km långa området. Iakttagelserna har varit där borta. Det ser ut som åkermark, men det är ett stort område. Vi tar ut drönaren, kartlägger och ser vad vi arbetar med.” De undersöker området för att hitta avvikelser som lockar hit föremålen.

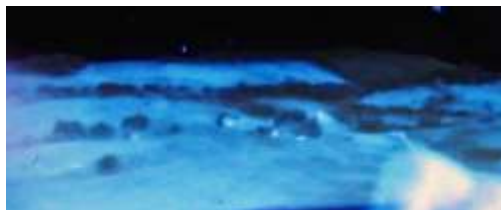
”Vi ställer bara in sökområdet. Bildupptagning startad, nu kör vi.” Med högteknologi flyger drönaren med precision över området.

Efter åtta runder över området slutför drönaren sin undersökning. ”Vi tar fram materialet.

Vi börjar i hörnet och tar oss igenom. Här kan man se en stig.

Det är ett fält, ett plöjt fält. Det ser ut som en blandning. Åkermark, betesmark och träd än så länge. – Vad är det här?

Nej, vad är det? Det är intressant. Det ser ut som en betongring, som en landningsplatta. Det är inget på den.

Det är en rund betongplatta. Jag ser inget annat omkring. Det finns inte ens en väg i närheten. Vad kan det vara? Det där är så ovanligt. Det är mitt i ingenstans. Varför skulle något finnas där? Det ligger verkligen mitt i området av iakttagelser. Kan det kopplas till dem och Delphosringen? Man förväntar sig inte det på åkermark i Kansas. Det finns något runt omkring. Vi måste gå dit.”

Teamet Nick och Sarah på väg till närmaste målet. **Nick:** ”Det verkar som att vägen tar slut.”

Sarah: ”Är det ett staket?” **Nick:** ”Vi får se efter. Hur långt ser det ut?” **S:** ”1,5 km.” **N:** ”Ok. Vi går”

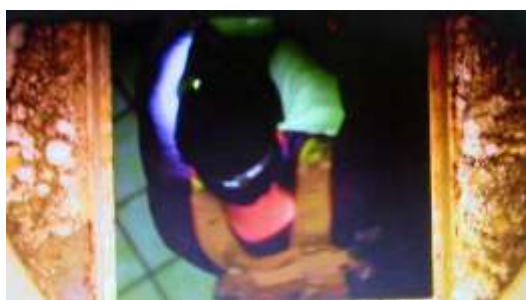
S: ”Tillträde förbjudet.” **N:** ”Det ser ut som ett statligt staket. Ingen kan ha varit här på rätt länge. Det har inte underhållits. Finns det andra ingångar?”

S: "Det ser övergivet ut. Det är vad vi såg på drönbilderna. Här borde man kunna landa en helikopter."

N: "Vad är det här? Kom och titta på det här! Det är minst 30 cm betong. Det verkar finnas ett våningsplan här, inte bara betong. Ingen kan ha varit här på länge. Konstigt! Mitt i ingenstans där man sett UFO:n. Det kan vara en bunker eller ett atomskydd. Jag vill gå in och titta."

Jag hoppar ner. Kan du räcka mig min väska när jag kommer ner? Det är trångt." **S:** "Går det bra? Är du okey?" **N:** "Ja." **S:** "Kan jag komma ner?" **N:** "Ja. Kom ner!"

Varsågod. Kolla här." S: "Vad är det?"

Titta där. Våningssängar."

N: "Det här är läskigt. Det är verkligen välbyggt. Inuti finns nedgångna möbler och ett gammal lager. Det är häftigt att vi fick se det här men frågan är: Varför?" S: "Det är som en galning som väntar på världens undergång."

Det är riktigt läskigt här nere.

N: "Titta, det finns en våning till." S: "Gå du först!"

N: "Titta här! Det liknar en säkerhetsdörr. Ja, det här är militären. Oj, den är stor."

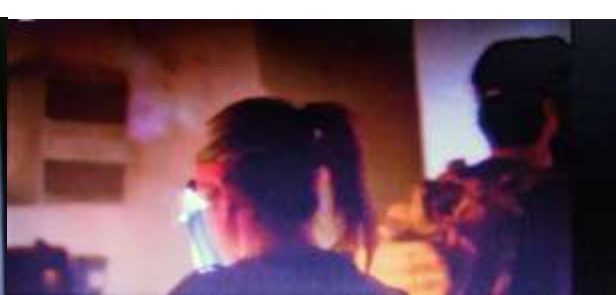
Titta på tjockleken. Den är nästan 15 cm."

S: "Det liknar ett laboratorium." N: "Det är massivt och industriellt. Titta där!"

S: "Går den att öppna?"

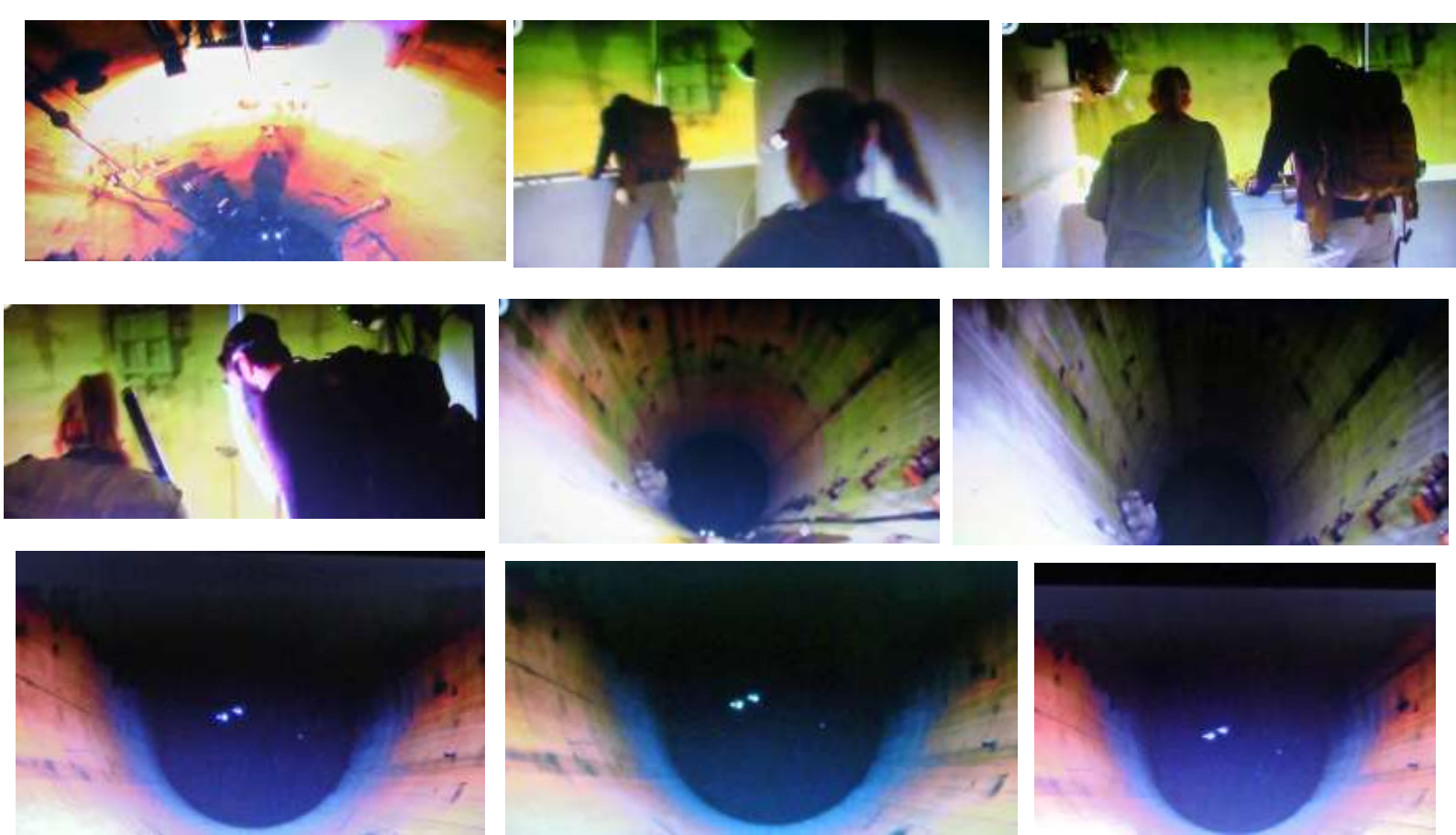

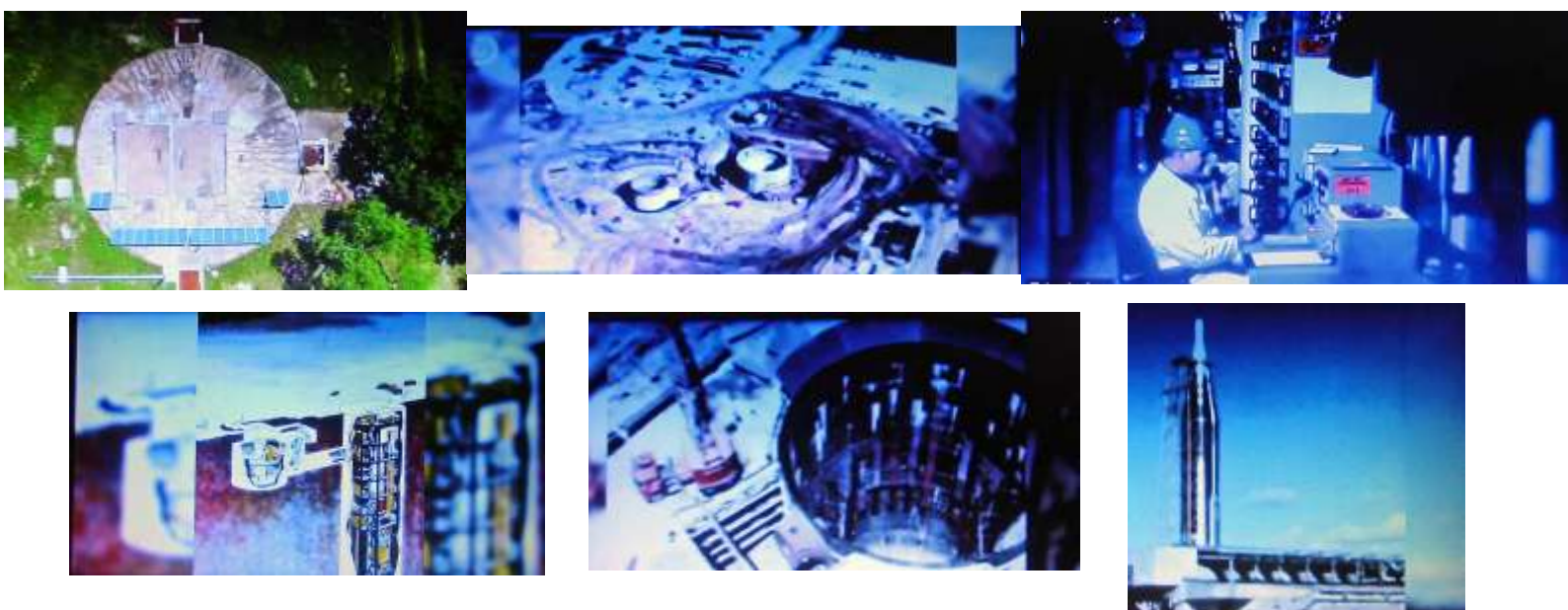
Det ser ut som batterier,

det finns kretsar, strömbrytare och ledningar. Jag har hittat strömbrytarna.”

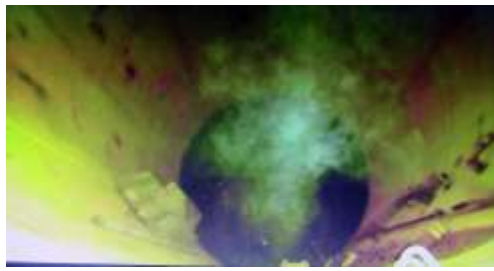
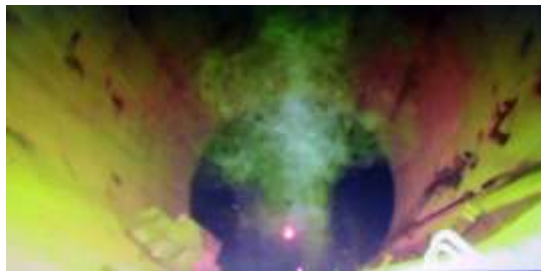

N: ”Det är galet. Vad är det? Fem våningar ner? Jag tror att det är en stängd kärnvapenrobotsilo. Dörrarna där öppnas och roboten försvaras här.”

Nick och Sarah har hittat en robotsilo, tolv stycken byggdes i Kansas på 1960-talet. Under kalla kriget byggde USA över 1000 kärnvapensrobotsilos som kunde frakta ballistiska robotar vart som helst. Idag är många stängda och ombyggda till bostäder.

S: "Hur djupt är vattnet?" **N:** "Vi kan ta reda på det. Jag har en bengal som inte tål vatten, så jag sätter på en ljusstav. Man ser hur ljusstaven faller. Det är riktigt djupt, hundra meter ner." **S:** "Ja." **N:** "Där uppe tror man inte det här. Är det konstigt att folk sägs ha sett UFO:n? Eller har de sett detta? Vi leddes hit av UFO-iakttagelser så det måste finnas något viktigt."

På högkvarteret bedömer **Mike Cole** och **dr. Livingston** upptäckterna från gruppen i Bariloche i Argentina. Föremålet kom upp sidan om ett flygplan. 1995 hävdar flera piloter att ett UFO landade på flygplatsen och slog ut strömmen. Det rörde sig i luften. Det syns inte på radar och svarar inte på radion. Samtidigt syns brännmärken på marken på flygplatsen. Vad händer där? Hur kan en bränd cirkel uppstå på platsen där ett vittne ser ett föremål? Det måste hänga ihop. Vilket sammanträffande, samtidigt som stadens el slås ut? Man utreder det inte, vi vet inte vad det är. Kanske en EPM? Om det var en elektromagnetisk puls slår det ut all el i området, flygplan i luften kan krascha. Men det hände inte. Man vet inte vad det var. Men det är inte bara en, utan flera som har sett det. En av dem, Jorge Palonco, interagerade med föremålet. Letar vi efter tecken på ett UFO och utomjordingar som medvetet landar på jordens yta? Paul och Kawa kanske kan hitta piloten Jorge Palonco och höra vad han kan berätta om det.

Argentina, Bariloche 1995. Piloten Jorge Palonco kolliderade nästan med ett UFO. Teamet Paul och Kawa och tolken Dario Amare är högt upp i bergen och träffar Jorge Palonco som nästan kolliderade med ett UFO när han flög med passagerare vid Bariloche flygplats. Otroligt. Vi har aldrig sett något liknande. Han kan vara vårt viktigaste vittne hittills.

Pilot Jorge Palonco
Bariloche flygplats, flög sitt plan vid sidan om ett UFO, 1995

Piloten Jorge Palonco är en vältränad pilot med lång erfarenhet. Han flög sitt plan vid sidan om ett UFO, 1995.
Kawa: "Vi vill veta mer om ditt möte med UFO och höra din berättelse." **Jorge:** "Jag hade 150 passagerare och flög ett 80-tons plan. Det började där över flygplatsen. När jag kom in såg jag ett starkt ljussken." **K:** "Såg du formen på föremålet?" **J:** "Det var som en soppskål." **K:** "Som ett tefat." **J:** "Upp och ned. Jag frågade kontrolltornet om de visste vad det var. Det fanns inget annat plan i närheten. Det var då UFOt följde med på väg ner mot landningsplatsen." **P:** "Hur nära ditt plan var det?" **J:** "Runt 30 till 40 meter." **P:** "Det är bara 100 fot." **J:** "Nära flygplatsen slogs strömmen ut, så jag fick avbryta landningen och stiga igen."

P: "Vad trodde du hade hänt?" **J:** "Jag kan inte förklara. När jag var uppe igen gick det tillbaka till 3 000 meter. Den höjden skulle jag till för att kunna landa. Det var som om UFOt alltid var steget före mig." **P:** "Att du flyger ditt flygplan vid sidan om ett föremål som verkar ha ett teknologiskt försprång, är snabbare och som du inte kan komma ifrån, är läskigt."

Jorge använder en flygkarta över området för att visa UFO:s rörelser.

"Det här var flygplatsen. Där var mitt flygplan och det är UFOt.

Det här var min kurs.

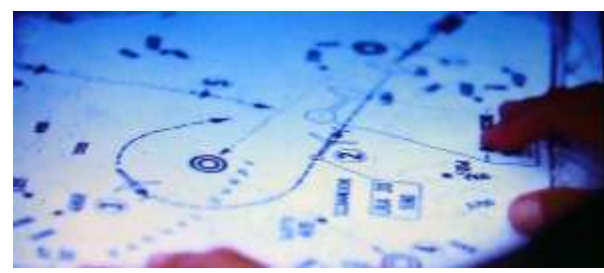
Efter avbruten landning cirkulerade jag över sjön som omger Bariloche.

UFOt rörde sig hitåt med en väldig hastighet över sjön.

Och det är här ute".

P: "Vad tror du att det gjorde, Jorge?" **J:** "Det väntade på mig. UFOt svävade över sjön. Jag trodde att det höll sin position som om det skyddade något i, eller runt, sjön." **K:** "Det är konstigt, men det kanske är sjön?" **J:** "Det frågar jag mig själv fortfarande." Jorge fick veta att många sett UFO:n över sjön. Det sätt som UFO:t följde Jorges plan liknar militär eskort över fientligt luftrum, som om det vaktade sjön. Det är inte första gången som UFO:n dras till sjöar."

Teamet bestämmer sig för att närmare undersöka sjön på grund av UFO-iakttagelser över den.

P till båtens styrman: "Vi ska förstå den konstigaste UFO-iakttagelsen vi har sett hittills. Varför är sjön viktig? Kawa har en karta som visar var planet flög. Utifrån vad Palonco berättade om var UFO:t svävade, kartlade vi koordinaterna mot andra flyglinjer på flygplatsen. Vi hoppas kunna förstå varför UFO:t ville skydda området. Målet är att hitta platsen där UFO:t svävade och se om något sticker ut. Nu kör vi!"

Guidade av **Luis Mencesia** åker de 8 km ut på Lago Nahuel Huapi till platsen där UFO:t verkade skydda något. **K:** "Det tar 30 minuter att åka dit, men det tog UFO:t en halv sekund. När han kom förbi här och UFO:t såg att han vände tillbaka, skyndade det sig ditåt. Det här var kanske en gräns som det inte ville att flygplan skulle korsa." **P:** "Det kan finnas något på andra sidan gränsen som det skyddar." **K:** "Nu är vi på koordinaterna som vi tror att UFO:t svävade över. Varför stannar det här? Den här ön finns inte på kartan. Jag ser inte ön." **P:** "Jaså. Vad konstigt." **K:** "Det konstiga är att det är precis i linje med UFO:ts kurs. Luis, vad är det för ö?" **Luis:** "Det är Huemulön." **K:** "Huemul." **L:** "Ingen bor där, den är övergiven." Teamet upptäcker en 80 hektar stor, övergiven ö i sjön bara 50 meter ifrån där UFO:t svävade 1995. Ön ligger i linje med UFO:ts kurs. **P:** "Vi måste ta reda på om det har betydelse för dess rörelse. Vad händer här på ön?" **L:** "Regeringen hade ett hemligt projekt där, ett hemligt projekt som övergavs för 50 år sedan." **P:** "Hemligt regerings..." **K:** "Ett hemligt projekt?" **L:** "Ja." **P:** "Vadå för projekt?" **L:** "Konstiga saker hände där." **P:** "I en sjö mitt i ingenstans, en övergiven ö mitt i Patagonien. Vad händer där uppe? Frågan är om det finns en koppling mellan UFO:t och den här platsen. Kan vi åka till ön? Kan vi gå av där?" **L:** "Ja, men det är en dålig idé." **K:** "Vi kan gå av, men du stannar. Vi måste dit och se om det finns något där." **L:** "Okey."

Teamet Paul och Kawa lämnar båten och börjar upptäcka Huemulöns hemlighet angående UFO

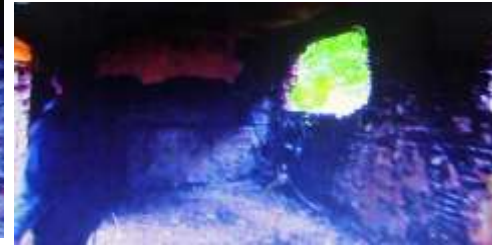

Paul och Kawa utforskar en övergiven ö mitt i Lago Nahuel Huapi i Bariloche där det sägs ha funnits ett hemligt projekt. Enligt ett vittne svävade ett flygande föremål över ön under en längre tid. "Det här kan vara en övergiven väg. UFOt svävade över ön som om det skyddade något. Vad drog hit UFOt?"

P: "Titta här!" **K:** "Wow! Vad är det här?" 200 meter in på ön hittar de en stor övergiven byggnad. **P:** "Den är enorm." **K:** "Jag vill kolla in den. Väggarna är 70 - 90 cm tjocka." **P:** "När kan de vara byggda?" **K:** "Jag vet inte. Den är som en stort lager, men för vad?" **P:** "Det måste ha varit viktigt. Titta på armeringsstålet! Det var ingen vanlig byggnad, utan för något speciellt."

K: "Jag märkte direkt hur tjocka väggarna var och de var förstärkta för att rymma något eller skydda något. Jag förstår inte vad de gjorde här. Det finns en till, Paul."

Vad är allt det här? Är det ett hus eller en byggnad?" **P:** "Jag vet inte. De hade viktig utrustning, det liknar ett industrirum, kontrollrum eller generatorer." **K:** "Det här liknar generatorplattformar, bultar som man sätter dem på. Det har varit övergivet i 25 - 30 år. Titta på trädet." **P:** "Om det var en generator, var det här ett kraftverk? I så fall måste det producerat mycket elektricitet." **K:** "Till vad?" **P:** "Svårt att säga. Vi vet inte vad det är. Bortsett från växterna är det högt i tak med stor industriell utrustning. Man kan inte se vad man har gjort här. En byggnad till."

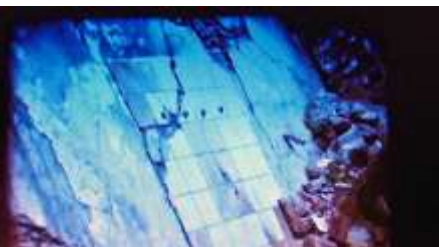

K: "Den har rasat ihop." **P:** "Den ser förstörd ut. Det här är också en ordentlig byggnad. Allt har rasat. Den är inte övergiven, den är förstörd med flit." **K:** "Ser du rör?" **P:** "Ja, rör och elektricitet." **K:** "Det liknar ett laboratorium." **P:** "Det kan det vara. Jag kan se något som ser ut som behållare med rör ut från väggen." **K:** "Det är byggt som militära byggnader som stod emot fordon eller raketer eller så. Det verkar ha innehållit något." **P:** "Har det att göra med UFOt som svävade här? Det måste ha varit avancerat,

över hela ön finns totalt tolv övergivna byggnader. Titta på tunnorna." **K:** "Är de kompakta?" **P:** "Allt här är ordentligt byggt. Det finns cylindrar i stål. Jag har så många frågor. Vad var det här? Varför övergavs det?"

De går till norra ön för att se en byggnad som verkar ha varit en bunker.

P: "Det här ser ut som ett laboratorium, det finns keramiska isolatorer, stora betongpodium med springor i, en liten avloppsbrunn." **K:** "Jag fattar ingenting." **P:** "Det känns som ett förstärkt laboratorium. Isolatorerna visar att det går mycket ström här. Något stort, tungt och viktigt. Det här är byggt som en bunker. Har det något att göra med UFO-iakttagelsen? Vi är precis under där den var. **Vi måste få veta vad som hände här.**"

De bokar ett möte med historikern Federico Palma, som har undersökt området.

Vi måste ta reda på vad som hänt på ön. Vad är det för byggnader? Finns det en koppling till UFO-iakttagelserna?

Federico Palma, historiker
Bariloches, Argentina, 1995.

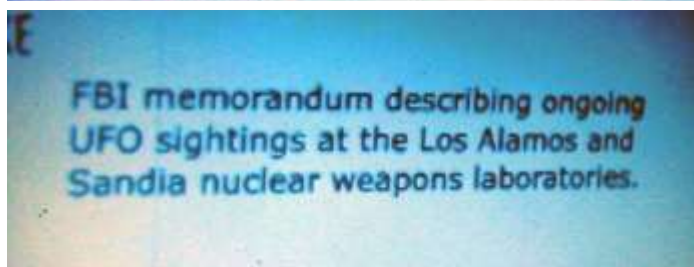
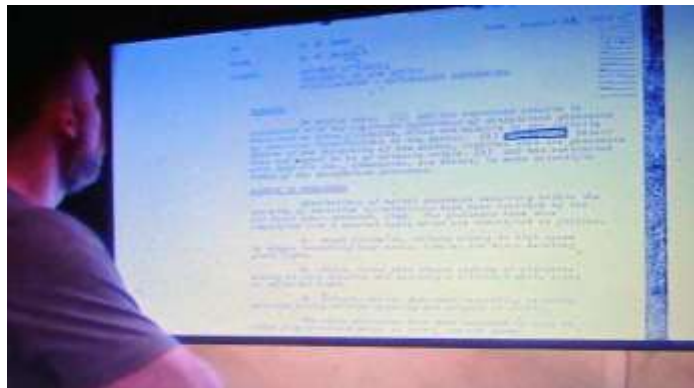
Federico Palma, historiker
Bariloches, Argentina, 1995.

Federico Palma tar dem till en utsiktsplats vid sjön.

P: "Vad hände där ute?" **Federico:** "Det var Huemulprojektet, ett stort kärnkraftsutvecklingsprojekt som leddes av Ronald Richter. Han ville skapa en teknik som kallades fusion. **K:** "Wow! Herregud!" **F:** "Ni har sett det." **P:** "Vi försökte förstå det. Det fanns så många byggnader där, det var ett hemligt projekt. **F:** "Ja." **K:** "Varför då?" **F:** "Richter ville efterlikna hur solen fungerar och få vätereaktioner genom fusion. Han ville skapa en ändlös energikälla. Fusion är energins heliga Graal, det är som Guds energi. **K:** "Kärnkraftsbyggnader är inte vanliga och att UFOt ledde oss hit är viktigt." **F:** "Till slut stängdes det ner. Pengarna som de gav till Richter... ledde inte....." **K:** "De fick inte de utlovade resultaten." **F:** "Projektet var ett misslyckade. Men det väckte en ny era av kärnkraftsutveckling i Argentina. Allt flyttades från ön och hit och ett nytt institut som har varit framgångsrikt skapades." **P:** "Finns det en kärnkraftsanläggning?" **F:** "Ja. Bara tre kilometer från ön ligger Bariloches Atomcenter, en världskänd kärnkraftsanläggning som fortfarande är aktiv." **P:** "Flyttade de all forskning och utrustning från ön? Det var här UFOt färdades. Nu är det en kärnkraftsanläggning." **F:** "Ja, början på projektet gjorde Bariloche till kärnkraftens huvudstad i Latinamerika. Alla unga forskare vill komma hit och forska på en reaktor." **P:** "Vi utreder också konstiga UFO-iakttagelser." **K:** "Är UFO-närvaron kopplad till kärnkraften?" **P:** "Finns det en koppling mellan forskning, kärnkraft och UFO?"

Myke och dr. Livingstone: Det finns en koppling mellan iakttagelser och kärnkraft. Mike och dr. Livingstone hittar FBI material från 23 augusti 1950 som visar kopplingen mellan UFO- iakttagelser och kärnkraft. Det går tillbaka till kärnkraftens början, cirkelformade föremål som rör sig snabbt, i närheten av installationer i New Mexico, vapenområden 1950: Los Alamos och Sandia kärnkraftslaboratorium.

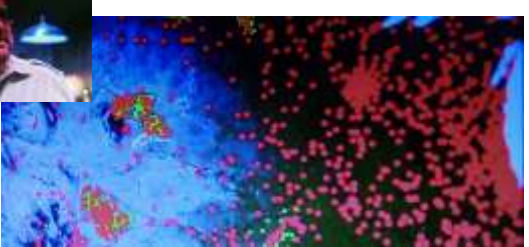

Det är hemligstämplat material som ingen skulle se. Varför skulle UFO:n dras till kärnkraftsområden? Det måste vara observation, invasion eller erövring, tre bra anledningar för intresse. Så här skulle vi slå tillbaka. Det verkar vara ett problem.

Myke och Livingstone kontrollerar fynden från teamen i Argentina och Kansas. Båda delarna i utredningen, Argentina och USA, riktas mot kärnkraftsinrättningar. Silon kan kopplas till iakttagelser i LAS. Det är ingen tillfällighet, de tittar närmare på det och jämför kärnkraftsområden i USA med UFO:n och ser om det stämmer. De använder ett program som kartlägger UFO- iakttagelser i USA de senaste hundra åren. ”Herregud! Det är många iakttagelser.”

“Titta här! New York, Detroit, Chicago, Los Angeles. Det här är en befolkningstäthetskarta över USA. Man kan förvänta sig iakttagelser i områden där många ögon tittar upp mot himlen.

Vad är det här? Inget i North eller South Dakota. Inget i Wyoming eller Montana. Det är glesbefolkade områden med många iakttagelser.” De använder LAS för att kartlägga robotsilos i USA och kombinera med samma karta.

”Wow! Det talar för sig självt. Dessa iakttagelser i glesbefolkade områden passar perfekt, det är en koppling, det finns ett mönster, en koppling mellan UFO:n och kärnkraft. Om det är utomjordingar, varför dras till de till militärområden? Robotanläggningar är väldigt hemliga och välskyddade i USA. Vi har drönarteknologi. Vi vill skydda dessa områden, allmänheten känner inte till detta. Kärnkraftsinrättningar är ställen som okända fiender vill undersöka i hemlighet. Vi kan inte utesluta en mänsklig förklaring, men vi kan inte förneka att det finns något i luften ovanför robotsilon. Vi har tre möjliga alternativ. Det är vårt eget flygplan, en okänd fiende som samlar in information eller något oförklarligt, kanske något utomjordiskt. Alla silor ligger nära militärbaser. Om något finns ovanför borde det vara dokumenterat. Vi gör en LAS-sökning på militärregister. UFO, kärnkraft, militär och silo. All tid över hela USA.

Här är resultaten. Ganska mycket. Vi tar den med 98% relevans. Intyg av Robert L. Salas: mars 1967, kapten i flygvapnet. Han får ett samtal om en stor glödande pulserande röd oval som svävar över grinden. De har dragit sina vapen, något landar framför grinden till en kärnvapensinrättning. Ja, det är läskigt. Robotar stängdes av och kunde inte avfyras. De är kraftfulla kärnvapen. Inte bara våra, utan alla. Bara en kan slå ut en hel stad, och vi förlorar kontroll över 10 stycken vid sidan om varandra, samtidigt framför dörren till militärflygplatsen.

(3) My address is...
 (4) In March 1967 I was a 1st Lieutenant in the U.S. Air Force, stationed at Malmstrom AFB, Montana. I was assigned to the 490th Missile Squadron (Minuteman) and was responsible for the security of the ter...

AFFIDAVIT OF ROBERT L. SALAS
 Robert L. Salas

agitated and he was screaming at the window facing the front gate pulsating red oval shaped object about 30-40 feet in diameter

AFFIDAVIT OF ROBERT L. SALAS
 (1) My name is Robert L. Salas
 (2) I was born in...
 (3) My address is...
 (4) In March 1967 I was a 1st Lieutenant in the U.S. Air Force, stationed at Malmstrom AFB, Montana. I was assigned to the 490th Missile Squadron (Minuteman) and was responsible for the security of the ter...
 (5) The events described below clearly occurred on or about March 24th, 1967. On the night in question, I was on alert duty at the 490th Strategic Missile Squadron, 341st Strategic Missile Group, Malmstrom AFB, Montana. I was on duty as the Deputy Missile Control Crew Commander (DMCCC). The Missile Control Crew Commander (MCCC) was 1st Lieutenant...
 (6) When the incident began, I received a scheduled rest period...
 (7) Within minutes, I received a signal call from the PSC. His voice was highly agitated and he was screaming as he told me he was looking out the large window facing the front gate of the facility. He said there was a large glowing...

about 30-40 feet in diameter
 weapons drawn observing

Det fanns väl fler dokument här uppe.? Ett till på samma flygplats 2006. En CIA-agent har sett ett UFO vid en robotsilo i Montana. Han tror inte på att det var en ”försöksdrönare”. Han var i tjänst på flygplatsen och fick panik. Något händer på Malmstroms militärflygplats, vi måste gräva i det här. Vårt eget flygplan, en okänd fiende eller utomjordingar? Jag vill inte prata med någon annan än den här mannen: Andrew Bustamante. Paul och Kawa får se vad de kan få fram. Det kan vara stort.

...to not believe in the "official stance" that it was an "experimental drone"
 ...question in the past:
 ...question. Answer as vaguely as you want. Were you ever involved in anything, cases, leads, whatever, regarding "Oz" (aka call them)? Regarding rule alike or anything else?
 ...CIA intelligence officer's answer:
 ...PSC - but when I was still in the active duty Air Force. We had an encounter at a remote missile bay in Montana. Total...
 ...verification for the person being Andrew Bustamante, a former covert CIA intelligence officer, was

Paul och Kawa: ”Argentina, Kansas, nu här. Vad är mönstret bakom kärnkraft och UFO:n? Paul och Kawa är i USA utanför Malmstroms militärflygplats. Förut fanns det 200 robotsilor här. Det här är den mest trovärdiga personen vi har.” De stämmer möte med Andrew Bustamante, en före detta CIA-agent som rapporterade ett UFO på den här platsen den 6 oktober 2006 när han arbetade som inspektör. Det är en högutbildad person. Den trovärdigheten är viktig.

...being Andrew Bustamante, a former CIA intelligence officer, was...
 ...website. They said his claims...

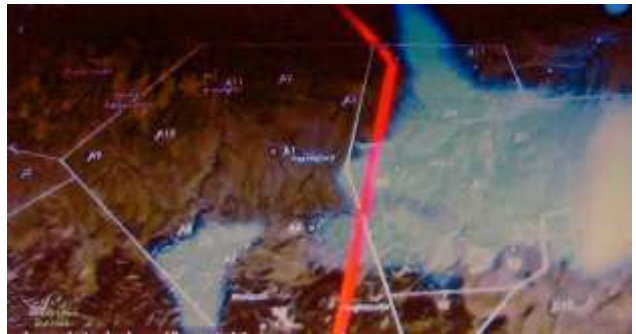
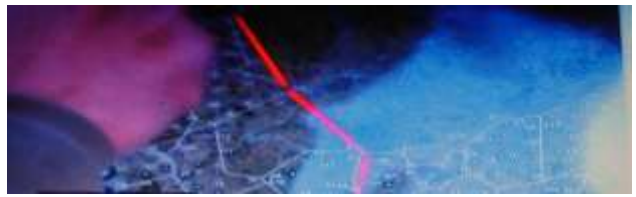
Andrew Bustamante
 en före detta CIA-agent
 som rapporterade ett
 UFO 2006.

Kawa: ”Hur länge arbetade du i Flygvapnet?” **Andrew:** ”I nio år. Efter fyra år blev jag kapten. Sedan var jag ansvarig för 200 robotar på fältet ni ser här.” **Paul:** ”Berätta vad som hände!” **A:** ”Hösten 2006 gick vi genom en rutin för att se över robotarna. Området är stort, 16 mil från norr till söder. På ett 35 700 kvadratkilometer stort område fanns 200 aktiva kapslar som var under mitt ansvar.

Vi fick flera vibrationslarm. Alla kapslar har sensorer och fyra olika kapslar på 16 mils avstånd utlöste ett vibrationslarm på ytan. Vi brukar få vibrationslarm, men inte på det avståndet, särskilt inte på så kort tid. Det är snabbare än en bil eller ett flygplan. **P:** "Det låter konstigt." **K:** "Jag har en karta. Den följde den här kursen. Från norr till söder på det avståndet. Hur snabbt?" **A:** "Ungefär 11 minuter." **K:** "Det är 960 km/h om det färdas 16 mil på 10 minuter." **P:** "960 km i timmen, det är snabbt." **A:** "Det var inte i en rak linje, då väntar man sig hög hastighet. Det satte i väg, sedan pausade det och satte iväg igen. Larmen kom inte in i en jämn takt." **P:** "Det rörde sig oregelbundet." **A:** "Ja." **P:** "Jag vet inga flygplan som kan göra det. En helikopter kan inte flyga 960 km/h och stanna så snabbt." **A:** "Något som jag inte känner till i rollen som robotinspektör." **P:** "Vi är på en säker plats. Robotsilor och vi har inspektören som inte förstår vad som hände med fyra av sensorerna. Kan det ha varit utomjordingar?" **K:** "Tänkte du på det?" **A:** "Tanken slog mig. Jag tänker att det finns mycket som vi inte förstår." **K:** "Utfördes UFO-aktiviteten som kan ha orsakat det här?" **A:** "Jag vet inte. Vi rapporterade det och fick höra "försöksdrönare". Vi undersökte det separat." **P:** "En drönare som utlöste sensorer över 16 mil på den tiden är otroligt. Att du nästan blev avstängd är också intressant." **K:** "Kan jag få lite information" och de säger: "Glöm det". **A:** Det var misstänkt. Man testar inte ett flygplan över ett så känsligt område. När man har den positionen borde någon berätta. Jag lämnade flygvapnet och började på underrättelsetjänsten. På CIA började jag förstå vikten av hemligheter, när något är hemligt och inte. Det finns två lösningar. Antingen en hemlighet som någon känner till eller en hemlighet som ingen känner till. Men de kan inte avslöja det. När erkänner man det man inte vet och delar information för att få veta sanningen?"

På kontoret analyserar CIA-veteranen **Myke Cole** och konfliktanalytikern **Michael Livingston** fynden från sin fältgrupp i Montana. Den 6 oktober 2006 rapporterade en robotfältkontrollör och ett underrättelsebefäl från CIA att ett UFO flög över robotfältet vilket utlöste fyra robotsensorer spridda över en sträcka på 18 mil. **Michael:** "Det som fascinerar mig med det här är att fyra sensorer utlöstes över en större sträcka på 18 mil. En yttre kraft måste ha utlöst sensorerna. Det finns väldigt få alternativ. Ett av dem är att det är en testdrönare." **Myke:** "Det stämmer inte. Militären skulle aldrig flyga med något över en så känslig plats. Men om vi struntar i det. ... Hur snabb är en drönare? 160 - 240 km/h, tror jag. Okey, den mest avancerade civila drönaren färdas i 480 km/h och inte i 960 km/h. Hur förklarar man det?" **Michael:** "Kan vi zooma in? Vi tar en titt. Där är ett hus, ett till. Där bor folk i närheten av flygrutten. Det kan alltså finnas ögonvittnen utöver dem vi redan har. Det finns kanske någon som har sett vad som hänt." **Myke:** Paul och Kawa är redan där. Låt oss undersöka området. Vi frågar om någon har sett något som kan bekräfta det som hände 2006."

Cascade County, Montana.

Teamet Paul och Kawa följer ett potentiellt UFOs flygrutt på Montanas landsbygd. UFOt utlöste fyra robotsilors larmsensorer.

Plötsligen tillbaka till huvudkontoret i San Pedro, Kalifornien. **Myke:** "Jag fick just ett mejl från en tidigare kollega inom underrättelsegemenskapen, han är specialiserad inom luftbevakning. Han hittade en otrolig video som filmades 2016 av en kille vid namn **Jimmy Chappy** en drönaroperatör i Beaver i Utah, det ligger mellan Moab och Nevada övningsfält. Videon är ett mysterium, men han har bifogat den. Jag ser buskar och träd, ett vackert landskap. Han måste ha skickat det av en anledning. Såg du det där?" **Michael:** "Spola tillbaka!" **Myke:** "Jag gör det, en bildruta i taget. Titta, den åker förbi. Den åker förbi i hög hastighet."

Myke: "Jag gör det, en bildruta i taget." **Michael:** "Titta, den åker förbi, den åker förbi i hög hastighet." **Myke:** "Och borta. Kan det vara manipulerat?" **Michael:** "Då är det bra gjort." **Myke:** "I förhållande till träden ser den rätt liten ut. Den påverkar inte marken. Jag ser inga avgaser, ingen rök växligheten påverkas inte." **Michael:** "Vi kan uppskatta hur stora avstånden är." **Myke:** "Den är inte längre bort här, den rör sig helt klart över marken." **Michael:** "Men kameralinsen förstör perspektivet. Vi saknar mycket information, vi vet inte hur den drivs. Den är vit och avlång... Den liknar farkosten i Nimitz-incidenten. UFO-videon filmad av en drönare liknar mycket ett annat intressant fall för utredningen, USS Nimitz-incidenten 2004 när ett av stridsplanen stötte på ett föremål i skyn vars hastighet uppmättes till 3 900 km/h. Om något biologiskt fanns i farkosten hade det blivit till mos."

Michael: "Det är väldigt, väldigt märkligt. Om videon inte är manipulerad är den extremt intressant." **Myke:** "Vi ber Nick och Sara leta upp **Jimmy Chappy.**"

Salt Lake City, Utah.

Teamet **Nick och Sarah** landar i Salt Lake City i Utah och beger sig hem till **Jimmy Chappy** en man som påstår sig ha filmat ett UFO med sin drönarkamera 2016. **Chappy** fångade mötet på film. Vi måste få höra detaljerna och styrka äktheten. Vi börjar med att lyssna på hans berättelse.

Jimmy Chappy, vittne
Drönaroperatör, Salt Lake City, Utah

Jimmy Chappy, vittne
Drönaroperatör, Salt Lake City, Utah

"Tack för att du ville träffa oss." **Nick:** "Du var med om ett intressant möte och vi skulle vilja höra lite mer om det." **Jimmy:** "Jag var i Beaver i Utah den 19 oktober 2016 och filmade miljöbilder till en dokumentär. På hotellrummet la jag över materialet från minneskortet till min hårddisk. När jag tittade igenom videoklippen kom jag till det här klippet. När jag snabbspolade det såg jag en konstig liten ljusfläck som fångade min uppmärksamhet. Det var ett konstigt föremål som flög förbi drönaren. Det susade förbi oss i hög hastighet". **Sarah:** "Får vi titta på det?" **J:** "Ja." **S:** "Det blir intressant att se." **J:** "Jag ska bara ta fram datorn och leta upp klippet.... Ni får se härifrån, men det var det här jag såg. Rätt galet." **N:** "Det åker precis förbi dig. Kan vi spola tillbaka?" **J:** "Ja." **S:** "Det är bara en sekund." **N:** "Den färdas så snabbt." **S:** "Vilken bildfrekvens är det?" **J:** "60 b/s, så man ser hur snabbt den färdas på en sekund. En annan sak som slog mig var att det var väldigt blåsigt den dagen och man ser i materialet hur drönaren kastas fram och tillbaka. Men den här farkosten verkar inte påverkas av vinden." **S:** "Den är näst intill genomskinlig, silverfärgad...." **J:** "Ja."

S: "Det är galet." **N:** "Kan det vara en optisk illusion?" **J:** "Nej, jag har sett solkatter, fåglar, insekter, andra drönare, flygplan....det här var något helt annat." **N:** "Kan materialet ha manipulerats?" **J:** "Nej, det är bara jag som har haft tillgång till det. Jag vill få reda på vad det är."

S: "Om äktheten i det jag tittar på kan styrkas då är det... Då är det rätt stort. Det här är filmbevis på något som vi inte kan förklara och om videon visar sig vara äkta är det ett av de viktigaste klippen i utredningen." **N:** "Skulle vi kunna få en kopia av klippet för att verifiera det?" **J:** "Ni har fria händer, jag vill gärna höra vad ni kommer fram till."

N: "Innan vi går vidare måste materialet analyseras av en forensisk expert. Om det är äkta kan det vara det bästa klippet på ett UFO någonsin."

Teamet **Nick** och **Sarah** ska träffa experten **Michael Primeaue** för att bekräfta äktheten av ett UFO som fångades på film 2016.

Michael Primeaue, expert

Nick: "Han som filmade klippet, Jimmy, gav oss en kopia." **MP:** "Vi börjar med den preliminära analysen." **N:** "Så om klippet har manipulerats kommer du att se det?" **MP:** "Ja, med stor tillförlitlighet." **N:** "Toppen."

N: "När vi kommer över bergkammen far det förbi oss." **MP:** "Okey. Vi tittar på det. Wow, där är den...den färdas i hög hastighet. Vi kan titta på det i en bildruta i taget."

MP: "Det intressanta är att den bibehåller sin form." **N:** "Det skulle vara lite mer kantigt och större ifall det hade manipulerats."

MP: "Det skulle kräva expertis på avancerad nivå för att lyckas förfalska den här typen av rörelse och för att separera föremålet från molnen. Det skulle krävas enorm kunskap för att förfalska det." **Sarah:** "Vad är nästa steg i verifieringsprocessen?"

MP: "Först skapar vi ett prov för att se hur kameran fungerar." **S:** "Som ett kontrollprov?" **MP:** "Precis. För att skapa provet använder vi samma sorts drönare som Chappy, sedan jämför vi inspelningarna för att hitta avvikelser. Då flyger vi. Höjden i klippet var cirka 12 meter. Vi ska återskapa drönarens rörelser. Den färdades framåt långsamt för att fånga det vackra landskapet. Okey, nu kör vi. Är det 12 m?" **N:** "Det ser ut som det."
S: "Vi använder oss av vetenskap för att få fram sanningen. Är videon äkta eller manipulerad? Det vet vi inte än."

MP: "Landning, perfekt. Vi tar ut minneskortet och för över materialet. Jag har det. Nu kopplar vi in det."

Det är dags att föra över materialet...GPS-informationen står i samma ordning.

GPS-informationen i metadatan är konsekvent. Om GPS-informationen har manipulerats kan den hamna långs ner i bild eller vid slutet av filen. Men i det här fallet är den på samma ställe.

Vi analyserar hur kameran fungerar och hur filen skapades. Den är mer konsekvent än inkonsekvent." **N:** "Det lutar åt att klippet inte har manipulerats." **MP:** "Filernas uppbyggnad stämmer överens med varandra." **S:** "Så det här är det första man kollar?"
MP: "Ja. Nu ska vi djupdyka ner i metadatan och se saker som en amatör inte noterar."

Och med hjälp av det kan vi avgöra om klippet är äkta. Nu när vi har gjort en preliminär analys kan vi dyka djupare ner i testerna av den digitala informationen." **S:** "Fas två." **MP:** "Toppen! Vi öppnar källkoden och plockar fram varje individuell bildruta."

MP: "Jag kör metadatan genom ett högteknologiskt program byggt för att utvärdera om föremålet rör sig konsekvent. Med dagens teknik kan man manipulera videoklipp på massor av sätt så vi använder oss av avancerad mjukvara för att avgöra om klippet är äkta. Det är som en dissektion där varje bildruta plockas ut kirurgiskt. Programmet analyserar rörelse i varje bildruta för att påvisa eventuella inkonsekvenser i föremålets rörelsemönster."

Vektorerna fungerar som pilar som visar vad föremålet kommer att göra och förutspår nästa rörelse. Programmet applicerar vektorer, eller pilar på varje pixels rörelse och riktning i varje bildruta.

Det som är intressant är att vi ser hur otroligt snabbt föremålet rör sig. Det är suddigt på grund av hastigheten och vektorerna förutspår att den skall röra sig i den här riktningen. Det finns många detaljer här som vore svåra att fabricera för att lura vektorerna." **N:** "Hur skulle det se ut om videon var manipulerad?" **MP:** "Vektorerna skulle inte peka ut riktningen så specifikt. Och det viktigaste är att när föremålet har försvunnit ur bild ser vi fortfarande spår av rörelse." **S:** "Kan vi utesluta att klippet har manipulerats?" **MP:** "Baserat på våra tester kan jag säga att det här är en autentisk återgivning av händelsen." **S:** "Vi har utsatt klippet för ett flertal tester och Michael kan dra slutsatsen att det inte har manipulerats. Det leder till frågan: Vad är det vi tittar på?" **N:** "Kan vi göra något här för att förstå klippet?" **MP:** "Vi kan uppskatta föremålets hastighet baserat på hur lång tid det befinner sig i bild. Vi måste uppskatta längden på dalen för att få fram en exakt hastighet."

Härifrån till kanten är sträckan 3 km. Sen delar de sträckan med de två sekunder som föremålet syns. Den färdas en sträcka på ungefär 3 km och den befann sig i bild i cirka två sekunder. Det innebär att föremålet färdas i 5 800 km/h, helt enkelt supersnabbt, kameran fångade den knappt." **N:** "Jag är imponerad. Den här kan vara ett övertygande klipp på ett UFO. Jag kan inte sluta tänka på Nimitz-incidenten och det Day sa. Den färdas 3 km² på sekunder, inget militärflygplan är så snabbt. Kan det här vara ett banbrytande klipp på en utomjordisk farkost?"

Åter till Cascade County, Montana.

Teamet Paul och Kawa följer ett potentiellt UFO och dess flygrutt på Montanas landsbygd. UFOt utlöste fyra robotsilors larmsensorer. Paul och Kawa hälsar på en person, bonden Keith Vanderboss, som ska ha bött vid UFOts rutt 2006.

**Keith Vanderboss, vittne
Cascade County, Montana**

**Keith Vanderboss, vittne
Cascade County, Montana**

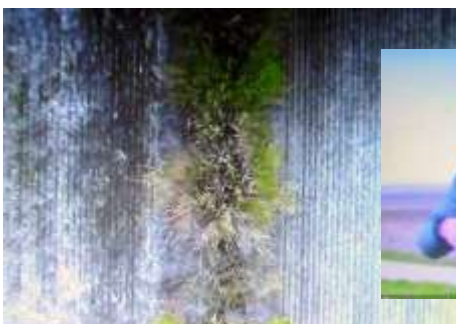
Paul och Kawa: "Hej, hur är läget? Förlåt för att vi bara dyker upp. Jag heter Paul." **K:** "Trevlig att träffas." **Vanderboss:** "Detsamma." **P:** "Vi undersöker en märklig sak. 2006 skedde en incident som involverade något slags UFO som utlöste några robotsensorer." **K:** "Vi följer rutten som föremålet följde. Din gård ligger längs rutten, och vi försöker hitta någon som minns något från händelserna." **V:** "Det enda jag minns är att en av våra kor blev lemlästad." **P:** "Under hösten 2006?" **V:** "Jag tittade till min boskap och såg en ko ligga död på marken. Jag gick dit och såg direkt att någon hade skurit bort en bit av käken och könsorganen." **P:** "Det var helt oväntat. Vi ville veta om någon mindes något udda från 2006 och nu pratar vi om ett lemlästat djur." **V:** "Snitten var så skarpa att hårstråna var klivna på mitten. Ingen slaktare äger en så vass kniv." **K:** "Så det var inte bitmärken från något djur?" **V:** "Absolut inte." **K:** "Var nåt mer konstigt?" **V:** "Det fanns inget blod." **P:** "Inte? Det låter inte logiskt." **V:** "Det fanns inga hjulspår eller några andra spår i närheten." **P:** "Wow...Det här är bland det konstigaste jag har hört." **V:** "Jag kan visa platsen." **P:** "Hemskt gärna!"

P: "Incidenten ägde rum vid robotsilorna och vid samma tid på året. Man måste fråga sig själv: Är föremålet som utlöste silorna inblandat i lemlästningen?"

Keith Vanderboss leder dem till den södra kanten av sin ranch där han hittade den lemlästade kon hösten 2006.

P: "Är det här?" **V:** "Här var det. Ser ni den andra trädraden? Det var där det hände." **P:** "Var det något konstigt med platsen?" **V:** "Det konstiga var att hon såg ut att ha blivit nedsläppt. Det fanns en fördjupning under hennes kropp på ungefär 10 cm. Hon låg mitt i en stor cirkel som var hård som cement." **P:** "Så marken var bearbetad?" **K:** "Så något kan ha...brukat nån form av kraft. Vem ledde utredningen?" **V:** "De skickade hit en polis som tog lite bilder. Om ni vill åka till polisstationen finns bilderna där." **P:** "Vilken fruktansvärd händelse." **V:** "Ja."

P: "Om det finns ett samband har varelserna inte bara varit här utan även utforskat liv på den här planeten. Det finns så många frågor och svaren kan nog vara rätt mörka."

Paul och Kawa är på väg till polisstationen i Cascade. **P:** "Jag tänker hela tiden: Vad är skälet till det här?" När de följer upp ett tips om en UFO-observation 2006 i Great Falls upptäcker utredarna Paul Beban och Kawa Mawlayee något som kan koppla samman UFOt med lemlästning av djur. Det är **Paul och Kawa** som ska träffa de pensionerade poliserna Keith Woolverton och Pete Howard, som var polismästare i området i över 40 år.

Pete Howard.

Pensionerad, polis i 40 år.
Cascade County, Montana

Keith Woolverton

Pensionerad, polis i 40 år.
Cascade County, Montana

P: "Bonden som anmälde lemlästningen har ingen aning om vad som hände så vi måste prata med den lokala polisen för att gå till botten med händelsen. Bonden berättade om en bisarr hemlästning av ett djur och han bad oss att prata med er."

Woolverton: "Folk såg konstiga ljusfenomen på himlen och vi tänkte: "Vad har det med en ko att göra? Allt vi har gjort är att leta efter människor och jaga ljusfenomen." **P:** "Vad menar du?" **Howard:** "Det var många rapporter om UFO:n." **K:** "När lemlästningen av djur och ljusen började uppstå... Var det ungefär samtidigt?" **H:** "Ja."

W: "Jag tror det finns ett samband mellan ljusen och boskapen." **H:** "Vi har jobbat med de här utredningarna i 44 år." **W:** "Fram till idag." **K:** "Ni har följt det i 44 år?" **H:** "Exakt. 1975, 1976, 1977 var de så kallade "heta åren". Jag minns en specifik händelse: En bonde hade korsat en smal bäck, han hade åtta, tio kvigor där... En kviga ligger på marken, han går dit och ser att den är död. Han hade aldrig sett något liknande i sitt liv. Allt nedanför örat till käken var borta och en del av örat. Könsorganen hade skurits bort. Och vi märkte dessutom att det saknades blod." **P:** "Det låter som händelsen som bonden Vanderboss berättade om. En del av käken och könsorganen var bortskurna. Det är alltså ingen engångshändelse. Det har funnits dussintals fall med såna här lemlästningar. Och det är inget rovdjur?" **W:** "Nej. Vi letar alltid efter bevis. Snitten går inte att skapa med dagens teknik." **P:** "Hur menar du?" **W:** "Snitten var så precisa." **P:** "Hur många gånger har det här hänt?" **W:** "Vi har nog fått hundratals samtal om det här till stationen." **K:** "Är det alltid samma detaljer?" **H:** "Ja." **P:** "Det kan inte bara vara en galning. Kan det vara någon konstig sekt?" **W:** "Det tror jag inte. Att ta sig in på någons mark som en hel grupp utan att upptäckas går inte." **K:** "Så ni har aldrig haft någon misstänkt?" **W, H:** "Aldrig." **P:** "Ni har undersökt det här i nästan 50 år och ni har fortfarande inte kommit närmare ett svar." **H:** "Jag vet inte vad det är, men det är inte nåt som finns på vår planet."

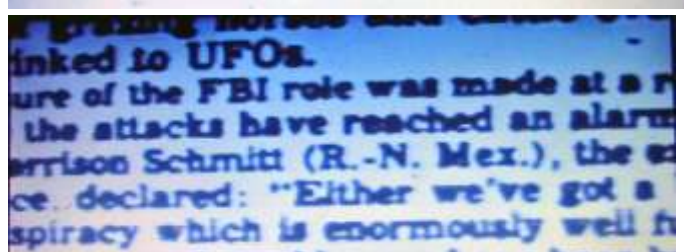
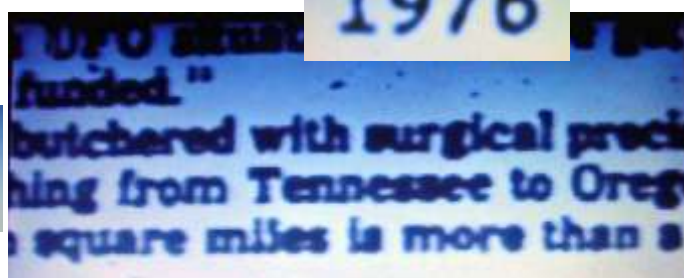
Keith Woolvertons bilder: hemlästning av ett djur, könsorganen hade skurits bort och blodet tappats av.

I kontoret i San Pedro, Kalifornien, befinner sig **Myke** och **Michael** och tar emot de nya uppgifterna. **Michael**: "Vi har de här konstiga fenomenen som visar sig i höga hastigheter och det har lett oss till lemlästning av boskap. Det pågår något bisarrt i Utah och Montana."

Myke: "Är det bara jag som tycker att det här är galet? Lemlästning av boskap? Om man väljer en typisk konspirationsteori om UFO:n så är det lemlästning av boskap. Men jag lovade teamet att gå dit datan pekar. Och datan leder oss hit. Det låter galet, men det måste undersökas närmare." **Michael**: "Finns det något samband mellan lemlästning och UFO:n som kan kasta ljus på det här? Jag gör en sökning på "UFO", "UAP", "boskap", och "lemlästning av djur". Jag väljer ett sekel som tidsspänn, och hela landet. Det här är inte avgränsat till Montana och Utah." **My**: "Det är överallt där det finns boskap. Vad är det där? En högt rankad FBI-rapport. "FBI utreder lemlästade djur med UFO-koppling". Det började 1976. "Området, 332 000 ha, sträcker sig från Tennessee till Oregon". Det här liknar det som stod i rapporterna i Montana." **Mi**: "Blodet och vissa organ, oftast könsorganen, har avlägsnats." **My**: "Justitiedepartementet godkände FBI:s inblandning i utredningen på inrådan av Harrison Schmitt, före detta astronaut och forskare. Deras rädsla betyder att det är något de aldrig har stött på förut." **Mi**: "Vi ser om vi kan hitta nåt mer." **M**: "Vad är det här? En FBI-rapport om lemlästning av boskap med koppling till UFO. Kan du skrolla ner? Det är ett brev från senatören till FBI."

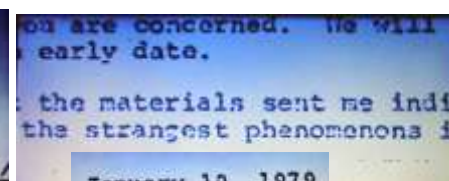
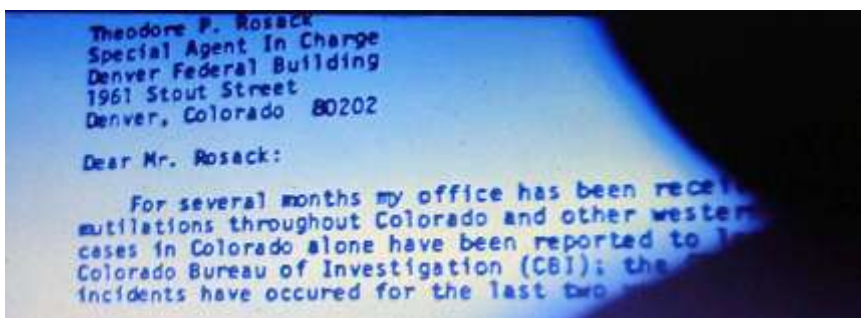
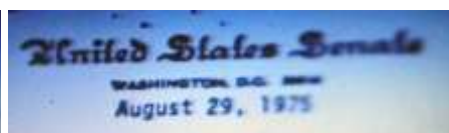
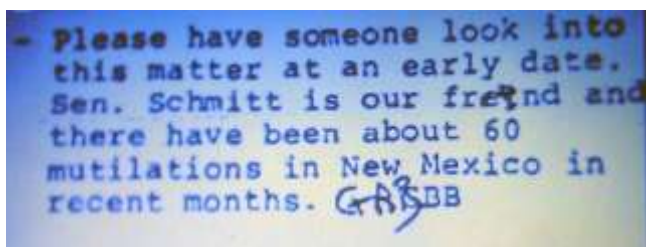
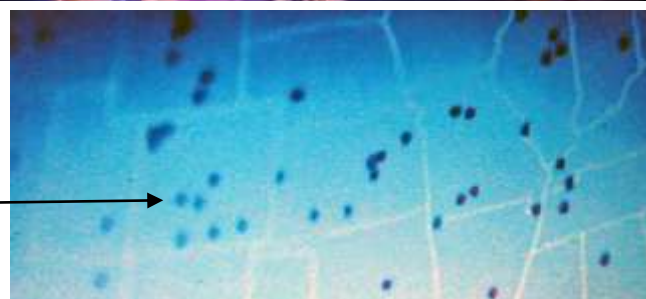

1976

FBI-brev 1976

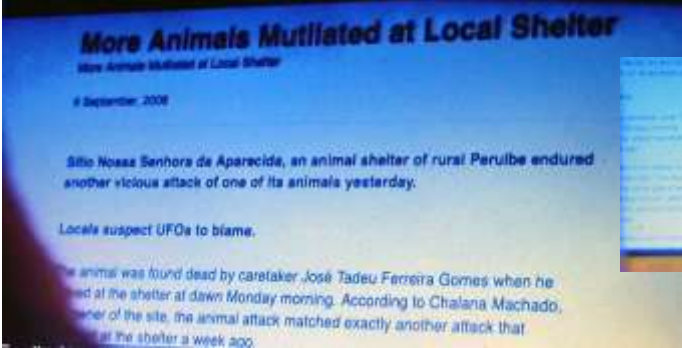
"I flera månader har vi mottagit rapporter om lemlästning av boskap". "Minst 100 fall har rapporterats i Colorado". "Rapporterna har inkommit de senaste två åren i nio delstater."

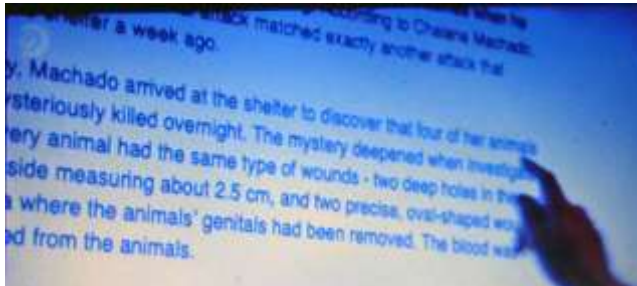
Floyd K. Haskell? Det är en annan senator. 1979, Griffin B. Bell. Det här är en FBI-anställd. Materialet visar på förekomsten av ett otroligt udda fenomen. Lemlästning av boskap kopplat till UFO:n har inte bara förekommit i Montana, utan i hela USA.

Myndigheter och senatorer är så rädda att de vädjar till Justitiedepartementet att engagera FBI och FBI tar sig an fallet." **Mi**: "Folk är livrädda för det här och kopplingarna till UFO:n." **My**: "Vi har en öppen utredning, vad har vi mer?" **M**: "Lemlästningar har även skett i Storbritannien, Kanada och Sydamerika." **My**: "Betyder det att det kan vara världsomfattande?" **Mi**: "Låt oss undersöka om det är ett globalt fenomen."

Teamet utökar sin sökning till att inkludera hela världen och inte bara USA. **My**: "Okey, 192 träffar. Det är inte begränsat till USA. Det här är helt klart ett globalt fenomen."

Ett globalt fenomen

My: "Vad är det här? Fler djur lemlästade på lokal djurfristad? En djurfristad i Peruibe drabbades av ytterligare en grym djurattack igår. Fyra djur dödades under mystiska omständigheter. Invånarna menar att attacken är kopplad till ett UFO. De har samma typ av skador: två djupa hål på halsen, avlägsnade könsorgan, och de är tappade på blod. Artikeln beskriver exakt det vi såg i Montana. Många vittnen larmade polisen om att de sett ett snabbt UFO som landat en kilometer från staden." **Mi:** "Det är en perfekt möjlighet för oss att skicka ett team till Peruibe för att se vad de har hittat." **My:** "Vi tar Nick och Paul. Nick är underrättelsebefäl inom marinkåren och Paul är grävande journalist och van vid att gå till botten med saker. Vi tar dem och skickar dem till Peruibe, Brasilien."

Brasilien, Peruibe. Lemlästningen av djur 2008.

Nick och Paul: "Om det visar sig att lemlästningen av djur inte bara är en isolerad incident med en logisk förklaring utan något som sker globalt... Då är det på en annan nivå." Nick och Paul är i Peruibe i Brasilien för att undersöka stadens UFO-observationer. "Vi behöver fler detaljer, så vi vill prata med ögonvittnen." Tillsammans med sin tolk Eduardo Brago träffar teamet Marco Leial, en lokal journalist som är bekant med fallet.

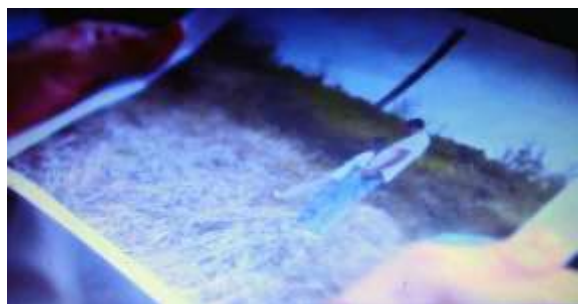

Marco Leial, lokal journalist
Peruibe, Brasilien

Marco Leial, lokal journalist
Peruibe, Brasilien

Nick: "Djurattackerna i Peruibe liknar lemlästningen av djur som vi utreder i USA. Marco, vi undersöker en rad djurattacker som har kopplingar till UFO-observationer. Vad hände i Peruibe 2008?" **Marco:** Det var en UFO-observation ... Nån såg ett stort ljusfenomen ovanför gräset. Och dagen därpå var gräset tillplattat och stråna var brända. Så här såg gräset ut. Titta, vi har en kille som storleksreferens. Det är enormt." **N:** "Att det skedde ufo-observationer så nära djurattackerna och i så nära tid. Det måste finnas ett samband." **M:** "På kvällen den 2 september hittade ägaren fyra döda djur. De hade sticksår på halsen och könsorganen var borta. Jag kan visa bilder."

Sticksår på halsen och könsorganen var borta.

Det där är sticksåret. Ett av dem. Ägaren ringde veterinär och biologer för att ta reda på vad det var. Det har förekommit någon form av intelligens, det var inget djur.” **P:** ”Om det hade varit ett djur hade allt varit en enda röra.” **M:** ”När det hände rådde absolut tystnad. Inga hundar skällde... Inga ljud som förvarnade om det.” **P:** ”Attackerna på djuren i Peruibe liknar attackerna som vi såg i Montana. Man kan inte låta bli att undra som det är samma sak som ligger bakom dem. Har det hänt något liknande i Brasilien?” **M:** ”1977 skedde en rad attacker på människor i Colares.” **N/P:** ”Attackerades människor? På vilket sätt?” **M:** ”Flygande föremål sköt ifrån sig ljusstrålar som träffade folk på halsen, bröstet, benen och armarna.” **N:** ”Människor?” **M:** ”Ja. Alla i området känner till dem. Ni kan åka dit. Om ni åker dit kan ni nog hitta en del offer som fortfarande lever.” **P:** ”Överlevare?” **M:** ”Ja. Ni kommer att bli förvånade.”

Så här såg gräset ut

Nick och Paul bestämmer sig att åka till Colares och träffa ögonvittnen.

Brasilien, Colares, en isolerad ö.

Nick

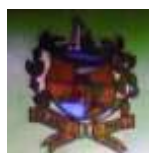
Paul

Nick och Paul på väg till Colares som är en ö i Amazonas. **Paul:** ”Jag sökte på ”Colares” och jag har fått några träffar. Historien låter galen, men jag får träffar på den: ”1977 besöktes vi av flygande föremål av okänd sort”. Det finns några artiklar, men nyheten blev aldrig global.” **Nick:** ”Låt mig se var det ligger...det är en ö i Amazonas utan bilvägar ... jag ser inte hur man tar sig dit. Jag ser inte ens några broar över floden.” **Paul:** ”Om det är isolerat idag, tänk dig hur det var för 40 år sen. Det är mitt i ingenstans i Amazonas. Om det här är något som stämmer så är det något som folk fortfarande pratar om. Att möta ett ögonvittne är vitalt. Jag vill prata med ögonvittnen och överlevare.”

Nick och Paul har nått floden som separerar Brasilien från ön Colares där en UFO-attack på människor ska ha ägt rum 1977. Det är väldigt isolerat. Om nåt hände här skulle världen aldrig få veta det. **Nick:** ”Vi ville undersöka djurattacker i samband med UFO-observationer och nu får vi höra talas om attacker på människor. Om vittnen eller offer fortfarande lever måste vi hitta dem. I sån här stad bör man börja med att prata med invånarna.”

Teamet träffar Romulo Robson De Oliveira, ett av Colares stadsråd.

Romulo Robson De Oliveira
Stadsråd i Colares

Romulo Robson De Oliveira
Stadsråd i Colares

Nick och Paul beger sig stadshuset i jakt på dokumentation från vittnen av den påstådda UFO-attacken 1977.

Paul: "Ledsen att störa, har du en tid en sekund?" **De Oliveira:** "Ja." **P:** "Trevligt att träffas. Vi har hört talas om incidenten 1977. Det låter som en attack på staden. Vad vet du om den?" **O:** "Jag vet en del saker. Folk vill helst inte prata om det. Invånarna ogillar att prata om det, men jag kan hjälpa er. 1977 drabbades hela Colares av panik. Folk kunde inte vara hemma eller leva normalt på grund av ljusfenomen. Ljuset trängde sig in genom tak och väggar. Folk fick panik. Det påverkade nästan alla i stan. Alla såg det så det var en stor händelse för alla invånare. Det bor omkring 6000 personer här. Många av dem drabbades av den här ondskan.

N: "Han var besvrad, och vi vet inte om det berodde på rädslan. Vi måste ta reda på vad som hände. Vi har väldigt lite information."

Teamet träffar f.d. fiskaren Naoto.

Naoto, f.d. fiskare
Ögonvittne, Colares

Naoto, f.d. fiskare
Ögonvittne, Colares

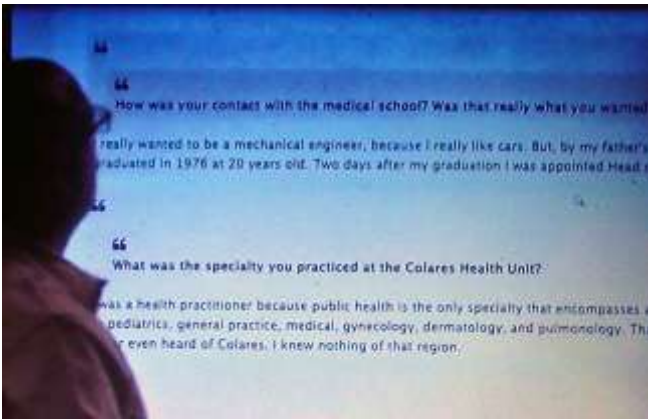
Paul: "Vi har hört mycket om en bisarr händelse 1977. Vad hände?" **Naoto:** "Året var 1977 och jag jobbade som fiskare. Jag var ute och fiskade en kväll, jag kom hem och gick och lade mig. Runt kl. 01.00 vaknade jag och såg en **ljusstråle** riktad mot mitt ben. Jag kände tre stick här." **P:** "Vad gjorde du när du kände det?" **Na:** "Först kunde jag inte röra mig eller reagera. Jag var paralyserad. En kvart senare började jag ropa på hjälp. Jag skrev "vad hände" till min flickvän, och då försvann ljuset. Hon sa: "**Du attackerades av ett föremål på himlen.**" **P:** "Kan du berätta mer om ljus-fenomenen?" **Na:** "De kom alltid från samma håll, från en strand och cirkulerade runt stan. De rörde sig väldigt snabbt och de sågs flera gånger varje natt." **P:** "Vad trodde du det var?" **N:** "Jag vet inte, jag hade ingen aning." **P:** "Det var då attackerna inleddes? Fortsatte de sedan?" **Na:** "UFOna sågs i ett halvår efter attacken på mig. Det fanns dussintals offer. Vi trodde att det bara var en kväll. Varje kväll, runt 18.00 och 19.00 attackerade ljusfenomenen." **P:** "Varje kväll?" **Na:** "Ja. Alla var panikslagna. De försökte skjuta mot ljusfenomenet med pistoler, de visste inte vad de skulle göra. Det fanns en läkare här som undersökte alla fall. Alla som attackerades eller uppvisade symptom behandlades av henne." **P:** "Så det fanns en läkare som träffade alla offer? Något skrämmande och oförklarligt hände. Men var det ett ufo som låg bakom ljusstrålarna eller finns det en mer naturlig förklaring? Upphörde attackerna helt plötsligt?" **Na:** "De upphörde när militären kom." **Nick:** "Är det sant? Dök militären upp?" **Na:** "Ja. Militären har allt registrerat. De vet precis vad som hände men de håller det för sig själva. De kallade det **Operation Plate.**" **P:** "Det här blir bara mer och mer udda. Brasiliens militär är involverad. Vad var det som hände? Var militären där för att skydda folk eller för att dölja något för dem?"

På kontoret i San Pedro följer **Michael** och **Myke** utredningens utveckling. **My:** "Det är vansinnigt. Att ett UFO i slutet på 70-talet hade mänskliga måltavlor." Myke och Michael skickade ett team till Brasilien för att undersöka rapporterna om UFO som attackerade människor. **My:** "Ögonvittnen säger att invånare blev attackerade av UFO på ön Colares i över ett halvår. Det var flera offer och det flesta behandlades av samma läkare. Det är en bra väg för att få ryktena bekräftade. Nick och Paul letar efter henne nu. En läkare kan ha en vetenskaplig analys och kanske fysiska bevis. Jag skriver "läkare, Colares, ufo" och ser vad vi får upp. Det blev bara tre träffar. Är det hon?" "Ufo på Colares".

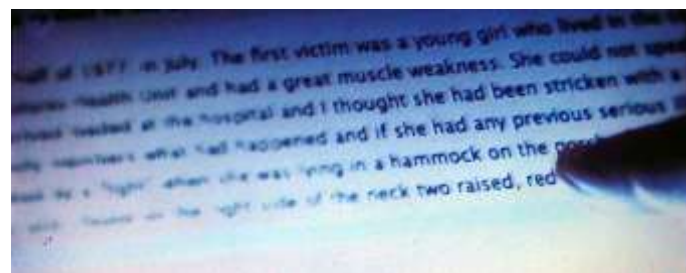
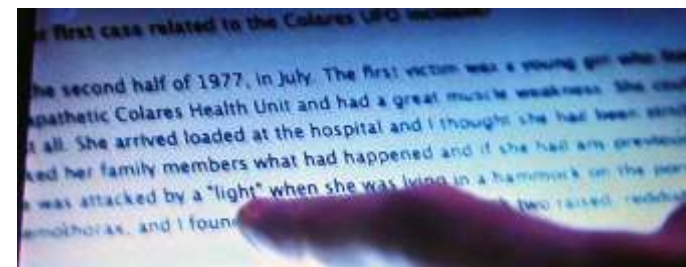
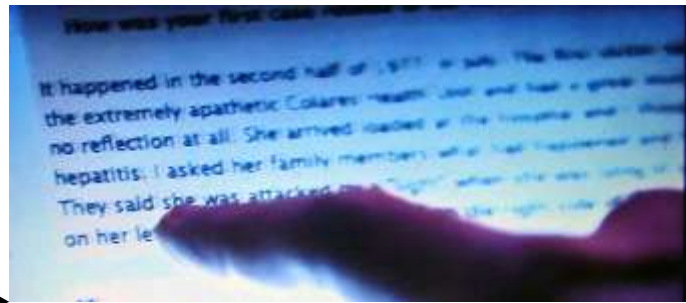
Det måste vara hon." **Mi:** "Det verkar vara så." **My:** "Chupa-Chupa offer behandlas för brännskador". **Mi:** "Det är en kvinna, den förra var en man. Det är verkligen flera offer." **My:** "Ja, och det är ingen hallucination." **Mi:** "Nej, det är en brännskada." **My:** "Vad fick vi upp mer?" **Mi:** "En transkriberad intervju från 2014."

My: "Det är läkaren, Wellaide Cesim Carvalho. Primärvårdsläkare på Colares under UFO-attacken. Hon skötte 100% av vården. Hon säger: "Det var mitt första jobb. Jag kände inte till Colares innan. Finns det nåt om när det hände?" **My:**

"Det första offret var en ung flicka med muskelsvaghet och oförmåga att tala eller höra. Läkaren misstänkte malaria eller hepatit, men de sa att hon hade attackerats av ljus." **Mi:** "När hon låg i en hängmatta, precis som vårt första vittne. Jag misstänkte en hallucination eller en masspsykos. En läkare är i princip en forskare. Hon är utbildad i att tänka kritiskt om patienternas syner. Det är inte någon som bara godtar vad som helst. När någon kommer in och hävdar vad som helst måste en läkare kunna se igenom det, för att hitta kärnproblemet." **My:** "Man måste kunna sälla." **Mi:** "Men titta hur många attacker det är. Först en gång var tredje dag, men de ökar till dagligen. Tre, fyra offer på en dag, på en månad var det över 40 offer." **My:** "Det eskalerade. Det är större än Roswell. Varför spreds inte det här? Vi måste hitta henne." **Mi:** "Hon öppnade en klinik i Braganca. Hon kanske är där. Vi behöver henne."

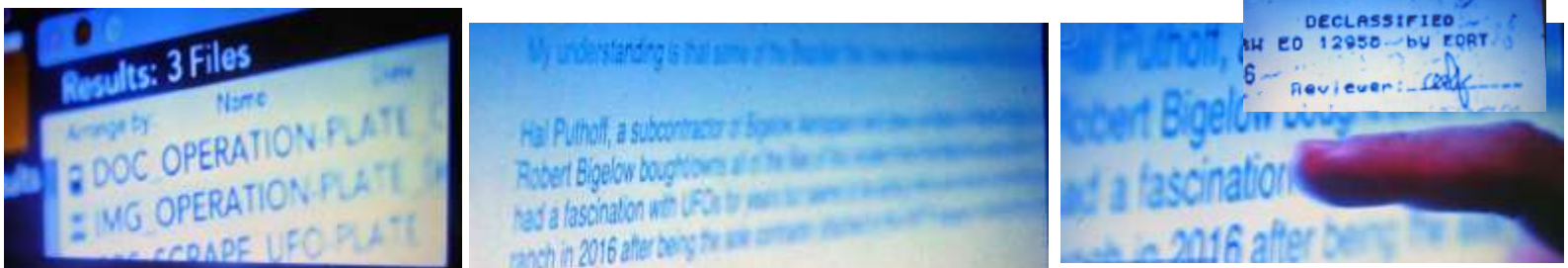
My: "De skriver att militären dök upp och började samla information. Det kallades **Operation Tallrik**." **Mi:** "Det låter väldigt skumt."

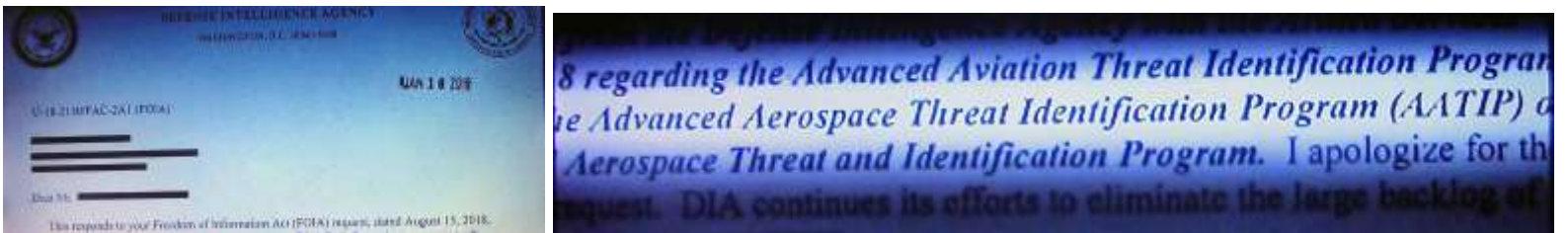

Under Operation Tallrik, som pågick i fyra månader tog brasiliansk militär över ön, ställde ut vaktposter och samlade information från vittnen. Operationen förklarades ofullständig och alla dokument hemligstämplades.

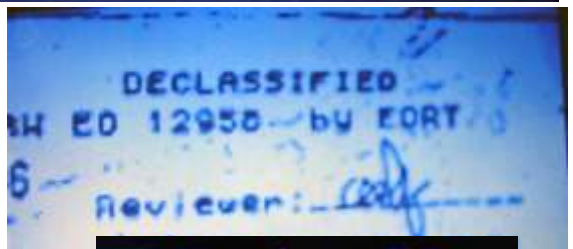
My: "Om det stämmer, förstår jag inte vad som pågår. Jag vet inte om förklaringen är jordisk eller utomjordisk men militären var där, så någonting har hänt. Nästa steg är att undersöka vad Operation Tallrik egentligen var."

M: "De kommer upp på skärmen. Det är bara tre filer." **My:** "Börja med chattrummet. Det är folk som diskuterar operationen, de ska ha släppt en del dokument. De har hävt sekretessen på en del av arkivet. Det kan finnas tillgängliga dokument. Robert Bigelow köpte alla dokument om händelsen från regeringen. Hans namn?" **Mi:** "Vi har stött på det tidigare. Bigelow vann anbudet att driva AATIP. AATIP är ett amerikanskt program med hävd sekretess för identifikation av avancerade hot i luftrummet. Programmets enda uppgift var att utreda UFO:n."

AATIP är ett amerikanskt program med hävd sekretess för identifikation av avancerade hot i luftrummet. Programmets enda uppgift var att utreda UFO:n. Sekretessen hävdes 2017. Programmet hamnade på löpsedlarna eftersom det bekräftar att USA erkänner UFO-fenomen som inte kan förklaras.

Miljardären Robert Bigelow utformade programmet. Hans företag utvecklar rymdhabitat för privat och offentligt bruk. Man finansierar forskning på platsen med täta UFO-observationer. **My:** "Han fick sköta luftvapnets program som studerade UFO:n och han köpte alla dokument om Operation Tallrik. Det kan inte vara en slump. Varför går en som har jobbat för NASA och AATIP igenom så mycket byråkratiskt besvär och lägger sina pengar på de hemligstämplade dokumenten om Colares? Vi använder vårt kontaktnät i Brasilien och Sydamerika för att få tag i dokumenten. Om Bigelow kunde, så kan vi."

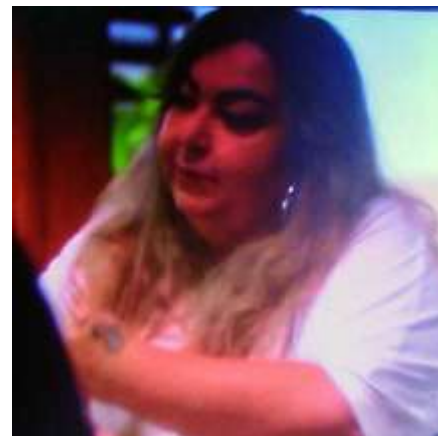
Brasilien, Braganca. Teamet hoppas kunna hitta dokumenten och ska träffa läkaren dr Wellaide Carvalho. Nick och Paul och tolken träffar dr Wellaide Carvalho, läkaren på plats under UFO-attackerna 1977.

**dr Wellaide Carvalho
Braganca, Brasilien
Ögonvittne**

UFO-attacker på människor i Colares
1977.

**dr Wellaide Carvalho
Braganca, Brasilien
Ögonvittne**

Paul: "Det är en läkare. En rationell person med en bevisbaserad syn på sanningen. Det är viktigt. Om någon vet vad som egentligen hände så är det hon. Hej dr Wellaide!" **dr Wellaide:** "Hej." **P:** "Vi har hört historierna från Colares. Du var där. Vad var det som hände med folk?"

W: "För alla var det exakt samma sak. Ett oidentifierat flygande föremål sköt ljusstrålar och attackerade folk i deras hem. Strålen kom in genom sprickor i väggarna eller taket. De blev lamslagna när de såg ljuset komma mot dem. De kunde inte reagera eller ropa på hjälp."

Nick: "Vad fick de för symptom?" **W:** "De var svaga, hade brännskador på bröstet och två sticksår på halsen bredvid varandra."

P: "Offren hade två sticksår precis som djuren i USA och i Paruibe. Det kan inte vara en slump." **W:** "Först var det fyra patienter. Sen tio, tjugo, trettio, alla hade samma symptom."

P: "Jag måste fråga dig som yrkesperson. Kan det ha varit masshysteri eller en masshallucination?"

W: "Nej, det vore omöjligt. Jag var skeptisk tills jag såg det med egna ögon." **N:** "Menar du såren eller såg du ljuset? – UFO?" **W:** "Jag såg UFO. De var formade som tallrikar och sköt ljusstrålar mot folk. Jag forskade i det tills militären kom."

N: "Varför kom de?" **W:** "Det var tydligt att de var där för att samla information, dokumentera och mörklägga. Det kallades *Operation Tallrik*. Jag försökte ta del av militärens utredning, men jag fick inte. De ville inte ha mig där. Jag blev förflyttad för att jag pratade högt om saken."

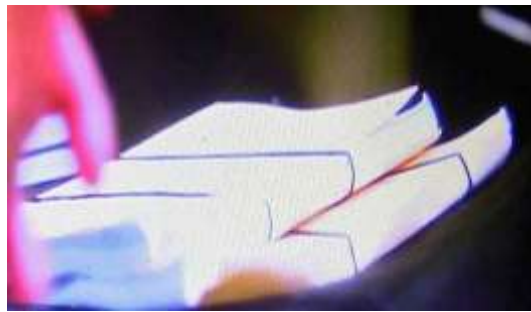
N: "Gick de någonsin ut med nån sorts förklaring?" **W:** "De ville inte släppa nån information till allmänheten." **N:** "Militären skickade in minst en pluton för att utreda föremålen. Jag tror att något hemskt hände på ön Colares. Vi måste ha dokumenten från *Operation Tallrik* och se vad de kan avslöja."

N: "Gick de någonsin ut med nån sorts förklaring?" **W:** "De ville inte släppa nån information till allmänheten." **N:** "Militären skickade in minst en pluton för att utreda föremålen. Jag tror att något hemskt hände på ön Colares. Vi måste ha dokumenten från *Operation Tallrik* och se vad de kan avslöja."

En av Nicks lokala kontakter sluter upp. De skall träffa en tidigare tjänsteman som säger sig ha en av de få kopiorna av dokumenten. Han lämnar över dem på villkor att få vara anonym. "Vi fick tag i en person som var på plats när allt pågick och hjälpte myndigheterna med deras utredning. Vad står det i dokumenten som fick honom att spara dem?"

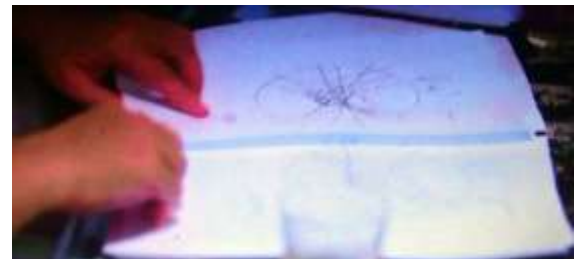

Kopior av dokumenten.

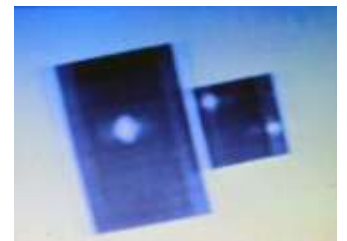
Nick: "Vad står det i dokumenten som fick dig att spara dem? Är det allt?" **Tjänsteman:** "Det är allt." **Paul:** "Hur visste du vad som pågick?" **T:** "Jag har kontakter inom militären." **P:** "Dokumenterna är en värdefull källa för oss. Vi har fått över tusen sidor om militärens utredning, *Operation Tallrik*. Vi måste börja gräva.

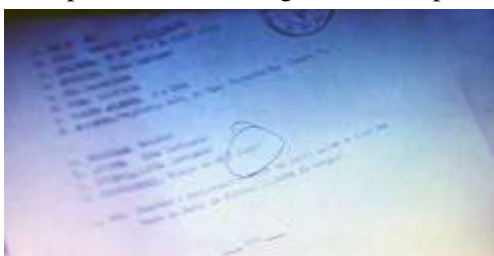
Okey, då sätter vi igång. Nick, Paul och tolken Eduardo tar plats på ett café för att finkamma dokumenten efter något som avslöjar militärens slutsats om det utdragna UFO-fenomenet.

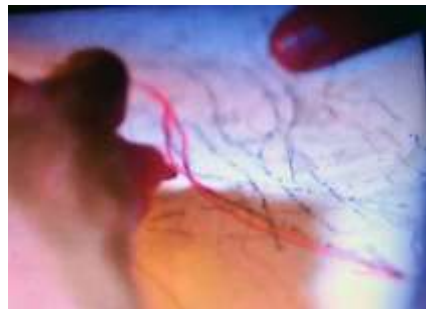
Paul: "Läser jag rätt nu? *Lysande kropp*? Visar det här på rörelse eller riktning? Jag vet inte vad pilarna betyder. Det tar hela natten men vi måste lusläsa vartenda dokument. Någonstans bland sidorna kan svaret finnas på vad som hände på Coleres."

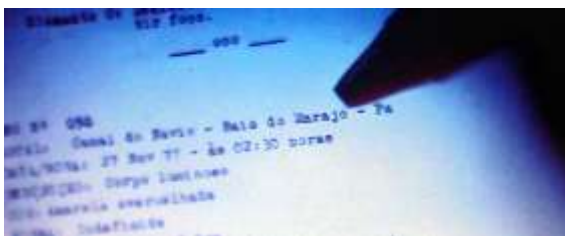
Nick: "Det är en militärkappa från 5 november. Soldaterna såg det och fotograferade det. En till från 6 november 1977. Av luftvapnet med bilder tagna av luftvapnet.

Så det är inte bara hörsägen och ögonvittnen. Det är offentlig, sekretessbelagd dokumentation från militären” **Paul:** ”Då visste inte militären vad det var. Det verkar som att Brasiliens militär misstänkte att landet var under attack från någon okänd styrka.” **Nick:** Är det två skilda händelser? ”De svävande över vattnet”. Och rörde sig mot Colares?

Här är en karta. Den kommer in från vattnet och den kommer från Colares tillbaka ut över havet.

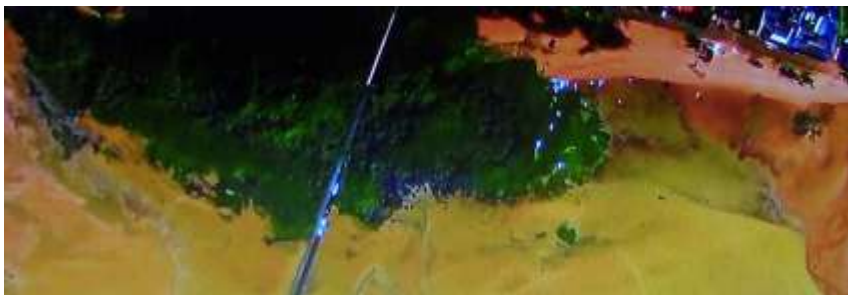

Här är ett vittnesmål från en fiskare. Han såg ljus sväva två meter över vattnet i Marajobukten. Det rörde inte upp vattnet alls så han trodde att det var en ubåt. Det är bukten på kartan.” **Paul:** ”Det tydligaste mönstret är föremål som förflyttar sig över, i närheten av eller på Marajobukten. Det är i händelsernas mitt.” **Nick:** ”Utan tvekan.” Det tydligaste mönstret är att observationerna från civila vittnen och från militären själv skedde på, över och nära vatten.

Det kunde vara ett kryss över Marajobukten. **Vi måste åka dit.** Varför händer det här över vattnet?”

Nick, Paul och tolken är i kuststaden Colares i Brasilien. En fiskare som intervjuades i *Operation Tallrik* leder dem till platsen där han såg ett UFO 1977.

Nick, Paul och tolken är i kuststaden Colares i Brasilien. En fiskare som intervjuades i *Operation Tallrik* leder dem till platsen där han såg ett ufo 1977. **Fiskaren:** "Här är Marajobukten." **Paul:** "Det ser ut som öppet hav. Det är större än jag trodde." **Nick:** "Hur långt är det?" **F:** "Tio, femton minuter. Okey, stanna. Här såg jag ljusen första gången. De rörde sig därifrån och dit. Sen gick det femton minuter innan de kom tillbaka. De flög omkring." **N:** "Var det ett ljus som rörde sig eller flera?" **F:** "Tre. Ett gult, ett orange och ett rött. Jag tyckte att det såg ut att om de letade efter något. De samlade information." **P:** "De rörde sig inte slumpmässigt utan organiserat. Träffade ljuset dig och din båt?" **F:** "Det orange ljuset träffade oss, det var jag och min bror. Allt blev orange. Allt jag såg var orange. Min bror blev så rädd att han ville kasta sig överbord. Jag var väldigt rädd och min bror fick en panikattack, han var skräckslagen. Det hade skett attacker tidigare,

jag visste vad ljuset kunde göra." **P:** "Såg du dem landa?" **F:** "Ja, de landade och dök ner i vattnet." **N:** "Gjorde de?" **P:** "Åkte den ner i vattnet?" **F:** "Ja." **N:** "Vi har haft blickarna vända uppåt. Nu fick vi veta att UFO:n har något med vattnet att göra. Frågan är om vi har tittat åt fel håll." **P:** "Vad konstigt. Vi föreställer oss dem i himlen...men de kanske kan dyka ner under vattnet också. UFO:n har inte bara syns till över land. De har åkt in och ut över vattnet. Det här är större än vi trodde. 1977 såg folk ljuset över hela Colares. Har folk sett dem över vattnet sen dess?" **F:** "Många. Vi kan prata med fler fiskare."

P: "Känner du dem?" **F:** "Ja." **Paul,** till fiskaren II i röd tröja, blå keps: "Vad har du sett? Berätta om ljuset." **F II:** "Vi fiskade vid fyra på morgonen och såg ljus komma från stan. De kom upp över träden och mot floden. De dök ner i vattnet när de kom till stranden." **P:** "Försvann de vid stranden?" **F II:** "Ja, vid stranden." **N:** "Hur många gånger har du sett ljuset?" **F II:** "Över hundra gånger. Och de landade här." **P:** "Blir du rädd när du ser ljuset?" **F II:** "Vi blir oroliga, men vi måste hit och fiska. Det är en del av vår vardag." **N:** "Det är många observationer vid olika tillfällen. Fiskarna vet vad de såg. Ett föremål flög genom luften på ett otroligt sätt. Har du också sett dem? När såg du dem senast?" **F III:** (rödrandig tröja, svart hatt). "För tre veckor sen" **P:** "Det var nyligen, det fortsätter." **F III:** "De kommer från ingenstans och rör sig väldigt fort."

Nick, Paul och tolken Eduardo i Marajobukten i Colares med fiskarna som bevittnade *Operation Tallrik* 1977 och UFO-attackerna på folket.

På huvudkontoret i San Pedro befinner sig teamet Myke och Michael och utvärderar det nya materialet från Corales. **Michael:** "Fiskarna beskriver en farkost som kommer upp ur vattnet och flyger iväg och tvärtom. De har aldrig sett något liknande. Inte jag heller. Ubåtar är under vatten och flygplan i himlen. Jag känner inte till något militärfordon som funkade så, särskilt inte på 70-talet." **Myke:** "Det finns någonting i vår utredning som återkommer hela tiden." **Mi:** "Det som sticker ut är vattnet. I Argentina, Chile och nu Brasilien." **My:** "Alla händelser sker i närheten av hav, på över eller under vatten. Alla observationer är kopplade till vatten. Det kanske inte är för att UFO:n är intresserade av vatten utan för att de kan verka under det. Vi har blickat uppåt när vi borde ha blickat neråt." **Mi:** "Det är rimligt. Vatten täcker större delen av jordens yta och vi vet inte mycket om vad som sker under vågorna. Det är en perfekt plats om man inte vill synas." **My:** "Vi har bara tittat uppåt men vi börjar se ett rätt övertygande mönster som pekar på att vi borde titta neråt. Inte efter flygande fenomen utan undervattensfenomenen: USOn." **Mi:** "Vi provar en sökning: "Oidentifierad, flygande, undervatten-, dykande". Vi ser vad vi får. Global sökning." **My:** "Det ger många träffar över hela världen. Vi kan börja med databasen över observationer. Det är Nimitzrapporten. Varför dyker den upp? För det var ett hangarfartyg? Du sökte väl på "undervatten"? "Spårande av vattenaktivitet". Den allra första aktiviteten började under vattnet.

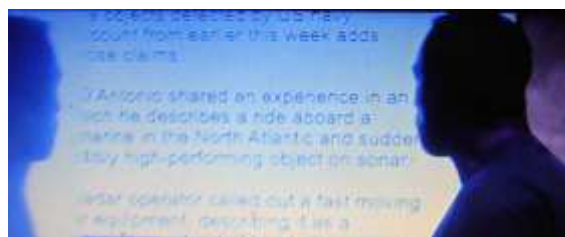
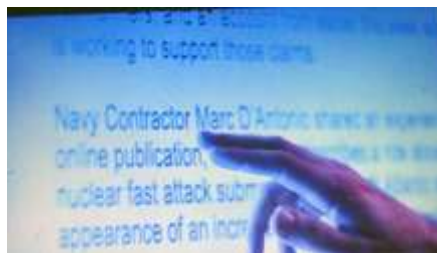
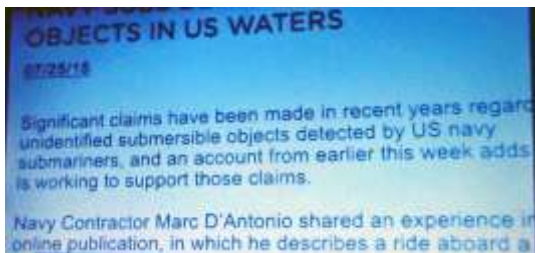
Commander David Fravor (se bilden/artikeln nedan): "Vattnet rörde sig, som ett djuphavsberg där vattnet bryter mot toppen."

Mi: ”Vi såg fallet som ett UFO-fenomen, ett flygande föremål. Tänk om det var ett USO-fenomen? Tidigare observation från Nimitz. Fotografen Kevin Thomas stod i aktern när han såg en stor farkost komma upp ur vattnet. ”Den flög iväg och utom synhåll, både ett USO och ett UFO.” **My:** ”Så det var ett fall med UFO- och USO-fenomen vid samma hangarfartyg tio år tidigare? Om han lever kan han kanske berätta något. Vi måste hitta honom.” **Mi:** ”Ja.” **My:** ”Jag hittar bara hans senast kända adress i Dallas. Nick och Sarah får försöka hitta honom. Vi behöver prata med honom.

Det är andra gången på tretton år på Nimitz där ett vittne sett något oförklarligt. Det kan vara stort för vår utredning.” Nick, underrättelseofficeren, astrofysikern Sarah och journalisten beger sig till Dallas för att träffa en tidigare fotograf i flottan, Kevin Thomas, som ska ha sett ett USO från hangarfartyget Nimitz 1991. **S:** ”Allt började med Kevin Day som bevitnade Tic-tac-händelsen från Nimitz. Det är den viktigaste videon från AATIP:s arkiv. Nu har vi en annan kille som arbetade på Nimitz och som också har sett något otroligt. Vi behöver veta vad det var.” Medan Nick och Sarah letar efter Kevin Thomas i Dallas, är aktiviteten oavbruten på kontoret i San Pedro hos Myke och Michael.

Myke och **Michael** gräver i undervattensföremål som överstiger förmågan för mänsklig teknik. **My:** ”Kan du ta fram artikeln? Den är från juli 2015.”

Man har uppmärksammat ”oidentifierade undervattensföremål inom den amerikanska flottan”. Marc D’Antonio beskriver hur det plötsligt dök upp ett föremål på sonaren. Det rörde sig i flera hundra knop. Både ryssarna och vi har snabba torpeder som kommer upp i 200 knop, men det står flera hundra knop. Det är ett otvivelaktigt mönster av USO-fenomen. Jag vet inte om det är bevis för utomjordingar eller för militärteknik som vi inte känner till men det är ett övertygande mönster. Vi måste ta reda på vad det är.”

Mi: ”Det är otroligt. Han är i södra Kalifornien.” **My:** ”Är han? Då kan vi prata med honom själva. Markteamen kan sina jobb, men Marc D’Antonio är i närheten. Jag vill tala med honom själv.” Myke får D’Antonios nummer från en kontakt på försvarsdepartementet. Marc D’Antonio bekräftar att han jobbar i Los Angeles hamn och går med på ett möte. Han verkar vara en pålitlig källa, han arbetar med känsliga program för flottan. ”Vi ser allt fler tecken på oförklarliga föremål och aktiviteter under vattnet. Han kan vara ett nyckelvittne till vad den aktiviteten är.”

Marc D’Antonio arbetar för flottan på ett örlogsvarv vid Long Beach.

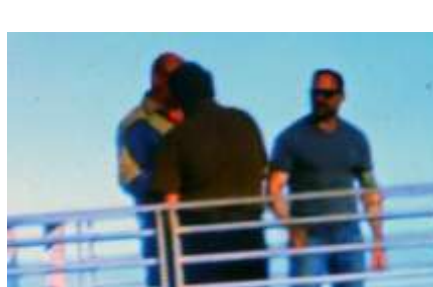
Myke: "Tack för att du kom. Jag vill veta mer om din bakgrund och vem du är." **Marc:** "Flottan har olika klasser av ubåtar och missiler. Jag har arbetat på flera olika program: på Ohio-klassen, 688 Los Angeles-klassen, Columbiaklassen, Virginia-klassen och många olika versioner." **Michael:** "Man kan säga att om det är under ytan så har du koll på funktionen och mekaniken. Det är ditt område." **Ma:** "Upp till en viss gräns." **My:** "Vi hittade en rapport om din otroliga observation. Kan du berätta vad din farkost var ute på för uppdrag?" **Ma:** "Nej, men jag kan säga att jag var till havs på en atomubåt. Jag stod i kontrollrummet bredvid sonarkillen. Han är ubåtens ögon och öron. Plötsligt ropar han: "Sonar, sonar. Snabbt objekt". **My:** "Hur snabbt?" **Ma:** "Flera hundra knop, sa han. Världens snabbaste vapen är en rysk torped på 200 knop men den är högljudd, den här var tyst." **My:** "Hur vet du det?" **Ma:** "Högt ljud får skärmen att explodera av grönt ljus, och det gjorde den inte. Det var ett väldigt svagt spår." **My:** "Föremålet som sonaren upptäckte rörde sig snabbare än världens mest avancerade torped och gav ifrån sig mindre ljud än den." **Ma:** "Så vitt jag vet. I flottan får man en rejäl utbildning. Sonarkillen ska kunna identifiera allt men han visste inte vad det var." **My:** "Hur vet du det?" **Ma:** "När befälhavaren kom sa sonarkillen: "Vad gör jag med det här?" Befälhavaren nickade. "Logga det och begrava det". Som en vanlig rutin. Det var som att inget hade hänt, det gjorde mig tokig. Jag insåg att flottan ser såna grejer hela tiden. De har SOSUS-nätet, till exempel. Det är ett nätverk av hydrofoner i haven. Det tar upp ljud från tusen mils avstånd."

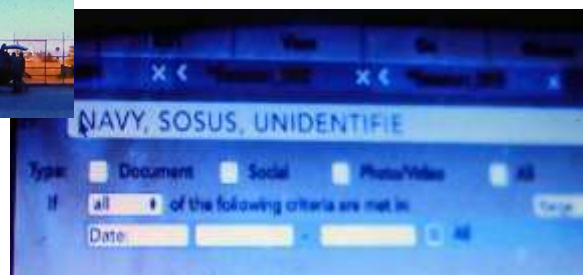
Atomubåt. Kontrollrum, sonaren är ubåtens ögon och öron. Han ska kunna identifiera allt. Världens snabbaste torped.

"De har legat där väldigt, väldigt länge. SOSUS-nätet består av tusentals undervattensmikrofoner som placerades av amerikanerna för att spåra sovjetiska ubåtar. Genom att jämföra ljudvågorna från olika delar av nätet kan SOSUS kalkylera hasighet och riktning på alla rörliga föremål. Det gamla övervakningssystemet används nu inom forskning för att studera undervattensljud. De känsliga mikrofonerna fångar upp oförklarliga fenomen. Jag fick bekräftat att det finns ett program som dokumenterar de föremålen." **My:** "Så flottan har ett program, likt AATIP för att spåra USOn?" **Ma:** "Precis. Vi har spårat USOn i flera årtionden men flottan vet inte vad det är. De fångar upp någon sorts rörelse eller ljud under havsytan som inte går att placera, De snabba undervattensföremålen kan ligga bakom det." **My:** "Jag hade velat se det hemliga programmets arkiv men det verkar som att sekretessen är väldigt hög, det är nog utom räckhåll. Vår näst bästa väg är SOSUS, nätverket av sonarer som övervakar havsdjupen över hela världen."

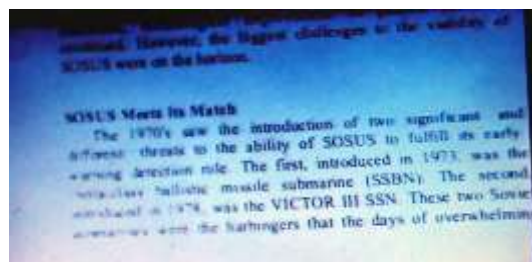
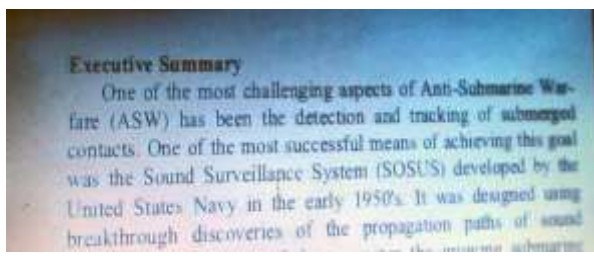

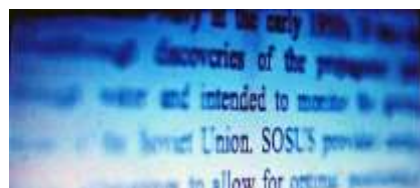
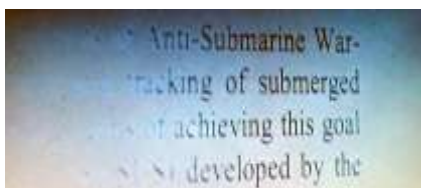
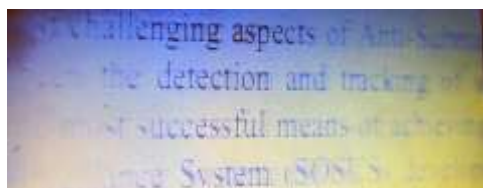
Mötet ägde rum mellan Myke, Michael och Marc D'Antonio utanför örlogsvarvet vid Long Beach

Efter mötet satte teamet igång direkt. **Mi:** "Jag söker på "Flotta, SOSUS, oidentifierad". Global sökning,

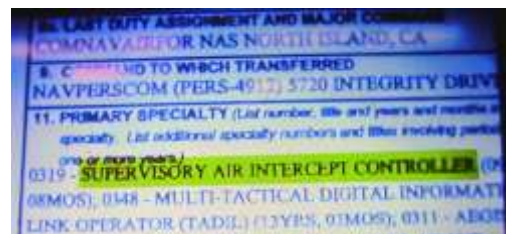

tre dokument." **My:** "SOSUS får jämbördig motståndare på 1970 talet. Sovjetunionen utvecklade något som slog SOSUS genom tyst framfart." **Mi:** "Det är rimligt. Det vore ett stort hot mot USA. Vi försöker bli bättre på att upptäcka ryssarna och de försöker bli bättre på att slå oss." **My:** "Vi leker katt och råtta." **Mi:** "Det pågår fortfarande."

My: "Vi ser fler och fler rapporter om USOn med förmågor som överstiger mänsklig teknologi. Men nu börjar jag tro att det är avancerad teknologi som vi misstolkar som utomjordisk. Ryssarna utvecklade teknik som kunde undgå SOSUS. Vi måste utesluta rysk militärteknik innan vi kan dra slutsatsen att det är utomjordiska USOn."

Myke och Michael åker tillbaka för att spåra upp informanter med kunskap om hemlig rysk undervattenssteknik.

Michael: "Vi får ligga på telefonerna." **Myke:** "Han jobbade väl med ryska ubåtar?" De finkammar kontaktnäten. En kontakt på försvarsdepartementet kan koppla teamet till en källa med band till den ryska militären. **My:** "Jag är nyfiken på vad han kan berätta."

Myke och Michael är på väg att träffa ett vittne som är expert på den ryska marinen.

Mi: "Vittnet är expert på den ryska marinen. Om någon vet om Ryssland kan tillverka de okända undervattensföremålen så är det han." Myke och Doc möter upp Paul Stonehill. Han är tidigare sovjetisk medborgare och skriver om rysk militärhistoria.

Paul Stonehill,
Expert på den ryska marinen

Myke: "För att avgöra om ett USO är utomjordiskt måste vi utesluta att den ryska militären är inblandad. Paul Stonehill är expert på den ryska militärens förmågor. Han har ett nätverk inom den ryska flottan och kanske kan upplysa oss om USO-fenomenen.

My: "Vår utredning har gett oss otvivelaktiga bevis för att det är någonting under vattenytan. Det är inte vår flotta. Kan de USOn som vi har upptäckt vara det som den amerikanska flottan anser vara ryska program under testning?" **Stonehill:** "Nej, för de utreder samma fenomen. Ryssarna har hemliga program som studerar UFO:n och USOn som stör hemliga uppdrag. Ryssarna har velat veta i trettio år vad det är som jagar sovjetiska ubåtar. Sovjetunionen trodde att det var amerikaner när de såg oförklarliga saker under vattnet. Amerikanerna trodde att det var Sovjetunionen. Det tog lång tid att inse att det var varken eller. Det är något oförklarligt, det pågår än idag." **My:** "Du menar att det pågår något som varken den ryska eller den amerikanska flottan kan förklara, under vattenytan, just nu?" **St:** "Ja. Någonting lurar i haven, ger ifrån sig underliga ljud och rör sig ofantligt snabbt. Ingen har såna förmågor." **My:** "Under trettio år trodde ryssarna att fenomenen var amerikanska. USA trodde det var ryssarna. Både hade fel, så vad är det egentligen?" **St:** "Jag är övertygad om att det diskuteras av höga instanser, det finns ett samarbete." **My:** "Tror du att amerikansk och rysk militär skulle klara av något sånt?" **St:** "Jag vet inte, men utifrån vad jag har sett de senaste åren ökar militära övningar världen över." **Michael:** "Rustar vi upp?" **St:** "Det måste vi. De är ansvariga för miljarder liv på planeten. Om våra regeringar ser ett hot måste de reagera." **Mi:** "Det är skrämmande att rusta för krig när man inte känner till fiendens förmågor. Det enda vi vet är att de överstiger våra egna." **St:** "Ja. Jag vill inte vara i deras sits, men någon måste göra det. De höga instanserna vet det och håller huvudet kallt. Våra nationer och regeringar bygger upp sina försvar. Vi förstår inte vidden av det hela, men det är något i görningen. Alla tittar mot himlen efter UFO:n. Det är bra men man måste tänka på vad som händer på djupet, det är oförklarliga föremål. Vår militär är oroad, och det borde vi också vara. Alla bevis pekar mot vattnet."

M: "En man med nära koppling till den tidigare sovjetiska och nuvarande ryska flottan utesluter en jordisk förklaring. Det är oroväckande."

Tillbaka till Texas. Nick och Sarah får ett tips om var Kevin Thomas finns. Han var fotograf i flottan och bevittnade ett USO från hangarfartyget Nimitz 1991. Slutligen finner de honom.

Kevin Thomas
fotograf i flottan,
hangarfartyget Nimitz 1991

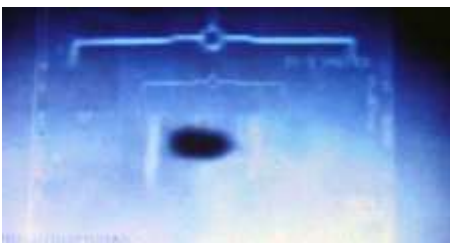

"Hej, jag heter Nick." "Jag är Sarah." **Thomas:** "Varför är ni här?"
Nick: "Jag är veteran, detta är Sarah Cruddas. Vi gör en utredning och letar efter en man som heter Kevin Thomas." "Det är jag."
Sarah: "Vi skulle vilja prata med dig om vad du upplevde på Nimitz 1991." **Th:** "Hur hittade ni mig?" **S:** "Vi är oberoende utredare av oförklarliga observationer och vi är bra på vad vi gör. Vi vill prata med dig för att vi tror att din historia kan vara avgörande för utredningen." **Th:** "Jag vill inte prata om det, ärligt talat." **N:** "Vi kom inte hela vägen hit för att bli nekade. Hela utredningen hittills har lett oss till dig." **S:** "Vi vill prata med dig för att din historia kan vara avgörande för utredningen." **Th:** "Är du marinsoldat?" **N:** "Ja." **Th:** "Ni får några minuter. Kom in!" **S:** "Alla mönster vi har samlat genom länkanalys återvänder till Nimitz tretton år tidigare." **Th:** "Jag gjorde mig svår att hitta, jag är imponerad att ni är här." **S:** "Vi skulle uppskatta om du kunde berätta exakt vad som hände på Nimitz 1991." **Th:** "Jag var sergeant och positionerad i fotolabbet, jag skötte labbet för rekryterna. Jag brukade titta på solnedgången efter mina skift för att varva ner. Det var mörkt, och de beordrade mörkläggning. Det innebär att allting slås av. Det får inte finnas ett enda ljus. Mörkläggningen är en försvarsmanöver där allt släckas ner och besättningen stängs in i skeppet. Besättningen får inte veta om det är en övning eller en hot. Man måste genom skottet inom en viss tid annars bli man utestängd. När jag skulle öppna var det låst. Jag tänkte att jag skulle vänta ut det. Jag gick till styrbord sida och tittade runt hörnet. Något stack upp till hälften ur vattnet. Det såg ut som en svart triangel, större än Nimitz och kanske 180 meter bort." **S:** "Och Nimitz är väl 300 meter?" **Th:** "340 eller 310, tror jag. Jag blev som lamslagen. Min minnesbild är något rent och mörkt. Det droppade inget vatten från den." **N:** "Gav den nåt ljud ifrån sig?" **Th:** "Nej. Jag såg den tydligt när den steg 10, 12 meter. Sen for den." **N:** "Berättade du för någon vad du såg?" **Th:** "Det behövde jag inte. Nästa dag när jag jobbade kom killen från förrummet till fotolabbet in och sa: "två killar vill snacka med dig". Ingen säger så på ett hangarfartyg. Det var väldigt konstigt. Jag kände på mig att jag var illa ute." **S:** "För att du varit utomhus?" **Th:** "Jag kanske såg något som jag inte borde ha sett." **N:** "Hade de uniform?" **Th:** "Civila kläder." **N:** "Vad frågade de dig om?" **Th:** "Varför jag inte hann till login...och om jag hade varit utomhus. De frågade på alla möjliga vis vad jag hade sett." **N:** "Hur kändes det?" **Th:** "Det jag tänkte då var att jag skulle få sparken om jag berättade. Jag sa att jag stod i aktern och väntade tills jag kunde komma in. Jag höll tyst i årtal tills tic-tac-filmen kom ut. Den fick mig att tänka efter. Det var därför jag släppte in er." – Tic tac-filmen släpptes 2017 och visar ett möte från 2004 mellan ett plan från Nimitz och ett tic-tac-format föremål. Filmen släpptes av AATIP. Flottan bekräftade autenticiteten i september 2019. **N:** "Vad märkte du för likheter med det du har sett?" **Th:** "Man kan se när den rör sig. Det är samma sorts rörelse.

Mörkläggningen på hangarfartyg Nimitz 1991

politics 45 Congress SCOTUS Face First 2017 2018 Election

The US Navy just confirmed these UFO videos are the real deal

Updated 2:11 PM ET Wed September 18, 2019

Den är långsam först och sen skjuter den iväg. Det var precis så. Den var långsam och sköt iväg.” **N:** ”Hur snabb var den?” **Th:** ”Supersonisk, kanske 6 000 meter per sekund.” **S:** ”Kan en människa överleva det?” **Th:** ”Nej, g-krafterna skulle göra pannkaka av en.” **N:** ”Var det avancerad drivkraft?” **Th:** ”Nej. Drivkraft innebär att trycka något i en riktning. Det var inget tryck. Vattnet rörde sig inte. Den var bara där och sen rörde den sig.” **N:** ”Var det en slump att den dök upp när skeppet blev mörklagt?” **Th:** ”Nej, jag tror att ingen skulle se den.” **S:** ”Kan nån på skeppet ha vetat vad som pågick?” **Th:** ”Ja, jag är säker på att nån visste vad som pågick. De ville försäkra sig om att jag inte visste något.”

Kontoret i San Pedro. **Myke** och **Michael** resonerar om de senaste mötena. **Myke:** ”Det låter som han vill förstå vad det var han såg.” **Mi:** ”Jag kan inte komma på något som förklarar det han såg.” **My:** ”Är det ett hemligt program? Marin teknik som testas. Är det något vi inte kommer på? Eller en utomjordisk kontakt? Enorma påståenden kräver enorma bevis. Det blir tydligare varför program som AATIP existerar och varför maktmänniskor som Robert Bigelow investerar i fenomen som äger rum över hela världen. Ingen person eller regering på jorden kan förklara vad som pågår. Vi har redogörelser från militären och civilpersoner. När jag började på CIA förstod jag hur hemligheter faktiskt fungerar. De vittnar om fenomen som jag tills nyligen skulle ha kallat science fiction. De kom i terrängbilar och var klädda i svart. Jag har träffat dem öga mot öga och arbetat med skickliga utredare. Vad hände här? Det har fått mig att inse att det jag trodde var fiktion kan vara verklighet. Det är ingen slump att Bigelow, den ende entreprenören på AATIP, följde bevisen till samma ställe som vi i Brasilien. Vad var *Operation Tallrik*? Frågan är hur mycket mer bevis AATIP har? Det var sekretessbelagt, allmänheten skulle inte se det. Vet de redan att kontakten har blivit gjord? Kan det ha varit ett UFO? Hur skall man annars förklara det? Om det är en utomjordisk kontakt, varför är de här? Vad vill de? Borde vi vara oroliga? Flygande föremål sköt ljusstrålar som träffade folk. Så folk blev attackerade? Vi började utredningen för att hitta sanningen. Vi måste fortsätta hitta svaren på egen hand. **Det finns ingen återvändo nu.**”

Myke Cole
CIA, FBI &
DIA
utredare

Dr. Michael Livingston
Militärhistoriker
och knflikt-
analytiker

Nick Karnaze

USMC, SPEC OPS
Underrättelseofficer

Tillbringade fem år i marinkårens
specialstyrka som
underrättelseofficer

Sarah Cruddas

Astrofysiker och
rymdjournalist med bakgrund
i astrofysik, intresse för UFO

Kawa Mawlayee

Green Beret Human Intel
Specialist
Amerikansk
kommandosoldat i 19 år.
Underrättelsespecialist

Paul Beban

Internationell grävande
reporter

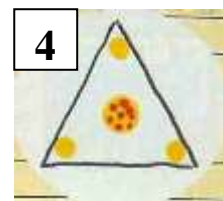
Contact är en dokumentär UFO-serie i åtta delar från 2019 som visades i TV, baserad bl.a. på AATIP program. Detta Contact-program är världens största och berör UFO i allra högsta grad. Programledare är **Myke Cole** som är den bäst lämpade att leda hela programmet tillsammans med **Dr. Michael Livingston**. De två kompletterar varandra väl.

Nick Karnaze, Sarah Cruddas, Kawa Mawlayee och Paul Beban som utgör fältteamen i detta sammanhang är grunden till programmet. Deras sätt att söka upp vittnen, träffa dem samt genomföra intervjuer med väl genomtänkta frågor har bidragit till detta världsbästa UFO-program.

När jag skrev om Kennedy, UFO, CIA, Jimmy Carter, och CIA/Bush d.ä. (se **Industri, De globala brottens Son**, sidorna **54-46, 60-63**) önskade jag att CIA skulle släppa hemligstämplade dokument om UFO så att vi får ökad insyn i den amerikanska dolda militära UFO-verksamheten. Min dåvarande önskan blev nu verklighet genom detta program.

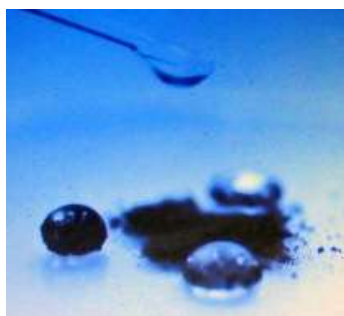
Nu tänker jag analysera detta överlägsna **UFO-CONTACT**-program och jämföra det med andra kända UFO-händelser under cirka 70 år.

Det finns ett flertal olika typer av UFO/USO.

UFO-tefat, tallrikformade, cigarrformade, triangelformade och klotformade UFO:n. Dessa rymdfarkoster har egna gravitations- och antigravitationskrafter. Gravitationskraften används i själva rymdfarkosterna, så besättningen där kan gå som vi gör här på jorden. Antigravitationskraften används när rymdfarkosterna vill lämna en planet/jorden bakom sig. Ju snabbare UFO flyger, desto starkare är antigravitationen som sammanfaller med hastigheten, antigravitationen är drivkällan för alla UFO/USO. Ju snabbare ett UFO rör sig, desto längre tid upplever besättningen där inne. **G-krafter** existerar inte. Ingen missil kan träffa ett UFO/USO. Runt omkring ett UFO/USO uppstår ett mycket starkt antigravitationsfält också som enormt skydd, se bild 4 och 7 ovan. Vid landning svävar de cirka 30 - 50 cm ovanför markytan och lämnar spår efter sig i form av antigravitation, en ring som är bränd, se bilderna 5 och 6 ovan. OBS! Det finns ett flertal olika drivkällor.

Så länge antigravitationen är igång, aktiv, kallas den för **ändlös energikälla**.

1947, i Ron Johnsons kohage i Delphos, Kansas, USA, landade ett UFO, som svävade knappt en meter ovanför marken och lämnade efter sig ett spår i form av en ring. Ringen är påverkad av antigravitationen. Man tog prover från ringen och i labben vid **Kansas State University** fick man fram resultatet: Provet absorberade inte vattnet.

Med andra ord: Det stöter ifrån sig vatten. För första gången kunde man bevisa antigravitation som lämnades av ett UFO. Se hela historien ovan.

Nästa är Huemulön i Brasilien.

Där ägde Huemulprojektet rum under 1950-talet, ett stort kärnkraftsutvecklingsprojekt som leddes av Ronald Richter. Richter ville efterlikna hur solen fungerar och få vätereaktioner genom fusion. Han ville skapa en **ändlös energikälla**. Fusion är energins heliga Graal. Detta var den officiella förklaringen till det hemliga projektet på ön Huemul. Men enligt källorna har Richter eller andra aldrig avslöjat hur en sådan fusion skulle gå till, förutom president Perón. Han nämnde ”ändlös energi” och denna kraft sammanfaller med antigravitationen. Men vem var denne Ronald Richter?

Ronald Richter, vetenskapsman
Konstruktör

Född 1909 Falkenau, Österrike, död
1991 i Viedma, Argentina

Ronald Richter skakar hand med en av Adolf Hitlers
dubbelgångare

Ronald Richter under ett möte...

Nazi-UFO
1940-1945

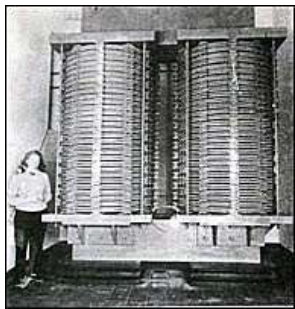

Före Huemul

Enligt Rainer Karlschs *Hitler's atomBomb*, genomförde tyska vetenskapsmän, under Walter Gerlach och Kurt Diebner, experiment under andra världskriget för att utröna möjligheten att inducera termonukleära reaktioner i deuterium vid användandet av högexplosiva konvergerande chockvågor i fotspåren av Karl Gottfried Guderley's princip för konvergerande chockvågor. Vid samma tidpunkt föreslog Richter i ett memorandum till den tyska regeringens tjänstemän en ny lösning: induktionen av kärnfusion genom chockvågor av supersnabba partiklar som tillförs en kraftigt komprimerad plasma av deuterium inuti en vanlig uranbehållare. Förslaget blev aldrig verklighet.

Precis innan han skulle lämna Argentina, träffade helt kort Kurt Tank Richter i London, där Richter berättade om sina idéer om atomdrivna flygplan. Richter arbetade då med en del områden inom den tyska kemiska industrin. Tank hade också kontaktat ett antal andra ingenjörer, till och med den berömde stridspiloten och generalen i Luftwaffe, general Adolf Galland.

Richter bjöds in att ansluta till gruppen och anlände till Argentina den 16 augusti 1948 under täcknamnet doktor Pedro Matthies. Tank presenterade honom personligen för Perón den 24 augusti och Richter gjorde reklam för idén om en fusionsanordning som skulle ge obegränsad makt, göra Argentina till en vetenskaplig ledare i världen. Dessutom skulle användandet vara civilt, inte militärt. Perón kände sig frestad och var tydligt imponerad. Han berättade senare för reportrar “att på en halvtimme förklarade han för mig alla atomfysikens hemligheter och han gjorde det så bra att jag nu har ganska goda kunskaper i ämnet.” – Här bekräftas att Richter kortfattat berättade hemligheten om sin fusion enbart för Perón.

Richter på ön Huemul, framställning av fusion. Under hela experimenttiden befann han sig i händelsernas centrum, han styrde ensam alla experiment utan att någon annan hade insyn i hans fusionsframställning. Över 400 arbetade i projektet. Den 16 februari 1951 hävdade Richter att han framgångsrikt hade visat fusion. Han körde experimentet igen för medlemmar av CNEA och hävdade senare att de hade bevittnat världens första termonukleära reaktion. Perón motiverade projektet genom att notera att landets enorma energibrist skulle hanteras genom att bygga fabriker över hela landet och att energin skulle köpas och säljas i containrar stora som en mjölkflaska. 1952 kom slutet för projektet. Enligt en källa exploderade fusionsexperiment på grund av överhettning, det hände någonting utan kontroll. Richters hemliga fusion var egentligen att framställa antigravitationen som även kallas för ändlös energi. Egentligen är den en s.k. kall fusion, som innebär att energin bl.a. i form av gravitation/antigravitation är skild från temperaturen, så att materien inte hettas upp, såväl reaktorn som energin är oberoende av temperaturen. Richter avslöjade aldrig sin fusionshemlighet för någon förutom Perón. Därför finns många olika berättelser om Richters fusionsexperiment. Vad jag förstår var Ronald Richter ute att lösa antigravitationen och den argentinska presidenten Perón stod bakom honom.

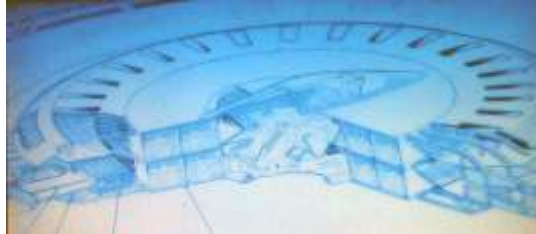
Att lösa antigravitations hemlighet var en gammal dröm. 1911 berättade Nikola Tesla för The New York Herald at han arbetade på en anti-gravitation och en "flygande maskin". 1943 mördades Nicola Tesla för att han nekade att överlämna ritningarna till George Scherff Sr på sitt hotellrum i New York där han bodde i sista tio åren. I början av 40-talet arbetade han med Otis T. Carr med en flygande maskin, på projekt OTC-XI.

Flygande maskin, projekt OTC-XI, Nikola Tesla och Otis T. Carr. Efter 1947 kallas den "Flygande tefat" - antigravitation

I början av 60-talet: NASA:s hemliga UFO-Project på Langley Air Force Base. VA.

I början av 60-talet: USAF:s topphemliga UFO-projekt, Projekt 1794. Det liknar NASA:s projekt. I oktober 2012 offentliggjorde DOD, försvarsdepartementet, nya dokument. Den ska ha haft en toppfart på Mach-4 och kunnat flyga över 100 000 fot. Det var deras första försök att bygga ett flygande tefat. Klarade att starta och landa vertikalt, VTOL.

Militären, USAF, byggde ytterligare en prototyp, Avrocar. Men enligt källan kom den aldrig mer än någon meter upp i luften.

Flygande tefat, Project Avrocar, är igång med testflygning. Två mans besättning

Inom det militära brukar man säga att vissa projekt har avbrutits och lagts ned, som i detta fall projekt Avrocar. Men under ett annat projekt kan man fortsätta och utveckla produkten, som Avrocar i tyst, ostörd hemlighet.

Vad jag förstår försökte Roland Richter skapa antigravitation enligt vissa ledtrådar och sedan omsätta den i praktiken i Brasilien. Då var det enormt intresse för flygande tefat/rymdskepp, framförallt i USA. Eftersom hans hemliga fusionsprojekt misslyckades, lades hela projektet på Huemulön ned. Enligt min uppfattning kände USA till Richters hemliga projekt men hade aldrig en riktig uppfattning om projektets helhet.

Lemlästning av djur bakom UFO-aktivitet.

I USA och Brasilien samt världen över sker fortfarande lemlästning av djur. Varför? är frågan. Dessa lemlästningar förvånar alla som följer UFO över hela jorden och skapar också förvirring bland UFO-följare.

Lemlästning av djur, bland annat hade könsorganen skurits bort och dessutom saknades blod. Ett av vittnena, **Vanderboss**, berättar: "Det konstiga var att hon såg ut att ha blivit nedsläppt. Det fanns en fördjupning under hennes kropp på ungefär 10 cm. Hon låg mitt i en stor cirkel som var hård som cement." Vad betyder det här? Utomjordingarna tog in kon i UFO:n och där genomfördes lemlästningen. De tog bort könsorganen och livmodern samtidigt och blodet tappades av. Därefter släppte UFO:n ner den döda kon där den stod tidigare. Den stora frågan är varför. Lemlästningen har med biologin att göra. I detta sammanhang hör könsorganen och livmodern samman och blodet tillhör livmodern. För cirka 15 - 20 år sen läste jag en UFO-bok. I boken beskrevs att bl.a. små grå utomjordingar, hybrider föddes i en konstgjord livmoder som bilden här ovan illustrerar. Bilden illustrerar fyra konstgjorda livmodrar i vilka deras skapelse äger rum i UFO:s laboratorium.

Utomjordingarnas nyaste skapelse är att ta bort den konstgjorda livmodern och ersätta den med naturlig livmoder av en ko med tillhörande blod och dess könsorgan för födelse och återfödelse. Dessa små utomjordingar liknar biologiska robotar, AI, och deras mål är att försöka vara så mänskliga som möjligt. De kallar sig för Humanoider och liknar människor. Se vidare länken **Industri, Solen i underläge**, sidorna 19 - 22. Att använda en livmoder sker enbart en gång, vid varje födelse måste de ha en ny livmoder av en ko. P.g.a. deras naturliga fortplantning behövs många kor för vidare utveckling. Bland utomjordingarna finns högt utvecklade varelser som kan reinkarneras här på jorden i en mänsklig kropp. Nu kanske ni förstår bättre varför alla dessa lemlästningar av djur förekommer på vår planet.

Ljusstrålar som träffar människor i Colares, Brasilien.

Att skjuta ljusstrålar mot människor är farligt för alla som såg när UFO sköt ljusstrålar mot befolkningen. Symptom: De var svaga, hade brännskador på bröstet och två sticksår på halsen bredvid varandra. Man kan fråga sig varför. Det här har också med biologin att göra. Strålningar är världens modernaste provtagningsmetod. Genom dessa tar utomjordingar olika prov från olika delar av människokroppen. De behöver mänskliga gener för att komma närmare människan. Vid varje födelse och återfödelse utvecklar de nya mänskliga. Deras mål är inte att skada och döda människor utan att genomgå ytterligare mänsklig utveckling.

Rio Blanco, Mexiko.

I Rio Blanco finns arkeologiska föremål från uråldriga civilisationer bl.a. mayacivilisationen. Mayafolkets gud var ormen Kukulkan som kan jämföras bl.a. med planeten Venus och vi kan även hänvisa till Uppenbarelseboken där Jesus menar att Venus är hans, dvs. han är Venus.

Florida, USA och Rio Blanco, Mexiko.

UFO ger ljud ifrån sig och suger upp vatten från olika sjöar.

I denna Contact-UFO utredningen framgår tydligt att UFO kan suga upp vatten genom speciell strålning och därefter förvandla det till ljudvågor som kan skapa olika starka jordbävningar, s.k. konstgjorda jordbävningar.

Utredningen av CONTACT visar att UFO bl.a. besöker berg, städer, åkrar och USO dyker upp vid hav, under och ovanför havsytan och nära militära mål, bl.a. atombomber/missiler och atomnärningar.

För att få fram hela bilden av närvaron av UFO och USO bör vi komplettera CONTACT-dokumentationen med andra kända dokumentationer.

Area 51

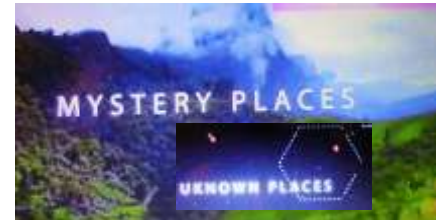

Area 51

Nevada, Area 51

Atlantic Undersea Test and Evaluation Center
Andros Island, AUTEC

Cheyenne Mountain Air Force Station, Colorado Springs

Nevada, Area 51

Det första jag vill komplettera CONTACT- dokumentationen med är **Area 51**, den icke-officiella benämningen på en militärbas tillhörande **USA:s flygvapen** belägen i Lincoln County i delstaten Nevada på den uttorkade sjöbotten *Groom Dry Lake* i Nevadaöknen, cirka 160 km norr om Las Vegas. Området är mera känt som Edward Air Force Base. Där landade flera gånger de amerikanska rymdfärjorna Enterprise (testflygning), Columbia, Challenger, Atlantis, Discovery och Endeavour. Alltså är Area 51 ett gammalt militärt testområde som besöktes av UFO och utomjordingar under 70- och 80-talet. Enligt vissa källor arbetade även utomjordingar på testområdet med mycket hemliga uppdrag. Deras chef hette då **Jarod-1**, en av de små gråa, en hybrid, syns även på bild ovan sittande i en bil på väg till jobbet. Hur länge avtalet om det hemliga uppdraget gällde finns ingen närmare information om. Hur som helst, USAF hade då en tät kontakt med UFO och dess besättningar i olika UFO-projekt. Se mer om det på **Industri, Månens besökare, final**, sidorna 28 - 32 och **Att erövra rymden III, final**, sidorna 70-75.

Cheyenne Mountain Air Force Station, CMAFS, Colorado Springs

En grön utomjording

I grottan finns också en djup sjö

Cheyennebunkern har över 1300 sådana här fjädrar under byggnaderna

Det hemliga rummet, kontrollrummet

Cheyenne Mountain Air Force Station, CMAFS - North American Aerospace Defense Command, NORAD

Cheyennebunkern, **CMAFS**, började byggas 1961, kompletterades med NORAD 1965 och slutligen blev hela Cheyennebunkern klar 1966. Det gick också rykten om att UFO, utomjordingar syntes där.

Teamet bakom Mystery Places, en dokumentärfilm, fick för en tid sen (2020) besöka militärbasen Cheyennebunkern, en grotta 600 meter inne i berget, för att göra en begränsad dokumentation om Cheyennebunkerns okända inre verksamhet. Teamet var det första och kanske det enda som släpptes in. Cheyennebunkern är fortfarande världens säkraste och modernaste byggnad trots att 60 år har redan gått. Själva byggnadens konstruktion lever nu, i ändens tid, upp till krav på skydd i samband med alla naturkatastrofer och krig. Hur visste USAF att i Cheyenne finns en grotta och i grottan en insjö? Det finns ingen information om hur djup sjön är. Vid en stor katastrof sägs att presidenten får åka dit, men han har ingen svit där. Vad jag förstår var det utomjordingar som hjälpte USAF att hitta grottan i berget och att bygga bunkern för framtiden. Men av någon orsak sprack samarbetet mellan UFO och USAF. Men det finns fortfarande en utomjording kvar inne i bunkern.

North American Aerospace Defense Command, NORAD som grundades 1958, kopplas även till **Cheyenne Mountain Air Force Station, CMAFS**, alltså till **Cheyennebunkern**. NORAD:s vapen är mycket, mycket intressant. Vi kan se att två händer håller jordklotet på plats. Det syns tydligt att nävarna består av fyra fingrar i form av ett löv, fyra fingrar har utomjordingarna. Emblemet är en av de listigaste som finns. Från utomjordiska budskap vet vi att utomjordingarna fortfarande är emot atombomber, atomsprängningar och atomirättningar.

Bermudatriangelns förbannelse. Atlantic Undersea Test and Evaluation Center, Andros Island, AUTEAC

F.d. militär, dykare

F.d. militär, dykare

Bermudatriangeln. Florida, västra spetsen av Bermudatriangeln. Mike, Chuck och kapten Moe, grundare av Triangle Research and Investigation Group, arbetar med det lokala seglarsamhället för att undersöka ett av mysterierna i Bermudatriangeln: **UFO**. En del experter tror att UFO:n bär ansvaret för många oförklarliga försvinnanden i triangeln. Nu ska fyra veteraner undersöka Bermudatriangeln och trotsa de här förrädiska vattnen på jakt efter sanningen. Fyra modiga män är fast beslutna att lösa mysterierna som finns gömda i jordens farligaste vatten. TRIG-teamets verksamhet grundar sig bl.a. att lyssna på olika vittnen som sett UFO och därefter försöker TRIG-teamet hitta platsen och undersöka den.

TRIG-teamets huvudkontor ligger i Florida, västra spetsen av Bermudatriangeln. TRIG-teamet hade ordnat ett UFO-möte och folk som sett UFO fick berätta om sin egen upplevelse vid mötet. Ett vittne, vid namn **Vinny**, hade en berättelse som var klar och tydlig, bedömde TRIG-teamet.

Vinny: ”Jag upplevde något den **26 april, 2013**. Jag var på stranden kl. 06:00, och hade nog inte sett den här saken om den inte rört sig så fort. Den kom från sydöst och den flög nära vattenytan, 2,5 km bort, vände uppåt och sköt i väg, kom ner mot vattnet i vinkel. Jag trodde att den skulle slå i. Men den dök i som en klippsydare, pang! Sen var den borta.”

Vinny fick möta TRIG-teamet igen på plats och fick ännu tydligare berätta om mötet med UFO: ”Första gången hade den samma riktning som båten där. Den doppade sig, som när man kastar en platt sten. När den vände uppåt, var den ca 1,6 km från stranden.” **TRIG:** ”Var landade den?” **Vinny:** ”Den åkte rakt upp och kom ner på samma ställe. Den slog i vattnet i vinkel men plaskade inte, det blev inget!” **TRIG:** ”Och det var det sista du såg?” **Vinny:** ”Ja, det var det!” **TRIG:** ”Hur länge nuddade den vattnet?” **Vinny:** ”Bara en eller två sekunder men det plaskade och skummade inte, ingenting.”

TRIGs/Chucks utvärdering: ”För mig är det mest intressanta med den här historien hur vittnen beskriver föremålet flyga över horisonten, doppa sig i vattnet och hoppa upp igen. Jag har aldrig sett något konstgjort som klarar det. Det är superhjältegrejer. Förmågan att flytta sig enkelt mellan olika miljöer som havet och luften eller jordens atmosfär och rymden kallas transmedialt resande. Det är ytterligare en UFO-egenskap som ofta rapporteras enligt den amerikanska försvarsmakten.”

TRIG-teamet/Chuck: ”Peka dit där du såg den!” **Vinny:** ”Ungefär där, 1,6 till 2,4 km ut.”

TRIG: ”Det var bra att vi fick både riktning och en uppskattad distans, 1,6 till 2,4 km ut. UFO:t kan finnas där. Efter tre dagars undersökning hittade teamet två vittnen som ska ha sett Vinnys UFO. Mike och Chuck ska avgöra om de är tillförlitliga.

Ufo-vittne 2 Mike

Florida, UFO-vittnet Mike såg UFOt från sin båt den 29 april 2013.

Vittne: "Där borta var det något jag aldrig har sett förut. Det kom hitåt över horisonten och i öppningen där borta vände det åt andra hållet." **TRIG-teamet:** "Kan du berätta vad det var? Hur såg det ut?" **V:** "Visste jag det, skulle jag säga det." **T:** "Beskriv det!" **V:** "Det var inte från den här världen." **T:** "Lät det på något sätt?" **V:** "Det var tyst, konstigt nog." **T:** "Vilken form hade det, en fotboll?" **V:** "Mer cylindriskt, avlångt och smalt."

T: "Min första intryck av Mike var hans maner, ... opålitliga, kan man säga."

T: "När hände det?" **V:** "Runt den 29 april." **T:** "29 april?" **V:** "29 april på morgonen."

T: "Jag fick agera polis igen och ställa tydliga frågor för att få de svar jag ville ha."

T: "Vi tar det från början. Jag vill få reda på: Vem, var, när och varför. Vi vet när." **V:** "Den 19." **T:** "Den 19 vad?" **V:** "April."

T: "Är du säker att det inte var 29 april?" **V:** "Just det, 29 april." **T:** "Den 29 april?" **V:** "Ja." **T:** "Hur var vädret?" **V:** "En ganska klar dag. Lite molnigt, solen var på väg upp, en vacker soluppgång."

T: "Hur fort färdades den?" **V:** "Jösses, fort." **T:** "Fortare än ljudet? Så fort att ett flygplan inte kan flyga så fort." **V:** "Den flög fort och tog den där svängen åt höger. Flygplan gör inte så. Jag önskar att jag hade filmat det, men när man ser det tänker man inte på det."

T: "Jag har en fråga. Vad gjorde du kvällen innan?" **V:** "Vi slutade jobba tidigt, drack några drinkar och tittade på film." **T:** "Hur många är några?" **V:** "Runt sex."

T: "Sex är några?" **V:** "Mellan lunch och middag."

T: "Hans historia höll inte. Han kanske såg något, men inte det vi letar efter."

TRIG-teamet/Chuck: "Är det här det hände?" **Chris:** "Ja. Jag hatar att berätta det. Alla tror man är galen när man berättar sånt här. Jag fiskar här mellan 06:30 och 07:00 på morgonen."

Solen var på väg upp och jag agnade fiskespön. Jag ska just kasta ut, och när jag tittar upp kommer en boll. Den står stilla i luften. Den ser konstig ut. Jag förstår ingenting. Hjärnan kan inte processa det. Jag hämtar mobilen och när jag låste upp den för att fota dyker den ner bakom träden." **T:** "Flög den i sicksack?" **Chris:** "Rakt ner bakom träden. Den kom upp och ner direkt igen." **T:** "Hörde du något?" **C:** "Inga ljud. Man kunde höra en knappål falla, men inga ljud." **T:** "Hur länge höll allt på?" **C:** "Jag var chockad, så det kan ha varit 30 sekunder eller 15 till 20 sekunder. Inte tillräckligt länge för mig att ta fram telefonen och fota." **T:** "Vilket datum var det här?" **C:** "Det var 2013. Jag kan inte ge ett exakt datum men jag hade min födelsedagsfest den 29 april."

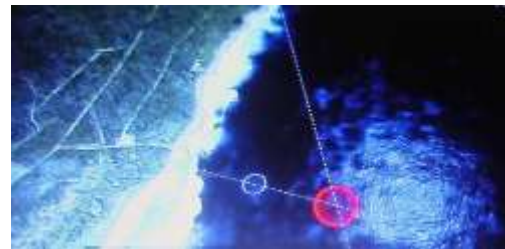
Jag blev totalsågad av mina kompisar när jag berättade om det. Det var några dagar innan festen.” **T:** ”Vad skulle du säga om jag berättade att i april vid samma tid som du såg föremålet, såg någon annan samma sak.” **C:** ”Här?” **T:** ”Här.” **C:** ”Det får mig att må bättre.” **T:** ”Så här ligger det till. Jag behöver veta var föremålet kom ifrån.”

T: ”Så här ligger det till. Jag behöver veta var föremålet kom ifrån.” **C:** ”I utrymmet mellan de två höga träden. En bra referenspunkt.” **T:** ”Är du säker?” **C:** ”Ja. Jag är säker.”

TRIG-teamet: ”Härifrån har vi ett-nio-noll. Vi har fått din punkt och de andras punkt. Vi placerar ut dem och markerar platsen med ett X.” **Moe:** ”Jag och Chuck har intervjuat en kille. Vi fick information av ett nytt vittne som såg samma sak som vårt senaste vittne för några dagar sen. Via Chris kompassriktning får vi en geografisk plats som visar var han befann sig, och ett område där han såg föremålet.”

Chuck: ”Jag drog en rak linje hela vägen ut. Jag kan ta det andra vittnets geografiska plats på planeten och ta ut hans kompassriktning också. Jag kan dra den raka linjen rakt över kartan. Där X:et markerar platsen där linjerna korsar varandra borde platsen för händelsen vara.”

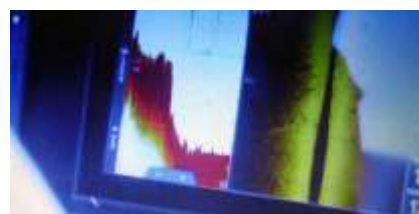
Vi letade här. Vi hittade inget.

Vi skulle ha varit här

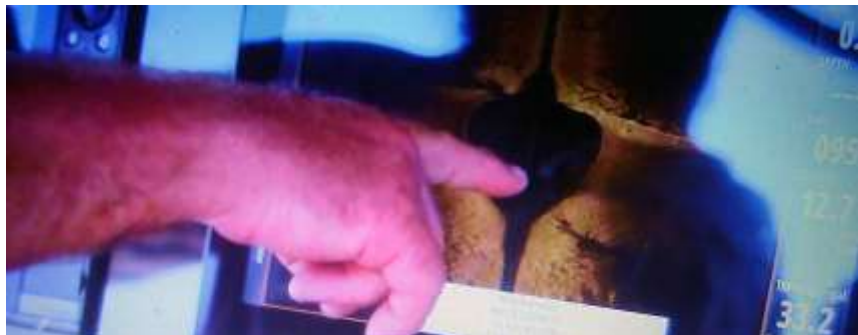
”Vi är 1,6 km fel. Det finns ett skäl till att vi inte hittade något. Vi var i fel område.”

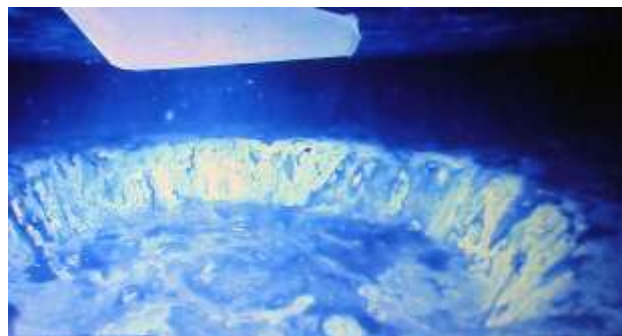
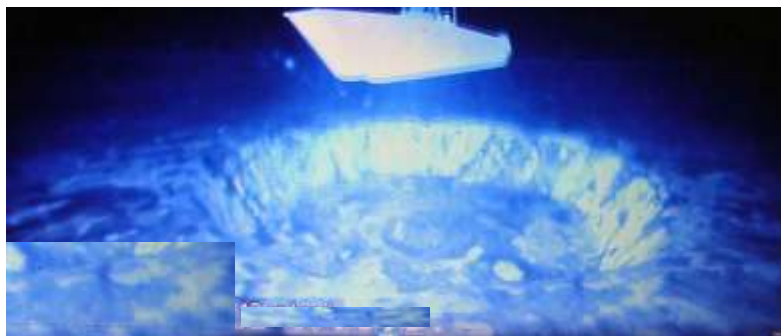
”Det här UFOt filmades i Aguadilla i Poerto Rico den 26 april 2013 av Tullverkets Bombardier på andra sidan Bermudatriangeln. Det här är området där Chris och Vinnys linjer korsades, en liten triangelyta. Vi letar efter en avvikelse, något som ser onormalt ut. Vi kom till platsen där vittnenas linjer korsades. TRIG-teamet är 3,2 km utanför Florida kust. Det här är det andra försöket att hitta UFOt som vittnen har sett.”

TRIG-teamet/Mike: "Vår expanderade cirkel fungerade. Vi åkte precis på det här. Det gick från mörkt, grönt gräs till en stor, rund form, eller något sådant. Det var rätt galet att se. Titta här. Den börjar dala. Hur kan det hända här? Vad ser det ut som, Moe, ett hål? Det är 2,5 meter där det är som djupast, platt på botten. Plötsligt går det från 1,5 meter och rakt ner och när vi åker över det, går det uppåt igen."

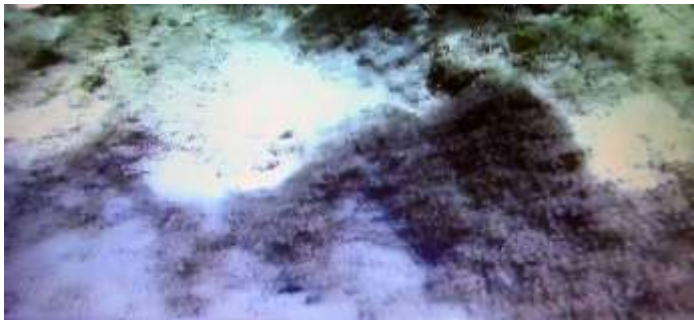
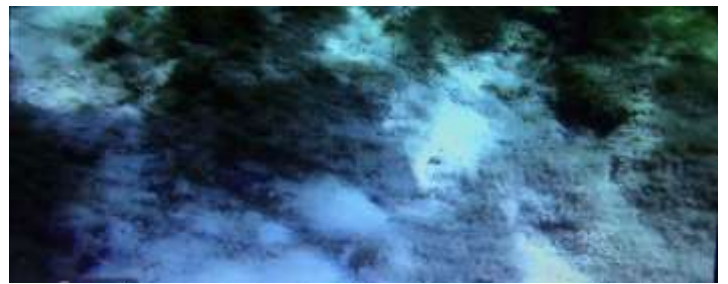
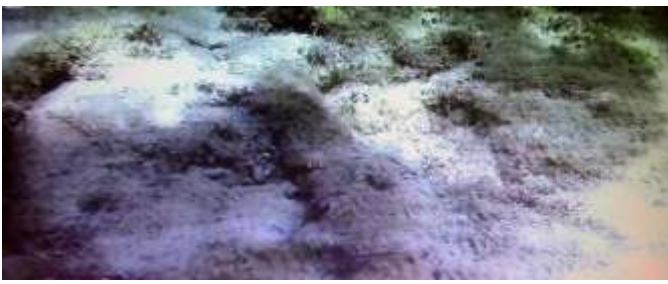
Titta, är det inte knäppt hur det där ser ut?!" "Jo. Jag såg det uppfifrån. Det ser ut som om något slog ner där riktigt hårt, så att det blev en grop."

Den runda kratern är ca 2,5 m djup och 10 m bred. Den ligger mindre än 274 m från den korsande punkten. Vi är i området som Chris och Vinny ledde oss till. **Chuck:** "För mig finns det ingen naturlig förklaring till det här. Sådant här ser man inte i naturen. Något är det. Jag vet inte vad än, men vi ska ta en titt på det. Ett av dussintals UFO:n som rapporteras i triangeln av militär."

Dave och Chuck plaskar i, de simmar över kratern som bokstavligen gick rakt ner. De kan inte se så många fiskar, det ser väldigt onaturligt ut.

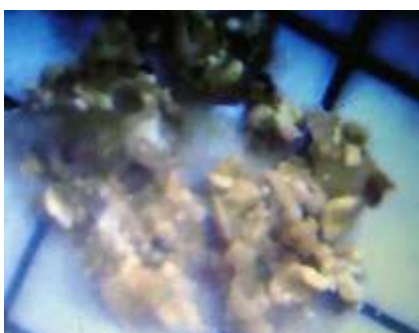

TRIG-teamet/Dave: "Botten är som en månkrater. När vi såg kratern första gången, var mycket annorlunda. Ett, det fanns inget sjögräs, det bara slutade. Det sluttade mot en stenig botten, bara takbergart. Ja det finns alla möjliga små, konstiga högar. Allt inuti kratern såg ut som om det var bortbränt. Jag menar inte svart, förkolnat. Det växte inget där, inte en sak. Inga fiskar. På kanten fanns det gräs, fiskar och allt omkring, och så en död zon. Det ser onaturligt ut, som om något kraschat här.

Jag och Chuck tog prover av sanden. Under alla år jag tillbringat i vatten hade jag aldrig sett nåt liknande. Vi går från en stenig sjöbotten i sjögräsområdet, det börjar bli grundare. Det som landade här var stort." **Chuck:** "Det finns ingen naturlig förklaring till en perfekt rund krater i mitten av en bädd av sjögräs. Ett runt föremål som kraschar i havet med hög hastighet gör ett stort hål i sjöbotten. Ungefär som det här. Det här var helt galet. Det var fast botten. Något måste ha spridit ut sanden så att gräset inte kunde växa. Jag kan berätta vad det *inte* är. Konstgjort. Det finns inga märken runt den, inga repor, inga grävmarken. Det ligger inget skräp i hålet. Inga stenar, som en meteor. Det där är ett mysterium. Jag kan inte säga vad det är."

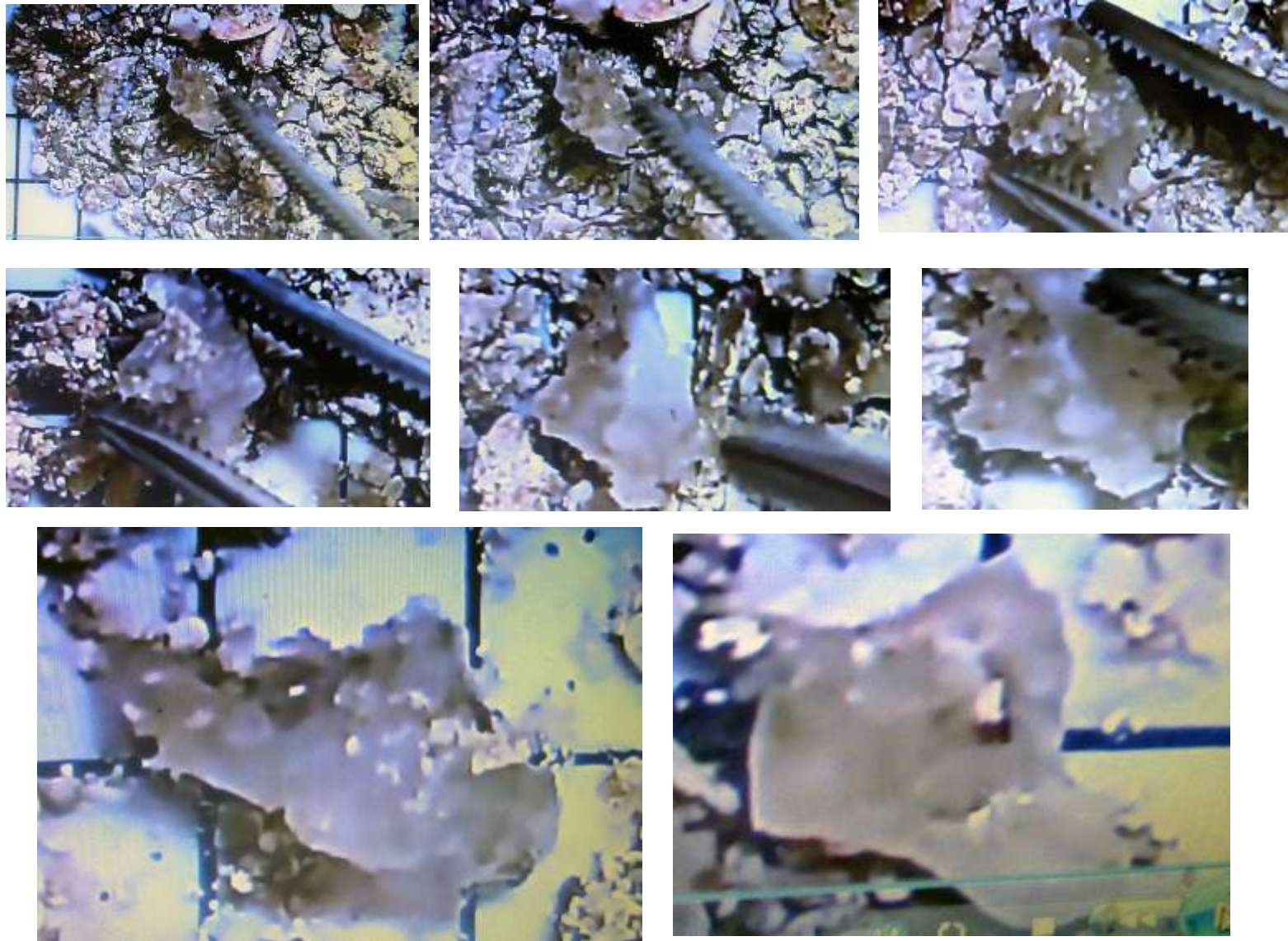
Danielle Miller, Marinforskare

Danielle Miller, Marinforskare

TRIG-teamet har bett marinforskaren Danielle Miller att undersöka bottenprover från platsen med hopp om att hon kan förklara den döda zonen under vattnet.

Danielle Miller: ”Jag har ett bärbart mikroskop för att titta närmare på sanden. Jag lägger ett litet prov där. Vi vill se vad den här sanden består av.” **TRIG-teamet:** ”Vad förväntar du dig att hitta?” **DM:** ”Det kan vara flera saker. Sediment. Det är gjort av olika element.

Nu ska vi se vad vi har. Jag letar efter något som står ut.” **T:** ”Vad är det?” **DM:** ”Väldigt blank sand.” **T/Mike:** ”Brukar inte sand vara blank?” **DM:** ”Inte all sand. Sand är gjort av många saker, men när man hittar en stor och blank bit sand som den här, kan det vara ett tecken på att det fanns något som skapade värme.” **T/Mike:** ”Vad skulle skapa värme i havet?” **DM:** ”Min bästa gissning är åska. Vid åsknedslag kan det som kallas fulgurit skapas och det börjar se ut som glas.” **T/Mike:** ”Händer det ofta?” **DM:** ”Inte direkt. Jag såg glaspartiklarna och tänkte: ”Oj, vad är det?” **Mike:** ”Då förklarade hon för oss att upphettad sand blir till glas. Chuck och jag tittade på varandra och tänkte att det var konstigt”. **Chuck:** ”Tänk om jag sa att vi hittade det här inuti nåt som såg ut som en 2,5 m stor krater?” **DM:** ”Det hjälper. Det kan vara en meteorit.” **T/Chuck:** ”Tänk om jag sa att jag har två vittnen som såg ett UFO som kraschade i havet på platsen som sanden kommer från?” **DM:** ”OK, intressant. Även om jag vill säga att ett UFO... Jag tror inte att det skapades av ett UFO. **T/Chuck:** ”Har du någon annan lösning på problemet?” **DM:** Det här ligger nog inom ramen för vetenskap som vi inte kan förstå. Men från mitt perspektiv vet jag inte vad som orsakade det.”

Sammanfattning av TRIG-teamet, Chuck: ”Enligt vår forskare kom det nåt hett, snabbt, och smälte sanden. Hon sa att det enda naturliga sättet för det att hända är från ett blixtnedslag eller från en meteor.” **Dave:** ”Om det var en meteor, skulle den ligga kvar. Då skulle vi ha bevis på det. Den här erfarenheten har stärkt min uppfattning om UFO:n. Jag tror mer på dem nu. Vi hade två (tre) killar som pekade ut platsen där de såg ett UFO som störtade i havet. Det finns inget annat som kan förklara cirkeln på havsbotten.” **Moe:** ”Det mest fascinerade är att den där fysikern visade oss bildmaterial. UFO-undersökningen förklarar det jag upplevde för flera år sen. Vi har sett äkta filmmaterial av något som inte är från den här jorden. Vi hittade ett område i Flats som inte borde vara där. Alla saker leder till det faktum att det finns något annat där ute.” **Chuck:** ”Jag kan bara säga att om jag var ett UFO vore jag anledningen till händelserna i Bermudatriangeln. Innan utredningen skulle jag ha sagt att det som folk har sett är militär hårdvara. Men en del av det jag har sett i utredningen öppnade mitt sinne för kidnappning av utomjordingar i Bermudatriangeln. Det är möjligt. Så nu är vi tillbaka i det okända och Bermudatriangeln igen. Om det finns UFO:n i Bermudatriangeln kan det vara en förklaring till att alla människor, flygplan, båt, försvinner utan ett spår.”

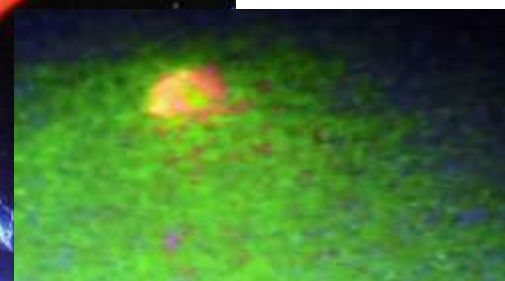

Vad är USO? USO betyder oidentifierade undervattensfenomen. Är det som ett UFO under vatten? Ungefär. Hundratals fall har dokumenterats i Bermudatriangeln, tusentals människor saknas. Båtar saknas, flygplan saknas. Det här är en obehaglig plats. Det är definitivt något övernaturligt på gång i Bermudatriangeln. Vi måste ta reda på varför människor försvinner. USO är oidentifierade föremål under vatten. Vissa tror att de kommer från rymden. Andra att de kommer från Atlantis.

Det flesta har sett lysande eller metalliska föremål som är runda eller avlånga. Till skillnad från att vara rena märkvärdigheter tror många experter att USOn ligger bakom försvinnanden som har gjort Bermudatriangeln så ökad.

Det görs mer än 200 observationer i triangeln varje år. Vissa tror att de är utomjordings farkoster. Men före detta ytbärgare **Chuck Meyer** har sin egen teori. **Chuck**: "Oidentifierade undervattensföremål. Jag höll i säkerhetsutredningar i militären. Vad jag tror? Det är militär hårdvara. Drönare. Robotar. Tills jag har fått tydliga bevis, kommer jag fortsätta tro det. Det här är militärt." **Dave** f.d. militär: "Chuck gillar att säga att allt oidentifierat är militärt. Så förklarar han det. Det är en militär undervattensgrej. Eller en flygande militärgrej. Jag tror att det händer onaturliga saker. Många bestrider att USOn har militärt ursprung men experterna håller med om att de ofta ses nära militärbaser."

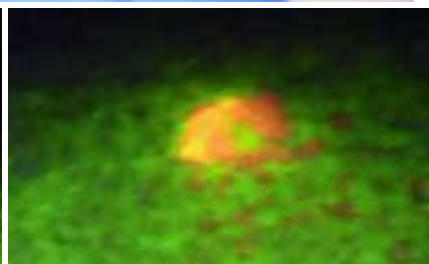
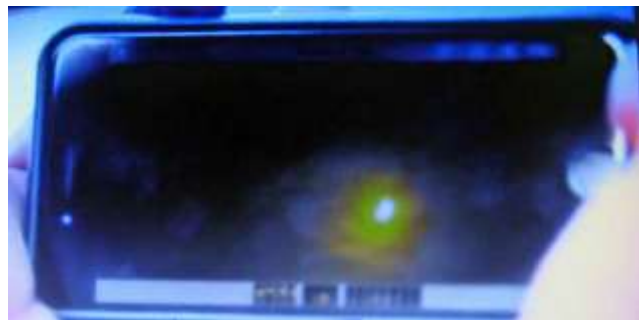
2016 såg veteranen och båtkaptenen **Tony Roberts** ett UFO med egna ögon. Det hände vid **Key Biscayne**, nära Bermudatriangelns västra spets. I området ligger skeppsvrak från 1870-talet.

TRIG-teamet: "Kapten Moe. Du måste vara **Tony**. Trevligt att träffas. Du har en historia att berätta. **Tony**: "Ja, det har jag. Det var på en chartersegling. Vi seglade i solnedgången, jag stod i tornet. Plötsligt började båten kränga åt babord. Jag försökte förstå vad som hände. Alla tryckte sig mot vänster sida och de tittade över relingen."

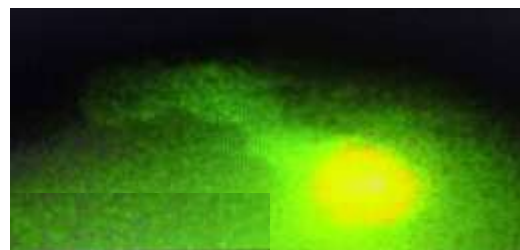
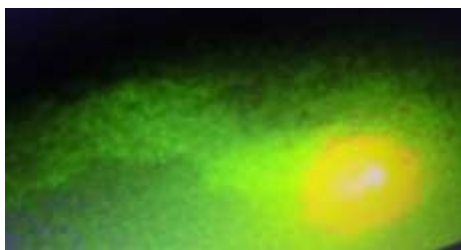

Jag tittade åt sidan och såg ett ljus. Det lyser. **T:** "OK." **Tony:** "Det rörde sig runt båten." **T:** "Hur långt ifrån båten?" **Tony:** "Runt 9 meter runt båten. Som om det mätte ut ytan. Och jag tittade ner, alla försökte se vad som hände. Plötsligt var det borta. Ljuset släcktes och det var borta." **T:** "Var det en biologisk rörelse? Kanske ett djur? Eller en mekanisk rörelse?" **Tony:** "Det var inte en fisks rörelse. Den gjorde inte olika rörelser, den rörde sig runt båten." **T:** "Vilken färg hade ljuset?" **Tony:** "Grönaktigt. Det var under vattnet, orange eller grönt." **Moe:** "När vi började prata om det här visste vi att Chuck skulle bli vår huvudutredare. Han var i marinen som ytbärgare och vicesheriff i många år. Man kan inte hitta någon annan lika bra utredare som Chuck."

T: "Hur länge höll det på?" **Tony:** "Mindre än fem minuter. Jag ska visa er något." **T:** "Du har foton. Varför började vi inte med det? Visa foton!"

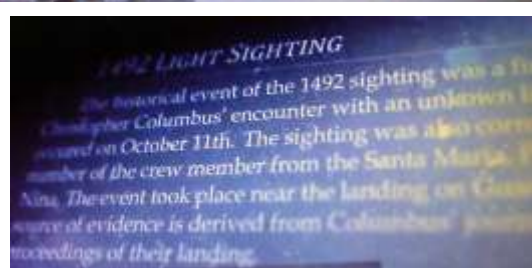
TRIG-teamet: "Det där var väl ett rejält ljus? Titta där. Hur stor är den?" **Tony:** 2 till 3 meter. Hela saken? Du menar ljuset, ljuset och en svans?

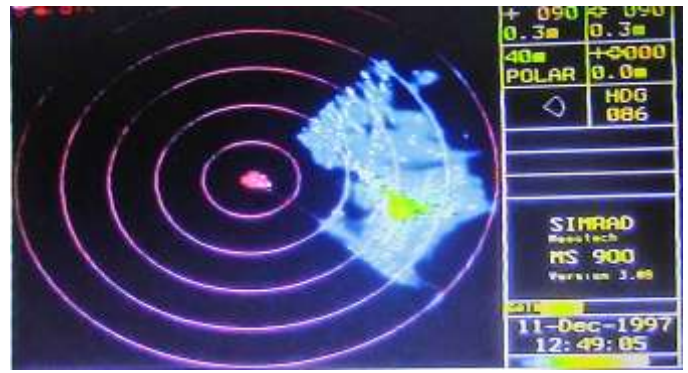
TRIG-teamet/Chuck: "På bilderna hade den en lång svans. Den såg inte biologisk ut. Den såg inte heller mekanisk ut. Jag kunde inte förklara vad det var. Det blev ljusare och mörkare, ljusare och mörkare. Vi har bilden. Har du koordinaterna?" **Tony:** "Ja, jag sparade dem eftersom det var det konstigaste jag någonsin sett." **T:** "Läs upp för mig!" **Tony:** "Okey, 24, 68..."

Dave: "När jag hörde beskrivningen av Tonys USO-händelse lät det inte som en fisk eller en ubåt. Det kan ha varit militären som gjorde dykningar. Det kan ha varit en drönare." **Tony:** "Lycka till!" **T:** "Trevligt att träffas."

Dave: "Andra förklaringar är att det finns högre varelser som kollar upp oss. Vi är inte alltid högst i matkedjan."

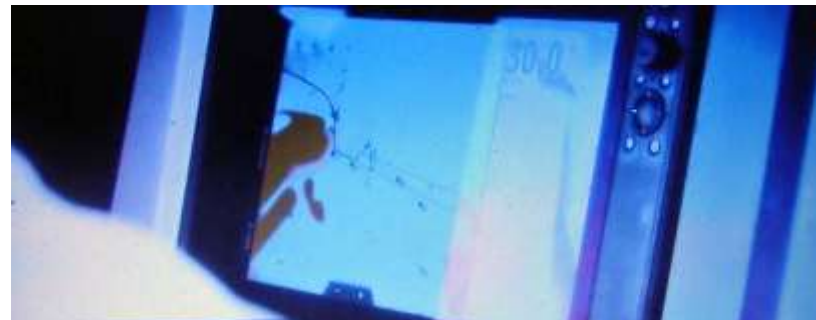
Den första rapporterade händelsen i triangeln gjordes av Christopher Columbus. Han rapporterade underliga ljus i vattnet, på väg till nya världen. Men andra möten har varit mycket mer illasinnade.

I en intervju från 2009 bekräftade den ryska amiralen Yuri Beketov om frekventa möten med USOn i Bermudatriangeln. De använder radar för att spåra undervattensföremål som rörde sig i hastigheter upp till 400 km i timmen, hastigheter som är omöjliga för konstgjorda farkoster.

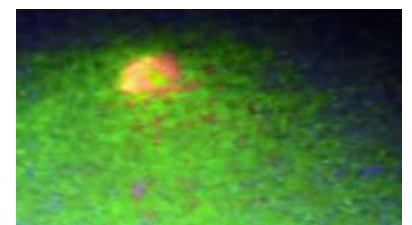
Teamet närmar sig Key Biscayne i närheten av Bermudatriangelns västra spets. Här är området som vittnen pratar om. Vi är på en meters djup. Ingenting får plats under en båt på en meters djup. **Moe**; ”Titta om ni kan se nåt konstigt, avvikelser i bottenstruktur. Tony såg ett lysande föremål som försvann. Så det måste ha varit djupt nere för att kunna försvinna.” För att leta efter bevis på USOn kommer teamet att söka med hjälp av ett rutsystem och en högteknologisk sidseende radar. Det kan skapa en detaljerad karta av botten på 1 eller 300 meters djup.

”Något som ser annorlunda ut. Så där ja, 10, 11, 13, 14.... Herregud, se hur den sjunker. 20, 21, 22. Den sjunker rakt ner till botten. Vi var där och sökte med radar. Ingenting och så plötsligt, pang! Vi får se ett stup som går hela vägen ner. 28,29, 30, 31, rakt ner. Det var spännande. Det är galet. Vilket stup. Ok. Vi börjar komma upp på andra sidan.

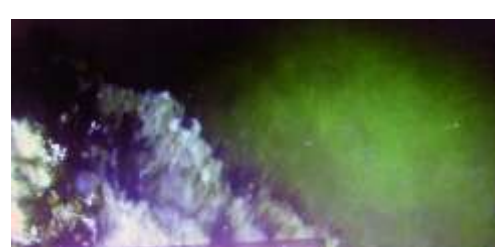

Här kommer den andra väggen, vi åkte över kanten. Nu är vi på en meters djup igen.” **Dave**: ”Vi hade hittat ett hål i havet. Vi förstod det inte. Det var som ett schakt rak ner i mitten av en två meter stor bottenplatta. Jag har aldrig sett något sånt under alla mina år under ytan. Ska vi titta en gång till?” ”Ja, absolut.” Teamet upptäckte ett 9 meter djupt schakt i havsbotten. Flera turer från andra vinklar tydde på att det är ungefär 14 m långt och 45 m brett med raka kanter och plan botten.

Ett 14 m långt och 45 m brett schakt med raka kanter och plan botten

Undervattens-teamet Dave och Chuck dyker ner i schaktet. **Dave:** "Vattnet är så grunt det kan vara. Vi kommer till klippavsatsen nu. Vad vi ser är en rak vägg." **Chuck:** "När vi kom ner i vattnet var allt ganska normalt. När vi kom till klippavsatsen var där ett stup. Pang! Jag kunde inte förstå vad det var. Som när en varm kniv skär i smör, så skarpa var kanterna." **Dave:** "Vi glider nedför väggen. Klippavsatsen går lodrätt." **Moe:** "Uppfattat, rakt upp och ner." **Mike:** "Konstgjort eller inte men bara hitta nåt sånt i havet är mystiskt." **Dave:** "Det skär rakt ner som om någon har grävt ur den från insidan." **Moe:** "Kanske ett gömställe." **Chuck:** "Man kan gömma en skolbuss här. Det ser ut som om någon har skurit bort en stor bit av planeten. Det kan vara något slags projekt, en tunnel, en gruva. Men det här är inte naturligt. Naturen skapar inte sånt." Dykarna kom upp. **Dave:** "Det var inte skapat på naturlig väg. Det har skapats av människor, utomjordingar eller nåt annat. Det finns en fyrkant här och 14 meter bort, finns en till. Naturen gör inte sådant, inte en så rak linje. Något kan försvinna där."

TRIG-teamet har letat efter förklaringar till schaktet, de är fortfarande på jakt efter svar. Nu ska teamet träffa Mike Bara som är expert på Bermudatriangeln.

Mike Bara,
Expert på
Bermudatriangeln

TRIG-teamet: "Hej, Mike. Hur är läget?" **Chuck:** "Vi träffade ett vittne i Biscayne Bay. Han såg ljus som cirkulerade runt hans båt. Vi åkte till platsen och dök, och där hittade vi ett schakt nere i berggrunden." **Mike B:** "Precis på samma ställe som killen såg ett ljus. Förbluffande." **Chuck:** "Ja." **Mike B:** "Det är som om ni hittade nån slags operativ anläggning under vattnet som USOn utgår ifrån." **Chuck:** "Vad tror folk om det här?" **Mike B:** "Det finns olika teorier. Vissa tror att utomjordingarna utgår ifrån baser i triangeln. Eller att den försvunna kontinenten Atlantis, den uråldriga civilisationen, finns i Bermuda triangeln. Alla USOn skulle vara automatiserade försvarskrafter som finns kvar och ser till att man inte stör."

Chuck: "En sak som Mike B berättade om var den möjliga teorin om Atlantis i Bermudatriangeln. Jag vet inte om jag finner det trovärdigt. Det är svårt att tro att en uråldrig civilisation har teknologin att luras med." **Chuck:** "Tror du att militären är lösningen på några av frågorna? En sak vet jag om militären: de avslöjar sällan hemligheter." **Mike B:** "Intressant, men om du var i militären och hade den här teknologin skulle du visa upp den genom snurra runt någons fiskebåt i mitten av Biscayne Bay?" **Moe:** "Chucks teori är att alla USOn är militära. Mike B hade en bra förklaring om att militären är hemlighetsfull. Att snurra runt en middagsseglare är inte att hålla det hemligt. Det är nästan att retas." **Mike B:** "Det förklarar inte Columbus. Vi hade inte den här teknologin på den tiden och det finns samtida rapporter från andra skepp när den här teknologin inte fanns. Jag tror att källan till alla händelser måste vara något utomjordiskt." **Frågan är vad syftet är.** **Chuck** sammanfattar: "Vi hade ett bra möte med Mike B. som gav oss bra information om USOn. De mesta är svårt att tro på för mig så vet jag inte om vi har kommit närmare svaret. Vi får bara fortsätta att undersöka."

TRIG-teamet, Chuck och Mike fortsätter att söka efter information om USOn. Teamet har sammanställt rapporter om USOn från Internet, nyhetskällor och sociala medier. Mike och Chuck skapar en översiktskarta för att hitta ett nytt område att undersöka. **Chuck:** "Vi sammanställde flertalet USO-observationer. Mike läser upp namnen på platserna och jag sätter nålar på kartan. Det ger oss en bild av var folk har sett någonting som vi inte kan förklara. Jag tror att flera är militär teknologi. Adros Island, där har jag varit. Där finns en militär installation. Mycket ubåtsaktivitet. Jag kan berätta varför jag avfärdade Adros Island. Adros Island är en militär testanläggning kallas för Alltech, där de testkör allt som har med ubåtar att göra. Den kan vi ta bort. – **Många träffar i Florida Keys. Varje enhet, som någonsin har existerat i USA, armen, marinen, flygvapnet, kustbevakningen. De bor här.**

Andros Island, Alltech

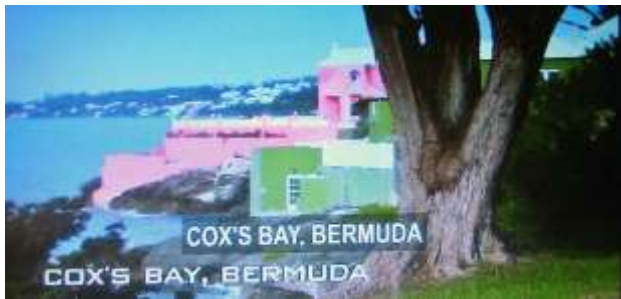
Spetsen på Bermudatriangeln.
Det säger mig att det är nästa ställe vi borde åka och undersöka.

Spetsen på Bermudatriangeln

Florida Keys

I spetsen på Bermudatriangeln. COX 's BAY, BERMUDA.

TRIG-teamet har rest till den här isolerade ön på Bermudatriangelns norra spets för att fortsätta med undersökningen. De har hittat fem vittnen som har rapporterat om USOn. Mike och Chuck är på väg för att undersöka ett av dem. Det här är ett obehagligt ställe. Det finns så många skeppsvrak och mycket som är mystiskt här. Vi kallar dem "mystiska möten av Bermudaslag."

Ett vittne rapporterade ett USO nära Bermuda. Han ska berätta vad han såg. **Chuck:** "Om det har samma kännetecken som de i Florida kanske vi har samma väsen eller samma farkost. Jag är väldigt intresserad av vad han kommer att berätta."

Mike: "Du måste vara Kyrie?" **Kyrie:** "Ja, hur är läget? Välkomna till Devonshire Dot. Här rensar vi all fisk. Som ni ser ligger båtarna där." **Chuck:** "Vilken är din?" **Kyrie:** "Den i mitten. Ett fint litet åk."

Mike: "Devonshire Dots är en plats för ortsborna, inte för turister. Man pratar med folk som har bott här i flera generationer. Kyrie känner till ön utan och innan."

Chuck: "Så du slog upp oss på Internet." **Kyrie:** "Ja." **C:** "Vi har åkt långt, och är redo för din historia." **K:** "För sju månader sen åkte jag, min bror och brorson och fiskade. Vattnet var fint och lugnt men vi åkte på något och hörde en stöt under båten. Först trodde jag att jag hade kört på en sten. 30 sekunder senare ser jag ett vitt föremål som flyter 20 meter från båten. Det är ett stort, vitt lysande föremål." **C:** "Stort, lysande och vitt." **K:** "Ja." **C:** "Hur stort?" **K:** "Ca. 70 cm." **C:** "Okey, 70 - 80 cm. Vi hänger med." **K:** "Det kommer närmare båten, men tre meter från båten dyker den. Jag har aldrig sett ett sådant föremål."

C: "Mitt första intryck av Kyrie, är att hans information är trovärdig."

C: "Hur var vädret den dagen? Lugnt? Ostadigt?" **K:** "Det var ganska lugnt, inte som i dag."

C: "Jag vet inte vad han såg men han tror att han såg någonting som han inte kan beskriva." **C:** "Var det en maskin eller ett djur?"

K: "En maskin, men den var i vattnet så jag kan inte..." **C:** "Simmade den som en fisk?" **K:** "Nej." **C:** "Det var inte en delfin eller en val?" **K:** "Nej." **C:** "Du har sett vad som kallas ett USO. Andra har sett samma sak som du."

C: "Det fanns tydliga likheter mellan Kyries och Tonys berättelser. Tony såg ett klot som åkte runt båten. I Kyries berättelse åkte ett klot runt hans båt. De kunde inte se det som något biologiskt. Båda sa att det lyste. Och sen försvann det."

I spetsen på Bermudatriangeln. Devonshire Dots

Två personer som aldrig har träffats, en i ena hörnet av Bermudatriangeln och den andra i det andra hörnet som har liknande upplevelser. Det säger massor. USOn kan vara anledning till många försvunna skepp och skeppsvrak i Bermudatriangeln.

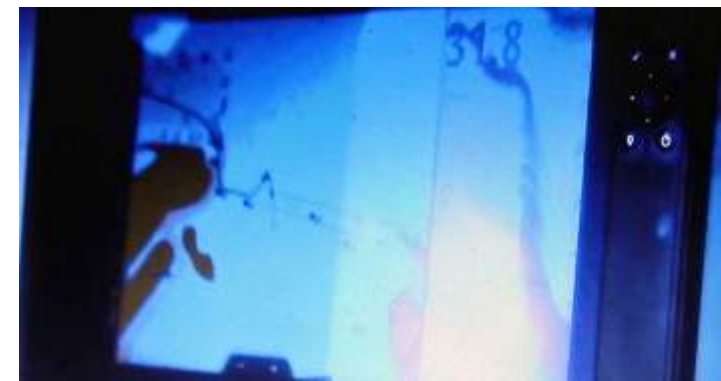
I spetsen på Bermudatriangeln. Devonshire Dots

TRIG-teamet/Moe: "Vi ska ge oss ut för att undersöka USO-observationer. I det här speciella området har det skett många. För oss är det spännande. Förhoppningsvis får vi reda på varför så många har sett USOn just på den här platsen." **Chuck:** "Vilka häftiga spaningar i Florida. Vi hittade ett häftigt schakt. Det är oförklarligt. Jag vet inte vad det är. Den samlade informationen vi har fått in visar att det har gjorts fler observationer i Bermuda än i Florida. Om det finns en möjlighet att åka dit och hitta något? Det är fantastiskt. Fysiska bevis på något jag inte kan förklara. Ett USO. För mig är det är frivarv."

Moe: "Nu är vi utanför Bermudas kust och har börjat göra cirkeln med vår bottenökare."

Mike: "Det är här USOn sågs och omständigheterna är normala. Trots att det är vackert, är det en konstig plats. Det man tänker om Bermuda är att vattnet ser så lugnt ut men det finns fler vrak i Bermuda än någon annanstans. Ingen kan förklara varför." **Dave:** "Vi söker efter USO-observationer Det kan finnas något som kopplar ihop dem." **Chuck:** "Mike och Moe är ett bra team eftersom de har läst av radarskärmar i årtal. De kan säga hur ett fiskstim ser ut och vad skeppsvrak ser ut som."

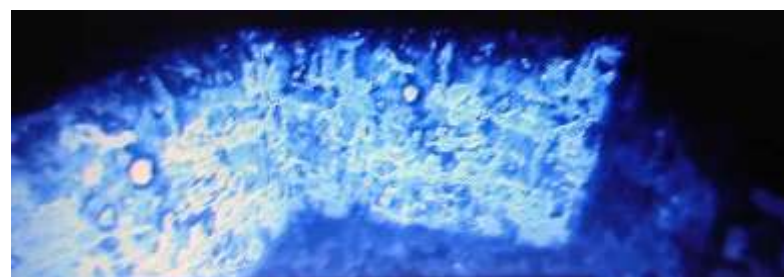

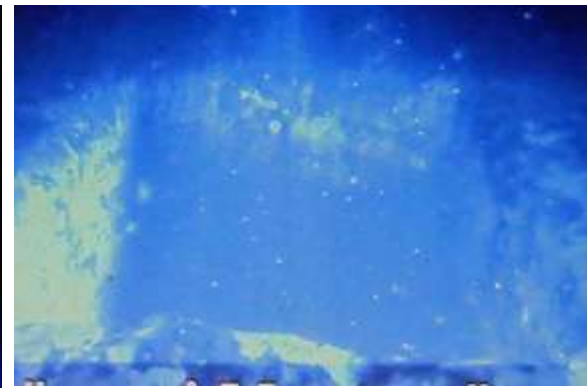
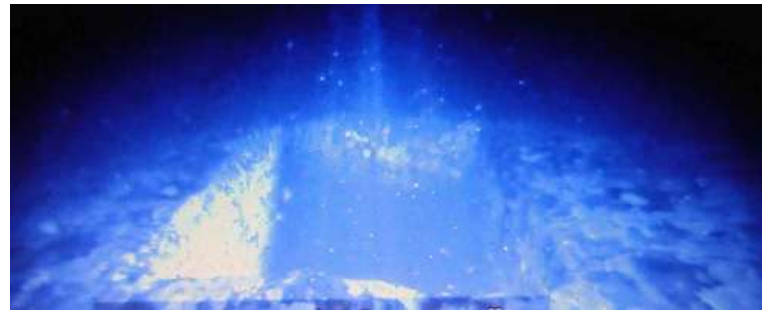
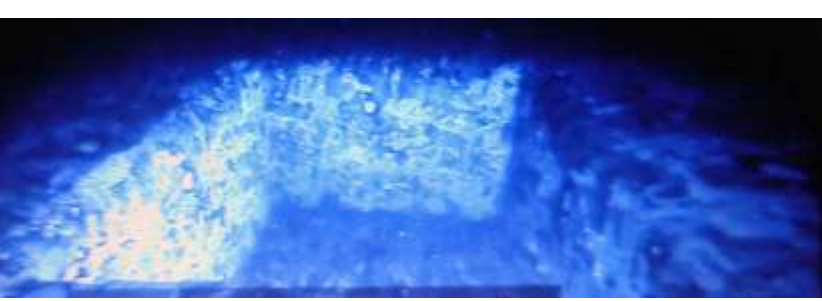
8,4 km norr om Bermuda. Nu är det dags. **Mike:** "Titta här, titta här, Wow! Kolla här Moe, titta på det där! 26, 27, 28, 29, 30, 31."

Moe: "Titta hur djupt det blev. Ett stup. Det gick från 5.5 m ner till 15 m Vi kör över det igen men man ser att det finns ett hål här under. Vatten är så klart att man borde se det. Det kommer på andra sidan nu. Vi åker genom kanten, bang."

Chuck: "Botten faller i 90 grader, en vägg, och så uppåt igen. Det här ser likadant ut som den i Florida. Djupet ser likadant ut. Det är ett sammanträffande. Precis som schaktet i Key Biscayne, är hålet 14 m brett och 14 m långt men det ligger på 5,5 meters djup."

Dave: "Det är precis som schaktet mitt i havet i Florida. Jag vet inte exakt vad det här betyder. Men det finns på två olika ställen som ser likadana ut.

Stället ser likadant ut som i Keys. Det är inte ett sammanträffande. Att simma till det här schaktet var som att simma i Florida

Vi kikade över kanten, tittade rakt ner och följde väggen ända ner till botten

Nu är det dags igen. Hissen åker ner. Pang. Där var vi.

Det finns inget som att åka ner i ett malplacerat hål.

Det är för rakt för att vara naturligt. –Finns det andra stenformationer? –Nej, bara rakt upp och ner.”

Moe: ”Om någon har grävt det, är det svårt att förstå varför de skulle säga ”Vi gör ett hål precis där”. Är det naturligt? Är det fortfarande oklart? **Mike:** ”Och där borde finnas spillror från när den gjordes. Stenhögar av något slag, men det finns inga spillror.”

Dave: ”Det finns likheter med det andra stället vi dök på. Grunt vatten över toppen från 4,5 m till 15 m. Jag tittar på Chuck. Han tittar på mig. Vi blir lite skrämnda. Det kändes konstgjort, på ett ställe där det är omöjligt att skapa det. Det såg likadant ut. **Chuck:** ”Jag tror det är dags att sticka, vi stiger upp.”

Kort sammanfattning av **Chuck:** ”Vi simmade till andra sidan. Samma vägg, samma storlek. Det var samma sak.” **Moe:** Tycker ni att det säger något om USO-observationerna?” **Chuck:** ”Det blir trovärdigare. Antingen har regeringen gjort dem utan att säga något eller så har något annan gjort dem och inte sagt nåt. Om jag skulle vara USO, skulle jag gömma mig där.”

TRIG-teamet är på sin hemmabas i Florida och de har bjudit in **marinforskaren Julie Cheon** för att utvärdera de bisarra USO-schakten.

Julie Cheon
Marinforskare

TRIG-teamet, Chuck: ”Vi kom just tillbaka från en undersökning där vi hittade två avvikelser som är nästan likadana. Vi har tillbringat veckan med att undersöka USO-schakten och i dag vill jag slå ihjäl dem med lite vetenskap. Vi vet inte vad de är.” **Julie:** ”Okey..” **C:** ”Men det vi stötte på är något som ser ut så här. De är 14 m brett, 14 m långt och 9 m djupt. Hela vägen ner till botten.” **J:** ”Okey.” **C:** ”Säger det dig något?” **J:** ”Inte en fyrkant som den är. Formen är ganska tydlig. Hur långt ifrån land är den?” **C:** ”Den är ute i ingenstans. Det finns inget runt den.” **J:** ”Det var underligt.” **C:** ”Nu ska jag visa dig schaktet i Florida.” **J:** ”Där finns det marint liv, både djur och växter men det är inte ovanligt på utgrävningar. De vertikala väggarna är så raka. Det verkar vara medvetet gjorda. Jag kan inte bortse från en naturlig formation men det liknar konstruerade områden jag har sett.” **Mike:** ”Jag tänkte att om någon vet vad schakten är, är det forskaren. En forskare som studerar det här på daglig basis hade inget svar att ge oss.” **J:** ”Det där är avvikande från det mesta jag ser i naturen.” **M:** ”Det är stort att hitta två schakt som liknar varandra. Det är ett mönster, och det är kusligt.” **C:** ”Det är Bermudaschaktet.” **J:** ”Okey, perfekt. Hade det samma dimensioner? 14, 14 och 9.” **C:** ”Det var inte ens ungefärligt. 14, 14 och 9 m djupt.” **M:** ”Hur gör man ett sånt? Med dynamik? Eller tunganläggningsutrustning?”

Schaktet ute i ingenstans

Schaktet i Florida

J: "Jag har sett tung anläggningsutrustning vilket är troligt om man skall göra så raka kanter." **M:** "På de där flacka ytorna var det så grunt att om man skulle sätta en pråm där skulle den vända upp och ner." **J:** "Det är en bra synpunkt. Bara det att få dit all utrustning för att skapa det här. Utmaningarna med det skulle vara stora." **C:** "Det Julie sa var, att för att bygga ett sånt schakt krävs ett stort byggprojekt. Det kostar mycket pengar och folk skulle lägga märke till det. Så det är inte naturligt?" **J:** "Jag har aldrig sett något sånt i naturen." **C:** "Det leder mig till nästa fråga. Vem har förmåga att bygga nåt sånt och vad är det till för? Vi har två olika vittnen på två olika platser som har rapporterat USOn. Och så har vi de här. Har de något att göra med varandra?" **J:** "Det är förmodligen utanför mitt expertområde. När man ser två sådana föremål i mitten av ingenstans med samma dimensioner, utan någon rationell förklaring väcker det frågan om **vad det är som pågår.**"

Efter marinforskaren Julie Cheons givande förklaring och avslutande fråga: "/.../ väcker det frågan om **vad det är som pågår**" försöker TRIG-teamet sammanfatta mötets resultat.

Chuck: "Vi visade henne videoklippen och hon sa att de måste ha byggts, av någon eller något. Det var inget som hände över en natt." **Moe:** "Nej, de är enorma." **Chuck:** "I början av det här äventyret hade jag inställningen att det mesta var militärt. Jag har inte ändrat mig så mycket. Om jag var militären, skulle jag gömma det här." **Dave:** "Det finns förmodligen fler. Tänk så här. En, nja, två är ett sammanträffande, vad kallar man det?" **Chuck:** "En krigshandling." **Dave:** "En krigshandling. Oavsett vad man kallar det, är det ett fantastiskt fynd. Vi såg två olika schakt, vi har två olika vittnen, vi har bilder på ett USO. Vi undersöker USO-observationer och vi hittar likheter i olika delar av världen. Det måste finnas någon koppling till Bermudatriangeln för det är inte ett sammanträffande."

Schaktet i Bermuda

USO-vittne 2, 29 april 2013
Mike, Florida

USO-vittne 1, 26 april 2013
Vinny, Florida

Krater

USO-vittne,3, 29 april 2013
Chris, Florida

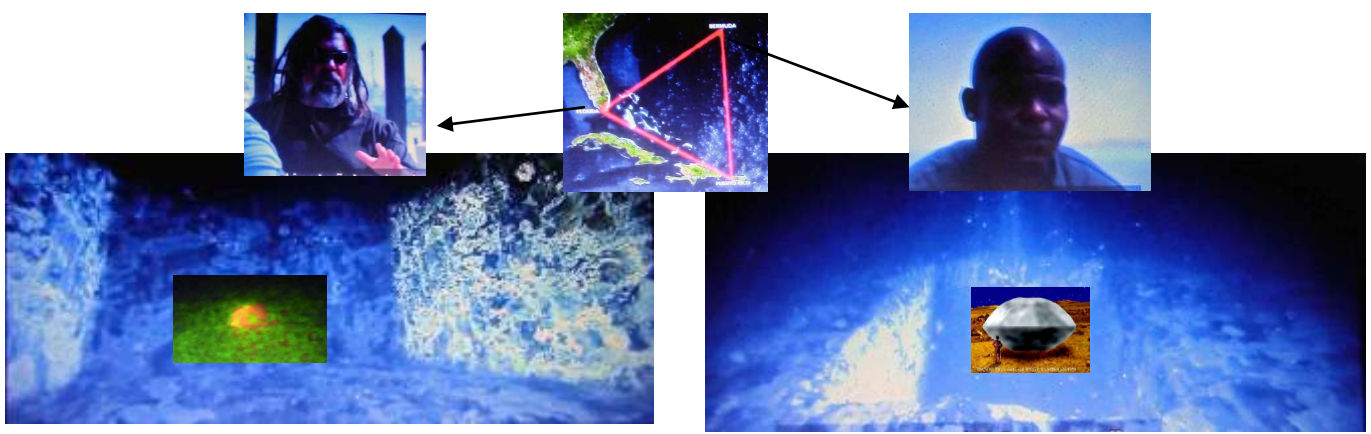
Tullverket 1, 26 april 2013
Costa Rica

Enligt dessa tre USO-vittnen hittade TRIG-teamet denna krater utanför Floridas kust.

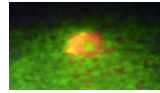
Teamet tog prover av sanden som visade att det blev glas p.g.a. värmen.

Det här är ett bevis på att ett USO har landat där och sammanfaller med CONTACT-dokumentation ovan.

Detta är uppenbarligen ett symboliskt budskap från USO. Men vad betyder det?

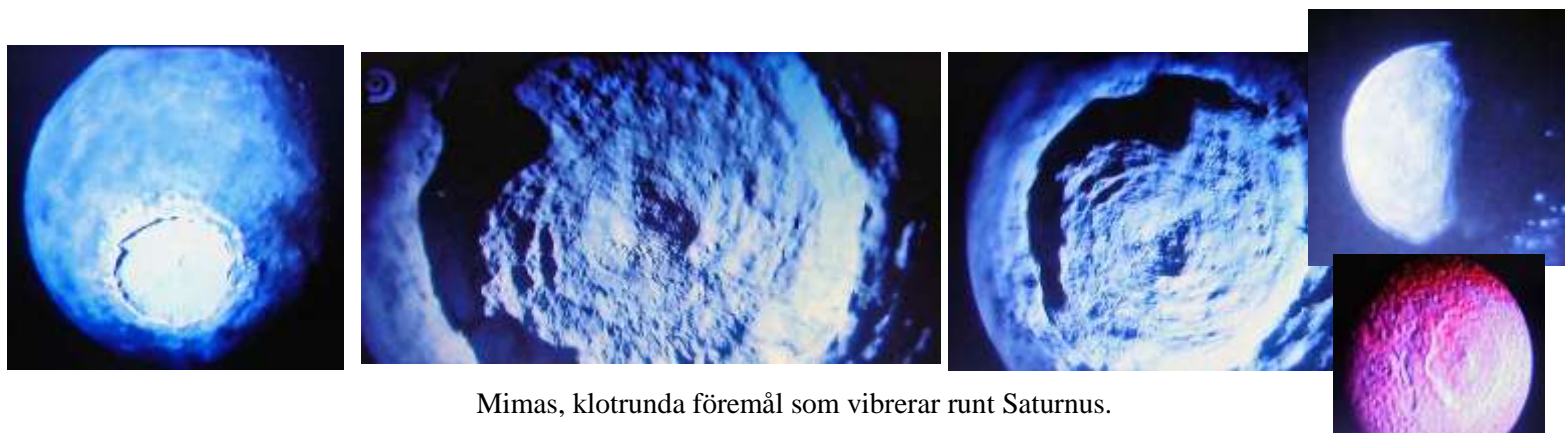
USO-vittne 4, 2016
Tony, Florida, Schakt

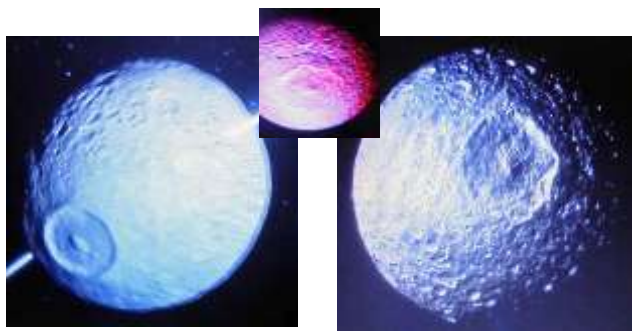
USO-vittne 5,
Kyrie, Bermuda, Schakt

Enligt vittnen har TRIG-teamet på två ställen hittat ett schakt, i Florida och Bermuda. Schakt används vid bygge. Detta är också ett symboliskt budskap, men vad kan det betyda? Schakten finns ju på botten, på en bestämd plats i havet. De pekar nedåt mot underjorden. Schakten framställdes av USOn. Alla dessa små USOn är obemannade s.k. spaningskepp, som styrs från ett centrum, antingen i rymden från ett moderskepp, en rymdstation som parkerar utanför jorden eller från underjorden från en bas. Det är mycket möjligt att dessa små USOn finns kvar både i kratern och i schaktet på ett annat frekvensläge, som är osynligt för oss och bevakar Bermuda för den militära aktiviteten i havet. Undervärlden är känd bl.a. från Sumer, Mesopotamien, och Egypten, kallades också för Dödsrike, Gudsrike, Osiris var dess Gud. I kristendomen kallas det för Helvete. Se länken **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidorna 113 - 116. Vi har också Dantes beskrivning. Det kommer att hända en del i Undervärlden och just nu pågår en strid om herraväldet.

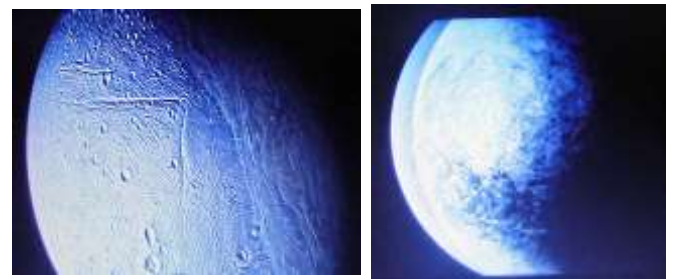
Enligt mig är TRIG-teamet och dess dokumentation näst bäst i världen och lägger sig strax under CONTACT-teamet. Men först ska vi titta lite närmare på klotformade UFO/USOn, exempelvis varifrån de kan komma hit till jorden.

Mimas, klotrunda föremål som vibrerar runt Saturnus.

Mimas, klotrunda föremål som vibrerar runt Saturnus.

Enceladus, klotrunda föremål som också vibrerar runt Saturnus.

NASA. Saturnus har två märkvärdiga månar som vibrerar och har vatten under ytan. Mimas har en elliptisk bana runt Saturnus, Enceladus bana är också runt Saturnus. Dessa två vibrerande klot är ingen måne längre. Båda två är ombyggda till UFO, till rymdskepp. Mimas har en diameter på 40 mil. Vibrationen visar att båda två har sin antigravitationskraft, ju längre bort Mimas och Enceladus vill komma från Saturnus, ju mer ökar man vibrationen, den blir starkare och ändrar samtidigt färg eller ljus på föremålet, UFO. Båda två har sitt eget vatten och kan skapa jordbävningar exempelvis på jorden enligt CONTACT-dokumentation ovan. Här har vi två klotformade föremål, UFO/USO som visat sig ett flertal gånger tidigare vid jorden.

Nu ska vi titta lite närmare på Undervärlden, finns det ytterligare bevis som kan påvisa undervärldens existens?

Hierapolis, Turkiet. Porten till Undervärlden

Expedition Unknown tillhör den kategori som vill skaffa fram bevis bl.a. om gamla skrifter om livet efter döden och i detta fall "Porten till undervärlden, Helvetet".

Expedition Unknowns Team, Exp-team, besökte Hierapolis, Turkiet. Här finns både antika mysterier och banbrytande upptäckter och gränsen mellan vår värld och undervärlden består av ett enda steg. Runt 200-talet f.Kr. byggdes en grekisk koloni här. Det blev en av de mest blomstrande platserna i Romarriket. Josh Gates är teamets ledare och befinner sig i Hierapolis, och så här börjar han sin fantastiska upptäckt ang. porten till undervärlden. **Josh Gates:** "Jag här är då platsen som har kopplingar till både himmelriket och helvetet. Välkomna till den antika staden Hierapolis. Från hela romarriket."

"För nästan 2 000 år sedan bodde över 100 000 invånare här och lockade till sig folk från hela romarriket som ville uppleva en förbindelse med livet efter döden. Hierapolis betyder "helig stad" och det är lätt att förstå varför... Bortom ruinerna finns gudomligt vackra varma källor som enligt vissa innehåller övernaturliga krafter. Men jag är inte här för att bada. Staden var inte bara himmelsk... Källor visar att den även innehöll en bokstavlig dörr till underjorden. En dörr som upptäckare kan ha hittat." Josh Gates träffar den italienska arkeologen dr. Grazia Semeraro för att få veta mer om stadens mer skrämmande attraktion. "Så mitt bland allt helande vatten finns porten till helvetet?"

Dr. Grazia Semeraro
Arkeologen

Josh: "Ja, vad vet vi om den här porten?" **Grazia:** "Den hette "Ploutonion". **Josh:** "Eller Pluto?" **Grazia:** "Ja, guden över underjorden. Pluto var enligt romarna grindvakten till livet efter döden. Enligt deras mytologi levererades de dödas själar till honom innan de sorterades till Elysium där de välsignade mötte evigt lycka eller till Tartaros, en helvetisk plats för evig tortyr.

Och därför var Pluto någon som romarna ville hålla på gott humör. Enligt antika källor fanns hans dörr någonstans i staden." **Josh:** "När utgrävningarna påbörjades här var det då känt var "Ploutonion" fanns?" **Grazia:** "Utgrävningarna påbörjades för 60 år sen. De letade efter porten till helvetet... men de hittade den inte." **Josh:** "Hittade du den?" **Grazia:** "Ja, vi hittade den exakta platsen som har beskrivits av antika källor. Den exakta platsen." **Josh:** "Och du tror att det är porten?" **Grazia:** "Vi är säkra." **Josh:** "Kan du visa mig den?" **Grazia:** "Ja." **Josh:** "Grazia leder mig till kollegan arkeolog **Pio Panarelli** mitt i Hierapolis där hennes team nyligen hittade en nedsänkt borggård med en dörr."

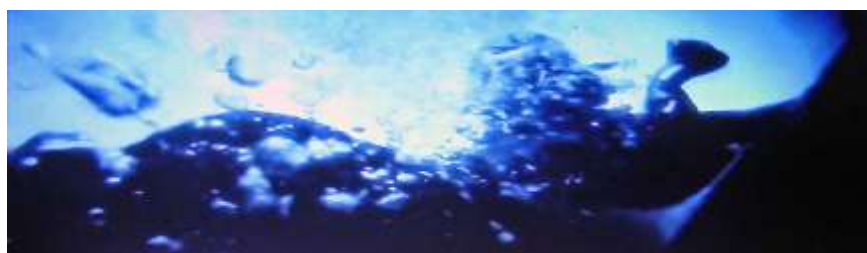

Grazia: "Här är det. Det här är porten till helvetet." **Josh:** "Den är otrolig! Och allt är översvämmat."

Var det så på den tiden?" **Pio Panarelli:** "Det var tomt." **Josh:** "Inuti grottan då?" **Pio:** "Torrlagd." **Josh:** "Det bubblar. Det känns som att stå i kolsyrat vatten. Kommer det från källorna?" **Grazia:** "Ja, det är uppvärmt vatten." **Josh:** "Måla upp en bild för mig. Hur såg det ut här för några tusen år sen?" **Grazia:** "Vi vet att de utförde ritualer här. För 2 000 år sen satt det folk överallt. Ploutonion-porten var byggd vid ingången till en naturlig grotta som stadsplanerarna förvandlade till en makaber attraktion som arkeologerna har rekonstruerat digitalt. Publiken satt på läktare och såg på när präster ledde offertjurar, får och getter till grottans mynning. När de trädde in i grottan lade sig djuren ner och dog. Men prästerna klarade sig oskadda, som ett bevis på Plutos gillande." **Josh:** "Så djuren dog och prästerna klarade sig? Den stora frågan är ... Varför? Vad finns där inne?" **Grazia:** "Vi har en aning, men vi måste gå in dit för att undersöka saken. Och därför är Pio här. Han är dykare." **Pio:** "Vill du dit in?" **Josh:** "Jag vill veta vad som finns. Finns det ett monster där?" **Pio:** "Vill du se monstret?" **Josh:** "Så länge du lovar att jag kan ta mig ut." **Pio:** "Förmodligen." **Josh:** "Perfekt! Då dyker vi då!"

Ingen har någonsin dykt in i den översvämmade porten. Den här har varit en av världens heligaste och farligaste platser. 2 000 år senare ska vi ta reda på varför. Okey, då drar vi åt helvetet."

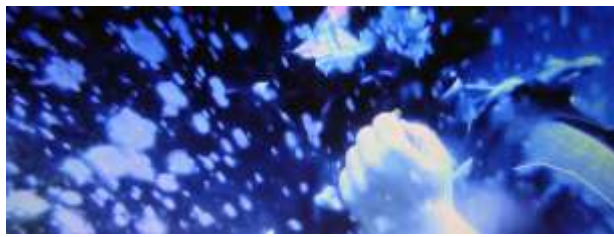
Pio: "Det är väldigt mörkt Josh, var väldigt försiktig. Det är väldigt trångt där inne." **Josh:** "Uppfattat."

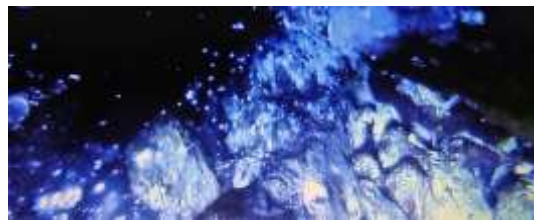
Pio: "Simma åt höger!" **Josh:** "Jag simmar åt höger."

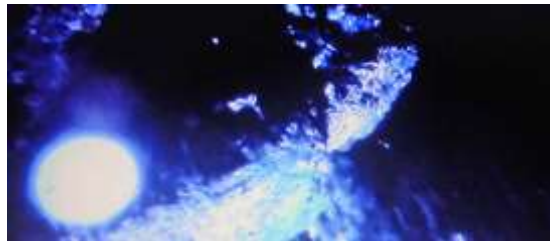
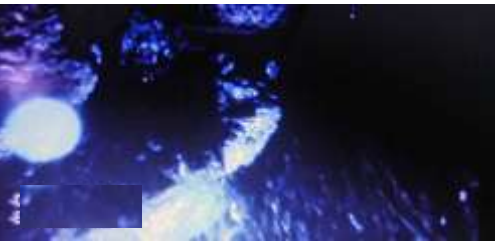
Pio: "Simma åt höger!" **Josh:** "Jag simmar åt höger."

Pio: "Det är väldigt svårt att se här inne. Mycket bubblor." **Josh:** "Var kommer de ifrån?" **Pio:** "Underifrån."

Pio: "Det ser djupare ut till vänster, det ser ut som en skreva."

Pio: "Det är en förkastning." **Josh:** "En förkastning!?" **Pio:** "Ja." **Josh:** "Häriifrån kommer bubblorna?" **Pio:** "Ja."

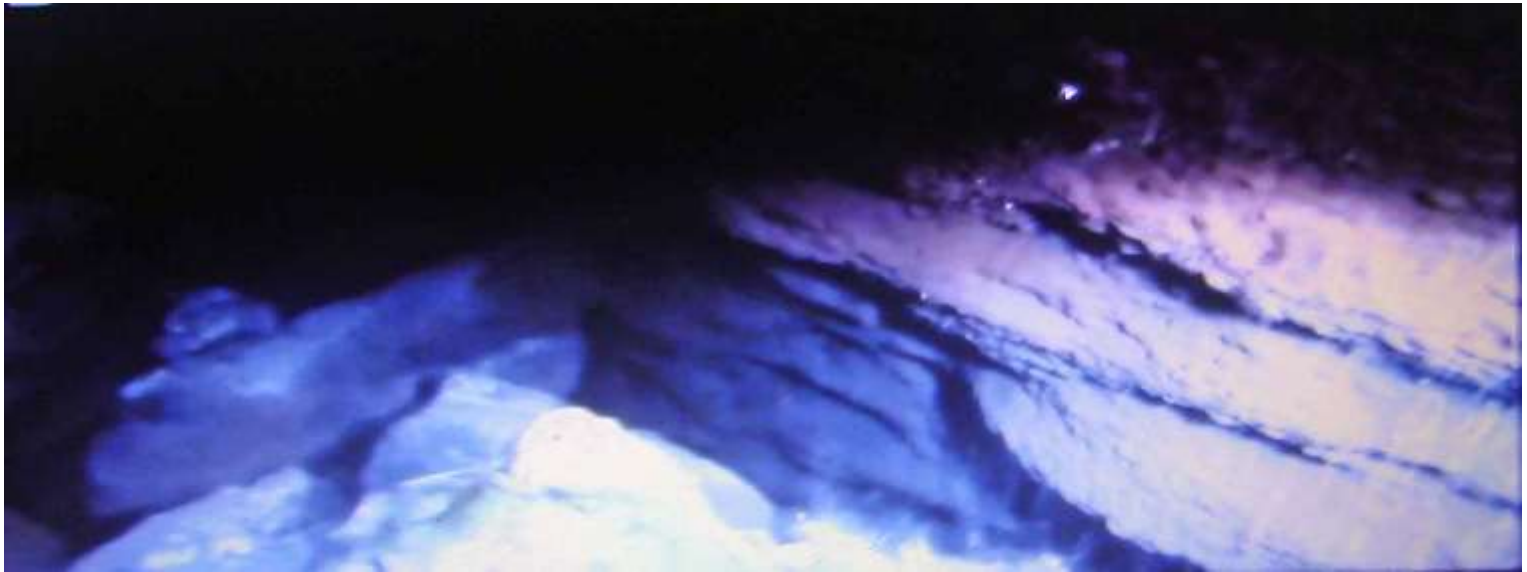
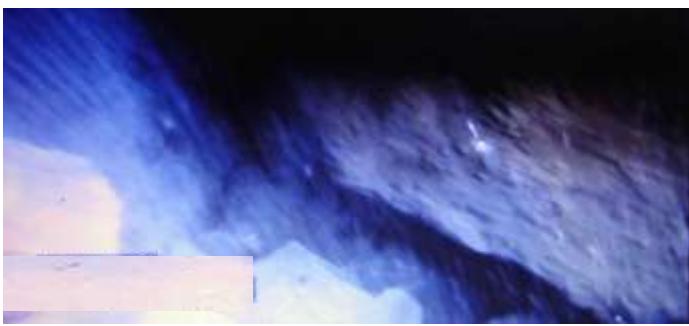
Pio: "Förkastningen läcker gas. Följ mig!" **Josh:** "Okey, jag är bakom dig."

Pio: "Gasen försämrar vår sikt."

Josh: "Vi kämpar oss genom det för att nå djupare in i grottan."

Josh: "Wow, titta där! Det stupar rätt ner i jorden. Vi når botten av kammaren och upptäcker att skrevan stupar ner till extrema djup. En portal till helvetet, skulle man kunna kalla det - en portal till underjorden/helvetet. Riktigt kuslig. Det är som en utomjordisk värld här." **Josh:** "Pio, vad är det här för gas?" **Pio:** "Vi simmar upp så visar jag dig."

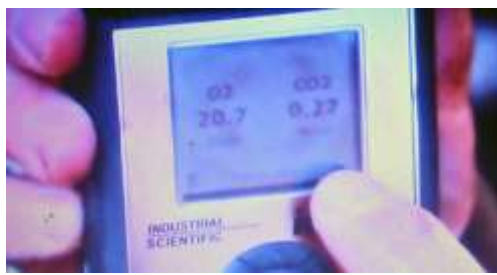
Josh: "Pio, vad är det här för gas?" **Pio:** "Vi simmar upp så visar jag dig." Vi följer snabbt gaserna tillbaka till grottmynningen.

Josh: "Otroligt." **Pio:** "Nej, ta inte av dig masken! Det är farligt. Grazia, ge mig mätaren!"

Grazia ger oss en sensor som vi håller nära vattenytan. Och vi inser snabbt varför grottan var en enkelbiljett till helvetet.

Josh: "Mäter den koldioxid?" **Pio:** "Ja, koldioxiden är 1%, 2%....den passerar 3%, den slår i taket." **Josh:** "Ja. Och syrenivåerna är skyhöga. Koncentrationen koldioxid i luften är vanligvist under 1%. Vid vattenytan ligger den över 4% och fortsätter klättra. Ifall koncentrationen överstiger 5% är koldioxid giftigt och vid 8% har vi bara några minuter innan vi kvävs." **Pio:** "Ja. Om du tar av dig masken dör du. Under antiken när grottan var torrlagd var gasen osynlig."

Josh: "Grazia demonstrerar med en gasscanner som kan se koldioxiden som virvlar runt våra huvuden. Ser du gasen?" **Grazia:** "Ja, jag ser gasen överallt." **Josh:** "Så du ser monstret?" **Grazia:** "Ja, det är grottans hemlighet." Efter 2 000 år har Grazia och Pio löst mysteriet varför offerdjuren dödades i grottan. Då det är en tung gas ansamlas koldioxid vid grottans botten.

(Det är inget bra budskap till klimatforskarna och dess anhängare som påstår att global uppvärmning sker genom koldioxidutsläpp.)

Pio: "Ska vi dra härifrån?" **Josh:** "Ja." – Därmed lämnar de portalen till underjorden.

Mysteriet med Ploutonion har lösts och det är verkligen en portal till livet efter döden. Jag kan bara rekommendera Josh Gates viktigaste dokumentär som sammanfaller med CONTACT-teamets dokumentation. Jag vill också komplettera med Bermuda, TRIGS-teamets dokumentation.

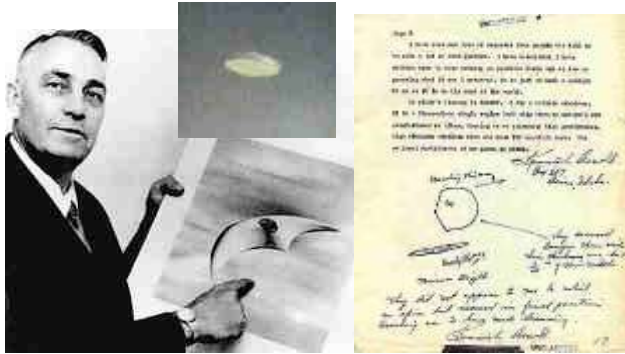
Portal till underjorden/helvetet i grottans vatten i Hierapolis och ängeln som antiken lagt till. Ängeln med vinge lika med utomjording. Kan jämföras med Dantes helvete, se länken **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidorna 114 - 116.

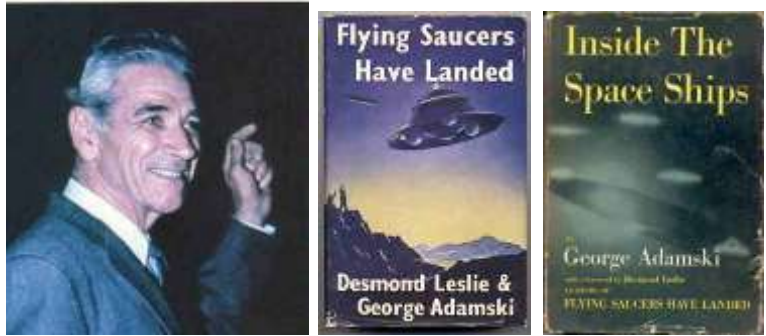
Sjön i grottan och Cheyennebunkern i Colorado Springs. Det kan finnas en portal på botten av sjön som leder till underjorden, i så fall finns det en till i USA.

Det finns ett flertal ingångar, portar till undervärlden, bland annat i forna Sumer, Mesopotamien, dagens Irak, Peru. Erich von Däniken skriver om den, Storbritannien, se länken **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidan 114 och nu den senaste i Hierapolis. Jag läste för många år sen att utomjordingarna betraktar vår planet som ett biologiskt laboratorium och nu i ändens tid blir undervärlden allt viktigare för dem.

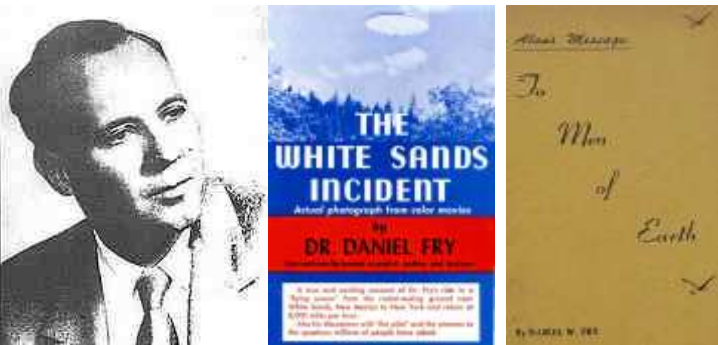
Ytterligare komplettering och jämförelse

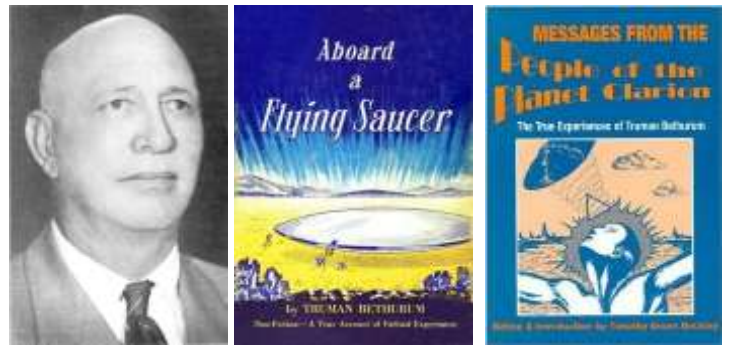
Kenneth A. Arnold, 1947
Arken; Den kosmiska globala floden, sidan 25

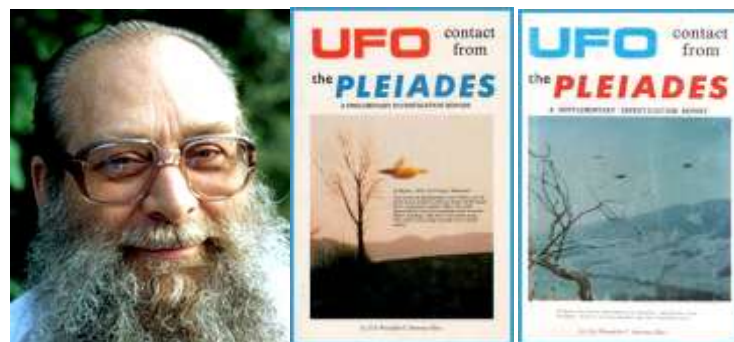
George Adamski, 1952
Arken; Den kosmiska globala floden, sidorna 25 - 29

Daniel Fry, 1954
Arken; Den kosmiska globala floden, sidorna 29 - 32

Truman Bethurum, 1957
Arken; Den kosmiska globala floden, sidorna 32 - 37

Rolf Telano, 1954

Arken; Den kosmiska globala floden, sidorna 37 - 44

Med facit i hand kan vi konstatera att **Erich von Dänikens** böcker från 70-talet om Gudar och Gudomlighet som härstammar från rymden är riktiga och korrekta. Bl.a. *Gudasäd/Aussaat und Kosmos - Gudarnas spår, Intelligensens planer och spår/Meine Welt in bildern. Spuren und Pläne ausserirdischer Intelligenzen – Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna/Erinnerungen an die Zukunft Ungelöste Rätsel der Vergangenheit – Tillbaka till stjärnorna. Argument för det omöjliga/ Zurück zu den Sternen. Argumente für das Unmögliche.*

Eduard Albert Meier,

även känd som **Billy Meier**

Arken; Den kosmiska globala floden, sidorna 45 - 58

Att erövra rymden III, final, sidorna 67 - 69

Att erövra rymden III, final, sidorna 143 - 144

Om vi kompletterar och jämför dessa böcker och författare med de senaste dokumentationerna av olika UFO-iakttagelser, får vi fram en helhet om UFO och utomjordingar. Alla dessa UFO-gruppers budskap är varningar för kommande naturkatastrofer av olika slag. De är bland annat emot bl.a. alla atombomber och atominrättningar.

Exempelvis USA hade planer att spränga atombomber såväl på månen som på planeten Mars. Det är ett tillräckligt skäl för att bryta samarbetet bl.a. mellan UFO och USA. Förberedelserna är omfattande från olika UFO-grupperingar.

Även George Adamski skrivit om dessa små UFO/USO som är obemannade spaningskepp för olika uppdrag. Bland annat i Bermudatriangeln förekommer mindre obemannade UFO/USO som spaningsfarkoster som bevakar utomjordingarnas intresse. Så Mike Bara, experten på Bermudatriangeln, har fullständigt rätt i samband med TRIG-teamets diskussion om schaktet i Bermudatriangeln.

Nu tänker jag återvända till 1977, då Jimmy Carter var USA:s president. Detta utspelades mellan Carter och CIA /Bush Sr.

År 1977, när Carter blir president ber han CIA att släppa rapporter om ufon och utomjordiskt liv. CIA vägrar. Att bara säga nej till presidenten så där är något extra. Jimmy Carter frågar CIA-chefen, George H.W. Bush: "Kan du redogöra för vad CIA vet om ufon?" George Bush, proffsig som han är, säger: "Som blivande president måste du inte ha insyn i det här." CIA ger inte presidenten tillstånd att släppa topphemlig information. Folk överraskas av att presidenten i USA inte har tillgång till allt.

"UFO-hemligheter är hemligare än det du håller på med, trots att du är överbefälhavare." Han hänvisar till att det är ett allvarligt hot mot USA:s säkerhet. President Carter yppar aldrig ordet UFO igen under sin ämbetsstid.

Nu förstår alla som följer UFO-verksamheten och USA vad Bush menade när han sa att UFO är ett allvarligt hot mot USA. Samarbetet sprack på grund av bland annat användningen av atombomber och atominrättningar som Bush inte ville avbryta. UFO:s budskap gäller för *hela* planeten.

Ett antal topphemliga rymddokument släpptes av NRO

Nu, när tiden är fullständigt mogen, släpper den amerikanska rymdmyndigheten NRO en del sekretessbelagda dokument om hemliga militära rymdfärder och rymdprogram, bl.a. MOL.

NRO (National Reconnaissance Office)

En f.d. amerikansk testpilot skrev ett mejl till Scantamburlo 2008 i vilket han kortfattat berättar om fantastiska händelser som ägt rum i början av 60-talet. Jag hänvisar till hans mejl:

”Det är ingen tvekan om att USA har varit på månen sedan **1962** men inte använt raketbränsle för att nå dit. Uppskjutningarna av **Mercury, Gemini och Apollo** användes som **täckmantel** för det hemliga månprogrammet. Det är mycket möjligt att det fanns flera Apollo-uppskjutningar både före och efter det officiella Apollo-programmet, men de skulle ha ägt rum från Diego Garcia, Kwajalein eller Australien (eventuellt Melville Island) eller en annan hemlig uppskjutningsplats. En Saturn V uppskjuten från Vandenberg, även om det är möjligt, verkar osannolik på grund av raketens storlek och det faktum att den skulle gå till månen. Jordens rotationshastighet är signifikant i alla Saturnprojekt och därför måste lanseringen ske österut, eftersom en västgående start från Vandenberg skulle vara mycket osannolik ”

Projekt Horizon, arméns månbas, 1958, USA Project A119

Planlagt. Projekt Horizon, arméns månbas, 1958, USA och Projekt A119. Dessa projekt handlade om USAF, USA:s rymdprogram angående månen och planeten Mars. Målet var alltså att militarisera rymden

Man in Space Soonest (MISS)

United States Air Force (USAF), 1958

Man-In-Space-Soonest (människa i rymden så fort som möjligt). Den 25 juni 1958 presenterade USAF för första gången en preliminär lista över de första nio amerikanska militära astronauterna för bemannade rymdfärder runt jorden. Enligt uppgift var alla utvalda USAF astronauter, testpiloter av högsta kvalitet, av rätt virke. Målet var alltså att militarisera rymden.

Snart ska USAF sända upp en militär astronaut enligt MISS, själva astronauten och rymdfärden är mycket hemlig.

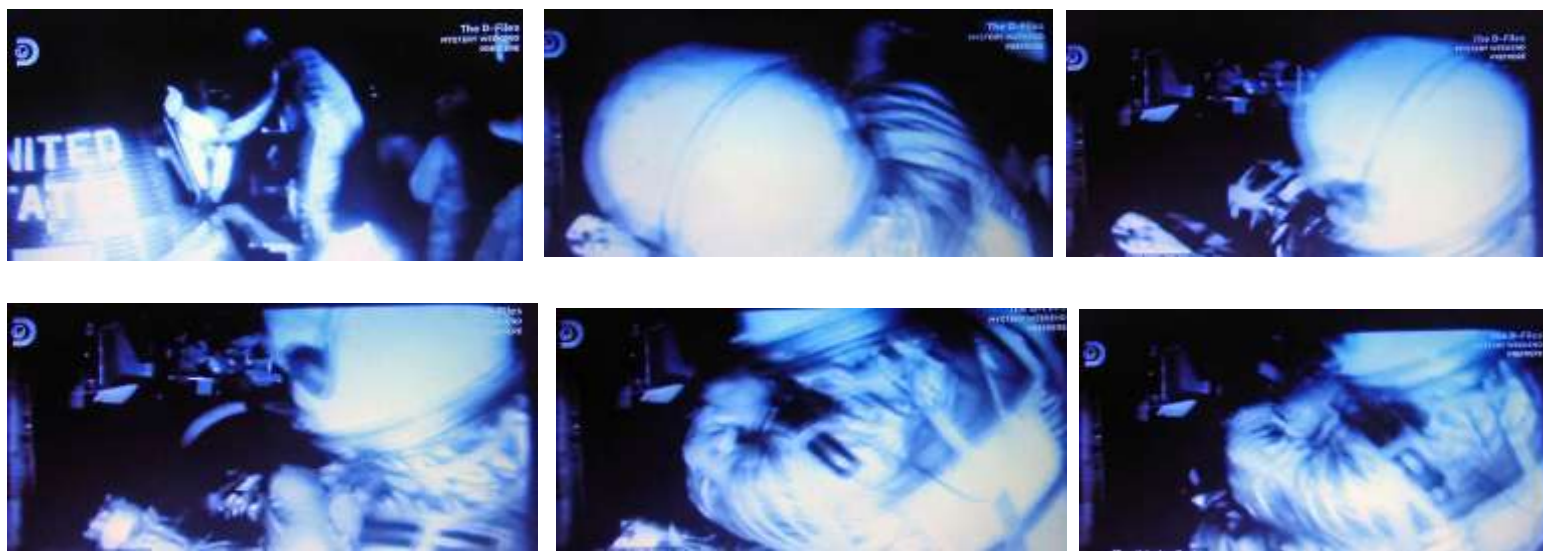

USAF-astronauten (?) är på väg till uppskjutningsrampen, förmodligen i Vandenberg 1958.

USAF astronauten kliver in i Mercury rymdkapsel i det s.k. vita rummet.

USAF astronauten kliver in i Mercury rymdkapsel,

USAF astronauten är på väg uppåt mot rymden, en liknande resa som A. Shepard gjorde.

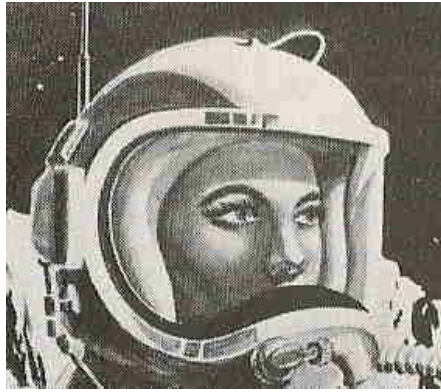

Den förste MISS-astronauten som dog redan i mitten av 1958 var astronauten och testpiloten **Kincheloe, Iven Carl**. Han kallades för "**Mr. Space**", **Spaceman nr.1**. Han slog höjdrekor med sitt flygplan och därefter blev han USA:s förste rymdman. Kan det vara så att han genomförde en rymdfärd i en Mercury kapsel enligt MISS 1958 och resan misslyckades? Kunde han ha varit den förste amerikanska militära astronaut som genomförde sitt rymduppdrag i samband med sin rymdfärd? Se länken **Industri, Att erövra rymden I**, sidan 91. – Ja, det är möjligt att det var astronauten och testpiloten **Kincheloe, Iven Carl** som var USA:s och USAF:s första astronaut i rymden redan 1958.

Bemannade militära rymdfärder 1957-1958

**Aleksei Ledovsky,
Vostok-1 (1957)
Start: Kapustin Jarl**

**Sergey Shiborin,
Vostok-2 (1958)
Start: Kapustin Jarl**

**Kincheloe, Iven Carl (1928-1958)
MISS Mercury 1 (1958)
Astronaut/USAF testpilot
USA:s förste astronaut, Spaceman
Kincheloe Air Force Base, Michigan**

USAF:s testpilot. Det är ingen tvekan om att USA har varit på månen redan **1962** men inte använt raketbränsle för att nå dit. Uppskjutningarna av **Mercury, Gemini och Apollo** användes som **täckmantel** för det hemliga månprogrammet. Det är mycket möjligt att det fanns flera Apollo-uppskjutningar både före och efter det officiella Apollo-programmet...

Frågan är hur USA kunde resa till månen redan 1962 utan bärraketer och rymdkapslar? – Svaret är enkelt. Med UFO.

Det är redan känt att Nazityskland hade kontakt med UFO och utomjordingar. Under G. Hitlers sista tid vid makten skänkte han bort två färdiga atombomber till Japan, som placerades i Hiroshima och Nagasaki. Även USA fick ta emot ett flertal färdiga atombomber. Se länken **Industri, De globala brottens Son**, sidan 28.

Nazityskland framställde också några UFO:n vid namn **Die Glocke/ The Bell Project** med hjälp av utomjordingar. Ytterligare en produkt kallades för V-7 projektet, flygande farkoster. I V-7 ingick **Haunebu**, flygande farkoster. Våren 1945 transporterades Die Glocke-farkosterna i tyska, speciellt utrustade flygplan med SS-general Hans Kammler ombord till USA. Flygplanen landade i södra delen av USA. Se länken **Industri, De globala brottens Son**, sidan 29. Då började ett samarbete mellan USA/USAF och UFO, utomjordingar.

I början av 60-talet försökte såväl USAF som NASA framställa UFO.

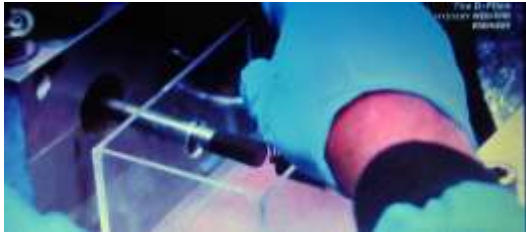

USA fick då en tidig start att erövra rymden. Nu uppträder den f.d. testpiloten, som berättade att USA varit på månen redan **1962**. Det stämmer. Men, men, vad hände mellan 1962 och 1964, eftersom USAF landade på månen 1966 i en månlandare som Grumman tillverkade. Vi vet ju att utomjordingarna är totalt emot atombomber och atomsprängningar.

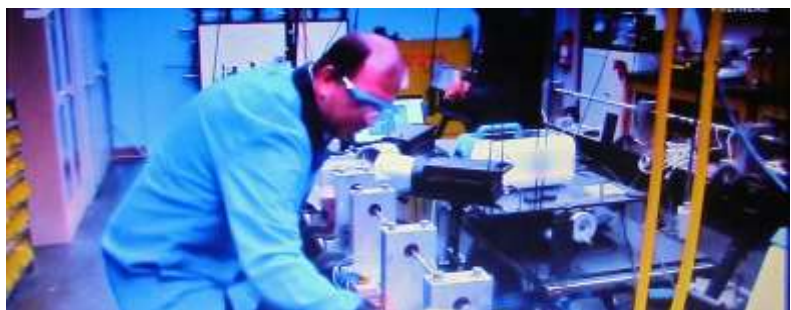
Jag hänvisar nu till dr. KT. Ramesh på Johns Hopkins University i Baltimore. Han är forskare, studerar rymdkrockar och har tillgång till gamla försvarsdokument. Det var en reporter som besökte honom och ställde frågor som handlade om försvarets månprogram. **Reporter**: "Så ni får spränga saker här?" **KT**: "Ja, vi får betalt för det." KT arbetade för staten och har testat många explosioner i laboratoriet. Men han har information om ett hemligt program som är helt otroligt. **KT**: "Tidigt i rymdprogrammet ville man spränga ett kärnvapen på månen." **Reporter**: "Ville de spränga månen?" **KT**: "Flygvapnet hade ett projekt som kallades A119. Man ville skapa en så stor explosion att man kunde se den. Carl Sagan var involverad. Lyckligvis var det smarta människor." **Reporter**: "Det är läskigt att det var en riktig plan." **KT**: "Målet var att skrämna ryssarna. Men hur skulle vi göra det?" **Reporter**: "Kunde det verkligen fungera?"

Reporter: "Jag bad KT att visa hur explosionen skulle se ut."

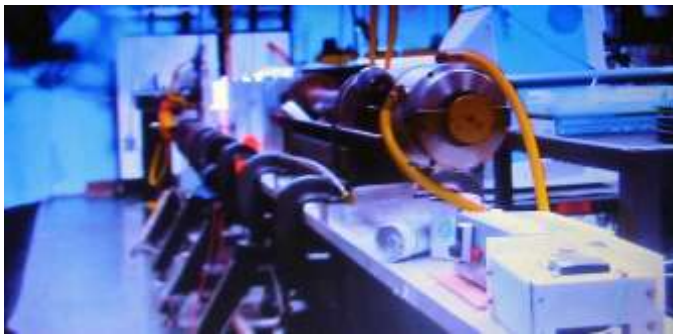

KT: "Jag placerar provet här. Jag tar en bit keramiskt material som liknar månen och lägger det i en kammare fäst vid en luftpistol. Luftpistolen skapar en smäll som kan jämföras med ett kärnvapen som träffar meteoritprovet."

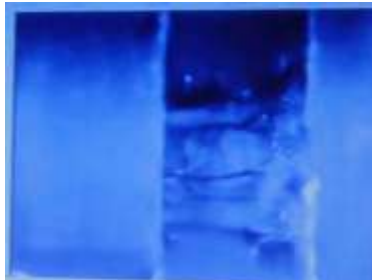
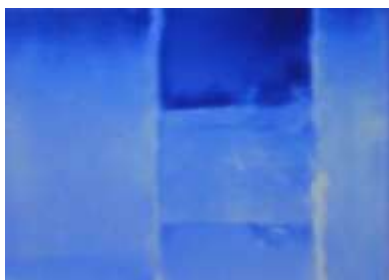
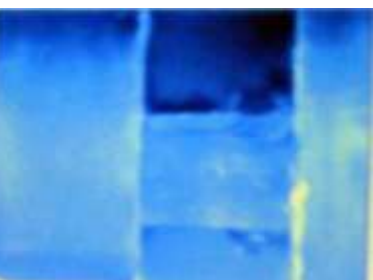
En höghastighetskamera fångar smällen i två miljoner bildrutor per sekund".

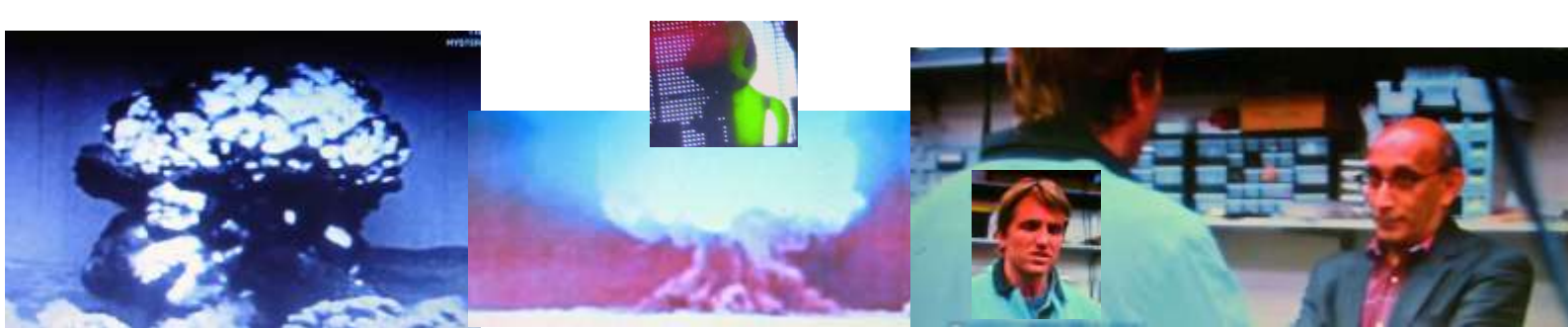
KT: "Systemet är redo. Vill du skjuta?" **Reporter:** "Självklart." **KT:** "Tryck bara på den röda knappen!"

Reporter: "Jösses! Det var galet. Det var så ljusst. Wow! Det var sjukt. Jösses! Det var galet! Det var ljusst. Wow! Det var sjukt." **KT:** "Då ser vi vad vi fick på videon."

KT: "Då ser vi vad vi fick på videon. Där är den. Titta där! Vi hade inte skadat månen mycket, den är för stor. Man måste få en spricka och sprickor rör sig långsamt. Ju större den är, desto längre tid tar det. Då är den svårare att förstöra. För att förstöra månen behöver vapnet vara lika stort som den är. Det skulle bara Darth Vader ha tillgång till, månen skulle vara kvar. Den kanske fick en krater. Man skulle bara se ett dammoln." **Reporter:** "Jag är glad att det vi vet om månen kom från Neil Armstrong och inte från att vi sprängde den. Det är en galen tanke, men det speglar verkligen den tiden. Det var mitt i kalla kriget. Kraften för att spränga månen hade varit den ultimata propagandan. "Vi kan spränga månen! Vad kan ni?" Det är en av de galnaste historierna om kalla kriget jag hört."

Reporter: ”Jag anade inte vad USA planerade bakom stängda dörrar.”

John F. Kennedy:
”Vi vill inte se rymden full av massförstörelsevapen utan av verktyg för kunskap.”
(Mänsklig reaktion)

Kennedy var emot alla massförstörelsevapen inklusive atomsprängningar på månen. Han gick emot CIA och DOD. Kennedy hörde uppenbarligen att utomjordingarna inte vill ha kärnvapensprängningar varken i rymden eller på månen. I en skrivelse, daterad den 12 november, kräver president Kennedy att CIA delar med sig av UFO-upplysningar till NASA. Brevet är daterat tio dagar före mordet. Dokumentet är sensationellt.

Den 22 november 1963 kl. 12.30, Dallas, Texas mördades Kennedy. Mordet på Kennedy är ett av de mest kontroversiella och polariserande fallen i USA:s historia. Se länken **Industri, De globala brottens Son**, sidorna 54 - 55,

Nu förstår man närmare varför UFO och utomjordingar har stoppat samarbetet och kontakter med CIA/USA. Bl.a. söker CONTACT-teamet och TRIG-teamet få svar på vad som pågår nu. Svaret är att de är emot atombomber och atominrättningar vilket är känt sedan längesen, medan bl.a. USA fortfarande är för kärnvapen.

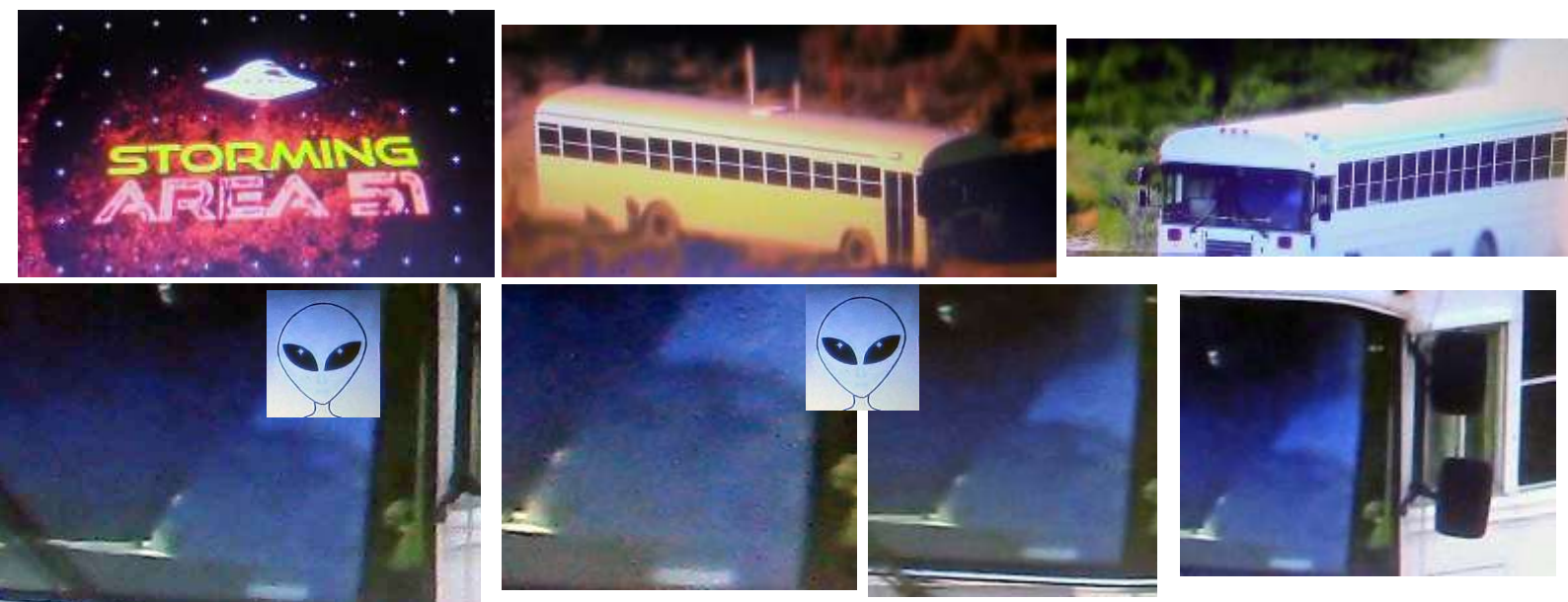
Nu vet vi varför UFO har bevakat bland annat alla amerikanska bemannade rymdfärder, inklusive bemannade månfärder och marsfärder och stoppat bemannade mån- och marsfärder tills vidare.

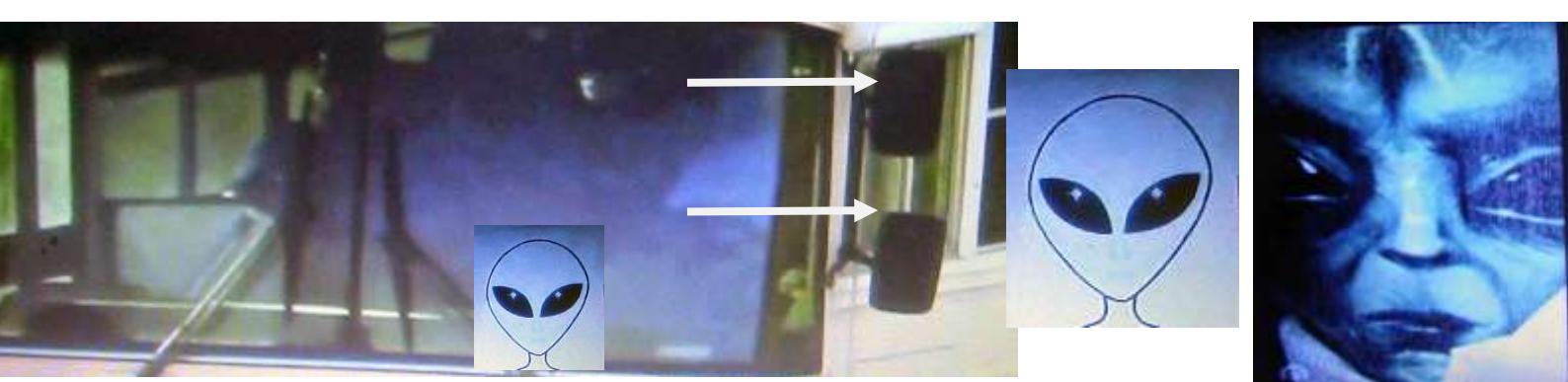
Borealis. Atomkrigshotet

I delar av asteroidbältet mellan Mars och Jupiter ingår resterna av en tidigare planet. Dess folk, liksom ert, upptäckte alltför tidigt atomenergin och de misslyckades också att använda den. Resultatet blev katastrofalt på alla planeter. Möjligheten att ert folk kan upprepa den tragedin orsakar oss de flesta bekymren för närvarande.

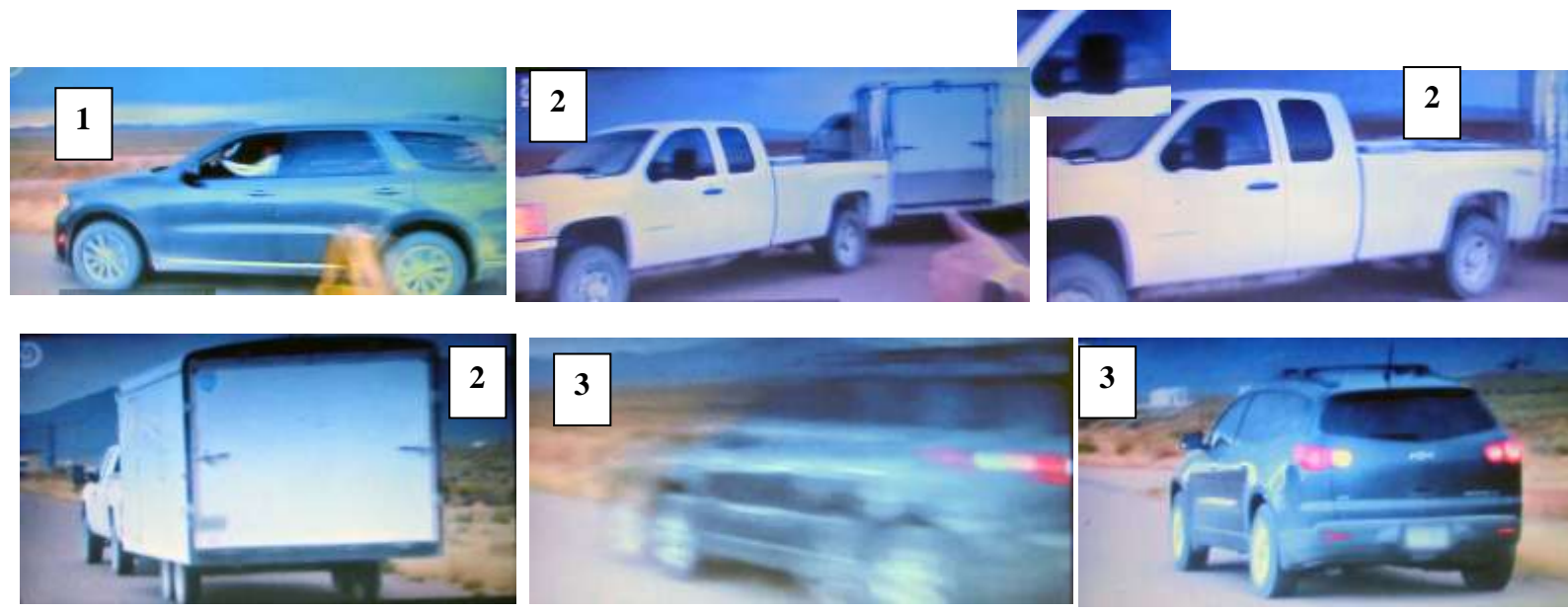
Det är uppenbart att utomjordingarna inte vill mer sprängningar i småbitar av vare sig planet eller måne. De bevakar alla nationer som har kärnvapen. Se länken **Arken: Den globala kosmiska floden**, sidan 87.

Storming Area 51, 2019, är en dokumentärfilm av bröderna Hayes, kanske en av det bästa dokumentärerna om Area 51.

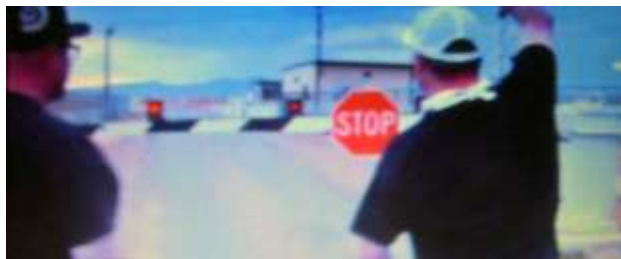
Dokumentären *Storming of Area 51*, 2019, hävdar att det fortfarande finns utomjordiska aktiviteter på Area 51. Anställda inom militärbasen transporteras från ställe till ställe, t.ex. i vita bussar, fönsterna svarta, så att ingen kan titta in och se den hemliga personalen. De bör vara utomjordingar som utomstående inte får titta på. Det finns en liten ledtråd som kan ge svar på vilka som reser i den här vita bussen. På bussförarplatsen kan man se ett huvud som liknar en utomjording. Man kan se en dubbel sidospegel. Sidospegeln som ligger under är i linje med en kort förare som kör bussen. Den andra sidospegeln som ligger ovanför är inställd på en förare som är betydligt längre än den som kör bussen i detta fall. Han måste i så fall ha en ställbar ratt.

Den här händelsen filmades av bröderna Hayes inne i Area 51:s centrala delar. Bilderna visar en eskort med en hemlig transport. Bilen i mitten körs av en utomjording. När eskorten körde förbi bröderna Hayes ropade de: "Är det en utomjording i den? Det är en utomjording i den!" De vinkade inte ens. De bara tittade rak fram och körde igenom stoppgränsen. Frågan är vad som finns i den där transportbilen och släpvagnen?

Bröderna Hayes träffade ett antal personer som har god insyn i Area 51. Bland annat mötte de en som arbetade med säkerhet för flygvapnets myndighet för särskilda utredningar, S2. Han berättade bland annat, att när han var på säkerhetskontoret berättade chefen där för honom att de hade en övervakningskamera i ett område för utomjordingar. Han satte på kameran och i rummet fanns en grå utomjording.

En utomjording i säkerhet, ingen kan komma åt den.

ID-bricka Area 51, S2 för "Air Force Test and Evaluation Centre".

En sak är klar och tydlig: utomjordingarna är fortfarande aktiva i Area 51. De befinner sig i sådan säkerhet att ingen kan komma nära dem. Är de kvar där enligt ett förnyat avtal? Och vad gör de i största hemlighet? – USA har en överbefälhavare, och överbefälhavaren är landets president.

President Kennedy fick inte veta vad utomjordingarna sysslade med i USA.

President Jimmy Carter, 1977 – 1981

Ronald Reagan, President

Bill Clinton President

Jimmy Carter såg också UFO. När Carter frågade efter UFO-dokument, fick han en rejäl utskällning av George Bush d.ä. Därefter blev det tyst för presidenten som överbefälhavare. Ronald Reagan såg också ett UFO. Han diskuterade det en gång med en reporter. Aldrig mer. Sedan dess har många presidenter nämnt Area 51 Bland annat Clinton och Barack Obama. 2013 blev han den första presidenten som avslöjade att den fanns. Men om han vet något om utomjordingar eller UFO, säger han inget. Och han var överbefälhavare för USA. Nuförtiden känner varje president till UFO och utomjordingars verksamhet i USA.

Man kan analysera vad George Bush d.ä. avslöjade för Carter som var president och överbefälhavare om UFO under 1977 – 1981:

”UFO-hemligheter är hemligare än det du håller på med, trots att du är överbefälhavare.” Han hänvisar till att de är allvarliga hot mot USA:s säkerhet.

Det kan betyda att utomjordingarna har den yttersta makten, och USA får anpassa sig till deras projekt. Utomjordingar har mer utvecklad kunskap och teknologi än USA, och den som äger dessa egenskaper har också makten.

Den här låter kanske otroligt för somliga, men inom religionen/Bibeln står ganska tydligt att runt Gud samlar sig änglar som symboliseras med vingar. Änglarna motsvaras nuförtiden av utomjordingar som har UFO i stället vingar. Här gäller att förstå och inte tro.

Barack Obama, President

Area 51, ett UFO och en militärhelikopter. I detta läge har UFO svag antigravitation för att inte stöta bort helikoptern. Därför svänger det nära markytan.

NASA: Nemesis, den andra solen

NASA: Jordens magnetfält allt svagare 2016

Nostradamus - Quatrains

Century 2, Quatrain 41

Den stora stjärnan skall

brinna i sju dagar,

Molnet lockar fram **två solar**

Den väldige mastiffen skall

yla hela natten

När den mäktige påven skall

byta land.

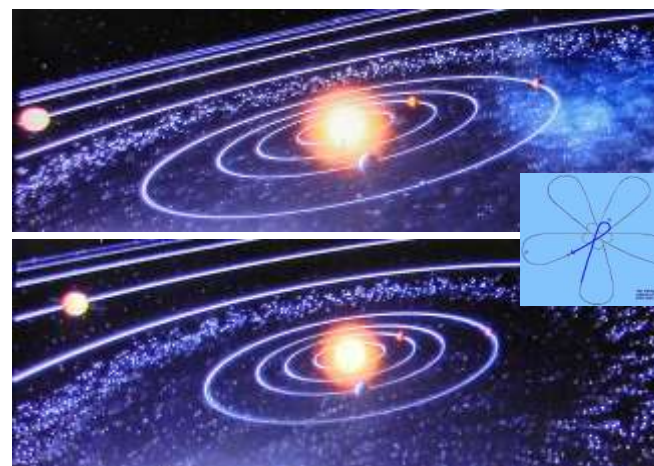
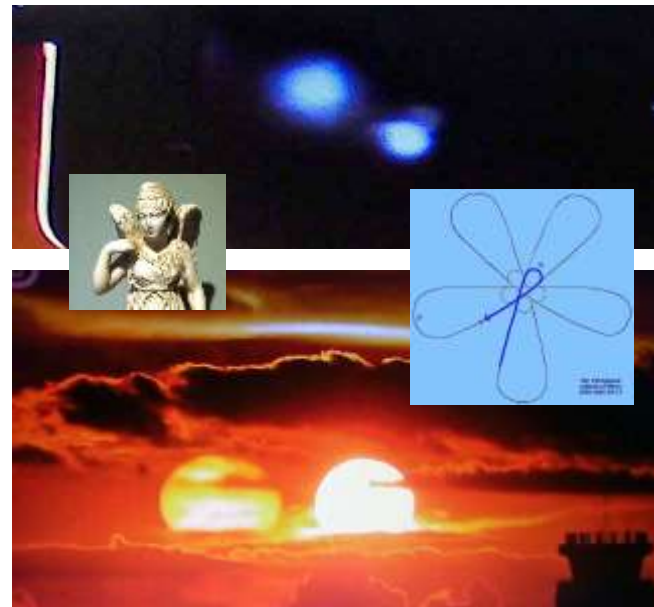
Vi brukar säga att historien upprepar sig. Nemesis är återigen tillbaka efter cirka 3 666 år. Den 4 december 2015, när vintersolen går ner över staden Tarakan i norra Indonesien, tar en fotograf en otrolig bild. Nu har även NASA bekräftat Nemesis återkomst.

Bilden kan visa två olika solar vid horisonten. Därmed fullbordas Nostradamus förutsägelse. Bilden sprider sig snabbt på nätet. Namnet Nemesis härstammar från den grekiska historien, grekisk mytologi, gudinnan Nemesis. Nemesis är hämndens gudinna, den religiösa Ormgudinnan. Nemesis är också en neutronstjärna, NASA kallar den för en förödande kraft. De resonerar så här om dubbelsolen: "Vår egen sol ger liv till nästan allt på jorden. Men den andra stjärnan orsakar bara död. En neutronstjärna är en död stjärna. Det är som en tidsbomb i universum. Se vidare länken **Industri, Gudomen**, sidorna 28 – 29, **Neutronstjärnans ankomst**, sidorna 1 – 2, **Neutronstjärnan är här**, sidorna 1 - 10 samt **Mayakalendern och Omega**, sidorna 1 – 12 och **Solen i underläge**, sidorna 1 - 3.

För cirka 7 000 år sen började Nemesis historia bli känd i Sumer. Då hette stjärnan AN, sedan kallades den för Aton, solen Aton och nu, i ändens tid, Nemesis.

Neutronstjärnan Nemesis är orsaken bakom den globala uppvärmningen och nästan alla typer av naturkatastrofer, till exempel jordbävningar, översvämningar, orkaner, vulkanutbrott, torka, alltså den verkliga orsaken till den globala klimatförändringen. Även en asteroid kommer att träffa jorden.

NASA:s egen bild av Nemesis bana i vårt solsystem. Det här kallas för dubbelstjärnesystem.

Nemesis upptäcktes av NASA, Storbritannien och Holland 1986.

NASA: Jordens magnetfält allt svagare

Jordens magnetiska fält genereras av dess kärna av smält järn. Det når långt ut i rymden och skyddar oss från solstrålning och farlig kosmisk strålning.

Jordens magnetiska fält är allt svagare sedan 1986, då Nemesis hittades. Nemesis magnetfält är mycket starkare än solens och jordens så magnetfältet kan inte längre stå emot bland annat den starka solstrålningen. Temperaturen ökar stadigt, ju närmare Nemesis kommer. Ett svagare magnetfält åstadkommer en potentiellt apokalyptisk händelse som kallas "geomagnetisk omkastning". Magnetfältet försvagas ytterligare på grund av omgruppering av järnatomerna inuti den flytande yttre kärnan. Detta leder till en omkastning av polerna. Jordens kärna anpassar sig till Nemesis magnetkärna. De geografiska polerna pekar alltid åt samma håll men de magnetiska polerna flyttar på sig och omkastas. När polerna omkastas krymper jordens magnetfält så att vår planet ligger illa till. Om det blir en omkastning, vilket det mesta tyder på, är det inte bra för oss. Rymdstrålningen skulle vålla skador på våra satelliter och allt liv på jorden skulle påverkas av rymdstrålningen.

Till och med hela vår atmosfär kan minska i massa på grund av avsaknaden av ett magnetfält. Det är tydligt att jordens magnetfält är allt svagare och global uppvärmning ökar.

Hur ska vi skydda oss? Kommer vi att överleva det? Det vet vi inte. - Världen bör veta att den globala klimatförändringen är en omfattande vetenskap och har ingenting med koldioxidutsläpp att göra.

Nostradamus - Quatrains

Century 2, Quatrain 41

Den stora stjärnan skall
brinna i sju dagar,

Molnet lockar fram två solar

Den väldige mastiffen skall
yla hela natten

När den mäktige påven skall
byta land.

CO₂

I evangelierna står mycket tydligt att vid ändens tid kommer falska profeter som kan lura folket. Greta Thunberg är en av dem. Hon bidrar till att skapa ett globalt klimatkaos av lögnerna världen över. Hon vet inte vad hon håller på med, och inte heller har hon kännedom om klimatvetenskap. Ingen av hennes medföljare har kunskap om den globala klimatförändringen..

Tillbaka till Sumer, staden Shuruppak i Lemeks tid, där Utnapishtim/Enok byggde arken

Inför den globala översvämningen

Den sumeriska arkitekturen och modellen jag själv byggde återspeglar Lemeks hus i det forna Sumer för cirka 7 000 år sen i staden Shuruppak, där levde han med sin familj, hustru och två barn, son och dotter.

Om vi tittar närmare på den sumeriska arkitekturen ovan, så ser vi att byggnader och båtar byggdes i form av en fyrkant, rektangulär och i rund form. Lemek och hans familj hade kunskap om den kommande globala översvämningen som senare ägde rum världen över. Neutronstjärnan AN (Nemesis) återkom igen och den orsakade bland annat den globala översvämningen. För att överleva den globala översvämningen behövdes Arken. Arken var en kombination av hus och båt. Huset står på marken medan båten ligger i vatten.

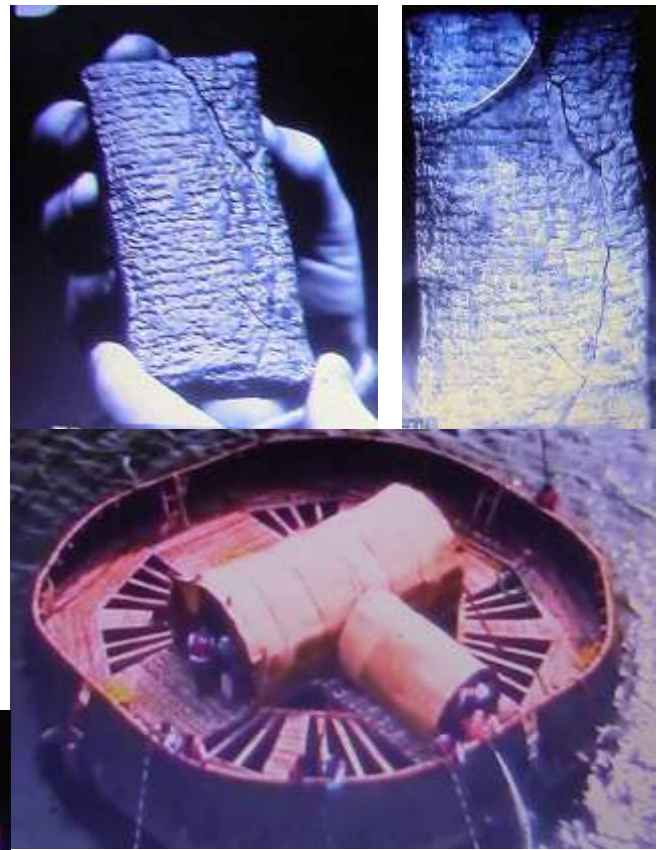

I våras såg jag ett TV-program kallat **Mysteries of the Deep** av **Jeremy Wade**. Det handlade om Arken som byggdes i Sumer före den globala översvämningen. När jag såg den runda arken flyta på vattnet, reagerade jag direkt. Den verkade vara mycket bekant för mig, jag kände igen arken som byggdes i Shuruppak. Det var en fantastisk tanke att återskapa den runda arken. Vad jag förstår konstruerades denna runda ark av Lemek, men hans son Utnapisthim/Enok hjälpte också till.

Men låt mig först berätta hur den här arken såg världen igen efter cirka 7 000 år.
Enligt Jeremy Wade hände följande. Jag hänvisar till hans fantastiska dokumentärfilm.

En slumpmässig upptäckt på en basar i Mellanöstern 1948 kan vara den felande länken. En **RAF-pilot** gick till en basar i Irak och hittade en lertavla med märklig skrift. Han köpte den och tog hem den, men där blev den bortglömd i många år. Lång senare tog hans son den till **British Museum** för att se om den var värdefull. Museiintendenten kände direkt igen den märkliga skriften som urtida kilskrift, världens äldsta skriftspråk. Kilskriften är väldigt gammal och bygger på räknesystem. Det handlar om siffror, varor och tjänster. Först senare användes skrift som berättelser.

Intendenten hade sett tusentals lertavlor, men den här var unik. Han började läsa och blev helt förbluffad. Lertavlan, som upptäcktes helt av slumpen, ger oss ett helt nytt perspektiv på den här berättelsen. Den avslöjar något om Noas ark, som har varit dolt i nästan 4 000 år. På lertavlan finns den bekanta berättelsen om syndafloden. Men den innehåller en ny detalj om hur arken var byggd. Den berättar inte bara om tiden före Noa. Det står även att arken måste vara rund. Det enkla påståendet går emot tusentals år av historia. Frågan var: Kunde den verkligen byggas? En man är fast besluten att få veta. Hans namn är Alessandro Ghidoni.

Alessandro Ghidoni.

Maritim arkeologi
Expert på gammal båt-
byggnad

Alessandro Ghidoni: ”När jag först hörde om det tänkte jag att det var en överdrift. Men när jag studerade den insåg jag att lertavlan beskriver hur man gör. Byggnadsteknikerna är genuina. Lertavlan innehåller en 4 000 år gammal bygganvisning. Den ger oss vital information om båten, storlek och material. Det finns specifika mått och former, det viktigaste och mest intressanta, samt instruktioner och metoder.”

Den runda formen är stark och stabil

Dr Alessandro Ghidoni är expert på gamla båtbyggnadsmetoder. Han och andra forskare tänker följa lertavlans anvisningar och skapa en kopia av arken. Instruktionerna är tydliga, farkosten ska byggas av vass. Vass är ihåligt och har flytkraft, lätt att hantera, man kan bygga vad man vill. Lertavlan nämner bara två andra material. Trä till regelverket och bitumen som gör båten vattentät. Bitumen är en tjock olja som kommer upp ur marken. Den användes förr i tiden till olika saker, de använde bitumen till allt: vid båtbygge, på väggar eller som klister. Ghidoni och hans team lyckades bygga en rund båt. Den var en femtedel så stor som lertavlans mått. Och den flyter. Det är ett stort steg framåt i jakten på bevis som bekräftar arken.

Lemeks ark, Tack vare Alessandro Ghidoni och hans team

Den runda formen är stark och stabil. På lertavlan står att arken var 68 meter i bred. Det måste vara fel, antingen felöversättning eller en avskrivning av originalet som missade det ursprungliga måttet. Så här stor ark behövdes inte. Det är inte heller lätt att bygga en sådan stor ark. Lemek var tusenkonstnär, hus- och båtbyggare, och han arbetade med sin son, som bekräftade att det här var en unik konstruktion av Lemek, en typiskt sådan. Jag saknar fyra ben på arken som är av en perfekt storlek. När bygget är klart och arken står på sina fyra ben, (ställbart), används bygget som hus. När vattenmassorna är igång, kan benen lätt lyfta upp huset som omvandlas till båt, det är arken. Lertavlan skrevs antingen av Lemek själv, eller han son, Enok/Utnapisthim. Lertavlans information om arken påminner mig om en patentbeskrivning av en ny produkt.

Michelangelo, fyrkantig ark,
Sixtinska kapellet, Rom

2003. BBC har rekonstruerat arken som också är kvadratisk.
Se vidare *Arken: Den kosmiska globala floden*, sidorna 1 - 18.

Sanningen om Noa och arken

Om Noa finns ingenting i varken sumeriska texter eller i Gilgamesh-eposet. Att en ark skulle ha byggts av en man vid namn Noa finns endast omnämnt i Bibelns Gamla Testamente.

I *Qumranrullarna*, som påträffades vid Döda havet 1947 ingår **Lemekrullen** där det berättas en del om Noa. Lemekrullen skildrar en fantastisk tilldragelse. Eftersom rullen bara bevarats i brottstycken, saknas meningar och hela stycken i texten. Men det som är kvar är alldeles tillräckligt märkligt för att vara värt en redogörelse här. I Lemekrullen beskrivs Lemeks **faderskapsärende**, i vilket tydligt framgår att Lemek inte var biologisk far till Noa. Det står inte heller att Noa skulle ha byggt någon ark.

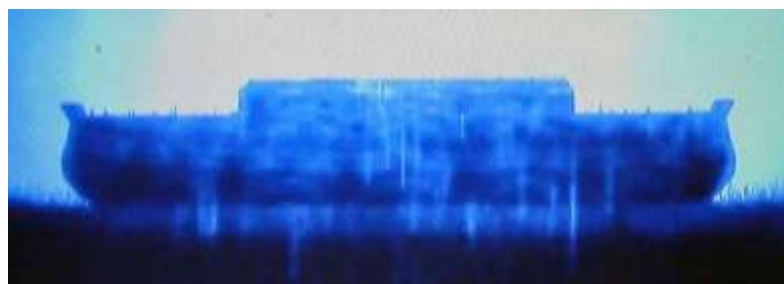
Men bakom namnet Noa befann sig Inanna, som till varje pris ville bli dotter till Lemek. Hennes ark var rektangelformad, likt arken i Bibeln.

Arken framställdes utanför staden Eridu

Noas ark enligt Bibeln var rektangelformad

Denna båt som fick namnet **The Boat of Heaven**, Himmelens båt. och framställdes utanför staden Eridu. I Eridu levde Enki med sin familj och släkt. Den här båten framställdes för Inanna som kallades för himmelens drottning, (himmelens jungfru) och jordens drottning också. Om vi tittar på båtens konstruktion, märker vi att både båtens för och akter slingrar sig uppåt i form av en orm som illustrerar bokstaven **U = Uruk**. Det finns ingen anteckning om båtens storlek, men den liknar någorlunda arken som beskrivs i Bibeln. Båten kallades för Himlens båt/ark och var avsedd för Himmelens drottning, alltså för Inanna. Enligt texterna och bild 2 härjade vatten redan i staden Uruk.

Noa/Inanna – Izates II/Jesus – Krister R.

Se vidare *Arken: Den kosmiska globala floden*, sidorna 1 - 18.

Det forna Palestina

Det forna Palestina

Rundhus

Kvadrathus

Triangelhus

Från Sumer, Shuruppak till Palestina, Nasaret.

Illustration. Bland annat dessa tre hustyper byggde timmermannen Josef tillsammans med sin son Tomas. Stilen på Josefs hustyper kännetecknades av att de bestod av en huskropp och vid sidan om huskroppen byggdes tre eller fyra så kallade mindre bibyggnader, som kompletterade den helhet som ovanstående modeller försöker illustrera.

Lemeks runda ark från Shuruppak dyker upp i det forna Palestina, Nasaret bl.a. i form av runda hus.

Se vidare *Arkitektens beskyddare*, sidorna 1 - 17.

Stockholm, den 11 december 2000

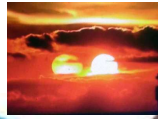
Man brukar säga att historien upprepar sig

Från Sumer, Shuruppak till Sverige, Stockholm. Den 11 december 2000 lämnade jag in min patentsökning till Patent- och Registreringsverket i Stockholm ang. mitt Havshus, den runda arken. Den 19 mars 2004 erhöj jag patent på det. Men de viktigaste delarna, de som berör överlevnaden, är utanför patenten. De är hemliga, företagshemligheter.

Efter cirka 7 000 år återspeglar den runda arken /Havshuset) Lemeks runda ark i Shuruppak i Sumer.

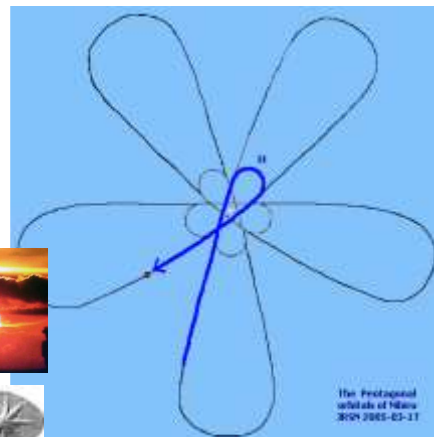
Patentbeskrivningen på Havshuset motsvarar lertavlans information om Lemeks runda ark.

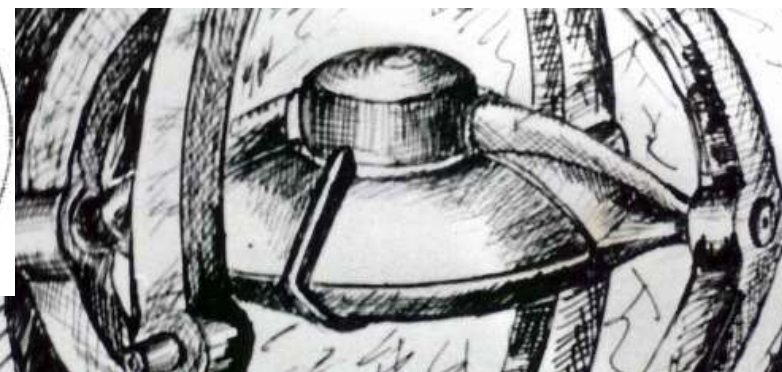
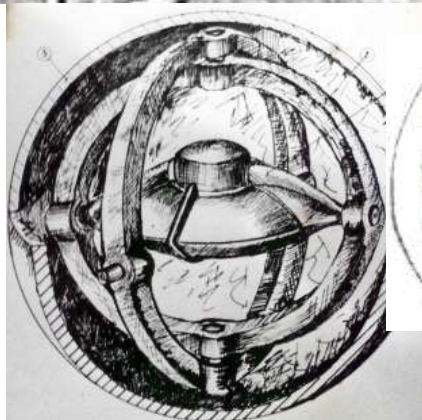
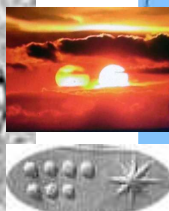
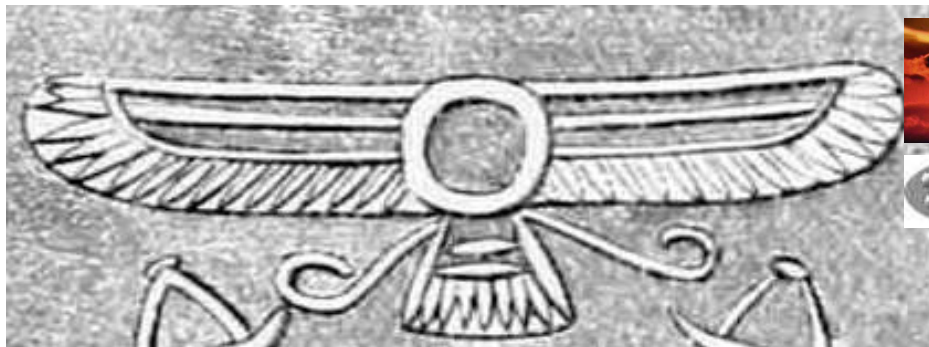
Se vidare *Nu är det dags att bygga arken igen!* sidorna 1 - 4 och *Nytt elektriskt strömkringssystem bl.a. för elbilar*, sidan 25.

Nu befinner vi oss i slutet av en 7 000 år lång period av omänsklighet med religionskrig och elände. Mörka 7000 år under vilka ljuset blixtrade till några gånger, människans ljus och naturens ljus. I 20 år försökte jag få igång verksamhet som berör Havshuset och tillhörande delar, framförallt i Sverige, men utan framgång. Statsskicket stod hela tiden i vägen på olika sätt och hindrade mig från att förverkliga projektet. Nu i ändens tid, när Coronaviruset också är aktivt, är det mycket svårare att komma igång med överlevnadsprojektet. Naturkatastrofer av olika slag, bland annat översvämningar, jordbävningar, orkaner, torka, vulkanutbrott och så vidare, står i vägen.

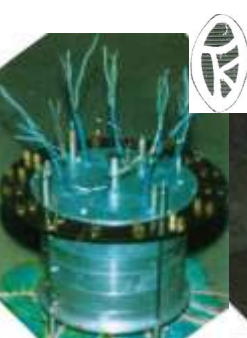
Nu, när neutronstjärnan Nemesis är tillbaka efter cirka 3 666 år, drabbar oss nya händelser enligt Uppenbarelseboken. I Nemesis solsystem ingår också planeten Nibiru, där gudarnas far Anu tronar enligt Uppenbarelseboken. Enligt Uppenbarelseboken har han budskap till jorden. När Nemesis lämnar solsystemet kommer dess bana att förkortas till cirka 800 - 1000 år. Frågan är om inte Nemesis gör sitt sista besök i solsystemet och hur jorden kommer att se ut om 30 år.

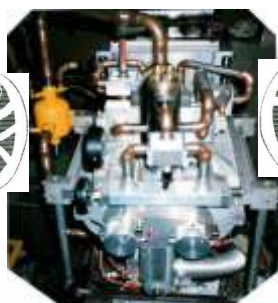
Neutronstjärnan Nemesis kommer att gå in i en kortare bana runt solen.

Tibor Keménys UFO, Rymdskepp, tillhörande drivkälla/drivkraft, motor 1969, Stockholm.

Tibor Kemény. Nytt elektriskt strömkretssystem bl.a. för elbilar, (1979) 1990, Stockholm. Patent i USA 1994
Se vidare länken Industri "Nytt elektriskt strömkretssystem bl.a. för elbilar" – Ny elektrisk motor.

Tibor Kemény. Expansions Turbin Motor, prototyp – 1982. Patent i Sverige 1984,
Högvarvtal, liten bränsleförlust, ljudlös, stor effekt, den kan drivas med vilket bränsle som helst, bland annat bensin, diesel, etanol, metanol eller flytande gas men slutmålet är att den ska drivas med destillerat vatten -1984..

Den yttersta tiden

Med andra ord: Vad som gör de yttersta till de främsta och de främsta till de sista.

Vad menas med den yttersta tiden? Så här skriver **Nostradamus** om den: "Ni skall få se vad skeenden beredes, vad fasor och förtryck stunda skall; som om av dödens ängel månen ledes, och himlen närmar sig sitt slut och fall." När galaxens svarta hål, mörk materia, sluter sig över hela galaxen, tar det slut. Hur kommer vi själva att märka det? Mörk materia närmar sig också i vårt solsystem och solen blir den nästa som ska slockna.

Nostradamus skriver detta om den: "Om tjugo år från månens makt man drager, den nästes värde blir sjutusen år. När solen purprar trött sin sista dager, min profetia sin fullbordan når." När Sirius blir mörk, blir nästa vår sol. Vi vet att de flesta stjärnor i vår galax har slocknat, bara deras ljus når oss nu. – Vi brukar säga att stjärnorna lyser i himlen. Men de kommer också snart att släckas, även evangelierna skriver om detta. När hela vår galax täcks av mörk materia, då är allt slut. Detta kallas den yttersta tiden. Se vidare **Industri, Att erövra rymden II**, sidorna 43 – 44, **Att erövra rymden III, final**, sidorna 141 – 142 och **Den sjunkna fiskebåten**, sidorna 54 - 56.

Vårt solsystem och alla andra stjärnsystem (atomvärld) kommer att ingå i skalet, som kommer att bli levande. Det kommer att ske genom omvandling. Som jag redan nämnt kommer vår sol och jorden också att ingå i skalets levande skapelse genom omvandling. För vissa utomjordingar är det viktigt att vara i så gott skick som möjligt och hamna i underjorden för att sedan klara av omvandlingen till galaxens skal för att kunna förlänga livet. Det finns även olika världar i galaxens skal

Se vidare länken **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidorna 113 – 116, 126 – 131 och 145 – 150.

Att vara människa, arbeta för mänskligheten och hjälpa varandra är mycket viktigt i detta sammanhang. Men i det förflutna var det inte så enkelt att förstå. Se vår Vintergatas historia; **Att erövra rymden III, final**, sidorna 67 - 69.

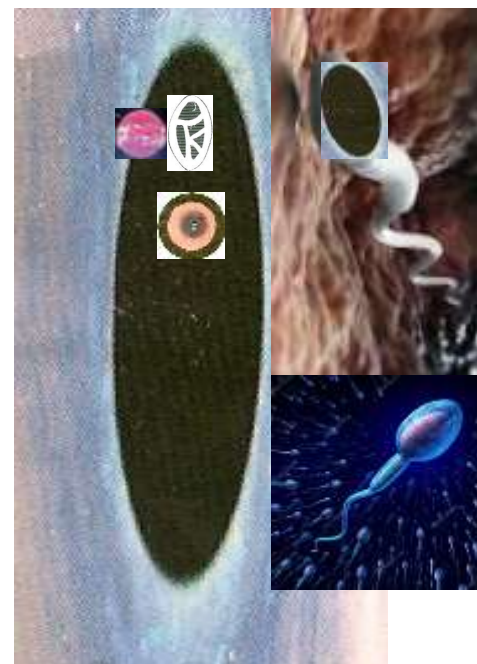
För cirka sju tusen år sen kom utomjordingar från Plejaderna för att sprida kunskap på en högre nivå och för att komma närmare mänskligheten. Deras ledare hette Samyaza. Han och hans team började se till att en högre mänsklig kunskap skulle rota sig på denna planet. Men han och hans team var inte välkomna och bemöttes fientligt. Se **Industri, Gudomen**, sidorna 1 - 13

Vi brukar säga att historien upprepar sig. I det forna Palestina hände nästan samma sak. Samyaza återkom i Immanuel. Immanuel och hans manliga och kvinnliga lärjungar spred kunskap om himmelriket, hur man kommer dit, osv. Han bemöttes med samma fientlighet och avrättades genom korsfästelse i Jerusalem. Han föddes bland Juda stams avkomlingar och kallades för jude. Se vidare **Industri, Den sjunkna fiskebåten**, sidorna 1 – 46.

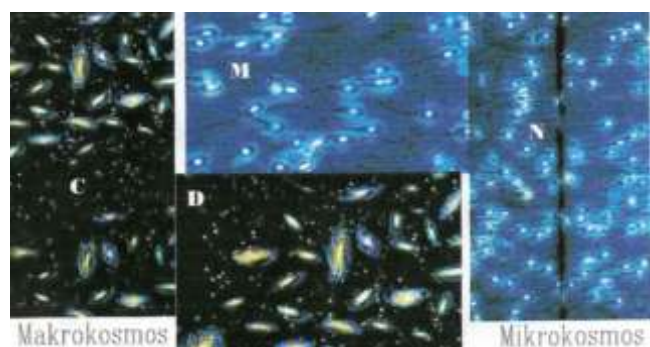
Nu i ändens tid händer samma sak. Judarna mördades och mördas, jagas för att de sprider mänsklig kunskap om himmelriket, som sedan blev en kristen religion. Samyaza/Immanuel återkom i Tibor E. som mördades 1971.

Den kristna religionen har ingenting att göra med högre mänsklig kunskap om himmelriket, den har öppnat vägen till undervärlden.

Den siste jude ungraren George Soros som försökte skapa förståelse i världen hånas och hotas av reptiler. Hans värsta fiende finns i Ungern, en reptil vid namn Orbán Viktor, en som hatar judar. Han började sin karriär som ung liberal politiker, och G. Soros finansierade hans studier vid universitet i England. Därefter vände Orbán sig mot såväl liberal politik som Soros och övergått till konservativ katolsk politik och blev diktator och förtryckare. Han är nu dödens verktyg, men han är inte ensam om att vara dödens verktyg på denna planet.

Det nya blivande himmelriket.

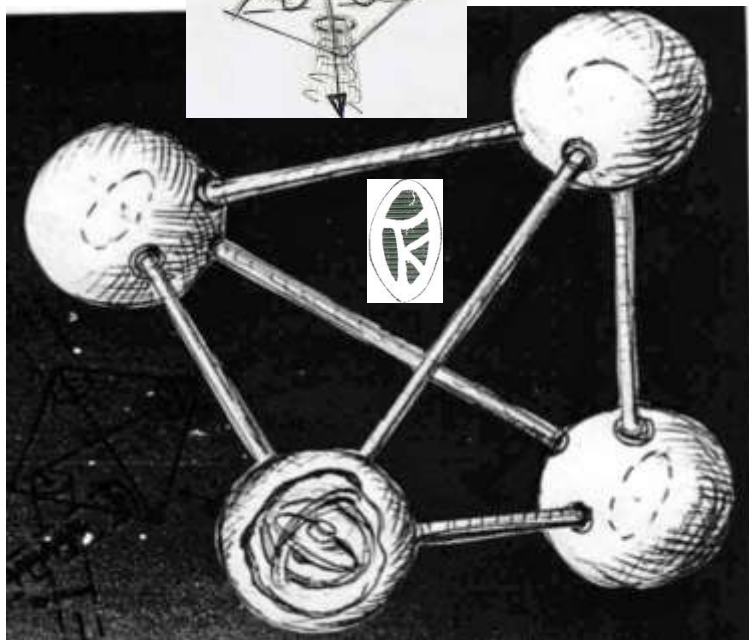
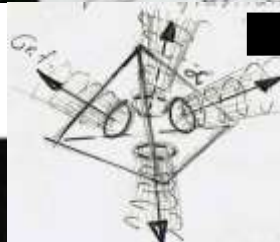
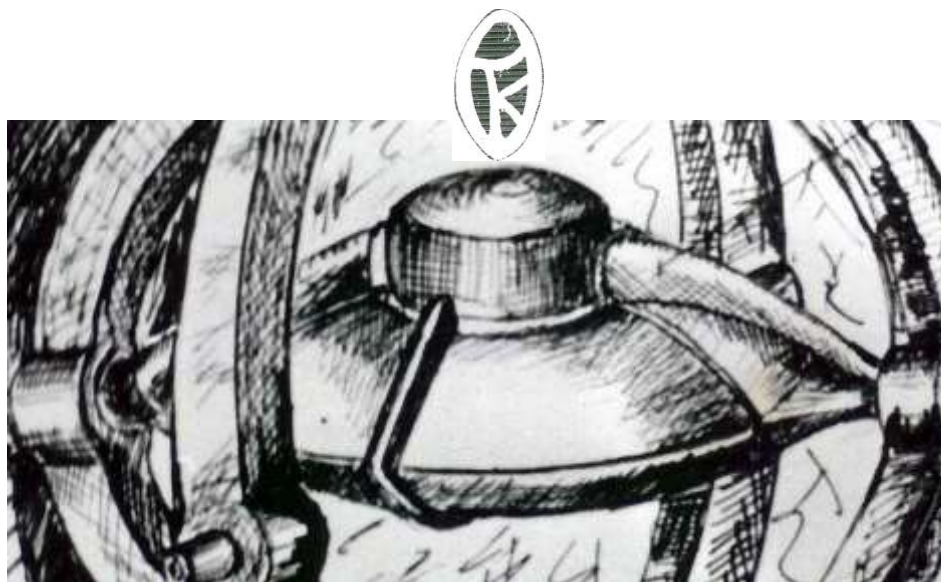

Den 13 oktober 2019 ägde borgmästarval rum i Ungern. I min födelsestad Baja har FIDESZ förlorat borgmästarvalet mot oppositionspartiet med 666 röster. Talet 666 återfinns i Uppenbarelseboken, Vilddjurets tal. Det skedde efter 13 år och den 13:e. Man frågar sig om det är vidskepelse eller tillhör verkligheten. I Ungern finns inget kommunistiskt parti.

Orbáns tid går mot sin slut,

Den kosmiske Adam kallas på denna planet för ”den dolde”. I Sumer hette han Lemek, i Egypten hette han Amon, se **Industri, Att erövra rymden III, final**, sidan 117. **Amon**, den kosmiske Adam, Människan, den dolde, bär sin ursprungliga fjäderprydda huvudbonad, symbol för kunskap och skrivande. Han föddes i **Vädurens** stjärntecken, en reinkarnation av bland andra Lemek. Han var kung av kunskap, se sidan 121, om det kosmiska ägget och Amon. I det forna Palestina hette han timmermannen, tusenkonstnären Josef, och nu senast hette han konstruktör Tibor Kemény. Han var så dold att inte ens det svenska statsskiktet kände honom, bara några få, förutom kungen, fast han bodde här mellan 1956 och 1991. I kungariket Sverige är han fortfarande officiellt okänd, fast att han var den viktigaste människan i hela vår galax. Innan min pappas bortgång sa jag: ”Pappa, du har gjort ett enda misstag i ditt liv i Österrike, Linz 1956, när du valde det mänskliga Kungariket Sverige”. Som avslutning kan jag notera igen, som jag gjort tidigare några gånger, att Min Hemsida är för de förståndiga som vill veta vilken värld vi lever i och vad meningen med livet är. Hemsidan är bra för dem. Och jag själv ser fram emot mitt kommande uppdrag.

Tibor Keménys Rymdskepp, UFO, Flygande tefat, drivkälla, drivkraft 1969, Stockholm

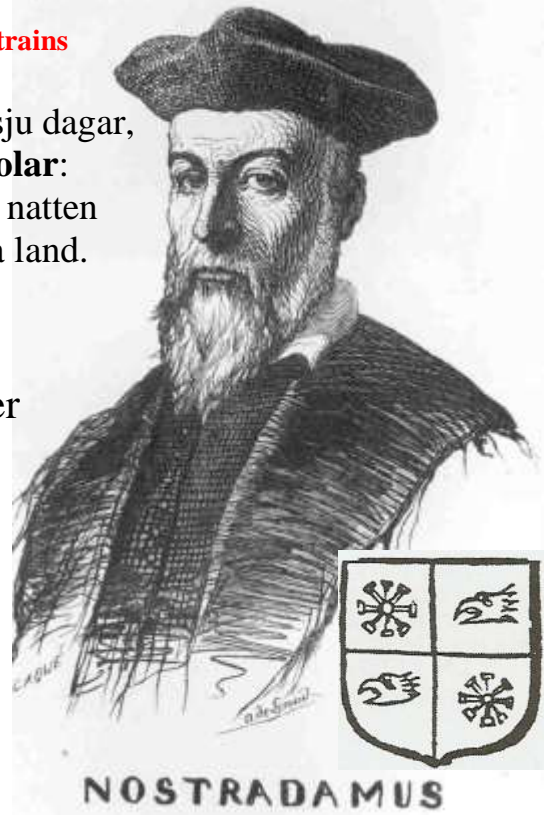
Dubbelstjärnesystem som är orsaken till de globala katastroferna av olika kända slag

Nostradamus - Quatrains

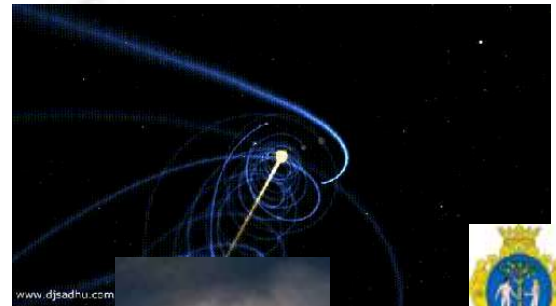
Century 2, Quatrain 41

Den stora stjärnan skall brinna i sju dagar,
Molnet skall framkalla **två solar**:
Den stora besten skall yla hela natten
När den store påven skall byta land.

En fullständig träff av
Nostradamus redan under
1600-talet.

Michalec me de nra bna

Enok/Utnapisthim, Sumer
Lameks enfödde son
Kapitel X, 1-29:

Daniel/Baltazar
Babylon, Babylonien,
Persien

Tomas/Tamás,
Toma bar Yehosef
Armenien, Nazaret, Palestina
Timmermannen Josefs enfödde son

Kemény, Szabolcs József
Magyarország, Baja
Stockholm, Sverige
Tibor Keménys enfödde son

Och jag, Enoch, jag ensam såg bilden af all tings slut. Aldrig skall någon menskelig varelse se det, såsom jag såg det. Se motsvarande syn, länken vetenskap ""Svarta hålets hemlighet"" sidorna 3-6.

Ändens tid

Dan, 12:4 och 12:13

"/.../ Men du, Daniel, må gömma dessa ord och försegla denna skrift intill ändens tid; många kommer att rannsaka den, och insikten skall så växa till."

"Men gå du fram mot ändens tid; sedan du har vilat, skall du uppstå till din del, vid dagarnas ände. /.../!"

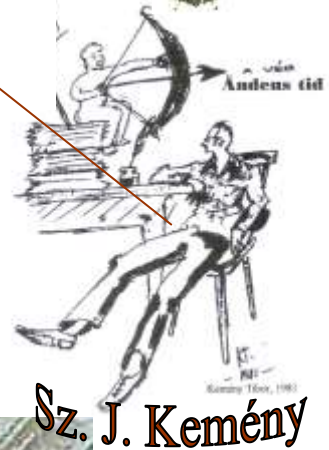
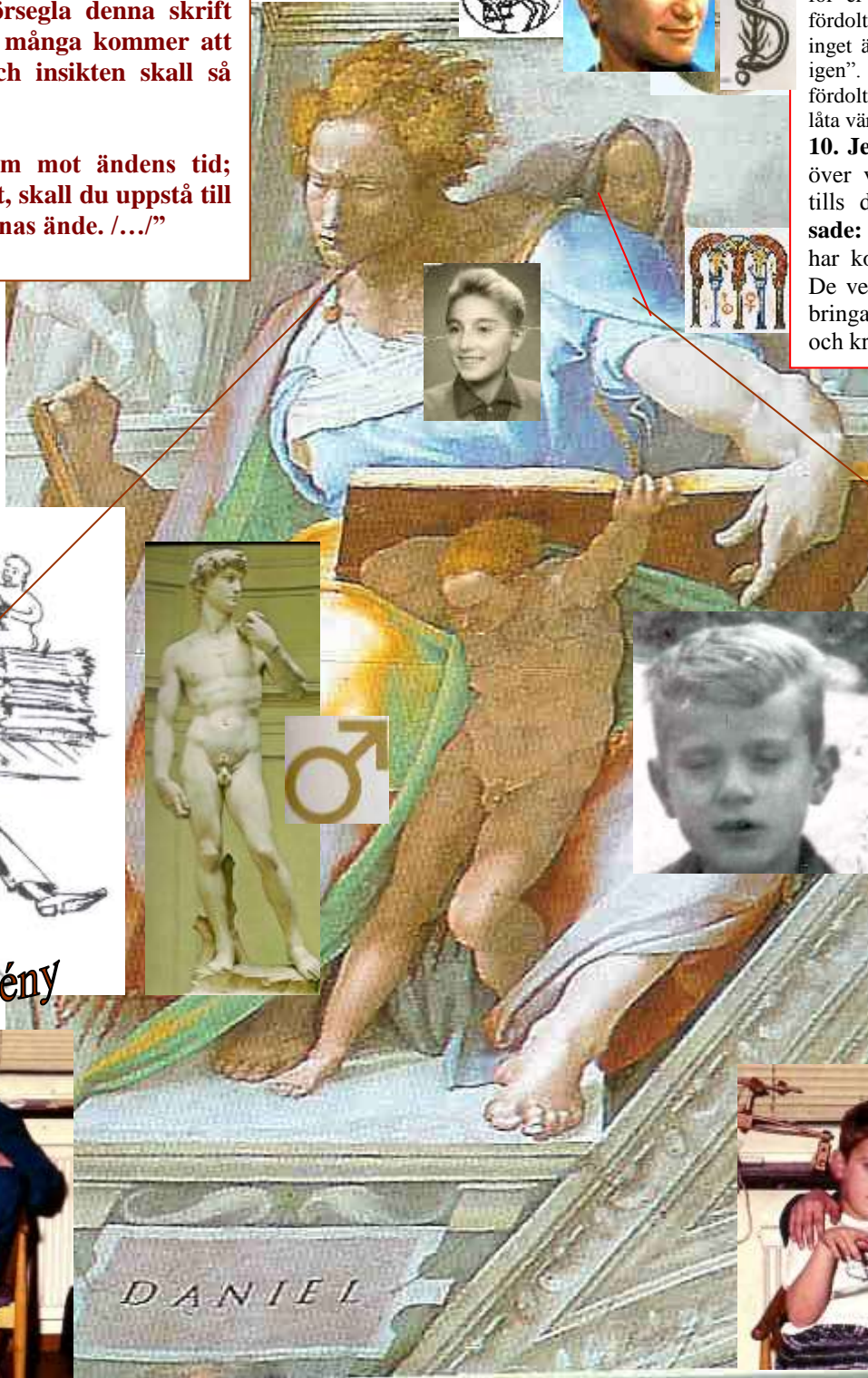

Slutligen:

5. Jesus sade: "Lär känna det som finns framför era ögon, och det som är fördolt för er skall bli uppenbart. Ty inget är fördolt som inte skall uppenbaras, och inget är begravt som inte skall uppväckas igen". - Även Jesus ville att allt som är fördolt skall komma upp till ytan och att låta världen få kunskap.

10. Jesus sade: "Jag har kastat en eld över världen, och se, jag vårdar den tills den flammar upp".

16. Jesus sade: "Människor kanske tror att jag har kommit att bringa frid i världen. De vet inte att jag har kommit för att bringa söndring i världen, eld, svärd och krig."

Michelangelo, Daniel, Sixtinska kapellet, Rom, 1511

Tibor E och jag, Szabolcs/ Josef Foto: Tibor Kemény 1964 Stockholm

18

Thomas, Tomas, Tamás

